

การพัฒนาโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง
ร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2565

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

DEVELOPMENT OF MOBILE ASSISTED LANGUAGE LEARNING USING
EXTENSIVE LISTENING AND SPEAKING WITH CONSTRUCTIVE FEEDBACK
TO ENHANCE SECONDARY SCHOOL STUDENTS' CONFIDENCE
IN ENGLISH COMMUNICATION

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Doctor of Philosophy in Educational Technology and
Communications

Department of Educational Technology and Communications

FACULTY OF EDUCATION

Chulalongkorn University

Academic Year 2022

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การพัฒนาโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและการพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
โดย	น.ส.ณัฐมน ศรีสุข
สาขาวิชา	เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	ศาสตราจารย์ ดร.เนาวนิตย์ สงคราม
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรสุข ตันตระรุ่งโรจน์

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต

..... คณบดีคณะครุศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร.ปรัชญนันท์ นิลสุข)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ศาสตราจารย์ ดร.เนาวนิตย์ สงคราม)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรสุข ตันตระรุ่งโรจน์)

..... กรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร.ใจทิพย์ ณ สงขลา)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ปราวีณา สุวรรณณัฐโชติ)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรวดี ถังคุบุตร)

ณัฐมน ศรีสุข : การพัฒนาโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและการพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. (DEVELOPMENT OF MOBILE ASSISTED LANGUAGE LEARNING USING EXTENSIVE LISTENING AND SPEAKING WITH CONSTRUCTIVE FEEDBACK TO ENHANCE SECONDARY SCHOOL STUDENTS' CONFIDENCE IN ENGLISH COMMUNICATION) อ.ที่ปรึกษาหลัก : ศ. ดร.เนาวนิตย์ สงคราม, อ.ที่ปรึกษาร่วม : ผศ. ดร.พรสุข ดันตระกูลโรจน์

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยและพัฒนาโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อประเมินความต้องการจำเป็นของโมบายล์ช่วยเรียนรู้ภาษา การเรียนการสอนภาษาอังกฤษและการให้ผลป้อนกลับและปัจจัยเชิงสาเหตุความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น 2-4. เพื่อพัฒนา ศึกษาผลและรับรองรูปแบบโมบายล์ช่วยเรียนรู้ภาษา ด้วยการฟังและการพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยงานวิจัยนี้แบ่งออกเป็น 4 ระยะ

ระยะที่ 1 การประเมินความต้องการจำเป็นของโมบายล์ช่วยเรียนรู้ภาษา การเรียนการสอนภาษาอังกฤษและการให้ผลป้อนกลับและปัจจัยเชิงสาเหตุความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น 672 ระยะที่ 2 การพัฒนาโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและการพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาและด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 5 คน ได้แก่ 1) กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ 2) กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา 3) กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาการศึกษา การแนะแนว ระยะที่ 3 การศึกษาผลของการใช้รูปแบบโมบายล์ช่วยเรียนรู้ภาษา ด้วยการฟังและการพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 22 คน ระยะที่ 4 การรับรองรูปแบบโมบายล์ช่วยเรียนรู้ภาษา ด้วยการฟังและการพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มตัวอย่างเหมือนกับระยะที่ 2

ผลการวิจัยพบว่า จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นและปัจจัยเชิงสาเหตุ จึงได้องค์ประกอบและขั้นตอนของรูปแบบ ดังนี้ องค์ประกอบของโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษา ประกอบด้วย 1. ทูทที่ทุกเวลา (ubiquity) 2. การแบ่งปันเนื้อหาผ่านเครือข่าย (connectivity) 3. การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (social Interactivity) 4. เอกภพภาพการเรียนรู้ส่วนบุคคล (individuality) ขั้นตอนของรูปแบบ ประกอบด้วย 1) การฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง 1.1. การเลือกเรื่องที่ฟังและการพูดอย่างอิสระ (selection) 1.2. ทำภารกิจเรื่องที่ฟังและพูดที่สนใจ (mission) 1.3. การนำเสนอเรื่องที่ตนเองศึกษา (presentation) 2) การให้ผลป้อนกลับ ประกอบด้วย 2.1. ผลป้อนกลับจากครูและเพื่อน (Teacher's and peer's observation observation) 2.2. การอภิปรายร่วมกันระหว่างครูและนักเรียน (Teacher-student collaboration) 2.3. การประเมินตนเองของผู้เรียน (Students' self-perception) ผลการทดลองใช้รูปแบบพบว่า จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษในช่วงเวลาที่แตกต่างกัน ได้แก่ ก่อนการทดลอง ระหว่างการทดลองและหลังการทดลองพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05

สาขาวิชา เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
ปีการศึกษา 2565

ลายมือชื่อนิสิต
ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก
ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาร่วม

6281012927 : MAJOR EDUCATIONAL TECHNOLOGY AND COMMUNICATIONS

KEYWORD: Mobile Assisted Language Learning, Constructive Feedback, Confidence in English
Communication

Nattamon Srisuk : DEVELOPMENT OF MOBILE ASSISTED LANGUAGE LEARNING USING EXTENSIVE LISTENING AND SPEAKING WITH CONSTRUCTIVE FEEDBACK TO ENHANCE SECONDARY SCHOOL STUDENTS' CONFIDENCE IN ENGLISH COMMUNICATION. Advisor: Prof. NOAWANIT SONGKRAM, Ph.D.
Co-advisor: Asst. Prof. PORNSOOK TANTRARUNGROJ, Ph.D.

This study is a research and development project with the following objectives: 1) to assess the need for Mobile Assisted Language Learning, English language instruction, constructive feedback, and causal factors affecting secondary school students' confidence in English communication; and 2-4) to develop, study, and certify mobile-assisted language learning with constructive feedback to enhance secondary school students' confidence in English communication. The research comprises four phases.

Phase 1: Assessing the need for Mobile Assisted Language Learning, English language instruction, constructive feedback, and causal factors affecting secondary school students' confidence in English communication. The research sample consisted of 672 secondary school students. Phase 2: Development of the model, with experts in educational technology and communication, English language teaching, counseling, and guidance as the sample. Phase 3: Conducting a study on the effect of using the model. The research sample consisted of 22 secondary school students. Phase 4: Similar to Phase 2; Model Certification, using the same sample as in the previous phase.

The research's findings were obtained through document analysis and related research. The outcomes of the study identified essential needs and causal factors. The components of Mobile Assisted Language Learning include: 1. Ubiquity 2. Connectivity 3. Social Interactivity 4. Individuality The stages of the model are as follows: Extensive listening and speaking, involving selection, mission, and presentation. Feedback, consisting of teacher and peers' observation, teacher-student collaboration, and students' self-perception. Comparing the average levels of confidence in communicating in English at different points in time, the study's results revealed a statistically significant increase in confidence, with an observed difference of 0.05

Field of Study:	Educational Technology and Communications	Student's Signature
Academic Year:	2022	Advisor's Signature
		Co-advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณประธานในการสอบวิทยานิพนธ์ ศาสตราจารย์ ดร.ปรัชญนันท์ นิลสุข สำหรับข้อชี้แนะที่เป็นแนวทางในการดำเนินงานได้เป็นอย่างดี ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ศาสตราจารย์ ดร.เนาวนิตย์ สงคราม และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรสุข ตันตระกูลโรจน์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ในการให้คำปรึกษาที่ดีเสมอมา เอาใจใส่ติดตาม กระตุ้นทุกทาง เพื่อให้ดำเนินการวิจัยอย่างต่อเนื่อง และกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ทั้ง 3 ท่าน ได้แก่ ศาสตราจารย์ ดร.ใจทิพย์ ณ สงขลา รองศาสตราจารย์ ดร.ปราวีณยา สุวรรณรัฐโชติ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรวิดี ถังบุตร สำหรับการให้คำแนะนำที่ช่วยให้งานวิจัยนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอบคุณครอบครัวและกัลยาณมิตรทุกท่าน สำหรับความเข้าใจในตัวตน ความเป็นห่วง ขอบคุณทุกคนที่ส่งกำลังใจมาให้ในทุกช่วงเวลา

ขอบคุณตนเองที่อดทนในช่วงเวลาที่ยากลำบากทั้งกายและใจ ความมุ่งมั่นตั้งใจ พยายามประคับประคองตนเองในทุกด้านเพื่อทำวิทยานิพนธ์นี้ให้สำเร็จได้

ณัฐมน ศรีสุข

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ฎ
สารบัญภาพ.....	ฏ
บทที่ 1 บทนำ.....	16
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	16
คำถามการวิจัย.....	21
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	22
ขอบเขตการวิจัย.....	22
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	25
คำจำกัดความที่ใช้ในงานวิจัย.....	26
สมมติฐานการวิจัย.....	28
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	28
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	29
ตอนที่ 1 การฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง (Extensive Listening and Speaking).....	30
1.1. ทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษ.....	30
1.2. ความหมายของการฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง.....	33
1.3. หลักการขั้นตอนของการฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง.....	37
1.4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง.....	45

ตอนที่ 2 การให้ผลป้อนกลับ (Constructive Feedback)	53
2.1. การให้ผลป้อนกลับ	54
2.2. องค์ประกอบของระบบการให้ผลป้อนกลับ	57
2.3. การให้ผลป้อนกลับ	61
2.4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้ผลป้อนกลับ	72
ตอนที่ 3 ความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ (Confidence in English Communication)	80
3.1. ความหมายของความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ	80
3.2. สาเหตุของการขาดความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ	82
3.3. องค์ประกอบของความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ	83
3.4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ	87
ตอนที่ 4 โมไบล์ช่วยเรียนรู้ภาษา ด้วยการฟังและการพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับ	102
4.1 โมไบล์ช่วยเรียนรู้ภาษา	102
4.2 องค์ประกอบของระบบที่ส่งเสริมโมไบล์ช่วยเรียนรู้ภาษา	107
4.3 ขั้นตอนการพัฒนาโมไบล์ช่วยเรียนรู้ภาษา	121
4.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโมไบล์ช่วยการเรียนรู้ภาษา	122
กรอบโมเดลการวิจัย	139
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	140
การวิจัยระยะที่ 1 ศึกษาความต้องการจำเป็นของโมไบล์ช่วยการเรียนรู้ภาษา การเรียนการสอน ภาษาอังกฤษและการให้ผลป้อนกลับและปัจจัยเชิงสาเหตุของความมั่นใจในการสื่อสาร ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	142
ประชากร	143
ตัวอย่าง	143
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวม	143
การวิเคราะห์ข้อมูล	145

การวิจัยระยะที่ 2 สร้าง (ร่าง) รูปแบบโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	146
ตัวอย่างในการดำเนินการวิจัย	147
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	147
การเก็บรวบรวมข้อมูล	149
การวิจัยระยะที่ 3 ศึกษาผลการใช้รูปแบบโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	150
ตัวอย่างในการดำเนินการวิจัย	151
เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย	151
ขั้นตอนการพัฒนาโมบายล์ช่วยเรียนรู้ภาษา	152
การดำเนินการวิจัย	162
การวิเคราะห์ข้อมูล	166
การวิจัยระยะที่ 4 รับรองรูปแบบโมบายล์ช่วยเรียนรู้ภาษา ด้วยการฟังและพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	167
ตัวอย่างในการดำเนินการวิจัย	168
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	169
การเก็บรวบรวมข้อมูล	169
การวิเคราะห์ข้อมูล	169
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	170
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยระยะที่ 1	170
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษา การเรียนการสอนภาษาอังกฤษและการให้ผลป้อนกลับและปัจจัยเชิงสาเหตุของความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	170

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง.....	179
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยระยะที่ 2.....	183
ตอนที่ 1 ผลจากการศึกษา วิเคราะห์ และสังเคราะห์ ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อ กำหนดกรอบแนวคิด ร่างต้นแบบของรูปแบบฯ.....	183
ตอนที่ 2 ผลจากการศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ.....	188
ผลการวิเคราะห์การวิจัยระยะที่ 3	190
ตอนที่ 1 ข้อมูลจากการให้ผลป้อนกลับในขั้นที่ 2 และขั้นที่ 3.....	190
ตอนที่ 2 การศึกษาผลของการทดลองใช้รูปแบบฯ.....	200
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การสังเกตพฤติกรรมการใช้รูปแบบฯ	202
ตอนที่ 4 ผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจในการใช้รูปแบบฯ.....	203
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยระยะที่ 4.....	203
ผลจากการศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ.....	203
บทที่ 5 ผลการวิจัย.....	206
ตอนที่ 1 บทนำ.....	207
ตอนที่ 2 รูปแบบโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและการพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการ ให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนต้น.....	212
ตอนที่ 3 การนำรูปแบบโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและการพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการ ให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนต้นไปใช้	217
1. ข้อมูลเบื้องต้นในการนำรูปแบบโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและการพูดอย่าง กว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นไปใช้.....	217
2. แนวทางการนำรูปแบบโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง ร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นไปใช้	217

กระบวนกรเรียนรู้ของผู้เรียนผ่านโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและการพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น.....	219
ภาพประกอบกระบวนกรเรียนรู้การฟังและการพูดอย่างกว้างขวางผ่านเว็บแอปพลิเคชันและระบบบัญชีอย่างเป็นทางการในการให้ผลป้อนกลับ	221
ภาพประกอบกรให้ผลป้อนกลับผ่านระบบบัญชีอย่างเป็นทางการ.....	225
ตัวอย่างการพูดคุยระหว่างนักเรียนและครูผ่านระบบบัญชีอย่างเป็นทางการ	226
คู่มือสำหรับครูในการให้ผลป้อนกลับ	227
บทที่ 6 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	230
วิธีดำเนินการวิจัย	230
การดำเนินการวิจัยระยะที่ 1	230
การดำเนินการวิจัยระยะที่ 2	231
การดำเนินการวิจัยระยะที่ 3	232
การดำเนินการวิจัยระยะที่ 4	232
สรุปผลการวิจัย.....	232
ตอนที่ 1: ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษา การเรียนการสอนภาษาอังกฤษและการให้ผลป้อนกลับและปัจจัยเชิงสาเหตุของความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	232
ตอนที่ 2 ผลจากการศึกษา วิเคราะห์ และสังเคราะห์ ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดกรอบแนวคิด ร่างต้นแบบของรูปแบบฯ.....	234
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การวิจัยระยะที่ 3 จากการศึกษาผลของการทดลองใช้รูปแบบฯ	239
ตอนที่ 4 ผลจากการศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในการรับรองรูปแบบฯ	239
อภิปรายผลการวิจัย.....	239
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นฯและปัจจัยเชิงสาเหตุของความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ	239
ตอนที่ 2 รูปแบบโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษา.....	242

ตอนที่ 3 ผลการนำรูปแบบฯไปทดลองใช้.....	244
ข้อเสนอแนะ.....	246
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งถัดไป	246
ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้.....	246
บรรณานุกรม.....	247
ภาคผนวก.....	261
แบบสอบถามความต้องการจำเป็นของโมไบล์ช่วยการเรียนรู้ภาษา การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และการให้ผลป้อนกลับและปัจจัยเชิงสาเหตุความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	262
กรอบเนื้อหาอ้างอิงตาม CEFR.....	275
แบบวัดความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ.....	276
แผนกิจกรรมสำหรับการฝึกพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียน.....	278
แบบประเมินความพึงพอใจการใช้รูปแบบ.....	282
แบบสังเกตพฤติกรรมการใช้โมไบล์ช่วยการเรียนรู้ภาษา.....	283
แบบรับรองจริยธรรมการวิจัย	285
ประวัติผู้เขียน.....	286

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 ตารางแสดงหลักการของ Extensive Speaking ที่สอดคล้องกับหลักการของการอ่านอย่างกว้างขวาง ของ R. Day (2002)	40
ตารางที่ 2 หลักการของการพูดอย่างกว้างขวางของ Gu and Reynolds (2013) และ Widodo and Rozak (2016).....	41
ตารางที่ 3 ตารางสังเคราะห์องค์ประกอบของการฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง	43
ตารางที่ 4 ประเภทของการให้ผลป้อนกลับตามแนวคิดของ Tunstall and Gipps (อ้างถึงในประกอบ กรณีกิจ,2009)	56
ตารางที่ 5 ตารางสังเคราะห์การให้ผลป้อนกลับรายบุคคล.....	61
ตารางที่ 6 การให้ผลป้อนกลับ GIVE	65
ตารางที่ 7 ตารางสังเคราะห์องค์ประกอบของการให้ผลป้อนกลับ	67
ตารางที่ 8 ตารางแสดงตัวอย่างการให้ผลป้อนกลับ	68
ตารางที่ 9 รวมคำที่แสดงผลป้อนกลับด้านการใช้ภาษา	69
ตารางที่ 10 ตารางแสดงตัวอย่างข้อความในการให้ผลป้อนกลับ.....	70
ตารางที่ 11 สามารถสังเคราะห์ข้อดีและประโยชน์ ที่สอดคล้ององค์ประกอบของการให้ผลป้อนกลับ	71
ตารางที่ 12 ตารางสังเคราะห์องค์ประกอบของความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ.....	86
ตารางที่ 13 ตารางแสดงรูปแบบการเรียนรู้โดยใช้โมบายล์ช่วยเรียนรู้ภาษา ในมุมมองของกิจกรรมและคุณสมบัติที่ใช้ในอุปกรณ์	108
ตารางที่ 14 ตารางสังเคราะห์องค์ประกอบของโมบายล์ด้วยการฟังและการพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับที่ช่วยในการส่งเสริมความมั่นใจในการเรียนรู้การสื่อสารภาษาอังกฤษ	114
ตารางที่ 15 คุณสมบัติเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยภายใต้แนวคิดของโมบายล์ช่วยเรียนรู้ภาษา.....	117
ตารางที่ 16 สมบัติของเครื่องมือที่สอดคล้องกับองค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้ในงานวิจัย ...	117
ตารางที่ 17 แผนการจัดการเรียนรู้.....	164

ตารางที่ 18 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามแยกตามเพศ.....	170
ตารางที่ 19 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามแยกตามระดับชั้น	170
ตารางที่ 20 ความถี่ในการพัฒนาการฟังภาษาอังกฤษ	171
ตารางที่ 21 ความถี่ในการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษ.....	171
ตารางที่ 22 ประสบการณ์การเรียนรู้ผ่านเว็บแอปพลิเคชัน	172
ตารางที่ 23 ประสบการณ์ในการเรียนรู้โดยได้รับผลป้อนกลับผ่านโมบิลแอปพลิเคชัน	172
ตารางที่ 24 อุปสรรคในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต.....	172
ตารางที่ 25 ช่วงเวลาในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตนอกเหนือจากเวลาเรียน.....	173
ตารางที่ 26 ระดับความสนใจในเนื้อหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ CEFR.....	173
ตารางที่ 27 ความต้องการจำเป็นของโมบิลช่วยการเรียนรู้ภาษา การเรียนการสอนภาษาอังกฤษและ การให้ผลป้อนกลับ	174
ตารางที่ 28 ผลการตรวจสอบโมเดลและน้ำหนักองค์ประกอบในแต่ละองค์ประกอบของโมเดล.....	179
ตารางที่ 29 ค่าสถิติการวิเคราะห์อิทธิพลของโมเดลสมการ	180
ตารางที่ 30 ผลจากการศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเพื่อรับรองร่างรูปแบบฯ.....	188
ตารางที่ 31 ค่าเฉลี่ยจากแบบประเมินตนเองในชั้น self-perception หลังการทำกิจกรรมแต่ละครั้ง	193
ตารางที่ 32 คะแนนความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียน .	200
ตารางที่ 33 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยในช่วงเวลาที่แตกต่างกัน	201
ตารางที่ 34 คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการฟังเฉลี่ยจากการทำภารกิจการฟังอย่างกว้างขวาง ..	201
ตารางที่ 35 ผลการวิเคราะห์การสังเกตพฤติกรรมการณ์ในชั้นเรียนในการสื่อสารภาษาอังกฤษ	202
ตารางที่ 36 ผลการวิเคราะห์การสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจในการใช้รูปแบบใน ภาพรวมฯ.....	203
ตารางที่ 37 ผลจากการศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเพื่อรับรองรูปแบบฯ	203

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย	25
ภาพที่ 2 หลักการเรียนรู้ส่วนบุคคล	53
ภาพที่ 3 กรอบสำหรับความมั่นใจในตนเองในการสื่อสารด้วยวาจา	86
ภาพที่ 4 แสดงความสัมพันธ์ของความมั่นใจและแรงจูงใจและความสามารถในการสื่อสาร	88
ภาพที่ 5 ลักษณะของ LINE OFFICIAL ACCOUNT	119
ภาพที่ 6 การเข้าถึงผู้ใช้ได้ 100% ด้วยการBroadcast	119
ภาพที่ 7 ID แบบอักษรสุ่มผสมตัวเลข	120
ภาพที่ 8 แพ็กเกจรายเดือน LINE Official Account	120
ภาพที่ 9 ชนิดของบัญชี LINE Official Account	121
ภาพที่ 10 ตัวอย่างระบบบัญชีอย่างเป็นทางการ	121
ภาพที่ 11 กรอบโมเดลการวิจัย	139
ภาพที่ 12 ภาพแสดงเครื่องมือภายใต้กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสาร ภาษาอังกฤษ	152
ภาพที่ 13 แสดงความสอดคล้ององค์ประกอบของโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาและคุณสมบัติของ เครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนา	153
ภาพที่ 14 คุณสมบัติของเครื่องมือของระบบบัญชีอย่างเป็นทางการในการให้ผลป้อนกลับ	154
ภาพที่ 15 แสดงคุณสมบัติของ Rich menu ของระบบบัญชีอย่างเป็นทางการในการให้ผลป้อนกลับ	155
ภาพที่ 16 ตัวอย่างบัญชีอย่างเป็นทางการในการให้ผลป้อนกลับ	156
ภาพที่ 17 แสดงโครงสร้างของเมนูหลักในเว็บแอปพลิเคชันการฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง	157
ภาพที่ 18 ตัวอย่างหน้าเว็บแอปพลิเคชันการฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง	158
ภาพที่ 19 หน้า blog ที่นักเรียนสามารถเข้ามาแบ่งปันเนื้อหาที่ตนเองได้ดู	159
ภาพที่ 20 ตัวอย่างแบบฝึก listening comprehension ในรูปแบบของเกมส่งเสริมการเรียนรู้	159

ภาพที่ 21 แผนการจัดการเรียนรู้ผ่านรูปแบบโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและการพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	164
ภาพที่ 22 ปัจจัยเชิงสาเหตุความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ.....	182
ภาพที่ 23 ร่างรูปแบบโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษา.....	187
ภาพที่ 24 รูปแบบโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาที่ได้รับการรับรองจากผู้ทรงคุณวุฒิ	216
ภาพที่ 25 กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ.....	219
ภาพที่ 26 แสดงหน้าหลัก เมนู และการล็อกอิน	221
ภาพที่ 27 หน้าแสดงขั้นตอนการเรียนรู้.....	222
ภาพที่ 28 หน้าแสดงส่วนที่แนะนำและส่วนติดต่อครูผู้สอน	222
ภาพที่ 29 หน้าแสดงส่วนที่แนะนำและการเข้าถึงแบบฝึกหัด.....	223
ภาพที่ 30 หน้าแสดงส่วนที่แนะนำและการเข้าถึงแบบฝึกหัด.....	223
ภาพที่ 31 หน้านำเสนอผลงานนักเรียน	224
ภาพที่ 32 หน้าแสดงเมนูในระบบบัญชีอย่างเป็นทางการ	225
ภาพที่ 33 หน้าแสดงข้อความแนะนำในการให้ผลป้อนกลับ.....	225

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันภาษาอังกฤษยังคงมีบทบาทสำคัญในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ผู้เรียนจากทั่วโลกจึงต้องมีการปรับตัวให้เข้าสู่การพัฒนาทักษะทางภาษาของตนเองในฐานะผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศและภาษาที่ 2 เพื่อให้มีความสามารถเพื่อที่จะสื่อสารได้กับเจ้าของภาษาและสื่อสารในสังคมโลก (Habiburrahim, Risdaneva, Putri, Dahliana, and Muluk, 2020; Rao, 2019; Pattanpichet, 2011) ผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศส่วนมากมักมีความเชื่อว่าความสามารถในการสื่อสารด้านภาษาอังกฤษกับผู้อื่นเป็นทักษะที่ยากที่จะสามารถฝึกฝนได้อย่างคล่องแคล่ว จากการศึกษาที่ผ่านมา พบว่ามีรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ถูกออกแบบขึ้นอย่างหลากหลายเพื่อที่จะพัฒนาผู้เรียนเหล่านี้และลดแนวความคิดทางลบ (Lubis, 2020) ซึ่งในประเทศไทยเราก็เห็นความสำคัญในเรื่องนี้ โดยเห็นว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลและเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการสื่อสารกับประชาคมโลกได้โดยไร้ขีดจำกัด ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและความรู้ในแขนงต่างๆ ดังนั้นสิ่งที่เราควรตระหนักคือเราจะทำอย่างไรให้เด็กไทยสามารถพัฒนาตนเองให้มีความเจริญก้าวหน้าเพื่อให้เด็กไทยได้มีความรู้ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษด้วยตนเอง (นงสมร พงษ์พานิช, 2554)

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองนั้นยังคงประสบปัญหาว่าผู้เรียนยังคงมีความยากลำบากในการสื่อสาร ยังขาดประสิทธิภาพและความคล่องแคล่วในการสื่อสาร จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยสรุปพบว่า ผู้เรียนยังคงขาดความรู้ในด้านของภาษาศาสตร์ ขาดความมั่นใจ มีความกังวล ความกลัว ยังคงมีความฝืนใจที่จะสื่อสาร ซึ่งสิ่งที่เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ส่งผลให้ผู้เรียนไม่ยอมสื่อสาร นั่นคือ ความมั่นใจ (Abdullah, Hussin, & Ismail, 2019) Habiburrahim, Risdaneva, Putri, Dahliana, and Muluk (2020) ได้กล่าวว่า สิ่งที่คุณสอนจะต้องตระหนักถึงคือ ความวิตกกังวลนั้นมาจากหลายสาเหตุ เป็นปัจจัยทั้งภายในและภายนอก ครูผู้สอนสภาพแวดล้อมรอบตัว เพื่อนๆ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ควรเน้นการจัดกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อลดความวิตกกังวลในชั้นเรียน ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมความมั่นใจในการเรียนรู้ภาษา เพื่อส่งเสริมความรู้สึกเชิงบวกที่สนับสนุนให้ผู้เรียนได้พัฒนาภาษาได้อย่างดี (Othman, Radzi, & Animilom, 2014) ผู้เรียนขาดความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษนั้นมีสาเหตุมาจากความกลัวการ

ถูกตัดสิน และการเป็นตัวตลกของเพื่อน พวกเขาจึงมีกลไกการป้องกันตัว และกลไกการป้องกันตัวนี้ทำให้พวกเขาเลือกที่จะเงียบมากกว่าพูด และเมื่อพูดน้อย การพัฒนาทักษะในด้านนี้จึงลดน้อยตามไปด้วย

ครูผู้สอนหลายท่านพยายามออกแบบการเรียนการสอนที่จะช่วยแก้ปัญหาดังกล่าว โดยการสร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ หลักสูตรสองภาษา และการนำเทคโนโลยีมาใช้ บูรณาการและสนับสนุนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ การเรียนรู้เชิงรุก การเรียนรู้ในสภาพจริง ซึ่งยังคงส่งเสริมสมรรถนะในการสื่อสารทางภาษาด้วย โดยกรอบของการดำเนินการ ประกอบด้วยรูปแบบของการเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การเรียนรู้แบบเชิงรุก การใช้สื่อการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ตามสภาพจริง การมีปฏิสัมพันธ์แบบออนไลน์กับเจ้าของภาษา โดยการใช้รูปแบบของ Video Conference พูดคุยกับอาจารย์ชาวอเมริกัน ซึ่งกิจกรรมนี้จะช่วยในการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน อีกทั้งส่งเสริมแรงจูงใจและความมั่นใจในการเรียนรู้ภาษาอีกด้วย (Wu, Yen, & Marek, 2011) นอกจากนี้ Osboe, Fujimura, and Hirschel (2007) ได้กล่าวถึงความตั้งใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษนั้นจะแสดงออกมาในรูปแบบของความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ ระดับความสามารถของผู้เรียนมีความสัมพันธ์กับความสะดวกใจในการสื่อสารของผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 และที่สำคัญ ผู้เรียนจะมีความสุขในการสื่อสารก็ต่อเมื่อมีการสื่อสารในกลุ่มย่อยมากกว่ากลุ่มใหญ่ โดยที่ไม่เกี่ยวข้องกับความสามารถของคนในกลุ่มว่าจะสูงหรือต่ำกว่า อีกทั้งในการสัมภาษณ์กลุ่มย่อยพบว่า บุคลิกของครูผู้สอนมีผลต่อความมั่นใจของผู้เรียนและเนื้อหาในการสนทนาที่ผู้เรียนคุ้นเคย จะช่วยเพิ่มความสะดวกใจในการสื่อสารของผู้เรียนด้วย

Koteková (2013) ได้กล่าวว่าเนื่องจาก Learners' self-esteem นั้นมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ภาษาในชั้นเรียน เพราะความรู้สึกของผู้เรียนนั้นจะส่งผลต่อความสามารถที่จะเรียนรู้ในชั้นเรียน ดังนั้นจึงมีการศึกษาเพื่อให้ได้มาซึ่งวิธีการสอนที่เหมาะสม ที่จะส่งเสริมทั้งทางด้านความรู้ความสามารถในการเรียนรู้และสื่อสารภาษาอังกฤษ และการเรียนรู้ที่ส่งเสริมต่อปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อความมั่นใจในการเรียนรู้ของผู้เรียน ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศและภาษาที่สอง ปัญหาส่วนมากที่พบได้แก่ผู้เรียนนั้นมักขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาจนไปถึงปัญหาใหญ่ถึงขั้นขาดแรงจูงใจในการเรียน ครูผู้สอนภาษาอังกฤษจึงควรคำนึงถึงสถานการณ์ที่ส่งผลต่อสุขภาพจิตของผู้เรียนที่อาจส่งผลต่อความเครียดที่กระทบกระเทือนจิตใจในผู้เรียนจากการที่ผู้เรียนได้รับความผิดหวังในการเรียนภาษาในประเด็นต่างๆ สิ่งที่ครูผู้สอนควรรู้เกี่ยวกับปัญหาในการเรียนภาษาและการ

สื่อสารของผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศที่จะสามารถปรับให้เข้ากับการสอนภาษาที่มีประสิทธิภาพโดยการศึกษาวิธีการสอนที่เหมาะสมกับลักษณะของผู้เรียนและละเว้นสิ่งที่จะกระทบจิตใจของผู้เรียน การบูรณาการการสอนภาษากับการแสดงออกและการส่งเสริมความสัมพันธ์ทางสังคม เพื่อส่งเสริมทั้งความสมบูรณ์ภายในจิตใจและการสอนที่มีประสิทธิภาพสำหรับผู้เรียนทุกคน (Medley, 2012; Wu et al., 2011; Yashima, 2002; Yashima, Zenuk-Nishide, & Shimizu, 2004)

การให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนนั้นมีการใช้อย่างแพร่หลายในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนทั้งในแบบในห้องเรียนและแบบออนไลน์ และยังมีกล่าวถึงอย่างกว้างขวางเกี่ยวกับประเด็นการให้ผลป้อนกลับว่า ส่งผลต่อผู้เรียนอย่างไร (Agudo & de Dios, 2013) ได้กล่าวถึงการให้ผลป้อนกลับว่า เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนสามารถประเมินความสามารถของตนเองได้ Agudo (2013) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ พบว่า ผู้เรียนส่วนมากมีความพึงพอใจจากการได้รับผลป้อนกลับจากผู้สอน โดยอาจมีบางส่วนที่รู้สึกอาย โดยสาเหตุนั้นมาจากวิธีการให้ผลป้อนกลับนั่นเอง โดย Ayedh และ Khaled (2011) ได้กล่าวว่า การที่จะให้ผลป้อนกลับนั้น ควรเป็นการให้ผลป้อนกลับแบบส่วนบุคคล โดยให้คำนึงถึงบุคลิกลักษณะของผู้เรียน เพื่อให้เกิดประโยชน์และเหมาะสมที่จะนำไปสู่การเรียนรู้ที่เหมาะสมสำหรับตนเอง การให้ผลป้อนกลับรายบุคคล หรือ Personalized Feedback เป็นวิธีการที่ช่วยเสริมความมั่นใจให้แก่ผู้เรียนภาษา โดยเฉพาะผู้ที่ขาดความมั่นใจและมีความวิตกกังวลในการใช้ภาษาในการสื่อสารกับผู้อื่น วิธีการ Personalized Feedback แบ่งเป็น 3 ชั้น ได้แก่ ชั้นที่ 1 การเน้นความถูกต้องของการทำภารกิจขั้นพื้นฐาน (Task-focused) โดยการทำให้แบบทดสอบอย่างง่ายที่เหมาะสมกับระดับของผู้เรียนและเป็นเรื่องใกล้ตัวผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจบริบทได้ง่าย ชั้นที่ 2 การเน้นให้รับรู้ถึงความสามารถของตนเอง โดยการชี้ให้เห็นว่าผู้เรียนมีความสามารถในด้านใดและสามารถทำสิ่งใดได้ดี ชั้นที่ 3 ได้แก่ การชี้ให้ไปต่อในระดับที่ซับซ้อนมากยิ่งขึ้น เมื่อผู้เรียนเห็นสิ่งที่ตนเองทำได้ดีแล้ว ก็จะเน้นให้ผู้เรียนได้เลือกทำในสิ่งที่จะต่อยอดความสามารถของตนเองในระดับที่สูงขึ้น

Renandya and Farrell (2011) กล่าวว่า การที่ได้ทำกิจกรรมอย่างหลากหลาย ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ได้อย่างมีความสุข และมีความคุ้นเคยกับภาษา และสามารถจดจำคำศัพท์ได้ดีขึ้น โดยเมื่อเปรียบเทียบกับการใช้ Strategies based นั้นผู้เรียนกล่าวว่า มันยากที่จะนำกลยุทธ์ในรูปแบบต่างๆ มาประยุกต์กับการฟังในแต่ละแบบ ซึ่งผู้เรียนไม่สามารถฟังและจับใจความได้ทัน จากการศึกษาโดย

ใช้กลยุทธ์และรูปแบบการฟังอย่างกว้างขวางพบว่าศิษย์เวิร์ดสำคัญของการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการฟังของผู้เรียนพบว่า การที่จะทำให้ผู้เรียนได้เรียนได้ฟัง แล้วเข้าใจได้อย่างรวดเร็ว ต้องใช้เวลาในการฝึกฝนประเด็นย่อยที่ส่งเสริมด้วย เช่น คำศัพท์ ไวยากรณ์ ควบคู่ไปกับการใช้กลยุทธ์การฟังอย่างมีความสุขด้วย

Alemi (2015) ได้กล่าวถึงความวิตกกังวลและทัศนคติว่าถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อกระบวนการเรียนรู้ภาษา โดยความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ การเรียนรู้ขึ้นอยู่กับความสามารถของครูในการออกแบบการเรียนการสอนและการลดความวิตกกังวลในห้องเรียนและผู้เรียน ยิ่งนักเรียนกังวลมากขึ้น ความตั้งใจในการเรียนในระหว่างชั้นเรียนก็จะยิ่งน้อยลง และจะเกิดผลเสียต่อไปในอนาคต ดังนั้นกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สำคัญประการหนึ่ง คือ เราจะลดความวิตกกังวล และจะมีการพัฒนาวิธีการต่างๆ และเครื่องมือในการลดระดับความวิตกกังวลของนักเรียนให้เหลือน้อยที่สุดในเพื่อให้นักเรียนทุกคนมีโอกาสเรียนรู้อย่างสนุกสนานและลดบรรยากาศในห้องเรียนที่มีความวิตกกังวลให้อยู่ในระดับต่ำ เพื่อที่จะทำให้กระบวนการเรียนรู้ภาษาเกิดขึ้นได้ตีมากขึ้น ประสพการณ์ที่สร้างแรงบันดาลใจนั้นเป็นสิ่งที่ผู้สอนจำเป็นต้องมีและทุ่มเทอย่างมาก ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงได้นำเสนอแนวคิดในการพัฒนาโปรแกรมที่จะสามารถดูแลนักเรียน ส่งเสริมความสนใจและสร้างเป้าหมาย เพิ่มความมั่นใจในตนเองและลดระดับความวิตกกังวล ซึ่งงานวิจัยเชื่อว่าการใช้วิธีการใหม่ ๆ ที่น่าสนใจสามารถช่วยปัญหาดังกล่าวได้ Li, Snow, Jiang, and Edwards (2015) ได้กล่าวถึงว่าในช่วงหลายปีที่ผ่านมาความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีได้เปลี่ยนแปลงชีวิตของวัยรุ่น ด้วยราคาที่สามารถเข้าถึงได้ง่าย ทำให้หลายๆคนได้มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและโทรศัพท์มือถือและโซเชียลมีเดียได้อย่างเท่าเทียมกัน เทคโนโลยีมือถือที่มีความซับซ้อนมากขึ้น ได้ถูกใช้งานจากคนหลายกลุ่ม ด้วยการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตได้เปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ของการเข้าถึงเทคโนโลยีและการใช้และทำให้ความต้องการด้านการรู้หนังสือมากขึ้นสำหรับแต่ละบุคคลด้วยการตอบสนองอย่างรวดเร็ว นักการศึกษาและผู้กำหนดนโยบายได้ตระหนักว่ามีความสำคัญยิ่งกว่า ที่จะมีการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาที่มีการใช้เทคโนโลยีช่วยและเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพของการเรียนรู้ นอกจากนี้การใช้เทคโนโลยีที่ช่วยส่งเสริมการเรียนการสอนภาษานั้นมีส่วนช่วยในการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งในด้านการฟังและการพูด เป็นส่วนที่ช่วยในการพัฒนาความรู้ในกว้างไกลและพัฒนาทักษะทางภาษาให้ดียิ่งขึ้น โดยในปัจจุบันมีเทคโนโลยีใหม่ๆและการจัดการเรียนการสอนที่มาช่วยในการตอบสนองการเรียนรู้ทางภาษาเกิดขึ้นอย่างหลากหลาย การเรียนรู้ผ่านระบบออนไลน์ วิดีโอ การเรียน

ผ่านเว็บแบบมีปฏิสัมพันธ์ สื่อต่างๆที่ช่วยในการสื่อสาร ล้วนแต่ช่วยในการพัฒนาการเรียนรู้ภาษา ทั้งหมด (Ahmad Al-Khotaba, Ahmed Alkhataba, Abdul-Hamid, & Bashir, 2019) นอกจากนี้ Kon (2002) ได้กล่าวถึงผลของการใช้ CALL หรือการเรียนการสอนภาษาโดยใช้คอมพิวเตอร์เป็น เครื่องมือ โดยใช้วิธีการบรรยายทางวิดีโอออนไลน์เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์โดยบังเอิญและความ เข้าใจในการฟัง ซึ่งผลการวิจัยก็แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนได้เรียนรู้รายการคำศัพท์และมีความเข้าใจใน เนื้อหาที่ได้ฟังอย่างมีประสิทธิภาพ การใช้เทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนภาษา ช่วยส่งเสริม การเรียนเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในปัจจุบัน ผู้เรียนสามารถเข้าถึงสื่อต่างๆได้ง่าย และสื่อต่างๆเหล่านี้ยังช่วยอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างดี ทั้งส่งเสริมความ เข้าใจจนไปถึงขั้นของการคิดขั้นสูง ผู้สอนก็สามารถจัดสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้อย่างมี ประสิทธิภาพผ่านการออกแบบการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกัน ส่งเสริมการ มีปฏิสัมพันธ์ การเรียนรู้ส่วนบุคคลอีกด้วย (Hafner และ Miller, 2011; Hung, 2017) Li et al. (2015) ได้กล่าวถึงเทคโนโลยีรวมถึงโซเชียลมีเดียและแอปพลิเคชันเทคโนโลยีอื่น ๆ ที่มีการใช้งาน ผ่านอุปกรณ์เทคโนโลยีต่างๆสามารถนำมาใช้ส่งเสริมการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษา ที่สอง ปรับปรุง สนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียน Alemi et al. (2015) การพัฒนาของเทคโนโลยีมี อิทธิพลอย่างมากต่อแนวทางและวิธีการที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ การใช้ โทรศัพท์เคลื่อนที่เพื่อการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศได้มีการสร้างรูปแบบที่เรียกว่า CALL และ MALL และมีงานวิจัยมากมายเกี่ยวกับประสิทธิผลของกระบวนการเรียนรู้ CALL ได้แสดงให้เห็นแล้วว่า มี รูปแบบการเรียนรู้ที่มีอิทธิพลต่อความคงทนของการเรียนรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การส่งเสริมความ คงทนในการจำคำศัพท์ของนักเรียน นอกจากนี้ยังแสดงให้เห็นว่าเป็นการสร้างสภาพแวดล้อมที่ สามารถลดความวิตกกังวลของนักเรียนได้ โดยลักษณะของการสื่อสารเป็นการติดต่อสื่อสารแบบอะ ซิงโครนัส การประชุมทางเสียง เนื่องจากความยืดหยุ่นในการใช้งานได้ตลอดเวลาหรือที่ใดก็ได้ นักเรียนส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ได้พัฒนาผ่านการใช้ MALL และส่วนใหญ่พวกเขามีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ผ่านโมบายล์

ในปัจจุบันการติดต่อสื่อสารเกี่ยวกับการเรียนการสอนมีการพัฒนาไปในหลายรูปแบบ การ ติดต่อผ่านระบบเว็บเพจ การโทร หรือการส่งอีเมล อาจยังไม่สามารถโต้ตอบคำถามของผู้เรียนได้ อย่างรวดเร็ว ความสำคัญของการพัฒนาและออกแบบระบบสารสนเทศเพื่อนำมาใช้ในการโต้ตอบและ ให้รายละเอียดเกี่ยวกับการเรียนการสอนได้สะดวกรวดเร็วตามคำหรือข้อความที่ผู้เรียนต้องการระบบ

โต้ตอบอัตโนมัติของไลน์ (LINE BOT) จึงเป็นอีกทางเลือกของเทคโนโลยีที่สามารถช่วยในการเรียนการสอนในยุคปัจจุบัน (Simasatitkul & Hsieh; Rahman, Al Mamun, & Islam, 2017; Hadi, Shidiqi, Zaeni, Mizar, & Irvan, 2019 ; วสุ บัวแก้ว, 2020) โดยการนำการใช้งานเทคโนโลยีตอบกลับอัตโนมัติ (Chatbot) มาประยุกต์ใช้เพื่อโต้ตอบกับผู้เรียนโดยอัตโนมัติทำให้เพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคดิจิทัล 4.0 โดยผู้เรียนเชื่อมโยงทุกอย่างเข้ากับระบบสื่อสังคมออนไลน์ (เจนจิรา แจ่มศิริและคัชชินทร์ ทองพิง, 2018) ดังเช่น ระบบแอปพลิเคชันไลน์ (LINE Application) เป็นเครื่องมือติดต่อสื่อสารผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่ได้รับความนิยมอย่างมากในประเทศไทยสามารถติดตั้งและใช้งานได้หลากหลายอุปกรณ์เช่นโทรศัพท์มือถือสมาร์ทโฟนและคอมพิวเตอร์แบบตั้งโต๊ะนอกจากนี้ผู้ให้บริการแอปพลิเคชันไลน์ (LINE Application) ยังเปิดให้บุคคลทั่วไปสามารถพัฒนาระบบเบบแบบต่างๆผ่านบริการของไลน์ (LINE) ข้อความไลน์ตอบกลับอัตโนมัติ (LINE Messaging API) จากการศึกษาพบว่าระบบไลน์เมสเสจเอพีไอ (LINE Messaging API) สามารถนำมาพัฒนาเป็นระบบโต้ตอบอัตโนมัติของไลน์ (LINE BOT) เชื่อมโยงระบบฐานข้อมูลหรือระบบสารสนเทศอื่นๆเพื่อนำข้อมูลที่ต้องการมาส่งเป็นข้อความให้กับผู้รับบริการผ่านแอปพลิเคชันไลน์ (LINE Application) ได้โดยผ่านคำสำคัญ (Keyword) (Gao & Wang, 2017; Simasatitkul & Hsieh; Chamsy, E., 2020) ที่กำหนดผู้วิจัยจึงมีแนวคิดนำไลน์เมสเสจเอพีไอ (LINE Messaging API) มาพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพเพิ่มช่องทางติดต่อสื่อสารส่งข้อความการให้ผลป้อนกลับ และส่งข้อความแจ้งเตือนต่างๆผ่านบริการไลน์เมสเสจเอพีไอ (LINE Messaging API) ให้แก่ผู้เรียน (Hadi, Shidiqi, Zaeni, Mizar, & Irvan, 2019; Rahman, Al Mamun, & Islam, 2017; Simasatitkul & Hsieh; วสุ บัวแก้ว, 2020)

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยสนใจศึกษาการพัฒนาโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

คำถามการวิจัย

1. ความต้องการจำเป็นของโมบายล์ช่วยเรียนรู้ภาษา การเรียนการสอนภาษาอังกฤษและการให้ผลป้อนกลับและปัจจัยเชิงสาเหตุความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นอย่างไร

2. รูปแบบโมบายล์ช่วยเรียนรู้ภาษา ด้วยการฟังและพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีองค์ประกอบและขั้นตอนอย่างไร

3. ผลของการใช้รูปแบบโมบายล์ช่วยเรียนรู้ภาษา ด้วยการฟังและพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเป็นอย่างไร

4. การพัฒนาโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นควรได้รับการรับรองหรือไม่

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อประเมินความต้องการจำเป็นของโมบายล์ช่วยเรียนรู้ภาษา การเรียนการสอนภาษาอังกฤษและการให้ผลป้อนกลับและปัจจัยเชิงสาเหตุความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

2. เพื่อพัฒนารูปแบบโมบายล์ช่วยเรียนรู้ภาษา ด้วยการฟังและพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

3. เพื่อศึกษาผลของการใช้รูปแบบโมบายล์ช่วยเรียนรู้ภาษา ด้วยการฟังและพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

4. เพื่อรับรองรูปแบบโมบายล์ช่วยเรียนรู้ภาษา ด้วยการฟังและพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

ระยะที่ 1 การประเมินความต้องการจำเป็นของโมบายล์ช่วยเรียนรู้ภาษา การเรียนการสอนภาษาอังกฤษและการให้ผลป้อนกลับและปัจจัยเชิงสาเหตุความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ประชากรที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็นและปัจจัยเชิงสาเหตุความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั่วประเทศ

ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น 672 คน โดยมีการกำหนดจำนวนตัวอย่างไม่น้อยกว่า 570 คน (Hair, & et. al. 1995)

ระยะที่ 2 การพัฒนาโมไบล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ประชากรที่ใช้ในการรับรอง (ร่าง) รูปแบบโมไบล์ช่วยเรียนรู้ภาษา ด้วยการฟังและพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ ประกอบด้วยด้านที่ 1) กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ 2) กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา 3) กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาการศึกษา การแนะแนว

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาและด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 5 คน ได้แก่ 1) กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ 2) กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา 3) กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาการศึกษา การแนะแนว

ระยะที่ 3 การศึกษาผลของการใช้รูปแบบโมไบล์ช่วยเรียนรู้ภาษา ด้วยการฟังและพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั่วประเทศ

ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยโรงเรียนที่มีความพร้อมด้านคอมพิวเตอร์ เครือข่ายอินเทอร์เน็ต และนักเรียน ครู มีความพร้อมทางด้านโทรศัพท์เคลื่อนที่ และนักเรียน ครู มีประสบการณ์ในการใช้อินเทอร์เน็ต โนบายแอปพลิเคชัน อย่างน้อย 1 ปี โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง มีการทดสอบก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียน (One-Way Repeated Measures

ANOVA) โดยทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 22 คน ระยะเวลาในการดำเนินการ 12 ครั้งตามแผนการจัดการเรียนรู้

ระยะที่ 4 การรับรองรูปแบบโมบายล์ช่วยเรียนรู้ภาษา ด้วยการฟังและพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ประชากรที่ใช้ในการรับรองรูปแบบโมบายล์ช่วยเรียนรู้ภาษา ด้วยการฟังและพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ ประกอบด้วยด้านที่ 1) กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ 2) กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา 3) กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาการศึกษา การแนะแนว

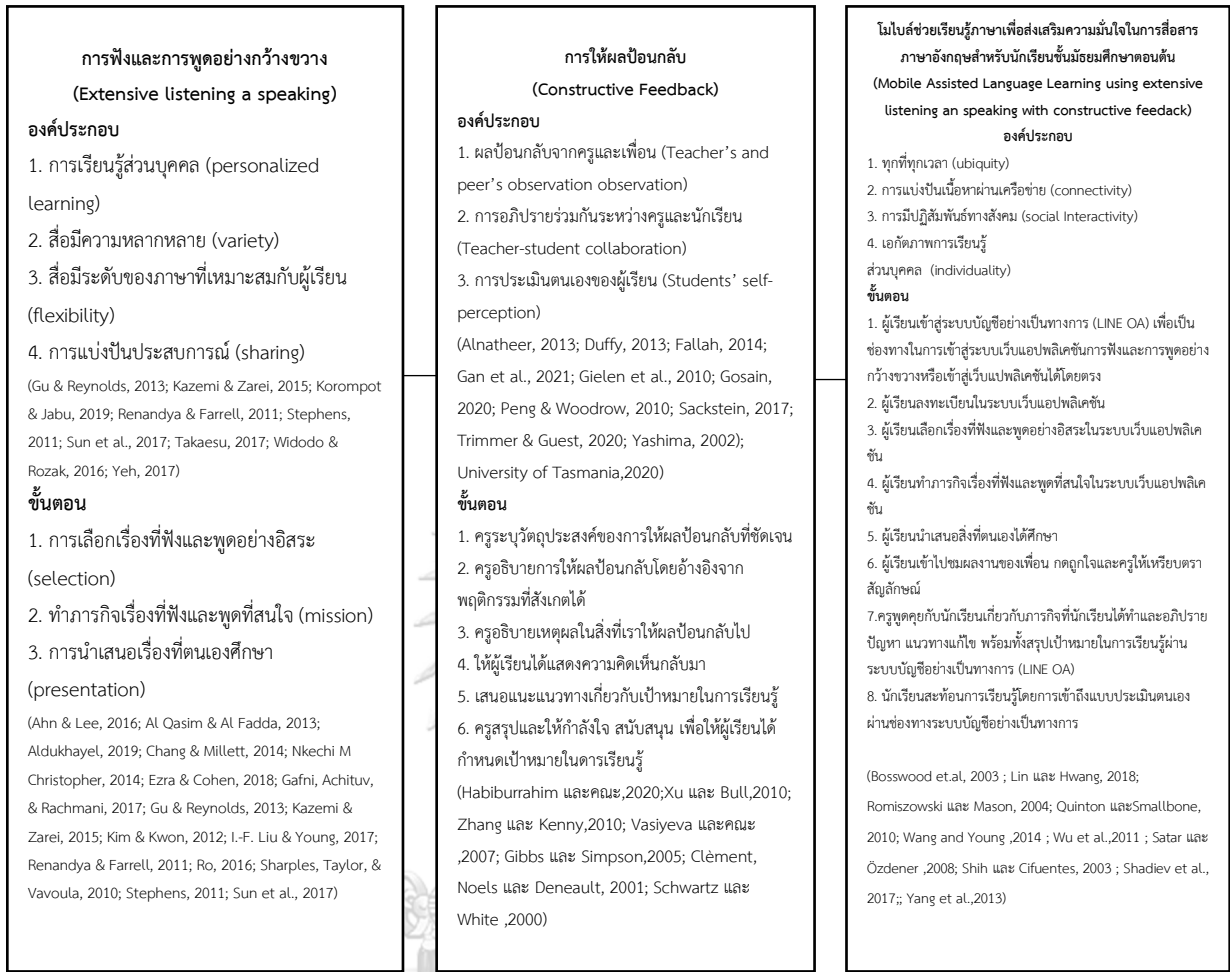
กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาและด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 5 คน ได้แก่ 1) กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ 2) กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา 3) กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาการศึกษา การแนะแนว

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย

2.1. ตัวแปรอิสระ คือ รูปแบบโมบายล์ช่วยเรียนรู้ภาษา ด้วยการฟังและพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับ

2.2. ตัวแปรตาม คือ ความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปแบบโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับ เพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ (Confidence in English Communication)

ประกอบด้วย

1. มีความเชื่อมั่นว่าสามารถฟัง-พูดภาษาอังกฤษได้ โดยไม่ได้กังวลว่ามีความรู้ทางภาษาอยู่ในระดับใด (self-reliance)
2. สามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างคล่องแคล่ว และมีการนำเสนอแนวคิดของตนเองได้ดี (self-expression)
3. มีส่วนร่วมในกิจกรรมฟัง-พูดต่อหน้าชุมชน (participation)
4. มีเป้าหมายในการสื่อสาร (communication goals)

(Fatima, 2020, Abdullah, 2020; Adnan, 2020; Habiburrahim, 2020; Rofi'i, 2020; Gürler, 2015; Koteková, 2013; Wu , 2011; Park, 2005)

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

คำจำกัดความที่ใช้ในงานวิจัย

1. การฟังอย่างกว้างขวาง หมายถึง การฟังอย่างกว้างขวาง (EL) เป็นกิจกรรมการฟังทุกประเภทที่ช่วยให้ผู้เรียนได้รับความเข้าใจและสนุกสนานมากมาย โดยกิจกรรมเหล่านี้สามารถเป็นกิจกรรมต่างๆตามที่ผู้เรียนเลือก และมีความสนใจ

2. การพูดอย่างกว้างขวาง หมายถึง การพูดอย่างกว้างขวาง (ES) เป็นกิจกรรมเพื่อเพิ่มความคล่องแคล่วในการพูดของผู้เรียน หรือการฝึกฝนที่ทำให้ผู้เรียนมีความสมบูรณ์ในด้านภาษาผ่านการพูดอย่างกว้างขวาง ที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีความคล่องแคล่วมากขึ้น โดยการนำเสนอสิ่งที่ตนเองได้ อย่างอิสระ

3. การให้ผลป้อนกลับ หมายถึง เป็นการแสดงความคิดเห็นและการนำเสนอคำแนะนำที่ส่งผลเชิงบวกเพื่อพัฒนาผู้เรียนรายบุคคล เป็นการส่งเสริม สนับสนุน การชี้แนะสิ่งที่ถูกต้อง การชี้แนะกระบวนการที่ถูกต้อง โดยการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน ประกอบด้วย

1) ผลป้อนกลับจากครูและเพื่อน (Teacher's-Peers' observation) เป็นการแสดงการส่งเสริม สนับสนุน โดยการให้ผลป้อนกลับอาจเป็นในรูปแบบการให้ผลป้อนกลับในเชิงบวก ในส่วนของเพื่อน (Peers) ได้แก่ การเข้าชมวีดิทัศน์แนะนำเสนอเรื่องที่เพื่อนได้ไปศึกษา และการกตัญญูใจ ส่วนครูได้แก่ การให้ตราสัญลักษณ์ดิจิทัล (Badge)

2) การอภิปรายร่วมกันระหว่างครูและนักเรียน (Teacher-student collaboration) โดย ครูเลือกภารกิจของผู้เรียนที่นำเสนอและเสนอประเด็นอภิปรายเกี่ยวกับ ปัญหาที่พบจากการดูและฟังภาษาอังกฤษ จากนั้นอภิปรายเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขและร่วมกันพูดคุยถึงเป้าหมายในการเรียนรู้ภาษา

3) การประเมินตนเองของผู้เรียน (Students' self-perception) การสะท้อนตนเองด้วยผลป้อนกลับเพื่อพัฒนาผ่าน self-perception มีประเด็นสำคัญได้แก่ การรับรู้ความสามารถและปัญหาในการฟังและพูดภาษาอังกฤษของตนเองของตนเอง ระดับความมั่นใจในการเรียนรู้ภาษา การประเมินสิ่งที่ตนเองได้พัฒนา ความต้องการที่จะเรียนรู้ภาษาโดยการตั้งเป้าหมายในการเรียนรู้

4. รูปแบบโมบายล์ช่วยเรียนรู้ภาษา ด้วยการฟังและการพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับ การให้ผลป้อนกลับ หมายถึง ระบบโมบายล์ช่วยเรียนรู้ภาษา ที่จะช่วยให้ส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ทุกที่ทุกเวลา (ubiquity) 2) การแบ่งปันเนื้อหาผ่านเครือข่าย (connectivity) 3) การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (social Interactivity) 4) เอกซ์ติภาพ

(individuality) โดยแบ่งเป็น 2 ส่วนได้แก่ ส่วนที่นักเรียนได้ฝึกฝนการฟังและการพูดอย่างกว้างขวางผ่านเว็บแอปพลิเคชัน และส่วนที่ผู้เรียนได้รับผลป้อนกลับจากครูผ่านระบบบัญชีอย่างเป็นทางการ

4.1 เว็บแอปพลิเคชันการเรียนรู้การฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง (WEB APPLICATION) หมายถึง การเรียนรู้ผ่านเว็บเบราว์เซอร์ที่เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้การฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง โดยมีการดำเนินการตามขั้นตอนการฟังและพูดอย่างกว้างขวาง มีช่องทางในการเผยแพร่สิ่งที่ตนเองได้เรียนรู้และสื่อสารครูผู้สอนจากการทำกิจกรรม

4.2 ระบบบัญชีอย่างเป็นทางการในการให้ผลป้อนกลับ (LINE OA) หมายถึง ระบบที่เป็นเครื่องมือในการให้ผลป้อนกลับ โดยใช้เป็นช่องทางในการสื่อสารกับผู้เรียนผ่านข้อความ เสียง และวิดีโอ

โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้เรียนเข้าสู่ระบบบัญชีอย่างเป็นทางการ (LINE OA) เพื่อเป็นช่องทางในการเข้าสู่ระบบเว็บแอปพลิเคชันการฟังและการพูดอย่างกว้างขวางหรือเข้าสู่เว็บแอปพลิเคชันได้โดยตรง
2. ผู้เรียนลงทะเบียนในระบบเว็บแอปพลิเคชัน
3. ผู้เรียนเลือกเรื่องที่ฟังและพูดอย่างอิสระในระบบเว็บแอปพลิเคชัน
4. ผู้เรียนทำภารกิจเรื่องที่ฟังและพูดที่สนใจในระบบเว็บแอปพลิเคชัน
5. ผู้เรียนนำเสนอสิ่งที่ตนเองได้ศึกษา
6. ผู้เรียนเข้าไปชมผลงานของเพื่อน กตัญญูและครูให้เหรียญตราสัญลักษณ์
7. ครูพูดคุยกับนักเรียนเกี่ยวกับภารกิจที่นักเรียนได้ทำและอภิปรายปัญหา แนวทางแก้ไข พร้อมทั้งสรุปเป้าหมายในการเรียนรู้ผ่านระบบบัญชีอย่างเป็นทางการ (LINE OA)
8. นักเรียนสะท้อนการเรียนรู้โดยการเข้าถึงแบบประเมินตนเองผ่านช่องทางระบบบัญชีอย่างเป็นทางการ

5. ความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ หมายถึง การที่ผู้เรียนมีความรู้สึกที่ดีในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ซึ่งประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) มีความเชื่อมั่นว่าสามารถฟัง-พูดภาษาอังกฤษได้ โดยไม่ได้กังวลว่ามีความรู้ทางภาษาอยู่ในระดับใด (self-reliance) 2) สามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างคล่องแคล่ว และมีการนำเสนอแนวคิดของตนเองได้ดี (self-expression) 3) มีส่วนร่วมในกิจกรรมฟัง-พูดต่อหน้าชุมชน (participation) 4) มีเป้าหมายในการสื่อสาร (communication goals)

สมมติฐานการวิจัย

1. ผู้เรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนมากกว่าก่อน และระหว่างเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ได้สารสนเทศเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสิ่งที่คาดหวังเกี่ยวกับการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษด้านการฟัง-พูด ความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ การให้ผลป้อนกลับ ซึ่งจะเป็น ประโยชน์ในการกระตุ้นให้อาจารย์เห็นความสำคัญของการออกแบบและการจัดการเรียนการสอนที่ จะช่วยส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการสื่อสารมาก ยิ่งขึ้น

2. ทำให้ได้เครื่องมือที่ใช้สำหรับการการให้ผลป้อนกลับ ที่จะช่วยส่งเสริมความมั่นใจในการ สื่อสารภาษาอังกฤษ

3. ทำให้ได้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการฟังและการพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับ ระบบการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจและความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งเป็นประโยชน์กับอาจารย์สามารถใช้ในการสอนได้ หรือใช้เป็น แนวทางในการสอน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการสื่อสารมากยิ่งขึ้น และทำให้การเรียนการ สอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในครั้งนี้ มีการทบทวนทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งเป็น 4 หัวข้อ ได้แก่

ตอนที่ 1 การฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง (Extensive Listening and Speaking)

- 1.1. ความหมายของการฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง
- 1.2. หลักการและขั้นตอนของการฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง
- 1.3. ทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษ
- 1.4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง

ตอนที่ 2 การให้ผลป้อนกลับ (Constructive Feedback)

- 2.1. ความหมายของการให้ผลป้อนกลับ
- 2.2. องค์ประกอบของการให้ผลป้อนกลับ
- 2.3. การให้ผลป้อนกลับ
- 2.4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้ผลป้อนกลับ

ตอนที่ 3 ความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ (Confidence in English Communication)

- 3.1. ความหมายของความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ
- 3.2. สาเหตุของการขาดความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ
- 3.3. องค์ประกอบของความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ
- 3.4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 4 โมไบล์ช่วยเรียนรู้ภาษา ด้วยการฟังและการพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับ

- 4.1. ความหมายของโมไบล์ช่วยเรียนรู้ภาษา
- 4.2. องค์ประกอบของโมไบล์ช่วยเรียนรู้ภาษา
- 4.3. ขั้นตอนการพัฒนาโมไบล์ช่วยเรียนรู้ภาษา ด้วย
- 4.4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโมไบล์ช่วยเรียนรู้ภาษา และระบบการฟังและการพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับ

ตอนที่ 1 การฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง (Extensive Listening and Speaking)

ภาษาอังกฤษคือสิ่งที่มีบทบาทและมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศเพื่อให้เท่าทันต่อความเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกปัจจุบัน ในการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนให้มีสมรรถนะทางภาษาอังกฤษในระดับความสามารถในการติดต่อสื่อสารเพื่อรองรับการสื่อสารในสังคมโลก สิ่งสำคัญคือการแสวงหาความรู้เพื่อสร้างความร่วมมือในระดับประเทศและระดับนานาชาติ ดังนั้นการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งลักษณะของวิชาคือทักษะ ผู้เรียนจึงต้องใช้ความพยายาม อดทน ตั้งใจ รวมทั้งความเข้าใจและการฝึกทบทวนอย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้สภาพจิตใจยังต้องพร้อมอยู่เสมอที่จะเรียนรู้ และมีแรงจูงใจในการพัฒนาตนเอง เนื่องจากสิ่งเหล่านี้จะส่งผลให้การเรียนภาษาอังกฤษประสบผลสำเร็จ โดยทักษะภาษาอังกฤษที่ใช้ในการสื่อสาร สามารถแบ่งได้ 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง (listening) ทักษะการพูด (speaking) ทักษะการอ่าน (reading) และทักษะการเขียน (writing)

1.1. ทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ได้กำหนดให้ ภาษาอังกฤษ เป็นภาษาต่างประเทศที่ผู้เรียนจะต้องเรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวันในสังคมโลก เนื่องจากเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก ซึ่งจะช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น อีกทั้งเรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติ ที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่าย และกว้างขึ้นด้วย

ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศนั้นหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ได้กำหนดสาระการเรียนรู้ซึ่งประกอบไปด้วยองค์ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการเรียนรู้ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ซึ่งกำหนดให้ผู้เรียนทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจำเป็นต้องเรียนรู้โดยแบ่งออกเป็น 4 สาระการเรียนรู้ ได้แก่

1. ภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ดีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

2. ภาษาและวัฒนธรรม เป็นการใชภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษา และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

3. ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นการใชภาษาต่างประเทศในการ เชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

4. ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก เป็นการใชภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

โดยหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 มีความมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดี ต่อภาษาต่างประเทศสามารถใชภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรม อันหลากหลายของประชาคมโลกและสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยัง สังคมโลกได้ อย่างสร้างสรรค์ นอกจากนี้ P21's Framework for 21st Century (Partnership for 21st Century Learning, 2007) ได้กล่าวถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษว่า ความร่วมมือในการพัฒนา ทักษะในศตวรรษที่ 21 ของผู้เรียนให้ประสบความสำเร็จใน เศรษฐกิจระดับโลกรูปแบบใหม่ โดย ผลลัพธ์ที่เกิดกับผู้เรียนนั้นคือทักษะ ความรู้และความเชี่ยวชาญที่จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งภาษาอังกฤษนั้นอยู่ในเนื้อหาหลักของความรู้ที่จำเป็นต่อผู้เรียน ซึ่งประกอบไป ด้วย ภาษาอังกฤษ การอ่านภาษาอังกฤษ ภาษาของโลก ศิลปะ คณิตศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ รัฐศาสตร์และหน้าที่พลเมือง ซึ่งการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็น ทักษะในการสื่อสารซึ่ง เป็นส่วนหนึ่งของทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม (Learning and Innovation Skills) ซึ่งเน้นด้านการสื่อสารให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้อย่างชัดเจน

จากการศึกษาพบว่า ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่มีความสำคัญ ใน ขณะเดียวกันก็เป็นทักษะที่ผู้เรียนประสบปัญหามากที่สุดได้แก่ทักษะการฟังและการพูด โดยทักษะ การฟังเป็นทักษะที่เปิดกว้างให้กับผู้เรียน แต่เป็นทักษะที่มีโอกาสพบเจอได้ยาก การพัฒนาทักษะการ ฟังสามารถทำได้โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเข้าถึงการฟังเสียงภาษานั้นๆ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถออก เสียงที่คำนั้นๆ ได้อย่างถูกต้อง การฝึกฝนหรือการทำซ้ำอย่างสม่ำเสมอจึงมีความจำเป็นอย่างมาก อาจ ทำได้โดยฟังการพูดสุนทรพจน์ของบุคคลที่มีถิ่นฐานจากหลายแหล่ง ซึ่งการฝึกฝนการฟังในลักษณะนี้

จะช่วยทำให้ผู้เรียนคุ้นเคยและเข้าใจสำเนียงที่ใช้ รวมทั้งการออกเสียงคำพูดมากขึ้น มีพฤติกรรมการฟังอยู่ 5 ระดับ คือ

1. ขั้นรับรู้ คือ การฝึกสังเกตความแตกต่างของภาษา ทั้งเสียง คำ การเน้น และระดับของเสียงขึ้น-ลงของข้อความที่ได้ฟัง
2. ขั้นระลึก คือ ความสามารถที่จะเข้าใจความหมายของข้อความสั้นๆ ที่ได้ฟัง
3. ขั้นรับความคิด คือ ความสามารถที่จะเข้าใจสัญลักษณ์ทางไวยากรณ์ คำศัพท์ ประโยค และบทความสั้นๆ
4. ขั้นเข้าใจ คือ ความสามารถที่จะเข้าใจคำอธิบาย รู้จักจับใจความของข้อความที่ได้ยิน แม้ว่าอาจมีบางคำที่ไม่รู้ความหมาย แต่ก็สามารถฟังและเข้าใจข้อความของผู้พูดได้อย่างรวดเร็ว
5. ขั้นวิเคราะห์ คือ ความสามารถที่จะแยกแยะได้ว่าข้อความที่ได้ฟังนั้น เป็นภาษามาตรฐานหรือไม่ รูปประโยคถูกต้องหรือไม่ และสามารถเข้าใจอารมณ์ ความรู้สึก และความมุ่งหมายของผู้พูดได้โดยการฟังจากน้ำเสียง รวมทั้งถ้อยคำที่เน้น โดยสามารถประเมินได้ว่าถ้อยคำที่เน้นนั้น สื่อความคิดได้อย่างเหมาะสมหรือไม่

ปัจจุบันนี้มีสื่อต่างๆ ที่มากด้วยปริมาณและความหลากหลาย ซึ่งสื่อเหล่านี้สามารถช่วยพัฒนาทักษะการฟังได้อย่างดียิ่ง เช่น รายการโทรทัศน์ประเภทสารคดีภาษาอังกฤษ ที่มีการสัมภาษณ์บุคคลต่างๆ ที่อาจมีคำแปลภาษาไทยกำกับอยู่ด้วย นอกจากนี้ยังมีสื่อต่างๆ อีก เช่น รายการวิทยุภาคภาษาอังกฤษ ภาพยนตร์ หรือเพลง

ทักษะการพูด เป็นทักษะทางภาษาที่เป็นเครื่องมือในการสื่อสาร มนุษย์ติดต่อสื่อสารกันกับผู้อื่นเพื่อแสดงความคิดเห็นและเพื่อให้ต่างฝ่ายต่างรับทราบแนวคิดของกันและกัน ทั้งนี้การสื่อสารด้วยการพูดต้องคำนึงถึงระดับของการส่งต่อข้อมูล การพูดภาษาจึงมีแหล่งเรียนรู้มากมายสำหรับการฝึกฝน เช่น การออกเสียงภาษาอังกฤษตามต้นแบบ การใช้ภาษาในเกม และกิจกรรมการทำงานเป็นคู่ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เริ่มต้นการพัฒนาภาษา นอกจากนี้ยังสามารถพัฒนาได้โดยการทำ ความเข้าใจลักษณะของภาษาที่ซับซ้อน เช่น คุณภาพของเสียง ระดับของเสียง การออกเสียง เป็นต้น รวมไปถึงการได้รับความช่วยเหลือจากการผลของการอภิปรายและท่ามกลางการสื่อสารในสภาพแวดล้อมที่หลากหลาย

1.2. ความหมายของการฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองนั้นยังคงประสบปัญหาว่าผู้เรียนยังคงมีความยากลำบากในการสื่อสาร ยังขาดประสิทธิภาพและความคล่องแคล่วในการสื่อสาร จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยสรุปพบว่า ผู้เรียนยังคงขาดความรู้ในด้านของภาษาศาสตร์ ขาดความมั่นใจ มีความกังวล ความกลัว ยังคงมีความฝืนใจที่จะสื่อสาร ซึ่งสิ่งที่เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ส่งผลให้ผู้เรียนไม่ยอมสื่อสาร นั่นคือ ความมั่นใจ (Abdullah et al., 2019) Habiburrahim et al. (2020) ได้กล่าวว่า สิ่งที่ผู้สอนจะต้องตระหนักถึงคือ ความวิตกกังวลนั้นมาจากหลายสาเหตุ เป็นปัจจัยทั้งภายในและภายนอก ครูผู้สอน สภาพแวดล้อมรอบตัว เพื่อนๆ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ควรเน้นการจัดกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อลดความวิตกกังวลในชั้นเรียน ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมความมั่นใจในการเรียนรู้ภาษา เพื่อส่งเสริมความรู้สึกเชิงบวกที่สนับสนุนให้ผู้เรียนได้พัฒนาภาษาได้อย่างดี Othman et al. (2014) ผู้เรียนขาดความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษนั้นมีสาเหตุมาจากความกลัวการถูกตัดสิน และการเป็นตัวตลกของเพื่อน พวกเขาจึงมีกลไกการป้องกันตัว และกลไกการป้องกันตัวนี้ทำให้พวกเขาเลือกที่จะเงียบมากกว่าพูด และเมื่อพูดน้อย การพัฒนาทักษะในด้านนี้จึงลดน้อยตามไปด้วย

ในช่วงหลายทศวรรษที่ผ่านมาการฟังมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ภาษา แต่สำหรับนักเรียนหลายคน โดยเฉพาะผู้เรียนที่ไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ การฟังภาษาอังกฤษเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนและทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น เนื่องจากผู้ฟังต้องแยกแยะระหว่างเสียงและเข้าใจคำศัพท์และโครงสร้างทางไวยากรณ์ แต่การฟังอาจเป็นเรื่องที่น่าหงุดหงิดสำหรับนักเรียนบางคน เนื่องจากกระบวนการนี้ค่อนข้างซับซ้อนทำให้นักเรียนหลายคนคิดว่าตนเองว่าเป็นไม่สามารถเข้าใจภาษาอังกฤษได้ดีและส่งผลเสียต่อตนเอง และทำให้แรงจูงใจในการเรียนรู้ลดลง (Al Qasim & Al Fadda, 2013)

Zeng (2007) ได้กล่าวถึงปัญหาการฟังของ EFL ในประเทศจีน พบ 10 ประเด็น ได้แก่

1. อัตราความเร็วในการพูด (Speaking rate)
2. การแทรกแซง (Distraction)
3. การที่ผู้เรียนไม่สามารถจดจำคำได้ (Unable to recognize words they know)
4. มีการใช้คำศัพท์ใหม่ที่ผู้เรียนไม่รู้ (New Vocabulary)

5. การป้อนข้อมูลไม่ครบ (Missing subsequent input)
6. ความประหม่าของผู้เรียน (Nervousness)
7. ประโยคมีความซับซ้อน (Sentence complexity)
8. ความรู้พื้นฐานของผู้เรียน (Background knowledge)
9. ความกระวนกระวายและความรู้สึกรำคาญใจ (Anxiety and frustration)
10. ความไม่คุ้นเคยกับการออกเสียง (Unfamiliar pronunciation)

ด้วยเหตุนี้จึงได้มีการศึกษารูปแบบที่จะช่วยในการพัฒนาทักษะการฟังและพูดของผู้เรียนไปพร้อมกับการเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนได้เรียนอย่างมีความสุขและมีความมั่นใจในการที่จะสื่อสารกับเพื่อนๆในชั้นเรียน อาจารย์ผู้สอน และอาจารย์ชาวต่างชาติ โดยรูปแบบที่ได้ศึกษาและช่วยส่งเสริมประเด็นดังกล่าว ได้แก่ วิธีการฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง ซึ่งมีการกล่าวถึงความหมายของการฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง

หลักการฟังและการพูดอย่างกว้างขวางนั้น มีหลักการที่ได้ประยุกต์มาจากแนวคิดของการอ่านอย่างกว้างขวาง (Extensive Reading) โดยมีงานวิจัยที่ได้กล่าวถึงแนวคิดนี้อย่างหลากหลาย ซึ่งในที่นี้จะขอนำเสนอแนวคิดของการอ่านอย่างกว้างขวาง ดังนี้

การอ่านอย่างกว้างขวางเป็นการจัดหาแหล่งการเรียนรู้เกี่ยวกับการอ่านที่ประกอบไปด้วยหนังสือที่พัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในการอ่านให้ดียิ่งขึ้น โดยเน้นให้ผู้เรียนได้สนุกกับการอ่าน (R. R. r. h. e. Day, 2015) ซึ่งแตกต่างจากการอ่านแบบ Intensive Reading ที่เน้นให้ผู้เรียนได้อ่านบทอ่านนั้นอย่างละเอียด เพื่อที่จะทำแบบทดสอบได้ผลคะแนนที่ดี (R. Day, 2013) ลักษณะทั่วไปของการอ่านแบบกว้างขวางหรือ Extensive Reading มีลักษณะดังนี้ 1. หนังสือและบทอ่านหรือสื่ออื่นๆมีให้เลือกจำนวนมาก 2. ระดับความยากของบทอ่านเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน 3. ผู้เรียนมีอิสระในการเลือกหนังสือและบทอ่าน 4. การที่ผู้เรียนได้เลือกบทอ่านด้วยตนเองทำให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกในการอ่าน 5. การเรียนรู้ในลักษณะนี้ทำให้ผู้เรียนมีแรงบันดาลใจในการอ่านต่อไป (R. Day, 2002)

วัตถุประสงค์ในการอ่านอย่างกว้างขวาง เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้อ่านอย่างมีความสุข ส่งผลต่อพัฒนาการทางด้านอารมณ์ (Rumelhart & McClelland, 1981) ได้เน้นความสำคัญของการรวมรูปแบบการอ่านอย่างกว้างขวางเข้ากับหลักสูตรการสอนภาษาต่างประเทศกับผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง งานวิจัยเกี่ยวกับการอ่านอย่างกว้างขวางเน้นที่การพัฒนาเกี่ยวกับความรู้คำศัพท์ เช่น งานวิจัยเกี่ยวกับผลของการอ่านอย่างกว้างขวางเพื่อพัฒนาทักษะด้านคำศัพท์ผ่านบทอ่านที่ถูกทำให้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน ในการเรียนรูปแบบการอ่านอย่างกว้างขวาง

พบว่า ผู้เรียนควรจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับการพัฒนาด้านความรู้ศัพท์ได้อย่างชัดเจนและการอ่านอย่างกว้างขวางสามารถช่วยสร้างแหล่งการเรียนรู้คำศัพท์ขนาดใหญ่และมีผู้เชี่ยวชาญท่านอื่นๆสนับสนุนแนวคิดนี้

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับความหมายของการอ่านอย่างกว้างขวางตามทฤษฎีของนักการศึกษา ดังต่อไปนี้

การอ่านแบบกว้างขวาง (Extensive Reading) เป็นการฝึกฝนการอ่านโดยการอ่านบทอ่านจำนวนมากผ่านการขยายเวลาในการอ่านเป็นหลักสำคัญเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน การอ่านอย่างเจียบๆโดยใช้บทอ่านที่เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน เป็นวิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถในการอ่านได้ (Celce-Murcia & McIntosh, 1991)

การอ่านอย่างกว้างขวางจะช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ผู้ที่ได้ผ่านกระบวนการเรียนรู้ี้จะมีความรักในการอ่านมากยิ่งขึ้น เป็นรูปแบบการสอนที่นำไปสู่การส่งเสริมทัศนคติเชิงบวกเกี่ยวกับการเรียนรู้ด้านภาษา เป็นการเสริมแรงให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญทางภาษา อีกทั้งการอ่านอย่างหลากหลายทำให้เกิดผลเชิงบวกการอ่านในระยะยาว (Nkechi M. Christopher, 2014)

การอ่านอย่างกว้างขวางจะช่วยพัฒนาทักษะความสามารถในการอ่านซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการเรียนรู้ภาษา (McBride & Milliner, 2016)

จากความหมายและนิยามสามารถสรุปได้ว่า การอ่านอย่างกว้างขวางเป็นการอ่านที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกบทอ่านด้วยตนเองตามความสนใจและเหมาะสมกับความสามารถของตนเอง จากนั้นผู้เรียนจะมีโอกาสได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์กับเพื่อนร่วมชั้นเรียนจากบทอ่านเพื่อเป็นการฝึกฝนและพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้

จากความหมายของการอ่านอย่างกว้างขวางข้างต้น เมื่อได้ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวคิดการฟังและการพูดอย่างกว้างขวางแล้ว มีงานเอกสารและงานวิจัยที่นำเสนอเกี่ยวกับการฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง ดังนี้

Renandya and Farrell (2011) การฟังอย่างกว้างขวาง แนวคิดสำคัญได้แก่ ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างเพลิดเพลิน ช่วยพัฒนาในด้านความจำคำศัพท์ การจับใจความ ความคล่อง และความสามารถทั่วไปทางภาษา อีกทั้งช่วยส่งเสริมทางด้านทัศนคติเชิงบวกในการเรียนรู้ภาษาอีกด้วย ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างสนุกสนาน โดยแนวคิดของการฟังอย่างกว้างขวางนี้มาจาก การอ่านอย่างกว้างขวาง โดยมีความเชื่อว่าจะสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการฟัง ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ที่มีความหมาย โดยลักษณะการเรียนรู้ผ่านการฟังอย่างกว้างขวางนั้นเป็นการนำเสนอ materials ที่

ผู้เรียนคุ้นเคยและเหมาะสมต่อระดับความรู้ของผู้เรียน โดยเป็นการใช้รูปแบบการฟังที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนได้ความรู้และมีความสนุกสนาน ผู้เรียนสามารถเลือกฟังได้อย่างอิสระนอกห้องเรียน คือ ผู้เรียนสามารถฟังได้มากตามที่ต้องการ

Stephens (2011) ได้กล่าวถึงรูปแบบของการฟังอย่างกว้างขวาง (Extensive Listening) มีแนวคิดพื้นฐานมาจากรูปแบบการอ่านอย่างกว้างขวาง (Extensive Reading) ซึ่งรูปแบบการเรียนรู้นี้จะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะในการจดจำคำศัพท์ การอ่านจับใจความ ความคล่องในการใช้ภาษา และความสามารถทางภาษาโดยทั่วไป นอกจากนี้ยังช่วยส่งเสริมทัศนคติทางบวกในการเรียนรู้ภาษาอีกด้วย การฟังอย่างกว้างขวางนี้หมายถึงกิจกรรมการฟังทุกประเภทที่ช่วยให้ผู้เรียนได้รับความเข้าใจและสนุกสนานมากมาย โดยกิจกรรมเหล่านี้สามารถเป็นกิจกรรมต่างๆ เช่น การเขียนตามคำสั่งของครูหรืออ่านออกเสียงหรือฟังด้วยตนเองเพื่อความสนุกที่สามารถทำได้นอกห้องเรียน สิ่งสำคัญที่ควรพิจารณาคือผู้เรียนจะได้ทำสิ่งต่างๆที่หลากหลาย ได้ฝึกการฟังที่มีความหมาย เป็นแนวทางที่จะช่วยให้ผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการฟังภาษาอังกฤษด้วยการฟังอย่างกว้างขวางนั้นช่วยส่งเสริมในเรื่องการอ่านด้วย มีสื่อเกี่ยวกับการอ่านและซีดีเสียงประกอบมากมาย ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฟังเสียงเหล่านี้ก่อนอ่านและในขณะที่พวกเขากำลังอ่าน จะทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาทั้งสองทักษะไปได้โดยอัตโนมัติ

Kazemi and Zarei (2015) ได้กล่าวว่า การพูดอย่างกว้างขวาง (ES) เป็นกิจกรรมเพื่อเพิ่มความคล่องแคล่วในการพูดของผู้เรียน หรือการฝึกฝนที่ทำให้ผู้เรียนมีความสมบูรณ์ในด้านภาษาผ่านการพูดอย่างกว้างขวางที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีความคล่องแคล่วมากขึ้น โดยการนำแนวคิดจากการอ่านอย่างกว้างขวางซึ่งเป็นที่ยอมรับ โดยเป้าหมายสูงสุดของ ES คือการช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้คล่องแคล่วเป็นอิสระและมั่นใจทั้งในและนอกชั้นเรียน (Stephens, 2011; Chang & Millett, 2014; Siegel, 2011; Renandya & Farrell, 2011; Folse, 2006)

นอกจากนี้ Folse (2006) ได้กล่าวถึงวิธีการที่ชัดเจนในการพัฒนาทักษะการพูดของผู้เรียนผ่านการพูดในสถานการณ์จริง ว่าการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยนำแนวคิดของการอ่านอย่างกว้างขวาง (ER) เป็น "การพูดอย่างกว้างขวาง" ช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะในการเรียนรู้ภาษา อีกทั้งส่งเสริมความมั่นใจในการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้นด้วย

1.3. หลักการขั้นตอนของการฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง

หลักการและขั้นตอนของการฟังและการพูดอย่างกว้างขวางได้พัฒนามาจากรูปแบบการอ่านอย่างกว้างขวาง ในที่นี้จึงได้นำเสนอแนวคิดของการอ่านอย่างกว้างขวาง เพื่อให้เข้าใจถึงภาพรวมของแนวคิดและหลักการของการฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง ดังนี้

หลักการสำคัญของการอ่านอย่างกว้างขวาง โดย Celce-Murcia และ McIntosh

หลักการเกี่ยวกับรูปแบบการอ่านอย่างกว้างขวางตามทฤษฎีของนักการศึกษา ดังต่อไปนี้ (Celce-Murcia & McIntosh, 1991) ได้นำเสนอหลักการสำคัญของการอ่านแบบกว้างขวาง ดังนี้

1. จัดให้มีการอ่านแบบกว้างขวางอย่างเจียบๆในทุกๆครั้งในการเรียนการสอนในชั้นเรียน ถึงแม้จะเป็นการอ่านที่เกี่ยวข้องกับบทอ่านในแบบเรียนก็ตาม
2. สร้างโอกาสในการอ่านทุกประเภท
3. ค้นหาสิ่งที่ผู้เรียนชอบและเหตุผลที่ชอบ
4. สร้างความสนใจและสิ่งดึงดูดให้ผู้เรียนและจัดหาบทอ่านที่เหมาะสมกับผู้เรียน
5. จัดการเนื้อหาและระดับเนื้อหาให้เหมาะสม
6. ให้ผู้เรียนนำหนังสือและนิตยสารกลับไปอ่านที่บ้าน
7. สร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนในการอ่านหนังสือที่บ้าน
8. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แบ่งปันและแนะนำหนังสือกับเพื่อนร่วมชั้น
9. บันทึกสถิติที่ผู้เรียนได้อ่านหนังสือแต่ละเล่ม
10. จัดกลุ่มของผู้เรียนที่อ่านหนังสือเล่มเดียวกัน เพื่อให้อภิปรายเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
11. นำเสนอหนังสือที่ดึงดูดความสนใจของผู้เรียน สร้างความท้าทายและนำเสนอแบบฝึกหัดที่เหมาะสม
12. ตรวจสอบหนังสือในห้องสมุดว่าควรมีการเพิ่มเติมหนังสือที่น่าสนใจเล่มใดบ้าง
13. สร้างแหล่งพัฒนาการอ่านและมีการกำหนดเวลาในกิจกรรมการอ่าน

หลักการสำคัญของการอ่านอย่างกว้างขวางโดย Richard Day

การอ่านอย่างกว้างขวางว่าได้ถูกนำมาใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศและการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 วัตถุประสงค์คือเป็นการส่งเสริมการอ่านอย่างมีความสุข การอ่านอย่างกว้างขวางเป็นการสอนการอ่านโดยใช้หลักการเรียนรู้ที่จะอ่านโดยการอ่าน ซึ่งวิธีการนี้จะส่งเสริมให้ผู้เรียนได้อ่านจำนวนมาก บทอ่านหรือหนังสือสำหรับการอ่านอย่างกว้างขวางนั้นอยู่ในระดับที่ง่ายในจำนวนมาก อ่านเพื่อให้เข้าใจความหมายในภาพรวม หาข้อมูลต่างๆ อ่านอย่างมีความสุข ผู้เรียนจะอยู่ใน “Reading comfort zone” ซึ่งหมายถึงอยู่ในระยะที่อ่านบทอ่านที่เข้าใจง่ายเหมาะสมกับระดับของตนเอง (R. Day, 2013) ซึ่งสอดคล้องกับหลักการสำคัญที่ Richard Day ได้กล่าวไว้ ดังนี้

1. บทอ่านสามารถอ่านได้ง่าย (The reading material is easy) เพื่อให้การอ่านอย่างกว้างขวางได้ผลตามที่ต้องการ นักเรียนต้องอ่านหนังสือและศึกษาสื่อต่างๆที่เหมาะสมกับความสามารถของผู้อ่านใน “Reading comfort zone” สำหรับผู้อ่านในระดับเบื้องต้น คำศัพท์ยากควรมีจำนวนไม่เกิน 1-2 คำต่อจำนวนหนึ่งหน้า ถ้ามีจำนวนมากกว่านี้อาจเป็นอุปสรรคต่อความเข้าใจในบทอ่านทั้งหมด สำหรับผู้อ่านในระดับกลาง ควรมีคำศัพท์ยากไม่เกิน 3-4 คำต่อจำนวนหนึ่งหน้า แต่ผู้สอนหลายท่านเชื่อว่าการที่ผู้เรียนได้อ่านบทอ่านที่มีระดับยาก จะทำให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับบทอ่านที่เหมาะสมกับผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ ในความเป็นจริงแล้วบทอ่านที่ดีควรจัดให้เหมาะสมกับระดับความสามารถ ให้ผู้เรียนรู้สึกว่าการอ่านนั้นง่ายและรู้สึกสนุกเมื่อได้อ่าน

2. บทอ่านมีความหลากหลาย (A variety of reading material on a wide range of topics must be available) การอ่านอย่างกว้างขวางจะสามารถสำเร็จได้นั้นก็ต่อเมื่อผู้เรียนได้อ่านบทอ่านที่หลากหลายทั้งในด้านรูปแบบและหัวข้อเช่นเดียวกับการอ่านหนังสือในห้องสมุด อาจเป็นบทอ่านที่เกี่ยวกับความรู้ นวนิยาย วารสาร และหนังสือพิมพ์ ซึ่งจะเป็นบทอ่านที่ให้ทั้งความรู้และความบันเทิง

3. ผู้เรียนเลือกบทอ่านที่ตนเองสนใจ (Learners choose what they want to read.) หลักการสำคัญของ Extensive reading คือการที่ให้ผู้เรียนได้เลือกสิ่งที่เขาอยากอ่านด้วยตนเองและเรียนรู้จากสิ่งที่ได้อ่าน ผู้เรียนจะอ่านบทอ่านที่ตนเองสนใจอย่างอิสระ

4. ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้มากตามต้องการ (Learners read as much as possible.) สิ่งสำคัญในการอ่านคือ เราควรให้เวลากับการอ่านมากขึ้น โดยผู้สอนจะสร้างบรรยากาศให้ผู้เรียนได้อ่านมากที่สุด โดยผู้สอนอาจสร้าง reading targets เช่น ระดับ beginning EFL readers จะต้องอ่านจำนวน 1 เล่ม ต่อสัปดาห์ หรือใช้เวลาในการอ่าน 60 นาทีต่อสัปดาห์

5. วัตถุประสงค์ของการอ่านมักสอดคล้องกับความพึงพอใจในการอ่าน (The purpose of reading is usually related to pleasure, information and general understanding .) วัตถุประสงค์ในการอ่านควรมีความเกี่ยวข้องกับการอ่านด้วยความยินดี ความชอบ อ่านเพื่อหาข้อมูลทั่วไป ไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในระดับต่างๆของการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ ซึ่งสิ่งสำคัญที่ผู้เรียนจะได้รับควรเป็นประสบการณ์จากสิ่งที่ได้อ่าน

6. การอ่านเป็นรางวัลของตนเอง (Reading is its own reward.) ประสบการณ์การอ่านของผู้เรียนที่ได้จากบทอ่านเป็นใจความสำคัญของการอ่านแบบ Extensive reading ซึ่งเน้นการอ่านให้อยู่ในชีวิตประจำวัน การทดสอบไม่ได้ติดตามผลของ reading comprehension แต่จะเน้นในด้านประสบการณ์ที่ได้จากการอ่าน เช่น การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวละครที่ประทับใจ การเขียนวิจารณ์บทอ่านที่ชอบและไม่ชอบ ทักษะคติในการอ่าน

7. ควรอ่านอย่างรวดเร็วมากกว่าการอ่านอย่างช้า (Reading speed is usually faster rather than slower.) เมื่อผู้เรียนได้อ่านบทอ่านที่เหมาะสมกับระดับภาษาของตนเอง เรื่องที่ตนเองสนใจแล้ว จะส่งผลให้ผู้เรียนมีความคล่องแคล่วในการอ่าน อ่านได้เร็วขึ้น มีความสนุกสนาน และสามารถอ่านจับใจความสำคัญได้ดีขึ้น Read faster, Read more, understand better เป็นหลักการสำคัญ

8. การอ่านคือเรื่องเฉพาะบุคคล (Reading is individual.) การอ่านอย่างเงียบๆและการอ่านด้วยตนเอง เป็นการอ่านที่แตกต่างจากรูปแบบการเรียนการสอนในชั้นเรียนปกติ ที่มักจะสอนการใช้ภาษาและกลยุทธ์ในการอ่าน แต่ extensive reading นั้นจะส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พบว่าการอ่านเป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและบทอ่าน ผู้เรียนจะได้รับประสบการณ์จากการที่พวกเขามีโอกาสในการเลือกบทอ่านด้วยตนเองและอ่านโดยลำพังเพื่อที่จะค้นพบว่าการอ่านบทอ่านภาษาต่างประเทศมีความสอดคล้องและเหมาะสมกับชีวิตประจำวันของแต่ละบุคคลอย่างไร

9. ครูคอยชี้แนะผู้เรียน (Teachers orient and guide their students.) บทอ่านในชั้นเรียนแบบดั้งเดิม (traditional ways) พบว่าผู้เรียนจะคุ้นเคยกับบทอ่านในระดับยาก ส่วนการอ่านอย่างกว้างขวาง จะเน้นบทอ่านในรูปแบบที่เน้นความเรียบง่าย เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน และเนื้อหาสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากอ่านบทอ่านนั้นด้วย

10. ครูเป็นต้นแบบ (Teacher is a role model.) ในการอ่านนั้นผู้เรียนมักต้องการคำแนะนำในการอ่านแบบ extensive reading ผู้สอนสามารถอธิบายได้ว่าการอ่านในลักษณะนี้ไม่ได้เน้นเฉพาะการอ่านเพื่อให้เกิดความชำนาญ แต่ยังสามารถเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมอีกด้วย

การใช้รูปแบบการอ่านอย่างกว้างขวางกับการเรียนภาษา

มีการนำการสอนการอ่านอย่างกว้างขวางมาใช้กับผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ซึ่งเป็นการอ่านโดยเน้นการอ่านจำนวนมากและง่ายต่อการเข้าใจ ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การอ่านไปเรื่อยๆโดยไม่ได้เน้นการแปลความหมายและความเข้าใจในโครงสร้างไวยากรณ์หรือการเรียนรู้กลยุทธ์ในการอ่าน

การอ่านในรูปแบบเดิมหลายบทอ่านหรือหลายเล่ม จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจรูปแบบของเนื้อหา คำ การผสมคำ เกิดเป็นการพัฒนาคำศัพท์เชิงลึก (Sight vocabulary) ซึ่งจะทำให้สามารถจดจำคำศัพท์ได้โดยอัตโนมัติ อีกทั้งยังส่งเสริมให้เกิดการอ่านอย่างรวดเร็วและความมั่นใจมากยิ่งขึ้น จากการศึกษางานวิจัยที่ผ่านมา พบว่าการอ่านอย่างกว้างขวางช่วยพัฒนาในด้านต่างๆ ดังนี้

1. พัฒนาขอบเขตคำศัพท์และองค์ความรู้ ได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ๆและขยายความเข้าใจคำศัพท์ที่เรียนรู้มาก่อนหน้ามากยิ่งขึ้น
2. มีทักษะการเขียนที่ดีขึ้น

3. มีแรงจูงใจเชิงบวกในด้านการเรียนภาษาอังกฤษ
4. มีทัศนคติที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษ
5. มีทักษะการพูดที่คล่อง ทำให้สามารถสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น
6. มีทักษะการฟังที่ดี เข้าใจภาษาได้ดีขึ้นเมื่อสื่อสารกับชาวต่างชาติหรือเมื่อต้องใช้ภาษาในการสื่อสาร

มีความรู้ในด้านไวยากรณ์ดีขึ้น

จากการศึกษาพบว่าผลที่ได้ศึกษาจากการเรียนการสอนการอ่านอย่างกว้างขวางนั้น มีการศึกษาในประเด็นต่างๆ ได้แก่ การศึกษากลยุทธ์การอ่านและแรงบันดาลใจ ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน ในด้านคำศัพท์ อัตราการอ่าน ความชำนาญในการใช้ภาษาทั่วไป ทัศนคติ ความชำนาญในการเขียน ความชำนาญในการอ่าน ฯลฯ

ตารางที่ 1 ตารางแสดงหลักการของ Extensive Speaking ที่สอดคล้องกับหลักการของการอ่านอย่างกว้างขวาง ของ R. Day (2002)

แนวคิด	หลักการของการอ่านอย่างกว้างขวาง (R. Day, 2002)	สิ่งที่นำมาปรับใช้ในรูปแบบของการพูดอย่างกว้างขวาง (Kazemi & Zarei, 2015)
ระดับของทักษะ	สื่อที่เข้าใจง่าย	เลือกสิ่งที่เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน ในการส่งเสริมการฝึกฝนการพูด
ความหลากหลาย	จัดเตรียมบทอ่านอย่างหลากหลายให้ผู้เรียนได้เลือก	นำเสนอหัวข้อในการพูดที่หลากหลาย ทั้งที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนและที่ไม่เกี่ยวข้องด้วย
ความสม่ำเสมอ	ผู้เรียนได้อ่านบทอ่านหลากหลายที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้	กำหนดช่วงเวลาในการในการฝึกฝน และเปิดโอกาสให้ฝึกพูดเพิ่มเติมออนไลน์ด้วย
การเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง	ผู้เรียนเลือกสิ่งที่อยากอ่านด้วยตนเอง	ให้ผู้เรียนได้เลือกพูดในหัวข้อที่ตนเองสนใจอย่างอิสระ
วัตถุประสงค์	อ่านเพื่อความพึงพอใจ ความสุข	เพื่อฝึกฝนทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน โดยไม่ได้เน้นการให้คะแนน แต่ให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับครูผู้สอน
การเสริมแรง	การอ่านเป็นรางวัลในตัวมันเองอยู่แล้ว (ไม่	กิจกรรมการฝึกฝนไม่ได้เน้นการให้คะแนน

แนวคิด	หลักการของ การอ่านอย่างกว้างขวาง (R. Day, 2002)	สิ่งที่นำมาปรับใช้ในรูปแบบของ การพูดอย่างกว้างขวาง (Kazemi & Zarei, 2015)
	เกี่ยวกับผลการเรียน)	
ความเร็ว	อ่านได้เร็วกว่าการอ่าน แบบเข้มข้น (intensive reading)	ขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้เรียน
การมีปฏิสัมพันธ์	อ่านด้วยตนเองอย่าง เงียบๆ	ฝึกฝนการพูดอย่างอิสระ และมีการให้ผล ป้อนกลับจากครูผู้สอน
บทบาทของครูผู้สอน (ด้าน การส่งเสริมความสามารถ ของผู้เรียน)	เป็นผู้คอยชี้แนะแนวทาง	ผู้สอนไม่ได้ให้คะแนน แต่เป็นการให้ผล ป้อนกลับเชิงบวกและการเสริมแรง
บทบาทของครูผู้สอน (ด้าน การเป็นต้นแบบในการอ่าน)	เป็นต้นแบบของผู้อ่าน	ผู้สอนจัดตารางการฝึกฝนการพูดในชั้น เรียนและผู้สอนมีปฏิสัมพันธ์ สื่อสารกับ ผู้เรียนในชั้นเรียนด้วย

Gu and Reynolds (2013) และ Widodo and Rozak (2016) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบ
สำคัญของการพูดอย่างกว้างขวาง ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 หลักการของการพูดอย่างกว้างขวางของ Gu and Reynolds (2013) และ Widodo
and Rozak (2016)

No	หลักการ	คำอธิบาย
1	สื่อที่ใช้เข้าใจได้ง่าย	ระดับและขอบเขตของเนื้อหาความเหมาะสมกับผู้เรียน
2	สื่อในการฝึกฝนการพูดควรมี อย่างหลากหลายให้ผู้เรียนได้มี โอกาสเลือก	ผู้เรียนสามารถที่จะเข้าถึงกิจกรรมการพูดได้อย่าง หลากหลายทั้งในและนอกห้องเรียนผ่านการใช้เทคโนโลยี มาช่วยเสริม
3	ผู้เรียนควรได้เลือกหัวข้อและ กิจกรรมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง	ผู้เรียนควรมีโอกาสได้ตัดสินใจว่าหัวข้อ/สื่อใดที่ผู้เรียน ต้องการฝึกฝนด้วยตนเอง
4	ผู้เรียนควรมีโอกาสได้ฝึกฝนการ พูดภาษาอังกฤษบ่อยครั้ง	โอกาสในการเรียนรู้และฝึกฝนการพูดภาษาอังกฤษของ ผู้เรียนควรเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาความ คล่องแคล่ว ความมั่นใจ และความแม่นยำในการพูด

No	หลักการ	คำอธิบาย
5	วัตถุประสงค์ของการพูดเน้นไปที่การนำเสนอความคิดเห็น	กิจกรรมในการฝึกฝนการพูดควรเน้นไปที่การมีปฏิสัมพันธ์อย่างมีความหมาย โดยผู้เรียนจะต้องเข้าใจหัวข้อรายละเอียดและพูดถึงเรื่องที่ศึกษาอย่างมีความสุข
6	ความบ่งบอกในการฝึกฝนการพูดนอกเหนือจากกิจกรรมในชั้นเรียนนับเป็นรางวัล	ผู้เรียนควรใช้เวลาในการฝึกฝนการพูดนอกชั้นเรียน โดยทำให้เป็นส่วนหนึ่งของการสร้างประสบการณ์ในชีวิต ซึ่งจะช่วยส่งเสริมทักษะการพูดของตนเองโดยอัตโนมัติ
7	การพูดไม่เกี่ยวข้องกับความผิดหรือถูก	ในขณะที่พูดให้เน้นไปที่ใจความสำคัญของเรื่องที่พูด ไม่กังวลเกี่ยวกับการออกเสียงหรือไวยากรณ์ที่ว่าถูกหรือผิด
8	การพูดเป็นประสบการณ์ส่วนบุคคล	การพูดภาษาอังกฤษเป็นการเรียนรู้ส่วนบุคคล โดยเป็นระยะความเร็ว ความสะดวกของตนเอง ซึ่งผู้เรียนจะต้องสร้างโปรแกรมการฝึกของตนเอง
9	ครูผู้สอนรับบทเป็นผู้สรุปใจความสำคัญและส่งเสริมผู้เรียน	บทบาทของครูผู้สอนในการพูดอย่างกว้างขวางจะรับบทเป็นผู้สนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนและสร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้
10	ผู้สอนเป็นต้นแบบในการพูด	ครูผู้สอนควรสาธิตในการฝึกฝนการพูดเป็นตัวอย่างให้ผู้เรียน

Takaesu (2017) ได้กล่าวถึงหลักการสำคัญของการฟังอย่างกว้างขวางว่าเป็นกิจกรรมการฟังใดๆที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฟังอย่างสนุกสนาน 1) เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาจากการฟังอย่างหลากหลาย 2) การเรียนรู้การฟังอย่างมีความหมาย 3) การเรียนรู้จากสื่อจริงโดยสื่อต้องเหมาะสมกับผู้เรียน โดยผู้เรียนต้องเข้าใจสื่อที่ตนเองฟัง ร้อยละ 90 4) การฟังอย่างอิสระช่วยส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียนรู้ของผู้เรียน

Korompot and Jabu (2019) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการฟังอย่างกว้างขวางว่า

- 1) ผู้เรียนได้มีโอกาสได้ฟังจากสื่อต่างๆจำนวนมาก
- 2) ผู้เรียนได้มีโอกาสเลือกในสิ่งที่ต้องการฟัง
- 3) ผู้เรียนได้เลือกฟังจากสื่อที่มีหัวข้อหลากหลายและประเภทของการฟังที่หลากหลาย
- 4) ผู้เรียนได้มีโอกาสในการเลือกสื่อที่เหมาะสมกับระดับของตนเอง
- 5) ผู้เรียนได้ฝึกทำกิจกรรมฝึกฝนจากการฟัง
- 6) ผู้เรียนได้เรียนรู้ในระยะเวลาพอใจของตนเอง
- 7) ครูผู้สอนให้ความช่วยเหลือได้ตามความต้องการของผู้เรียน

Yeh (2017) ได้กล่าวถึงลักษณะ ของการฟังอย่างกว้างขวางว่ามีแนวคิดมาจากอ่านอย่าง กว้างขวาง การสนับสนุนการเรียนรู้แบบส่วนบุคคล โดยมีการเตรียมให้ผู้ให้เรียนได้เข้าถึงทรัพยากร การเรียนรู้อย่างกว้างขวาง ส่งเสริมการเรียนรู้อย่างอิสระ มีความยืดหยุ่น โดยมีองค์ประกอบสำคัญ ดังนี้

- 1) การเรียนรู้ที่หลากหลายช่วยพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ภาษา
- 2) ผู้เรียนสามารถเข้าถึงทรัพยากรการเรียนรู้ได้อย่างสะดวกสบายผ่านสื่อต่างๆ
- 3) ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนรู้ได้อย่างหลากหลาย
- 4) ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนได้อย่างอิสระ

โดยขั้นตอนของการฟังอย่างกว้างขวาง พบว่าประกอบด้วย

- 1) การเลือกสิ่งที่ตนเองอยากเรียนรู้ตามความพอใจ
- 2) การฝึกฝนด้วยกิจกรรมการฟังอย่างมีความหมาย
- 3) การแบ่งปันเรื่องราวและประสบการณ์การเรียนรู้ของตนเอง

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่าสามารถสังเคราะห์องค์ประกอบของการ ฟังและการพูดอย่างกว้างขวางได้ดังนี้

ตารางที่ 3 ตารางสังเคราะห์องค์ประกอบของการฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง

	Kazemi and Zarei (2015)	Gu and Reynolds (2013)	Widodo and Rozak (2016)	Takaesu (2017)	Korompot and Jabu (2019)	Yeh (2017)	Stephens (2011)	Renandya and Farrell (2011)	Sun et al. (2017)	ผู้วิจัย
การเรียนรู้ ส่วนบุคคล	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
ความ หลากหลาย ของสื่อ	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
สื่อมีความ เหมาะสม กับระดับ ของผู้เรียน	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
การแบ่งปัน เรื่องราว		/	/	/	/				/	/
การทำ กิจกรรม					/		/		/	

	Kazemi and Zarei (2015)	Gu and Reynolds (2013)	Widodo and Rozak (2016)	Takaesu (2017)	Korompot and Jabu (2019)	Yeh (2017)	Stephens (2011)	Renandya and Farrell (2011)	Sun et al. (2017)	ผู้วิจัย
ไม่เน้น	/	/	/						/	
ความ ถูกต้องของ ภาษา										
ครูเป็น ผู้สนับสนุน	/	/	/		/					
อ่านเพื่อ ความพึง พอใจ	/	/	/		/				/	/

จากตารางที่ 3 การสังเคราะห์พบองค์ประกอบของการฟังและการพูดอย่างกว้างขวางจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (Gu & Reynolds, 2013; Kazemi & Zarei, 2015; Korompot & Jabu, 2019; Renandya & Farrell, 2011; Stephens, 2011; Sun et al., 2017; Takaesu, 2017; Widodo & Rozak, 2016; Yeh, 2017) พบว่า การฟังและการพูดกว้างขวางมีองค์ประกอบดังนี้

- 1) การเรียนรู้ส่วนบุคคล (personalized learning)
 - 2) ความหลากหลายของสื่อ (variety)
 - 3) สื่อ/หัวข้อมีความเหมาะสมกับผู้เรียน (flexibility)
 - 4) การแบ่งปันเรื่องราว (sharing)
- ขั้นตอนของการฟังและการพูดอย่างกว้างขวางได้แก่
- 1) การเลือกเรื่องที่ฟังและพูดอย่างอิสระ (selection)
 - 2) การทำภารกิจเรื่องที่ฟังและพูดที่สนใจ (mission)
 - 3) การนำเสนอเรื่องที่ตนเองศึกษา (presentation)

(Ahn & Lee, 2016; Al Qasim & Al Fadda, 2013; Aldukhayel, 2019; Chang & Millett, 2014; Nkechi M Christopher, 2014; Ezra & Cohen, 2018; Gafni et al., 2017; Gu & Reynolds, 2013; Kazemi & Zarei, 2015; Kim & Kwon, 2012; I.-F. Liu & Young, 2017; Renandya & Farrell, 2011; Ro, 2016; Sharples et al., 2010; Stephens, 2011; Sun et al., 2017)

1.4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง

Aldukhayel (2019) ได้กล่าวว่างานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้ของผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL) และครูที่มีต่อวิดีโอบล็อกเพื่อที่จะนำมาใช้เป็นแหล่งข้อมูลสำหรับการฝึกฟัง L2 ทั้งในและนอกห้องเรียน ตัวอย่างในการวิจัยได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยที่เป็นผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL) ทั้งหมด 389 คน ที่มาจากวิชา ฟัง / พูด 29 ห้องเรียน และครูผู้สอนก็ได้เข้าร่วมในการศึกษาครั้งนี้เช่นกัน โดยการดำเนินการวิจัยเริ่มเก็บข้อมูลหลังจากกิจกรรมการใช้ประโยชน์จากวิดีโอบล็อกในห้องเรียนผ่านไปแล้วเป็นเวลา 4 สัปดาห์ โดยศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ของนักเรียนและครูที่จะถูกรวบรวมผ่านแบบสอบถาม การสนทนาแบบเน้นกลุ่มและการสัมภาษณ์ ผลการวิจัยนี้ได้ชี้ให้เห็นว่านักเรียนพบว่าวิดีโอบล็อกส่งเสริมการมีส่วนร่วม มีความน่าสนใจและทันสมัย ในขณะที่เดียวกันก็เป็นแหล่งที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ นอกจากนี้ครูยังมีการรับรู้เชิงบวกต่อการใช้วิดีโอบล็อกในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนและการพัฒนาในแง่มุมอื่น ๆ ของการเรียนภาษาอีกด้วย

Renandya and Farrell (2011) ได้กล่าวว่าจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่ผ่านมา ผู้วิจัยพยายามที่จะทำความเข้าใจเกี่ยวกับธรรมชาติ ปัญหาในการฟังของผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ อีกทั้งการศึกษากลยุทธ์ที่ช่วยในการส่งเสริมการฟังภาษาอังกฤษของผู้เรียน เพื่อให้ได้ตามมาตรฐาน ซึ่งปัญหาที่พบ ได้แก่ 1. Speech is fast - สำหรับผู้เรียนที่มีการเรียนรู้วิชาการพูดด้วยความเร็วแบบปกติหรือช้ากว่าปกติเล็กน้อย ก็ยังคงถือว่าเร็วเกินไปในการฟังเพื่อความเข้าใจสำหรับผู้เรียนระดับเริ่มต้น เนื่องจากอัตราความเร็วมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจของผู้ฟัง ยิ่งเร็วมาก ความเข้าใจจะลดลง 2. Speech is variable - การใช้คำในภาษาพูดเป็นอุปสรรคต่อการตีความของผู้เรียน EFL เช่น การละคำ What's up? เป็น Sup? 3. Word boundaries are blurry - การตีความผิดพลาดเนื่องจากการ blend เสียงของคำในประโยค จึงควรมีการชี้แนะในการฝึกฟังในประเด็นนี้ด้วย 4. Speech has to be processed in real time - ผู้เรียน EFL ยังไม่สามารถตีความได้ทันเวลาในขณะที่พูด จึงควรมีการฝึกฝนกระบวนการนี้ด้วย จากการศึกษาพบว่า ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นว่า การที่ได้ทำกิจกรรมอย่างหลากหลาย ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ได้อย่างมีความสุข และมีความคุ้นเคยกับภาษา และสามารถจดจำคำศัพท์ได้ดีขึ้น โดยเมื่อเปรียบเทียบกับการใช้ Strategies based นั้นผู้เรียนกล่าวว่า มันยากที่จะนำกลยุทธ์ในรูปแบบต่างๆมาประยุกต์กับการฟังในแต่ละแบบ ซึ่งผู้เรียนไม่สามารถฟังและจับใจความได้ทัน จากการศึกษาโดยใช้กลยุทธ์และรูปแบบการฟังอย่างกว้างขวางพบว่าสิ่งสำคัญของการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการฟังของผู้เรียนพบว่า การที่จะทำให้

ผู้เรียนได้เรียนได้ฟัง แล้วเข้าใจได้อย่างรวดเร็ว ต้องใช้เวลาในการฝึกฝนประเด็นย่อยที่ส่งเสริมด้วย เช่น คำศัพท์ ไวยากรณ์ ควบคู่ไปกับกลยุทธ์การฟังอย่างมีความสุขด้วย

Stephens (2011) ได้ดำเนินการวิจัยอันเนื่องมาจากปัญหาในการเรียนรู้การฟังเนื่องจาก การที่ผู้เรียนยังมีความสับสนในการฟังการออกเสียงที่ไม่คุ้นเคย ลักษณะทางภาษาที่ซับซ้อน ไวยากรณ์ และคำศัพท์ จึงต้องมีการฝึกฝนกระบวนการฟังเพื่อพัฒนาทักษะด้านนี้ด้วย การใช้รูปแบบการฟังอย่างกว้างขวางในการเรียนรู้การอ่านและการฟัง โดยให้ผู้เรียนได้ฟังและอ่านจะทำให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับคำมากขึ้น และเข้าใจได้ง่ายมากขึ้น ผลการวิจัยพบว่า การฟังและการอ่านพร้อมกันเป็นประโยชน์อย่างชัดเจนสำหรับผู้เรียน L2

เหตุผลประการหนึ่งที่ได้รับ การส่งเสริมการอ่านอย่างกว้างขวางเป็นเพราะครูรับรู้โดยสังเกตเห็นว่า การอ่านมีบทบาทในทางการศึกษา และต้องการที่จะแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้ให้กับนักเรียนของพวกเขา ดังนั้นจึงให้การสนับสนุนเพิ่มเติมในรูปแบบของการฟังที่กว้างขวาง เนื่องจาก การฟังและอ่านไปพร้อมๆกันทำให้ผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 ได้ฝึกฝนการฟังผ่านเสียง และจดจ่ออยู่กับบทอ่านได้ดียิ่งขึ้นในขณะที่พวกเขากำลังอ่าน

Chang and Millett (2014) ได้กล่าวว่าการศึกษานี้ดูผลของการพัฒนาความคล่องแคล่วในการฟังของผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 ผ่านการฟังเสียงที่กว้างขวาง ซึ่งเป็นการสร้างแหล่งเรียนรู้ในการพัฒนาทักษะการฟังที่เปรียบเสมือนธนาคารขนาดใหญ่แห่งการฟัง ผลการทดสอบหลังเรียนแสดงให้เห็นว่ากลุ่มการอ่านแบบมี subtitle และฟังไปด้วยได้รับประโยชน์สูงสุดอย่างมีนัยสำคัญเมื่อเทียบกับการอ่านอย่างเดียวและกลุ่มที่ฟังอย่างเดียว

Gu and Reynolds (2013) ได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่าการใช้แนวคิดของการอ่านอย่างกว้างขวางมาเป็นแนวทางในการออกแบบกิจกรรมการพูดอย่างกว้างขวางได้ โดยเป็นกิจกรรมการฝึกพูดแบบ free topic โดยผู้เรียนสามารถพูดได้อย่างอิสระ มีการให้ผลป้อนกลับ โดยผลป้อนกลับนั้นไม่ได้ตีความถึงความถูกต้อง แต่เป็นการเสริมแรงกำลังใจในการพัฒนาตนเองเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยผลของงานวิจัย ได้วัดความคล่องแคล่วในการสื่อสาร และการวัดทัศนคติในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในงานวิจัยนี้แบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มควบคุมได้แก่ ผู้ที่เรียนแบบดั้งเดิม และกลุ่มทดลองได้แก่กลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการพูดอย่างกว้างขวาง โดยทั้งสองรูปแบบอ้างอิงเนื้อหาเดียวกัน ผลของการพูดอย่างกว้างขวางต่อทัศนคติพบว่าทั้งสองกลุ่มมีผล

งานวิจัยนี้ได้มีการศึกษาเพื่อวัดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อและประสบการณ์ด้วยกิจกรรมฝึกพูดโดยทั่วไปและกิจกรรมการพูดที่กว้างขวางนี้ แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างที่เกิดขึ้นหลังจากการเข้าร่วมโปรแกรมการพูดอย่างกว้างขวาง ผลของการศึกษาการรับรู้ของนักเรียนใน

กิจกรรมการเรียนการสอนพบว่าความกระตือรือร้นในกิจกรรมการเรียนการสอนของนักเรียนที่เรียนด้วยการพูดอย่างกว้างขวาง ทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนเพิ่มมากขึ้น

ความแตกต่างในทัศนคติต่อกิจกรรมการพูดเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงสัญญาณที่ดีในการเรียนรู้สำหรับการเปลี่ยนแปลงที่สร้างแรงบันดาลใจ ผลการวิจัยพบว่าพวกเขาได้สนุกสนานกับการพูดในชั้นเรียนของ EFL ในชั้นเรียน ES ได้ว่าพวกเขาชอบทำกิจกรรมการพูดแต่ละอย่างมากขึ้นหลังจากได้เข้าร่วมกิจกรรม ในทางกลับกันทัศนคติของกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการดั้งเดิมที่มีต่อกิจกรรมการพูดโดยทั่วไปเหล่านี้ค่อนข้างไม่เปลี่ยนแปลง หรือบางคนลดลง

Kazemi and Zarei (2015) ได้กล่าวว่าในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพของผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ทำให้ผู้สอนมีความจำเป็นที่จะต้องพิจารณาความหลากหลายของภาษาตามบริบทของวัฒนธรรมและด้านปฏิสัมพันธ์ของกระบวนการสื่อสารที่ซับซ้อนของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษพร้อมกับการมอบหมายงานที่เหมาะสม ปัจจัยที่ได้นำเสนอได้แก่ ความคุ้นเคยของหัวข้อในการนำเสนอแบบปากเปล่า กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศหญิง จำนวน 30 คนที่มีอายุระหว่าง 14 ถึง 18 ปีกำลังศึกษาอยู่ที่สถาบันสอนภาษาอังกฤษแห่งหนึ่งในประเทศอิหร่าน งานวิจัยนี้ได้ใช้แบบจำลองตัวอย่างของ Oxford Placement Test เพื่อกำหนดระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นผู้เข้าร่วมจะถูกขอให้นำเสนอเกี่ยวกับหัวข้อที่ไม่คุ้นเคยอย่างกะทันหัน การนำเสนอด้วยปากเปล่าของพวกเขาได้รับการประเมินเป็นการทดสอบก่อนการทดลอง ผลการศึกษาพบว่ามี ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบก่อนและหลังการทดสอบ ผลการวิจัยของการศึกษานี้พบว่าความคุ้นเคยในหัวข้อมีอิทธิพลต่อการนำเสนอปากเปล่าของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยในเกี่ยวกับการพูดหลายๆงาน แสดงให้เห็นว่าความคุ้นเคยในหัวข้อมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการพูดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ การที่ผู้เรียนมีความคุ้นเคยกับเนื้อหามากขึ้นพวกเขาก็สามารถพูดได้มากขึ้น ผู้เรียนมีความคุ้นเคยกับเนื้อหาและมีการจัดระเบียบข้อความอย่างดี มีความกับพร้อมหัวข้อที่คุ้นเคย ทำให้การพูดได้เกิดประโยชน์สูงสุด

Al Qasim and Al Fadda (2013) ได้กล่าวว่างานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยที่มีการศึกษาเชิงปริมาณ ได้ศึกษาถึงอิทธิพลของพอดคาสต์ที่มีต่อการฟังเพื่อความเข้าใจของนักเรียนหญิงในระดับอุดมศึกษา จากประเทศซาอุดีอาระเบีย จำนวน 46 คน อายุของผู้เข้าร่วมอยู่ระหว่าง 19 ถึง 23 ผู้เข้าร่วมที่สุ่มเลือก ได้ถูกแบ่งออกเป็นสองกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองและได้เข้าร่วมกิจกรรม เป็นระยะเวลา 6 สัปดาห์ และกลุ่มตัวอย่างได้มีประสบการณ์ในการฟังหรือดาวน์โหลดพอดคาสต์ก่อนที่จะดำเนินการศึกษานี้ ผู้เข้าร่วมทั้งหมดในกลุ่มทดลองมีฮาร์ดแวร์มือถือที่จำเป็น (Blackberry (40%), iPad (20%), iPhone (16%), Galaxy (4%), iPod (4%)), ซอฟต์แวร์และการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตเพื่อให้ เพื่อดาวน์โหลดไฟล์บนพอดคาสต์ กลุ่มควบคุมประกอบด้วยผู้เข้าร่วม 21

คน และกลุ่มทดลองจำนวน 25 คนเรียนด้วยพอดคาสต์ ทั้งสองกลุ่มกำลังเรียนเรื่องความเข้าใจในการฟังกับครูคนเดียวกันและมีการจัดการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

ในช่วงหลายทศวรรษที่ผ่านมาการฟังมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ภาษา แต่สำหรับนักเรียนหลายคน โดยเฉพาะผู้เรียนที่ไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ การฟังภาษาอังกฤษเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนและทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น เนื่องจากผู้ฟังต้องแยกแยะระหว่างเสียงและเข้าใจคำศัพท์และโครงสร้างทางไวยากรณ์ แต่การฟังอาจเป็นเรื่องที่น่าหงุดหงิดสำหรับนักเรียนบางคน เนื่องจากกระบวนการนี้ค่อนข้างซับซ้อนทำให้นักเรียนหลายคนคิดว่าตนเองว่าเป็นไม่สามารถเข้าใจภาษาอังกฤษได้ดีและส่งผลเสียต่อตนเอง และทำให้แรงจูงใจในการเรียนรู้ลดลง แต่การใช้พอดคาสต์เพื่อเพิ่มความเข้าใจในการฟัง เป็นกิจกรรมการฟังที่ปราศจากกฎเกณฑ์ที่มีอ้างอิงจากการสอนไวยากรณ์ การใช้พอดคาสต์เป็นสื่อในการเรียนรู้จะเปิดโอกาสใหม่ ๆ ในบริบทการเรียนรู้ภาษา การวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าเนื้อหาที่นำเสนอผ่านทางเสียงช่วยให้สามารถเก็บเป็นหน่วยความจำได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าข้อความถึงสามเท่า มิติของการได้ยินเสียงจากพอดคาสต์ เช่น น้ำเสียงหรือการแสดงออกของเสียงพูดสื่อถึงหัวใจและสมองของผู้ฟังโดยตรง เป็นการแสดงออกของอารมณ์ความรู้สึก พอดคาสต์มีประโยชน์ต่อผู้เรียนด้วยความเป็นธรรมชาติ และการประยุกต์ใช้กับงานการฟังอย่างกว้างขวางเพื่อให้การฟังได้เกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ เหมาะกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ เหมาะกับการฟังอย่างกว้างขวาง เป็นการกระตุ้นความสนใจของนักเรียนให้ฟังภาษาอังกฤษทั้งในและนอกห้องเรียน

พอดคาสต์เป็นสื่อการเรียนรู้ภาษา แหล่งข้อมูลพอดคาสต์ที่มีให้สำหรับการเรียนรู้ภาษานั้นสามารถแบ่งออกเป็นสองกลุ่มหลัก กลุ่มแรกประกอบด้วยเนื้อหาที่แท้จริงจากเจ้าของภาษาหรือผู้เรียนชั้นสูง ไม่ได้มีไว้เพื่อสอนภาษาและอ้างอิงถึงวิชาต่างๆ เช่น ข่าวฟุตบอลหรือวิทย์ การเขียนโปรแกรม กลุ่มที่สองประกอบด้วยหลักสูตรภาษาหรือเนื้อหาการสอนที่ออกแบบมาโดยเฉพาะสำหรับการเรียนภาษา ในส่วนของ EFL Podcasts และแรงจูงใจ ได้รับการยืนยันว่าพอดคาสต์สามารถเพิ่มแรงจูงใจภายในและภายนอกในนักเรียนได้ นักเรียนจะได้สัมผัสกับแรงจูงใจที่แท้จริงเมื่อสิ่งที่ฟังนั้นดึงดูดใจ เพราะพวกเขาารู้สึกสนใจและท้าทายและมีความเพลิดเพลิน ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีแรงจูงใจที่สูงขึ้นหลังจากที่เรียนด้วยพอดคาสต์ ดังนั้นการศึกษานี้สนับสนุนแนวคิดที่ว่า การใช้พอดคาสต์สามารถสร้างความแตกต่างในเชิงบวกและความเข้าใจในการฟังสำหรับนักเรียนระดับอุดมศึกษา

Sun et al. (2017) ได้กล่าวว่าจากการศึกษางานวิจัยที่ผ่านมาพบว่านักเรียนส่วนใหญ่ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL) มีโอกาสในการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษไม่มากพอ จึงได้มีการพัฒนาเครือข่ายสื่อสังคมเพื่อการเรียนรู้บนอุปกรณ์เคลื่อนที่ โดยเป็นการเรียนรู้ผ่านโมบายล์ ซึ่งจะช่วยในการเรียนรู้ภาษาแสดง ทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใหม่ๆและประสบการณ์ที่หลากหลาย โดย การศึกษานี้ได้ศึกษาการบูรณาการสื่อสังคมออนไลน์บนโมบายล์ร่วมกับชั้นเรียนที่มีการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลที่มีต่อทักษะการพูดของนักเรียน มีการแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ซึ่งทั้งสองคลาสทักษะการ พูดดีขึ้นระหว่างแบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียน แต่กลุ่มทดลองใช้ภาษาอังกฤษได้ คล่องขึ้นใหญ่กว่าอย่างมีนัยสำคัญ ความก้าวหน้าในความถูกต้องและการออกเสียงในทางกลับกันมี ความคล้ายคลึงกันในทั้งสองกลุ่ม นอกจากนี้ยังมีการค้นพบอีกหนึ่งปัจจัยที่สำคัญ ซึ่งพบว่าการใช้ โมบายล์ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข และมีระดับความเครียดต่ำกว่า กลุ่มควบคุม

ปัญหาที่พบในปัจจุบันได้แก่ ระดับความสามารถโดยรวมของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็น ภาษาต่างประเทศยังอยู่ในระดับไม่สูงมากนัก ทักษะการพูดนี้ ได้แก่ ความแม่นยำ ความคล่องแคล่ว ซึ่งผู้สอนยังคงเน้นในรูปแบบของความถูกต้องด้านคำศัพท์และไวยากรณ์ที่อ้างอิงในแบบเรียน มี งานวิจัยที่ผ่านมาได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยี โดยการออกแบบมาเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วย ตนเอง ลดการเผชิญหน้าซึ่งโดยปกติแล้ว ผู้เรียนที่มีความสามารถอยู่ในระดับที่ไม่สูงมาก จะกังวลใน เรื่องของการต้องพูดหน้าชั้นเรียน และกลัวการเผชิญหน้ากับเพื่อนๆที่มีความสามารถสูงกว่า

กิจกรรมนี้เกิดขึ้นในแอปพลิเคชันที่ชื่อว่า Papa ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ช่วยในการฝึกพูด โดย ผู้เรียนสามารถเลือกกิจกรรมที่สนใจ เช่น เลือกรูปภาพ/ถ่ายภาพที่ชอบ แล้วอัดเสียง อัปโหลดลงไป แล้ว สามารถแชร์กับเพื่อนและมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันได้ และสามารถมากดถูกใจได้

Ahn and Lee (2016) ได้กล่าวว่า เนื่องจากปัจจุบันมีการใช้อุปกรณ์โทรศัพท์มือถืออย่าง แพร่หลาย และโทรศัพท์มือถือก็มีศักยภาพมากมายเกี่ยวกับการใช้ในการเรียนการสอนในระบบการ เรียนการสอนทางภาษา เป้าหมายของการศึกษานี้คือการวิเคราะห์ประสบการณ์ของผู้ใช้เกี่ยวกับ ระบบการเรียนรู้บนโทรศัพท์มือถือที่ได้รับการพัฒนาโดยการ รู้และจำเสียง โดยเป็นเทคโนโลยีเพื่อ การพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ซึ่งพัฒนาขึ้นสำหรับนักเรียนมัธยมต้น จำนวน 302 คน ในประเทศเกาหลี โดยได้ออกแบบระบบรู้จำเสียงอัตโนมัติ (ASR) สำหรับให้ผู้เรียนได้เรียน

ด้วยตนเอง เป็นการฝึกพูดที่มีการควบคุม เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบสำรวจแบบปลายเปิด เพื่อทำความเข้าใจปฏิกิริยาของผู้ใช้ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนโดยรวมมีทัศนคติเชิงบวกต่อการใช้ออปติเคชั่นสำหรับเรียนรู้การพูด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้เรียนมีความสนใจอย่างมากในฟังก์ชันการรู้จำเสียง เพราะมันแสดงให้เห็นผลทันที เป็นกิจกรรมการพูดโต้ตอบกับตัวละครเสมือนจริงผ่าน ASR

การพูดภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่ท้าทายในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ซึ่งทักษะนี้เป็นทักษะที่ได้รับการฝึกฝนน้อยในชั้นเรียน ดังนั้นการใช้อุปกรณ์ผ่านโมบายล์ในการเป็นตัวช่วยในการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสได้ฝึกฝนการใช้ภาษาด้วยตนเองผ่านอุปกรณ์ตัวช่วยในการฝึกพูดที่เรียกว่า Automatic speech recognition (ASR) ซึ่งสามารถช่วยผู้เรียนเกี่ยวกับการพัฒนาด้านการออกเสียงได้ ผลการวิจัยพบว่าการทำกิจกรรมฝึกพูดผ่านเครื่องมือนี้ ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนและพัฒนาตนเอง โดยการฝึกฝนด้วยตนเอง มีหลักฐาน ได้เห็นผลงานของตนเองและทราบผลหลังจากฝึกฝน ทำให้เกิดทัศนคติที่ดีขึ้นในการเรียนรู้ภาษา มีการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้การออกแบบกิจกรรม ยังได้มีการออกแบบแบบให้ใกล้เคียงกับชีวิตจริง หมายถึง ผู้เรียนจะได้ทำกิจกรรมการฝึกพูดด้วยสถานการณ์ที่ใกล้ตัว

Ro (2016) ได้กล่าวว่าการอ่านอย่างกว้างขวางว่าได้ถูกนำมาใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศและการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 วัตถุประสงค์คือเป็นการส่งเสริมการอ่านอย่างมีความสุข การอ่านอย่างกว้างขวางเป็นการสอนการอ่านโดยใช้หลักการเรียนรู้ที่จะอ่านโดยการอ่าน ซึ่งวิธีการนี้จะส่งเสริมให้ผู้เรียนได้อ่านจำนวนมาก บทอ่านหรือหนังสือสำหรับการอ่านอย่างกว้างขวางนั้นอยู่ในระดับที่ง่ายในจำนวนมาก อ่านเพื่อให้เข้าใจความหมายในภาพรวม หาข้อมูลต่างๆ อ่านอย่างมีความสุข วัตถุประสงค์ของการวิจัย ได้แก่ 1. เพื่อศึกษาผลของรูปแบบการอ่านอย่างกว้างขวางในบริบทของการเรียนภาษาอังกฤษที่มีต่อแรงจูงใจในการเรียนของผู้เรียน 2. เพื่อศึกษากิจกรรมการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการอ่านอย่างกว้างขวาง ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ผู้สอนจาก American university จำนวน 2 คน ผู้เรียนจำนวน 37 ชาย 15 คน หญิง 22 คน เครื่องมือวิจัย ได้แก่ 1. แบบวัด Reading Motivation ในการอ่านของผู้เรียน ก่อนและหลังเรียน ข้อคำถามจำนวน 43 ข้อ เป็นแบบ Likert Scale 2. แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับความคิดเห็นในการเรียนด้วยรูปแบบการอ่านอย่างกว้างขวาง เป็นคำถามปลายเปิด จำนวน 5 ข้อ การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ 1. ผู้เรียนทำแบบวัด Reading Motivation ก่อนเรียน 2. แบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่ม และดำเนินการสอนตามที่ออกแบบไว้จากครูผู้สอน 2 คน 3. ผู้เรียนทำแบบวัด Reading Motivation หลังเรียน และสัมภาษณ์จำนวน 5 ข้อคำถามปลายเปิด การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ ได้แก่ วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบวัด Reading Motivation โดยใช้สถิติพื้นฐาน หาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

อีกทั้งใช้ multivariate analysis of variance (MANOVA) โดยใช้วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ด้วยคำถามปลายเปิดใช้ content analysis 2. Graded readers จำนวน 219 เล่ม ในการจัดการเรียนการสอน ผลการศึกษาพบว่า ผู้เรียนกลุ่มที่ 1 มีแรงจูงใจในการอ่านสูงขึ้นกว่ากลุ่มที่ 2 กิจกรรมการเรียนการสอนได้แก่ การใช้ Graded readers ซึ่งเป็นแบบอ่านที่มีการจัดระดับของการอ่านตาม CEFR (Common European Framework) ซึ่งในงานวิจัยนี้ผู้สอนได้ใช้กิจกรรมอย่างหลากหลายได้แก่ การเลือกบทอ่านด้วยตนเอง การอ่านแบบเงียบ การเขียนรีวิวนำเสนอ การแบ่งปันประสบการณ์กับเพื่อนในชั้นเรียน การเล่าเรื่องตอนจบของเรื่องด้วยการออกแบบเรื่องใหม่ การเขียนจดหมายถึงตัวละครในเรื่อง ฯลฯ

I.-F. Liu and Young (2017) ได้กล่าวว่าการอ่านอย่างกว้างขวางเป็นการอ่านที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกบทอ่านด้วยตนเองตามความสนใจและเหมาะสมกับความสามารถของตนเอง จากนั้นผู้เรียนจะมีโอกาสได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์กับเพื่อนร่วมชั้นเรียนจากบทอ่านเพื่อเป็นการฝึกฝนและพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ โดยการรับรู้รูปแบบการเรียนรู้การอ่านอย่างกว้างขวางนั้นอาจมีการรับรู้ที่ต่างกัน เมื่อพิจารณาจากผลงานวิจัยนี้จึงมุ่งศึกษาความแตกต่างของผู้เรียนจากการเรียนด้วยรูปแบบการอ่านอย่างกว้างขวางตามลักษณะของเพศ วัตถุประสงค์ ได้แก่ 1. เพื่อศึกษาว่าความแตกต่างทางเพศส่งผลต่อแรงจูงใจและการมีส่วนร่วมในการเรียนภาษาอังกฤษหรือไม่ 2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจแบบมีส่วนร่วมและผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ วิธีการดำเนินงานวิจัย ได้แก่ ประชากรและตัวอย่างการวิจัย คือ นักเรียนโรงเรียนมัธยมประเทศไต้หวันจำนวน 501 คน เครื่องมือวิจัย ได้แก่ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ 1. แบบสอบถาม 2. แบบสัมภาษณ์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 3. iWill community การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ 1. ศึกษาแนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับแรงจูงใจในการอ่าน การสร้างชุมชนการอ่านออนไลน์ 2. พัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการอ่าน 3. ผู้เรียนทดลองใช้เครื่องมือ โดยการทำกิจกรรม มีดังนี้ ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน ผู้เรียนเลือกบทอ่านของตนเองตามประเภทของหนังสือที่ตนเองสนใจบนเว็บ ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดและกิจกรรมร่วมกันบนเว็บ เช่น discussion board ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนและทำแบบสอบถามเพื่อประเมินรูปแบบหลังการทำกิจกรรมการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ 1. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม เป็นข้อมูลเบื้องต้น เช่น เพศ ระดับการเรียน รูปแบบการลงทะเบียนเรียน โดยใช้ค่าความถี่และร้อยละ 2. วิเคราะห์ผลการเรียนและความแตกต่างเพศ ด้วยสถิติ การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (EFA) ผลการศึกษา พบว่า เพศหญิงมีแรงจูงใจด้านปัจจัยภายในในการอ่านมากกว่าเพศชายกล่าวคือ มีแรงจูงใจ เช่น ความมุ่งมั่น

ตั้งใจในการอ่านมากกว่าเพศชาย แต่เพศชายมีแรงจูงใจในด้านการมีปฏิสัมพันธ์บนเว็บมากกว่าเพศหญิงตั้งแต่คะแนนรวมเพศชายได้มากกว่าเพศชายทั้งหมดส่วนด้านกิจกรรมบนเว็บไซต์ เช่น การตอบคำถามออนไลน์ และเกมส์ เป็นต้น

Sharpley et al. (2010) ได้ให้ความเห็นไว้ว่า การเรียนรู้ด้วยอุปกรณ์สื่อสารที่สามารถพกพาได้ เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ได้อย่างหลากหลายและกว้างขวางขึ้น คือ การเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน อีกทั้งยังเป็นการสร้างเสริมกระบวนการสร้างองค์ความรู้และเป็นโอกาสที่ได้ฝึกฝนทักษะการทำงานเป็นทีม จึงสามารถกล่าวได้ว่า การเรียนรู้ผ่านอุปกรณ์สื่อสารพกพา เช่น โทรศัพท์มือถือ แท็บเล็ต คอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก เป็นต้น เป็นการเรียนรู้ที่ส่งเสริมและผลักดันให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้แบบอิสระ เป็นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นได้โดยไม่มีข้อจำกัดเรื่องสถานที่หรือเวลา ทำให้ผู้ที่อยู่บริเวณพื้นที่ห่างไกล มีโอกาสที่จะเข้าถึงการเรียนรู้ได้ดีและมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังเป็นส่วนช่วยอำนวยความสะดวกในการสืบค้นข้อมูล การติดตามข้อมูลข่าวสาร ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนาทักษะการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองและทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นอีกด้วย

Ezra and Cohen (2018) พบว่า งานวิจัยการเรียนรู้ผ่านโมบายล์ส่วนมากเป็นวิจัยเชิงปริมาณ ดังนั้นจึงได้จัดทำวิจัยกรณีศึกษาขึ้น โดยอ้างอิงจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง วิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ในการนำเสนอกรอบแนวคิดสำหรับการวิเคราะห์ การออกแบบ และการประเมิน ในบริบทของการเรียนรู้ผ่านโมบายล์ ตัวแปร คือ โลกแห่งความเป็นจริง (Real world) และชีวิตที่แท้จริง (Real life) ได้ถูกนำมาเป็นตัวแปรวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลวิจัยถูกเก็บจากผู้เรียนจีน 53 คน และได้หวั่น อิศราเอล ผลการวิจัยพบว่า มีกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านโมบายล์ทั้งหมด 296 ประเภท โดยข้อมูลทั้งหมดนี้จะนำไปใช้ในการพัฒนาโมเดลการเรียนรู้ผ่านโมบายล์ต่อไป

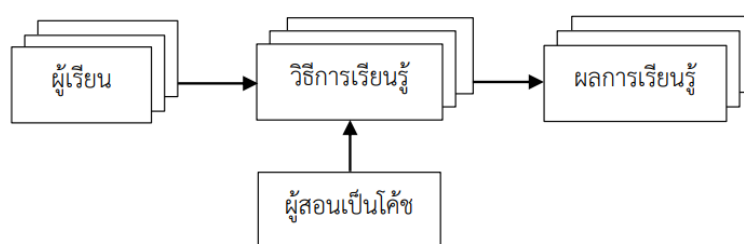
Kim and Kwon (2012) ได้ศึกษาประโยชน์ของการเรียนรู้ด้วยโมบายล์สำหรับผู้เรียนที่เรียนผ่านหลักสูตรการเรียนเพื่อเป็นครูสอนภาษาอังกฤษ และสำรวจแนวความคิด ทักษะคติของผู้เรียนเกี่ยวกับโมบายล์ และนำเสนอข้อมูลเชิงลึกว่าผู้เรียนและครูมีการรับรู้และการปรับตัวในการเรียนรู้ผ่านเทคโนโลยีโมบายล์อย่างไร ซึ่งงานวิจัยฉบับนี้ได้ใช้รูปแบบวิจัยแบบผสมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของงานวิจัย โดยข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย จะนำไปใช้เพื่อพัฒนาและออกแบบหลักสูตรการใช้การเรียนรู้อุปกรณ์โมบายล์สำหรับผู้เรียนที่เรียนหลักสูตรการเรียนเพื่อเป็นครูสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งมีทั้งหมด 3 หัวข้อสำคัญ ได้แก่ (1) การใช้เทคนิคและขั้นตอนที่มีประสิทธิภาพ (2) การจัดอบรมหรือการจัดการเรียนรู้อย่างผู้เชี่ยวชาญ และ (3) การส่งเสริมและการช่วยเหลือเฉพาะทาง

Gafni et al. (2017) ได้กล่าวว่า โมบายแอปพลิเคชันเป็นสิ่งที่มียุทธศาสตร์ต่อการเรียนการสอนในปัจจุบันอย่างมาก และถูกนำไปใช้งานในวงการศึกษาระดับอย่างแพร่หลาย ซึ่งการใช้งานโมบายแอปพลิเคชันมีทั้งข้อดีและข้อเสีย งานวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้งานโมบายแอป

พลีเคชันในการเรียนการสอนที่มีผลต่อทัศนคติการเรียนของผู้เรียนผ่านกระบวนการเรียนรู้ โดยทำการศึกษากับผู้ใช้แอปพลิเคชัน Duolingo มีกลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการศึกษาทั้งข้อดีและข้อเสียของการใช้แอปพลิเคชันพบว่า การเรียนรู้ผ่านโมบายแอปพลิเคชันช่วยส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน

ตอนที่ 2 การให้ผลป้อนกลับ (Constructive Feedback)

Education Disruption คือโอกาสการพัฒนาการเรียนการสอนให้ ตอบโจทย์พฤติกรรมและความต้องการของผู้เรียน Generation Z, Alpha ด้วยเหตุที่เทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ความสุขของผู้เรียนคือ เป้าหมาย ผู้เรียนต้องเป็นศูนย์กลาง เกิดพลังแห่งการเรียนรู้ เป็นการเรียนรู้เชิงลึก (deep learning) จะต้องออกแบบการเรียนรู้ (learning design) และประสบการณ์การเรียนรู้ร่วมกัน ผู้เรียนร่วมกันออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกับผู้สอน วิธีการนี้จะทำให้ผู้สอนเข้าใจถึงความต้องการของผู้เรียนอย่างแท้จริง และทำหน้าที่การโค้ชได้อย่างถูกต้อง มีประสิทธิภาพ (มารุต พัฒนา, 2015) การเรียนรู้ที่สามารถตอบสนองธรรมชาติ ความต้องการและความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน เช่น รูปแบบการเรียนรู้ (learning style) รูปแบบการรู้คิด (cognitive style) ลักษณะนิสัย (habit mind) เป็นต้น คือ การเรียนรู้ที่เรียกว่าการเรียนรู้ส่วนบุคคล (personalized learning) โดยสรุปลักษณะการเรียนรู้ดังกล่าวมาได้ตั้งแผนภาพต่อไปนี้ (Bartle, 2015)

ภาพที่ 2 หลักการเรียนรู้ส่วนบุคคล

หลักการการเรียนรู้ส่วนบุคคล ที่ (มารุต พัฒนา, 2015) ได้กล่าวถึง มีดังนี้

1. ธรรมชาติและความต้องการของผู้เรียนเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดของการจัดการเรียนรู้ ที่จะต้องตอบสนองความหลากหลายของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง
2. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้กำหนดเป้าหมายและวิธีการเรียนรู้ของตนเองได้เต็มตามศักยภาพที่มี

3. มีช่องทางการเรียนรู้ที่หลากหลาย ซึ่งผู้เรียนทุกคนสามารถเข้าถึงและเลือกได้ตามความสนใจและความถนัดเพื่อไปสู่เป้าหมายของการเรียนรู้ที่เป็นการเรียนรู้เชิงลึก

4. วินัยในตนเองของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญที่ผลักดันให้ใช้กระบวนการเรียนรู้จนบรรลุผลลัพธ์ที่กำหนด

5. สิ่งแวดล้อมที่ดีและเอื้อต่อการเรียนรู้เป็นปัจจัยสนับสนุนให้ผู้เรียนมีสมาธิ มีความมุ่งมั่นอดทน และพยายามเรียนรู้ โดยที่ผู้สอนคือสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อผู้เรียนมากที่สุด

และจากแผนภาพข้างต้นพบว่า การเรียนรู้แบบ Personalized Learning บทบาทของครูผู้สอนคือทำหน้าที่เป็นผู้ชี้แนะ กระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ศักยภาพในการเรียนรู้ เกิดพลังการเรียนรู้ของตนเองให้ได้มากที่สุด หนึ่งในบทบาทหน้าที่ของครูผู้สอนคือ การทำหน้าที่ให้ผลป้อนกลับต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยการให้ผลป้อนกลับมีลักษณะดังนี้

2.1. การให้ผลป้อนกลับ

การรับรู้และความเชื่อของผู้เรียนมีความสำคัญต่อการออกแบบเนื้อหาและวิธีการเรียนรู้ มีความเชื่อว่า "การรับรู้" เป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดสิ่งที่นักเรียนเรียนรู้และวิธีเรียนรู้ การประเมินตนเองและการประเมินผ่านครูและเพื่อนเป็นกระบวนการเรียนรู้ (Kohonen, 1999) และเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ผ่านกระบวนการของการให้ข้อเสนอแนะอย่างต่อเนื่อง โดยในการเรียนรู้นี้เป็นรูปแบบของ "การสนทนาเพื่อการเรียนรู้" ซึ่งครูและนักเรียนจะได้อภิปรายถึงเป้าหมายและความสำเร็จร่วมกัน (Harri-Augstein & Thomas, 1991)

การให้ผลป้อนกลับที่ ดาวเรือง ลุ่มทอง (2010) ได้กล่าวถึงว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญสำหรับการเรียนรู้ทุกรูปแบบและสามารถตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนได้หลากหลาย เช่น การประเมินผลการเรียนรู้ การพัฒนาผู้เรียน การส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียนรู้ การประเมินความก้าวหน้าในการเรียนรู้ เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเอง ได้ทราบ จุดอ่อน และจุดแข็งของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยยึดตามหลักการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองสูงสุดตามศักยภาพของตนเอง (มารุต พัฒนาผล, 2015) นอกจากนี้ ประภอบ กรณิกิจ (2009) ได้กล่าวถึงแนวคิดของการให้ผลป้อนกลับว่า การให้ผลป้อนกลับเป็นการให้ข้อมูลแก่ผู้เรียนเกี่ยวกับผลของการกระทำ โดยวิธีการบอก การเขียน หรือการแสดงสัญลักษณ์ในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อว่าผู้เรียนจะได้ทราบผลการกระทำของตนเองว่าอยู่ในระดับใด ซึ่งการให้ผลป้อนกลับนี้จะมีประโยชน์ต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน เป็นแนวทาง

ในการแก้ไขข้อบกพร่อง ช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้เพิ่มเติม และเกิดประสิทธิภาพในการทำกิจกรรมครั้งต่อไป

J. Xu and Bull (2010) ได้กล่าวถึงการสร้างความตระหนักเกี่ยวกับภาษาหรือการสังเกตสิ่งต่าง ๆ เป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนมุ่งความสนใจและส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาของตนเอง การนำเสนอวิธีการที่จะช่วยนักเรียนระบุปัญหาเฉพาะเพื่อให้พวกเขาสามารถทำงานที่เหมาะสมเพื่อเอาชนะปัญหาที่พวกเขาเผชิญหน้าได้ โดยการแสดงการเป็นตัวแทนผู้ใช้ของความเข้าใจของพวกเขาในรูปแบบอิสระของผู้เรียนเปิดช่วยให้ผู้เรียนระบุความรู้ด้วยตนเองเพื่อให้พวกเขาสามารถตัดสินใจได้ว่าพวกเขาต้องการหรือต้องการพัฒนาความรู้และทักษะของพวกเขาและดำเนินกิจกรรมที่สอดคล้องกันอย่างอิสระ บรรลุการปรับปรุงนี้ การสนับสนุนการเลือกศึกษาอย่างเป็นอิสระของทำให้ผู้เรียนเห็นถึงความสนใจในการเรียนภาษาด้วยตนเอง

การส่งเสริมความมั่นใจในการใช้ภาษานั้นควรมีการส่งเสริมให้มีการสื่อสารกับเจ้าของภาษาบ่อยครั้งขึ้นเพื่อเพิ่มความมั่นใจในการใช้ภาษาต่างประเทศ โดยอาจเริ่มจากการสื่อสารรายบุคคล (Clément, Noels, & Deneault, 2001) และเมื่อผลของการติดต่อสื่อสารเป็นไปในเชิงบวก โดยการได้รับผลป้อนกลับที่เหมาะสมและประสบการณ์ที่ดีจะทำให้นักเรียนมีความมั่นใจที่จะได้ตอบบ่อยขึ้นทั้งภายนอกและภายในห้องเรียน เนื่องจากประสบการณ์ที่ได้รับเป็นสิ่งที่สนุกสนาน ก็จะส่งผลต่อความมั่นใจในตนเองที่เพิ่มขึ้นของนักเรียน ส่งผลต่อแรงจูงใจในทางบวก ดังนั้นการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเจ้าของภาษาจึงช่วยลดความลังเลของนักเรียนในการแสดงออกและเพิ่มความมั่นใจในการใช้ภาษาด้วย

ในการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศพบว่า การให้ผลป้อนกลับเป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนลดความโดดเดี่ยวภายในจิตใจ (Birch และ Volkow, 2007; Weasenforth, Biesenbach-Lucas และ Meloni, 2002) โดยการให้ผลป้อนกลับจากการเรียนการสอนภาษานั้น นอกจากจะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษแล้ว ยังช่วยในการส่งเสริมความมั่นใจและความกล้าแสดงออกในการสื่อสารภาษาอังกฤษอีกด้วย

Zhang and Kenny (2010) พบว่า การที่ผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 ขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาในการสื่อสารกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนนั้น เกิดจากการที่ตนเองไม่มั่นใจในความรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ภาษา ดังนั้นกลุ่มผู้เรียนเหล่านี้จึงต้องการเวลาในการฝึกฝนเพื่อเสริมสร้างความมั่นใจของตนเองประกอบกับการชี้แนะแนวทางจากผู้สอนอย่างต่อเนื่อง ซึ่ง

นอกจากจะให้ผลป้อนกลับในส่วนของความถูกต้องในการใช้ภาษาโดยครูผู้สอนแล้วนั้น สิ่งที่คุณเรียนต้องการคือการให้ผลป้อนกลับเกี่ยวกับความสามารถของตนเองและการให้ผลป้อนกลับเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ด้วย

Habiburrahim et al. (2020) ได้กล่าวถึงการส่งเสริมผู้เรียนในการให้ผลป้อนกลับด้วยการเสริมแรงด้วยการให้กำลังใจเชิงบวก เพื่อให้ผู้เรียนคลายกังวล และการให้ผลป้อนกลับด้วยเสียงสำหรับผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในภาพรวมพบว่า ทำให้ผู้สอนสามารถให้ผลป้อนกลับให้ผู้เรียนผ่านเนื้อหาที่เข้าใจง่ายและชัดเจน ซึ่งส่งผลต่อการรับรู้ของผู้เรียนโดยตรง ซึ่งในขั้นนี้จะช่วยลดปัญหาของการสื่อความที่ผิดพลาดออกไป โดยวิธีการที่จะทำให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นควรมีการให้ผลป้อนกลับโดยรวมทั้งการเขียนและการพูดเข้าด้วยกัน

ตารางที่ 4 ประเภทของการให้ผลป้อนกลับตามแนวคิดของ Tunstall and Gipps (อ้างถึงใน ประกอบ กรณีกิจ,2009)

	ข้อมูลป้อนกลับเกี่ยวกับการประเมิน		ข้อมูลป้อนกลับเกี่ยวกับการบรรยาย		
ข้อมูลป้อนกลับทางบวก	การให้รางวัล	การยอมรับ	การระบุความสำเร็จ	การสร้างความสำเร็จ	ข้อมูลป้อนกลับเชิงความสำเร็จ
ข้อมูลป้อนกลับทางลบ	การลงโทษ	การไม่ยอมรับ	การระบุสิ่งที่ควรปรับปรุง	การสร้างวิธีการที่ก้าวหน้า	ข้อมูลป้อนกลับที่บอกการปรับปรุง

จากตารางที่ 4 มีรายละเอียดดังนี้

1. การให้รางวัล เป็นข้อมูลป้อนกลับเกี่ยวกับการประเมินทางบวกมากที่สุด เช่น การแสดงออกผ่านใบหน้าที่ยิ้มแย้ม หรือการให้ดาว
2. การลงโทษ เป็นข้อมูลป้อนกลับเกี่ยวกับการประเมินทางลบมากที่สุด แสดงถึงการไม่ยอมรับ เช่น การให้ออกไป หรือการตัดสิทธิ์
3. การยอมรับ เป็นข้อมูลป้อนกลับเกี่ยวกับการประเมินเชิงบวกซึ่งเป็นการแสดงความคิดเห็นอย่างอบอุ่นของผู้สอนที่ให้การยอมรับในงานของผู้เรียน เช่น การสัมผัส การแสดงออกสีหน้าเชิงบวก การทำเครื่องหมายถูก การกล่าวชมเชย

4. การไม่ยอมรับ เป็นข้อมูลป้อนกลับเกี่ยวกับการประเมินทางลบ ทั้งการแสดงออกด้วยคำพูดและไม่ใช้คำพูด เช่น คุณควรจะทำได้ดีกว่านี้ วันนี้ล่าช้าหวังมาก

5. การระบุความสำเร็จ เป็นข้อมูลป้อนกลับโดยให้คำชมที่เฉพาะเจาะจง โดยระบุเกณฑ์ที่เฉพาะเจาะจงสำหรับการได้มาซึ่งความสำเร็จ ซึ่งจะสนับสนุนความสำเร็จของผู้เรียน เช่น คุณทำได้ดีมาก เพราะว่า...

6. การระบุสิ่งที่ควรปรับปรุง เป็นข้อมูลป้อนกลับที่ระบุข้อผิดพลาดคืออะไร ควรแก้ไขอย่างไร ซึ่งจะมุ่งไปที่ข้อผิดพลาดที่ผลสัมฤทธิ์มากกว่าคุณลักษณะของบุคคล

7. การสร้างความสำเร็จ เป็นข้อมูลป้อนกลับที่ผู้สอนและผู้เรียนจะได้เรียนรู้ร่วมกัน โดยจะแทรกในบทสนทนาหรือการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของผู้สอนและผู้เรียน เพื่อสะท้อนความก้าวหน้าในการทำงาน ทั้งนี้ผู้สอนจะเสริมให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ และชี้แนะผู้เรียนให้สามารถแสดงความสำเร็จจากการทำงานได้ด้วยตัวของผู้เรียนเอง

8. การสร้างวิธีการที่ก้าวหน้า เป็นข้อมูลป้อนกลับที่ประเมินการทำงานของผู้เรียนโดยพิจารณา ร่วมกัน โดยผู้สอนมีลักษณะเป็นหุ้นส่วนของการเรียนรู้

2.2. องค์ประกอบของระบบการให้ผลป้อนกลับ

Gibbs and Simpson (2005) ได้กล่าวถึงการให้ผลป้อนกลับว่าช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และส่งเสริมระดับความสำเร็จในการเรียนของผู้เรียนด้วย โดยการให้ผลป้อนกลับควรอยู่ภายใต้เงื่อนไข 7 ประการ ได้แก่

1. การให้ผลป้อนกลับควรมีรายละเอียดครบถ้วน
2. เน้นไปที่ความสามารถของผู้เรียนบนพื้นฐานของพฤติกรรมของผู้เรียนและลักษณะนิสัยส่วนบุคคล
3. การให้ผลป้อนกลับควรให้ในช่วงเวลาที่เหมาะสม
4. ผลป้อนกลับนั้นควรให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้
5. ผลป้อนกลับให้สอดคล้องกับความเข้าใจของผู้เรียน และสิ่งที่คาดว่าจะเกิด
6. ตรวจสอบได้ว่าผลป้อนกลับนั้นส่งถึงผู้เรียน
7. ผลป้อนกลับนั้นส่งผลต่อพฤติกรรมที่จะแสดงออกของผู้เรียนต่อไป

โดยสรุปแล้วพบว่า การให้ผลป้อนกลับนั้นจะต้องมีการให้ข้อมูลที่เพียงพอ เหมาะสม มีประสิทธิภาพ เพื่อสะท้อนความสามารถของผู้เรียน สิ่งที่เราต้องเรียนรู้เพิ่ม สิ่งที่เราเข้าทำได้ดี อยู่แล้วและการประเมินความสามารถของตนเอง

บทบาทของการให้ผลป้อนกลับในการเรียนการสอนในรูปแบบออนไลน์พบว่า ข้อควรตระหนักคือการมีผู้เรียนบางส่วนที่ขาดความมั่นใจและเกิดความกังวลในการใช้ภาษาคิดว่าตนเองถูกละเลย เนื่องจากไม่กล้าสื่อสารกับผู้เรียนคนอื่น ซึ่งเป็นสาเหตุให้ผู้เรียนนั้นเรียนไม่ผ่านตามวัตถุประสงค์หากขาดการให้ผลป้อนกลับที่ทันเวลาและเหมาะสมกับพวกเขา

Schwartz and White (2000) ได้กล่าวถึงหลักการสำคัญของการให้ผลป้อนกลับผ่านระบบออนไลน์อย่างมีคุณภาพว่า

1. ควรให้ในเวลาที่เหมาะสม
2. มีการให้ผลป้อนกลับระหว่างทางของการเรียน
3. มีการให้ผลป้อนกลับปลายทางของการเรียน
4. ผลป้อนกลับนั้นส่งเสริมการสร้างองค์ความรู้ สนับสนุนผู้เรียนในการเรียนรู้อย่างอิสระ
5. ระบุวัตถุประสงค์และข้อมูลเฉพาะเจาะจงรายบุคคล
6. มีความชัดเจน

Vasilyeva, Puuronen, Pechenizkiy, and Rasanen (2007) ได้กล่าวถึงการให้ผลป้อนกลับออนไลน์ว่า

1. ต้องแน่ใจว่าสามารถเข้าถึงผู้เรียนได้และผู้เรียนมีการตอบสนอง
2. แจ้งผู้เรียนเกี่ยวกับความสามารถของตนรายบุคคล
3. ช่วยผู้เรียนแก้ไขในส่วนที่มีข้อผิดพลาด
4. อธิบายในส่วนที่ผิดพลาดและบอกสาเหตุ
5. มีการประเมินให้ผลป้อนกลับจนกว่ามีพัฒนาการที่ดีขึ้น
6. เสริมสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้เรียน
7. ให้รางวัล
8. ดึงดูดความสนใจของผู้เรียนในการเรียน

สิ่งที่ควรตระหนัก ซึ่งพบว่าเป็นปัญหา ได้แก่การที่ผู้เรียนได้รับผลป้อนกลับและตีความไปในทางอื่น ทำให้เกิดการสื่อสารที่ผิดพลาดไป ซึ่งจะส่งผลต่ออารมณ์ ความรู้สึกของผู้เรียน สิ่งที่เรา

คำนี้ถึงคือวิธีการของการให้ผลป้อนกลับอย่างมีประสิทธิภาพโดยคำนึงการรับรู้ของผู้เรียน ซึ่ง Poulos and Mahony (2008) ได้กล่าวถึงในประเด็นนี้ว่า

1. การรับรู้ของผู้เรียนเกี่ยวกับการให้ผลป้อนกลับนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยส่วนบุคคลและประเภทของการให้ผลป้อนกลับ และเกณฑ์ที่เหมาะสม

2. ผลของการให้ผลป้อนกลับนั้นเกี่ยวข้องกับ เวลาและประสบการณ์ เวลาที่ว่านี้หมายถึงว่า ผลป้อนกลับนั้นถูกให้ในเวลาที่เหมาะสมตามระยะของความต้อการ

3. ความน่าเชื่อถือของการให้ผลป้อนกลับนั้นเกี่ยวข้องกับการรับรู้ของผู้เรียนที่มีต่อผู้สอน จากการเรียนการสอนที่ผ่านมา ดังนั้นควรมีการนำเสนอมีความชัดเจน เพื่อที่ผู้เรียนจะสามารถตีความจากผลป้อนกลับนั้นได้อย่างมีความหมาย

J. Xu and Bull (2010) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการให้ผลป้อนกลับ ได้แก่

1. การระบุสิ่งที่คุณเรียนทำได้ดีด้วยการนำเสนอแนวทางให้ต่อยอดไปใช้ในอนาคต
2. การระบุสิ่งที่ยังขาดเพื่อพัฒนาตนเองให้ดีขึ้นด้วยการแนะนำรายบุคคล
3. การสนับสนุนให้ผู้เรียนศึกษาตามความสนใจได้อย่างอิสระ

Zhang and Kenny (2010) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการให้ผลป้อนกลับ ได้แก่

1. การชี้แนะแนวทางจากผู้สอนอย่างต่อเนื่อง ให้ผลป้อนกลับในส่วนของความถูกต้องในการใช้ภาษา

2. การให้ผลป้อนกลับเกี่ยวกับความสามารถของตนเอง
3. การให้ผลป้อนกลับเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ด้วย

Poulos and Mahony (2008) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการให้ผลป้อนกลับ ได้แก่

1. การรับรู้ของผู้เรียนเกี่ยวกับการให้ผลป้อนกลับนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยส่วนบุคคลและประเภทของการให้ผลป้อนกลับ และเกณฑ์ที่เหมาะสม

2. ผลของการให้ผลป้อนกลับนั้นเกี่ยวข้องกับ เวลาและประสบการณ์ เวลาที่ว่านี้หมายถึงว่า ผลป้อนกลับนั้นถูกให้ในเวลาที่เหมาะสมตามระยะของความต้อการ

3. ความน่าเชื่อถือของการให้ผลป้อนกลับนั้นเกี่ยวข้องกับการรับรู้ของผู้เรียนที่มีต่อผู้สอน จากการเรียนการสอนที่ผ่านมา

Clément et al. (2001) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการให้ผลป้อนกลับ ได้แก่

1. การให้กำลังใจในเชิงบวกด้วยถ้อยคำเสริมแรงรายบุคคล

2. การมีปฏิสัมพันธ์ทางภาษากับเจ้าของภาษารายสัปดาห์

Schwartz and White (2000) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการให้ผลป้อนกลับ ได้แก่

1. ควรให้ในเวลาที่เหมาะสม
2. มีการให้ผลป้อนกลับระหว่างทางของการเรียน
3. มีการให้ผลป้อนกลับปลายทางของการเรียน
4. ผลป้อนกลับนั้นส่งเสริมการสร้างความรู้ สนับสนุนผู้เรียนในการเรียนรู้อย่างอิสระ
5. ระบุวัตถุประสงค์และข้อมูลเฉพาะเจาะจงรายบุคคล
6. มีความชัดเจน

Cárdenas-Claros (2020) ได้กล่าวถึงกรอบของการให้ผลป้อนกลับในการเรียนรู้ภาษา แบ่งเป็น 3 ระดับ ได้แก่

ระดับที่ 1 ความรู้ในระดับการตอบสนอง เป็นการให้ผลป้อนกลับเพื่อประเมินความสามารถ (แจ้งแบบ ถูก-ผิด)

ระดับที่ 2 การให้ผลป้อนกลับแบบละเอียด เน้นการทำซ้ำ เป็นการให้ผลป้อนกลับเพื่อให้ทำกิจกรรมนั้นหรือกลับไปศึกษาใหม่ การแจ้งคำสำคัญอีกครั้งเพื่อให้ได้พฤติกรรมตามที่ต้องการ การแจ้งว่าเหตุใดจึงทำกิจกรรมนั้นๆไม่ถูกต้อง และการให้กำลังใจ

ระดับที่ 3 เป็นการให้ผลป้อนกลับโดยการให้เห็นคำตอบหรือแนวทางที่ถูกต้อง การให้ข้อมูลว่าผู้เรียนทำอะไรดีบ้าง และการให้ผลสะท้อนว่าผู้เรียนได้เรียนรู้อะไรจากความผิดพลาดนั้น

McNeil (2018) กล่าวถึงขั้นของการประเมินผู้เรียนด้วยการให้ผลป้อนกลับ 6 ระดับ ซึ่งประกอบไปด้วยข้อมูลดังนี้

ระดับที่ 1 The teacher indicates there might be a problem in the learner's utterance. เป็นการชี้ให้เห็นถึงสิ่งที่เป็นปัญหาของผู้เรียน

ระดับที่ 2 The teacher offers hints to help the learner locate the error

ครูผู้สอนเสนอคำใบ้ที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าใจในสิ่งที่ผู้เรียนผิดพลาด

ระดับที่ 3 The teacher identifies the error.

ครูผู้สอนชี้ให้เห็นถึงความผิดพลาดของผู้เรียน

ระดับที่ 4 The teacher provides clues to the learner to help correct the error.

ครูผู้สอนให้คำใบ้ บอกแนวทางที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้แก้ไขให้ถูกต้อง

ระดับที่ 5 The teacher provides the correct answer.

ครูผู้สอนนำเสนอวิธีการที่ถูกต้อง

ระดับที่ 6 The teacher offers an explanation of the answer.

ครูผู้สอนอธิบายให้เข้าใจว่าทำไมถึงต้องปฏิบัติ หรือทำวิธีการนี้

ตารางที่ 5 ตารางสังเคราะห์การให้ผลป้อนกลับรายบุคคล

	Habiburrahim และคณะ (2020)	Xu และ Bull (2010)	Zhang และ Kenny (2010)	Vasiyeva และคณะ (2007)	Gibbs และ Simpson (2005)	Clément, Noels และ Deneault (2001)	Schwartz และ White (2000)
1. การเสริมแรง	/	/	/	/	/	/	/
2. การเน้นความถูกต้องของ การทำภารกิจขั้นพื้นฐาน	/	/	/	/	/	/	/
3. การเน้นให้ผู้เรียนรู้ ความสามารถของตนเอง นักเรียนประเมินตนเอง	/	/	/	/	/	/	/
4. การเน้นให้ผู้เรียนรู้ได้สิ่งที่ ควรพัฒนาต่อยอด	/	/	/	/	/	/	/

จากตารางที่ 5 การสังเคราะห์จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าว พบว่ามีลักษณะของการให้ผลป้อนกลับที่ส่งเสริมความมั่นใจเกี่ยวกับการสื่อสารภาษาอังกฤษ ที่ถูกกล่าวถึงในงานวิจัย จำนวน 4 ลักษณะ ได้แก่

1. การเสริมแรง
2. การเน้นความถูกต้องของการทำภารกิจขั้นพื้นฐาน
3. การเน้นให้ผู้เรียนรู้ความสามารถของตนเองนักเรียนประเมินตนเอง
4. การเน้นให้ผู้เรียนรู้ได้สิ่งที่ควรพัฒนาต่อยอด

2.3. การให้ผลป้อนกลับ

จากการที่ได้ศึกษาลักษณะของการให้ผลป้อนกลับจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า มีลักษณะของการให้ผลป้อนกลับ จำนวน 4 ลักษณะที่พบ ได้แก่

1. การเสริมแรง
2. การเน้นความถูกต้องของการทำภารกิจขั้นพื้นฐาน

3. การเน้นให้ผู้เรียนรับรู้ความสามารถของตนเองนักเรียนประเมินตนเอง

4. การเน้นให้ผู้เรียนได้สิ่งที่ควรพัฒนาต่อยอด

จากนั้นจึงได้ไปศึกษานิยามเพิ่มเติมของลักษณะการให้ผลป้อนกลับเหล่านี้ จึงได้พบลักษณะของการให้ผลป้อนกลับที่จะส่งผลให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองในระยะยาว โดยไม่ได้เน้นความถูกต้องของการทำภารกิจเท่านั้น แต่ยังเป็นการเสริมแรง ส่งเสริมให้ผู้เรียนสังเกตและประเมินตนเอง อีกทั้งการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากผลป้อนกลับ จากนั้นเลือกใช้และพัฒนาตนเองเพื่อต่อยอดในอนาคตตามเป้าหมายของตนเอง ในที่นี้เรากำลังกล่าวถึงการให้ผลป้อนกลับ ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะที่ได้สังเคราะห์มาจากการวิจัยข้างต้น ซึ่งการให้ผลป้อนกลับ มีลักษณะ ดังนี้

University of Tasmania (2020) ได้กล่าวถึง การให้ผลป้อนกลับว่า เป็นการแสดงความคิดเห็นและการนำเสนอคำแนะนำที่ส่งผลเชิงบวกเพื่อพัฒนาผู้เรียนรายบุคคล เป็นการส่งเสริมสนับสนุน การชี้แนะสิ่งที่ถูกต้อง การชี้แนะกระบวนการที่ถูกต้อง โดยการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน การให้ผลป้อนกลับอาจเป็นในรูปแบบการให้ผลป้อนกลับในเชิงบวก ซึ่งเป็นการแจ้งว่า ผู้เรียนสามารถทำสิ่งใดได้ดีแล้ว และการให้ผลป้อนกลับในเชิงลบ เป็นการแสดงให้เห็นว่ามีจุดใดที่ควรพัฒนา โดยการให้ผลป้อนกลับนี้ควรมาจากการที่ผู้ให้ผลป้อนกลับ ได้สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนโดยตรง ซึ่งการให้ผลป้อนกลับไม่ใช่การวิจารณ์ แต่เป็นการส่งต่อข้อมูลเพื่อให้เกิดการพัฒนาตนเอง

University of Tasmania (2020) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบหลักเพื่อให้การให้ผลป้อนกลับเกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ได้แก่ เนื้อหาสาระในการให้ผลป้อนกลับควรเป็นเชิงสร้างสรรค์ มีความเฉพาะเจาะจง เน้นประเด็น แทนที่จะเป็นการตัดสินคุณค่าเกี่ยวกับตัวบุคคล และพิจารณาจากสิ่งที่สังเกตได้ แทนที่จะสมมติอะไรเกี่ยวกับทัศนคติหรือแรงจูงใจของบุคคล นอกจากนี้ยังรวมถึงแนวทางเฉพาะบางประการเกี่ยวกับวิธีการพัฒนาตนเอง

การให้ผลป้อนกลับ (Constructive Feedback)

เป็นการให้ผลป้อนกลับที่มีประสิทธิภาพ ถึงแม้ว่าจะต้องใช้เวลา แต่สามารถให้ผลลัพธ์ที่เกินความคาดหมายสำหรับผู้เรียน โดยลักษณะของการให้ผลป้อนกลับมีลักษณะดังนี้

1. ต้องเป็นการให้ผลป้อนกลับที่นึกถึงผลประโยชน์ของผู้รับ คือ มีเป้าหมายและประเด็นที่ชัดเจนว่าเรื่องอะไร เพื่อให้ผู้รับเกิดการพัฒนา ไม่ใช่เพื่อทำลายความมั่นใจ

2. ต้องตัดเรื่องอารมณ์ส่วนตัวออกไป ไม่ว่าจะทั้งผู้ให้หรือผู้รับ ส่วนนี้อาจจะเป็นส่วนที่ยากที่สุดในการให้ฟีดแบค เมื่อมีคนมาชี้ข้อบกพร่องหรือจุดอ่อนของเรา ย่อมทำให้เกิดความไม่พอใจ ด้วยเหตุนี้การตั้งสติรับฟังและตัดอารมณ์ส่วนตัวออกไป จึงเป็นสิ่งที่สำคัญมาก

3. ต้องเป็นผลป้อนกลับที่สามารถนำไปปรับปรุงและพัฒนาได้จริง ไม่ควรให้ฟีดแบคที่แก้ไขไม่ได้ หรือคำแนะนำที่ผู้รับรู้สึกเกินเอื้อมเป็นไปไม่ได้ในชีวิตจริง

บทบาทของผู้ให้และผู้รับผลป้อนกลับ

ผู้ให้ (Giver) ต้องสร้างพื้นที่ปลอดภัย ไม่กดดัน ดูเป็นมิตร ให้ฟีดแบคที่ตรงประเด็น และควรให้ผลป้อนกลับเป็นเรื่องๆ ไม่ควรลามหรืออ้างเรื่องอื่นๆ ที่ไม่เกี่ยวข้อง ที่สำคัญ ต้องไม่พูดเชิงดูถูกสติปัญญา ใช้คำพูดเสียดแทงหรือทำให้อีกฝ่ายรู้สึกแย่

ผู้รับ (Receiver) ต้องตั้งสติก่อน พอเรามีสติ เราก็จะสามารถหยุดและแยกแยะได้ว่า ผลป้อนกลับที่เราได้รับมานั้น เป็นเพียงความเห็นส่วนตัวที่ไม่สามารถต่อยอดได้ หรือเป็นจุดอ่อนที่เราควรปรับปรุงพัฒนาให้ดีขึ้น นอกจากนี้แล้ว “การเปิดใจรับฟัง” ก็มีความสำคัญอย่างมาก ทำให้ผู้รับได้ทราบถึงจุดอ่อนหรือข้อผิดพลาดของตน และนำไปปรับปรุงให้ดีขึ้น

ลักษณะของการให้ผลป้อนกลับที่ดี

Gielen, Peeters, Dochy, Onghena, and Struyven (2010) และ Sackstein (2017)

1. การให้ผลป้อนกลับที่ได้ผล ผู้ให้ผลป้อนกลับต้องคำนึงถึงประโยชน์ของผู้รับเป็นหลัก สร้างบรรยากาศให้เป็นมิตร เกิดความไว้วางใจต่อกัน

2. ผู้ให้ผลป้อนกลับมีเป้าหมาย และประเด็นที่ชัดเจนว่าจะให้ผลป้อนกลับอะไร เพื่อให้เกิดการพัฒนา ไม่ใช่เพื่อทำลายความมั่นใจของผู้รับ งดเว้นการใช้ความรู้สึก อารมณ์ ความเชื่อส่วนตัวมาใส่ลงไป

3. ให้ผลป้อนกลับที่ทักษะ กระบวนการ และความพยายามที่เป็นรูปธรรมและเฉพาะเจาะจง กับพฤติกรรมสามารถนำไปดำเนินการปรับปรุงและพัฒนาได้จริงเพื่อการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น

4. การให้ผลป้อนกลับสรุปประเด็นถึงสิ่งที่ควรเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงพัฒนาให้ดีขึ้น

5. หลังจากให้ผลป้อนกลับมีการติดตามผล และหากมีการพัฒนาในทางที่ดีขึ้น ควรชื่นชมและให้คุณค่ากับการ Feedback

6. การสร้างพื้นที่ปลอดภัย ไม่กดดัน น้ำเสียงและท่าทางที่เป็นมิตร ตรงประเด็นที่ตั้งเป้าหมายให้มีการพัฒนาขึ้นไว้

ลักษณะของการให้ผลป้อนกลับ (University of Tasmania,2020)

Right Thing - ถูกต้อง ตามสิ่งที่ เป็นข้อกำหนด หรือสิ่งที่ถูกต้อง ตรงไปตรงมา

Right Place – ถูกกาละเทศะ ผู้ให้ผลป้อนกลับควรให้กับผู้รับในสถานที่ส่วนตัว ไม่ให้ในที่สาธารณะ เพราะผู้รับอาจจะเกิดความรู้สึกอับอาย หรือถูกประจาน และเกิดผลลัพธ์ในเชิงลบแทนที่จะพัฒนา

Right Time – ถูกเวลา ให้ในเวลาที่เหมาะสม ไม่ปล่อยเวลาล่วงเลยเนิ่นนานเกินไป

Right Point – ถูกจุด ให้ที่ตรงกับพฤติกรรมหรือกระบวนการเพื่อการพัฒนาชัดเจน ไม่กว้างจนจับประเด็นไม่ได้ ไม่ใช่ความรู้สึก และไม่มุ่งเน้นที่ผลลัพธ์ (Result) เพียงอย่างเดียว

Right Mind- ถูกใจ ให้ผู้รับแสดงความคิดเห็นเพื่อให้เข้าใจตรงกัน และร่วมกันตั้งเป้าหมายแก้ไขให้ดีกว่าเดิม

Gielen et al. (2010) และ Sackstein (2017) ได้กล่าวถึงประเภทของการให้ผลป้อนกลับ ดังนี้

1. **Negative feedback** – เน้นการชี้แจงเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ผ่านมา เน้นว่าเหตุใดจึงไม่ประสบความสำเร็จตามที่ตั้งไว้ และเหตุใดจึงไม่ควรทำ

2. **Positive feedback** – ยืนยันพฤติกรรมที่ผ่านมา เน้นที่ความสำเร็จที่เกิดขึ้น และเสริมแรงให้ดำเนินต่อไป

3. **Negative feed-forward** – ให้ผลป้อนกลับเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคต ชี้ให้เห็นพฤติกรรมที่ควรหลีกเลี่ยงในอนาคต

4. **Positive feed-forward** – ยืนยันพฤติกรรมที่จะส่งผลดีในอนาคต และชี้ให้เห็นถึงความก้าวหน้าในอนาคตหากมีการพัฒนาตามแนวทาง

Trimmer and Guest (2020) ได้กล่าวถึงการให้ผลป้อนกลับโดยใช้กรอบที่ชื่อว่า GIVE ซึ่งเป็นแนวทางที่เกี่ยวกับการให้ผลป้อนกลับ เป็นทางการและไม่เป็นทางการ โดย GIVE framework มีลักษณะ ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 การให้ผลป้อนกลับ GIVE

G	Good faith	การนำเสนอในส่วนที่ดีของผลงานอย่างแท้จริง
I	Improvement	มีความเชื่อว่าทุกส่วนของงานสามารถพัฒนาให้ดีขึ้นได้
V	Value	ทุกส่วนของงานมีคุณค่า แม้จะถูกหรือผิด ก็สามารถมองให้เป็นแนวทางในการพัฒนาได้ทั้งหมด
E	Effort	งานทุกชิ้นเกิดขึ้นมาจากความพยายามของผู้ทำ เพราะฉะนั้นการให้คำแนะนำควรคำนึงถึงปัจจัยทางด้านจิตใจด้วย

Gosain (2020)(2020) ได้กล่าวถึงหลักการของการให้ผลป้อนกลับแบบมีประสิทธิภาพจะต้องประกอบด้วย 1. Clear มีความชัดเจน เข้าใจได้ง่าย 2. Purposeful ตรงตามวัตถุประสงค์ของภารกิจ 3. Meaningful ให้ผลป้อนกลับเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย 4. Compatible ข้อมูลในการให้ผลป้อนกลับมีความสอดคล้องกัน ซึ่งการให้ผลป้อนกลับที่ดีนั้นจะต้องทำให้ผู้เรียนสามารถตอบคำถาม 3 ข้อนี้ได้ ได้แก่ Where am I going? How am I going? และ Where to next?

องค์ประกอบของการให้ผลป้อนกลับที่สำคัญ ได้แก่

1. การแจ้งวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้และวัตถุประสงค์ของการให้ผลป้อนกลับที่ชัดเจน
2. จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนตามที่คาดหวัง
3. การให้ผลป้อนกลับนั้นจะต้องมีการให้จากการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนต่อภารกิจที่

ได้รับมอบหมาย

4. เน้นกระบวนการเรียนรู้ แต่ไม่ได้เน้นการทำถูกหรือผิด
5. มีการสนทนาที่เน้นให้เห็นถึงเป้าหมายของการเรียนรู้
6. สนับสนุนให้ผู้เรียนได้เข้าใจและประเมินตนเอง
7. ใช้ผลป้อนกลับในการเชื่อมโยงความสามารถของผู้เรียนโดยจะต้องมีการวัดให้ตรงกับ

เป้าหมายที่ตั้งไว้

ขั้นตอนของการให้ผลป้อนกลับ

Duffy (2013) ได้กล่าวถึงขั้นตอนของการให้ผลป้อนกลับ ดังนี้

Step 1: ระบุวัตถุประสงค์ของการให้ผลป้อนกลับที่ชัดเจน (State the constructive purpose of your feedback.)

ระบุวัตถุประสงค์ของสั้น ๆ โดยระบุสิ่งที่คุณต้องการครอบคลุมและเหตุใดจึงสำคัญ ช่วยให้อีกฝ่ายไม่ต้องเดาว่าเราต้องการพูดถึงอะไร

Step 2: อธิบายการให้ผลป้อนกลับโดยอ้างอิงจากพฤติกรรมที่สังเกตเห็น (Describe specifically what you have observed.)

ต้องแน่ใจในพฤติกรรมที่สังเกตเห็น แจ้งถึงผู้ที่เกี่ยวข้อง หรือผลที่จะเกิดขึ้น เน้นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจริง

Step 3: อธิบายเหตุผลในสิ่งที่เราให้ผลป้อนกลับไป (Describe your reactions.)

อธิบายผลที่ตามมาของพฤติกรรมของอีกฝ่ายและคุณรู้สึกอย่างไรกับมัน ให้ตัวอย่างว่าคุณและคนอื่น ๆ ได้รับผลกระทบอย่างไร

Step 4: ให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นกลับมา (Give the other person an opportunity to respond.)

ถ้าหากผู้เรียนรู้สึกกังวล อาจถามด้วยคำถามแบบปลายเปิด

Step 5: เสนอแนะแนวทางที่เฉพาะเจาะจง (Offer specific suggestions.)

ให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์โดยรวมตัวอย่างที่ใช้ได้จริง การเสนอข้อเสนอแนะแสดงให้เห็นว่าผู้ให้ผลป้อนกลับได้คิดผ่านการประเมินแล้วและเปลี่ยนไปสู่วิธีพัฒนาตามสถานการณ์ ผู้เรียนจะสามารถพัฒนาตามแนวคิดที่สามารถช่วยให้พวกเขาปรับปรุงตนเองได้ดีขึ้น

Step 6: สรุปและให้กำลังใจ สนับสนุน (Summarize and express your support)

ทบทวนใจความหลักที่ให้ผลป้อนกลับไป สรุปเป็นข้อความให้ชัดเจน และจบด้วยคำพูดเชิงบวกเป็นการส่งเสริมความมั่นใจให้ผู้เรียนได้ดี เพื่อให้พวกเขาพร้อมที่จะพัฒนาตนเองต่อไป

ตารางที่ 7 ตารางสังเคราะห์องค์ประกอบของการให้ผลป้อนกลับ

องค์ประกอบของ การให้ผล ป้อนกลับ	University of Tasmania (2020)	Gielen et al. (2010)	Sackstein (2017)	Trimmer and Guest (2020)	Gosain (2020)	Duffy (2013)	Gan, An, and Liu (2021)	Alnatheer (2013)	Peng and Woodrow (2010)	Yashima (2002)a	Fallah (2014)
1. Teacher's - Peers' observation											
Positive feedback	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
2. Teacher-student Collaboration											
Positive feed- forward	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
3. students' self-perception											
student's self- assessment				/	/	/	/	/	/	/	/

จากตารางที่ 7 การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า องค์ประกอบสำคัญในการให้ผลป้อนกลับเพื่อพัฒนา ได้แก่

1) ผลป้อนกลับจากครูและเพื่อน (Teacher's-Peers' observation) เป็นการแสดงการส่งเสริม สนับสนุน โดยการให้ผลป้อนกลับอาจเป็นในรูปแบบการให้ผลป้อนกลับในเชิงบวก ในส่วน of เพื่อน (Peers) ได้แก่ การเข้าชมวิดีโอที่ค้นแนะนำเสนอเรื่องที่เพื่อนได้ไปศึกษา และการกดถูกใจ ส่วนครูได้แก่ การให้ตราสัญลักษณ์ดิจิทัล (Badge)

2) การอภิปรายร่วมกันระหว่างครูและนักเรียน (Teacher-student collaboration) โดย ครูเลือกภารกิจของผู้เรียนที่นำเสนอและเสนอประเด็นอภิปรายเกี่ยวกับ ปัญหาที่พบจากการดู และฟังภาษาอังกฤษ จากนั้นอภิปรายเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขและร่วมกันพูดคุยถึงเป้าหมายในการเรียนรู้ภาษา

3) การประเมินตนเองของผู้เรียน (Students' self-perception) การสะท้อนตนเองด้วยผลป้อนกลับเพื่อพัฒนาผ่าน self-perception มีประเด็นสำคัญได้แก่ การรับรู้ความสามารถและปัญหาในการฟังและพูดภาษาอังกฤษของตนเองของตนเอง ระดับความมั่นใจในการเรียนรู้ภาษา การประเมินสิ่งที่ตนเองได้พัฒนา ความต้องการที่จะเรียนรู้ภาษาโดยการตั้งเป้าหมายในการเรียนรู้

(Alnatheer, 2013; Duffy, 2013; Fallah, 2014; Gan et al., 2021; Gielen et al., 2010; Gosain, 2020; Peng & Woodrow, 2010; Sackstein, 2017; Trimmer & Guest, 2020; Yashima, 2002 ; University of Tasmania,2020)

วิธีส่งผลป้อนกลับให้เป็นไปอย่างสร้างสรรค์ ที่ University of Tasmania (2020) ได้กล่าวว่าไม่ควรส่งในลักษณะที่กระตุ้นให้เกิดความรู้สึกเจ็บปวดความอับอายการปกป้องการต่อต้านหรือความล้มเหลว ดังตารางที่ 8 - ตารางที่ 10 ได้แสดงตัวอย่าง ดังนี้

ตารางที่ 8 ตารางแสดงตัวอย่างการให้ผลป้อนกลับ

Positive Constructive Feedback	Negative Constructive Feedback
<p>The practical work tied in really well with lecture content.</p> <p>งานภาคปฏิบัติเชื่อมโยงกับเนื้อหาการบรรยายได้เป็นอย่างดี</p>	<p>I would like some more explanation of what is required in assignments.</p> <p>ฉันต้องการคำอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับสิ่งที่จำเป็นในการมอบหมายงาน</p>
<p>The lecturer taught this unit in a way that made it easier for me to understand. I particularly liked the way that they made clear links between the theory and application in the workplace.</p> <p>วิทยากรสอนหน่วยนี้ด้วยวิธีที่ทำให้ฉันเข้าใจได้ง่ายขึ้น ฉันชอบวิธีที่พวกเขาเชื่อมโยงอย่างชัดเจนระหว่างทฤษฎีและการประยุกต์ใช้ในที่ทำงาน</p>	<p>Consider revising the textbook as I found it too basic for the content being covered.</p> <p>พิจารณาแก้ไขหนังสือเรียนเนื่องจากฉันพบว่ามันพื้นฐานเกินไปสำหรับเนื้อหาที่ครอบคลุม</p>
<p>I like the use of illustrations/diagrams in lectures</p> <p>ฉันชอบการใช้ภาพประกอบ / แผนภาพในการบรรยาย</p>	<p>I felt that the lecture slides were disorganised and didn't explain the content very thoroughly.</p> <p>Would be good if the lectures could be recorded.</p> <p>ฉันรู้สึกว่าสไลด์การบรรยายไม่เป็นระเบียบและไม่ได้อธิบายเนื้อหาอย่างละเอียด คงจะดีไม่น้อยหากสามารถบันทึกการบรรยายได้</p>

Positive Constructive Feedback	Negative Constructive Feedback
The unit was well organized and structured. บทเรียนได้รับการจัดระเบียบและโครงสร้างที่ดี	I felt that [name] could have engaged the students' more by interacting with us rather than just reading off the lecture slide. ฉันรู้สึกว่าคุณ [ชื่อ] สามารถมีส่วนร่วมกับนักเรียนได้มากขึ้นโดยการมีปฏิสัมพันธ์กับเราแทนที่จะอ่านสไลด์การบรรยาย

ตารางที่ 9 รวมคำที่แสดงผลป้อนกลับด้านการใช้ภาษา

Giving Positive Feedback	Giving Very Positive Feedback
I like it!	Awesome!
I love it!	Brilliant!
Good job!	Excellent!
Great stuff!	Fantastic!
That's correct!	Magnificent!
That's it!	Marvelous!
That's nice!	Outstanding!
That's right!	Terrific!
Very good!	
Well done!	
You did a great job!	
Giving Negative Feedback	Giving Encouraging Feedback
Not exactly.	I'm impressed!
Good try but...	That's more like it.
That is almost it.	That's much better.
Unfortunately not.	You are doing well.
Let's try that again.	You're getting there.
You were almost right.	I'm very proud of you.
That's not quite correct.	You've improved a lot.

Giving Positive Feedback	Giving Very Positive Feedback
I'm afraid that's not quite right.	You've just about got it.
	Keep up the good work!
	That's coming along nicely.
	Nothing can stop you now.
	You're on the right track now.
	You're getting better every day.
	One more time and you'll have it.

ตารางที่ 10 ตารางแสดงตัวอย่างข้อความในการให้ผลป้อนกลับ

Great job, [insert name of student]!

เยี่ยมมาก [ใส่ชื่อนักเรียน]!

I enjoyed our lesson today about [insert topic or subject].

ฉันสนุกกับบทเรียนของเราในวันนี้เกี่ยวกับ [แทรกหัวข้อหรือหัวเรื่อง]

Add something personal here: [I liked your....., examples, story, dog]

เพิ่มสิ่งที่เป็นส่วนตัวที่นี่: [ฉันชอบ ของคุณ, ตัวอย่าง, เรื่องราว, สุนัข]

You did well [insert 1 or 2 skills].

คุณทำได้ดี [ใส่ทักษะจำนวน 1 หรือ 2]

Something you can improve on is [insert 1 or 2 skills from the cheat sheet].

สิ่งที่คุณสามารถปรับปรุงได้คือ [ใส่ทักษะจำนวน 1 หรือ 2]

For homework, you can practice [insert skills key words from the lesson].

สำหรับการบ้านคุณสามารถฝึกฝน [แทรกคำสำคัญของทักษะจากบทเรียน]

Say something encouraging using the growth mindset.

พูดสิ่งที่ให้กำลังใจโดยใช้การส่งเสริมแนวคิด

“That’s a really great start, but perhaps you could...”

“ นั่นเป็นการเริ่มต้นที่ยอดเยี่ยมจริงๆ แต่บางทีคุณอาจจะ...”

“You’re on the right track, but you’re not quite there yet.”

“ คุณมาถูกทางแล้ว แต่คุณยังไม่ถึง”

“Thank you for that idea! How about...?”

“ ขอขอบคุณสำหรับความคิดนั้น! คิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับ...?”

“Can you tell me more about how you figured that out?”

"คุณช่วยบอกฉันเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธีที่คุณคิดออกได้อย่างไร"

"How did you arrive at your answer?"

" คุณมาถึงคำตอบของคุณได้อย่างไร"

"Do you remember how we did this last time?"

" คุณจำได้ไหมว่าครั้งสุดท้ายที่เราทำครั้งนี้เป็นอย่างไร"

"Have another think about that one."

" ลองคิดอีกประเด็นหนึ่งดูสิ"

"Did you think about...?"

" คุณคิดเกี่ยวกับ...อย่างไร"

จากตัวอย่างข้อความเกี่ยวกับการให้ผลป้อนกลับข้างต้น สามารถสังเคราะห์วลีและประโยค ที่สอดคล้ององค์ประกอบของการให้ผลป้อนกลับ ดังตารางที่ 11 ดังนี้

ตารางที่ 11 สามารถสังเคราะห์วลีและประโยค ที่สอดคล้ององค์ประกอบของการให้ผลป้อนกลับ

1. Teacher's observation					
Positive feedback	I like it!	I love it!	Good job!	Great stuff!	That's correct!
	That's it!	That's nice!	That's right!	Very good!	Well done!
	You did a great job!	Awesome!	Brilliant!	Excellent!	Fantastic!
	Magnificent!	Marvelous!	Outstanding!	Terrific!	
2. Teacher-student Collaboration					
Positive feed-forward	I liked your....., examples, story, dog	You did well [insert 1 or 2 skills].	For homework, you can practice [insert skills key words from the lesson].	Say something encouraging using the growth mindset.	"Thank you for that idea! How about...?"
	"Can you tell me more about how you figured that out?"	"How did you arrive at your answer?"	"Have another think about that one."		
3. students' self-perception					
student's self-assessment: นักเรียนประเมินตนเองด้วยแบบประเมินตนเอง					

ขั้นตอน

1. ระบุวัตถุประสงค์ของการให้ผลป้อนกลับที่ชัดเจน
2. อธิบายการให้ผลป้อนกลับโดยอ้างอิงจากพฤติกรรมที่สังเกตได้
3. อธิบายเหตุผลในสิ่งที่เราให้ผลป้อนกลับไป
4. ให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นกลับมา
5. เสนอแนะแนวทางที่เฉพาะเจาะจง
6. สรุปและให้กำลังใจ สนับสนุน

2.4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้ผลป้อนกลับ

Jiang and Yu (2020) ได้กล่าวว่าในปัจจุบัน การให้ผลป้อนกลับแบบอัตโนมัติสามารถเข้าถึงนักเรียนได้ง่าย งานวิจัยนี้ได้ทำการศึกษาโดยการสำรวจกลุ่มนักเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL) เกี่ยวกับกิจกรรมการได้รับผลป้อนกลับแบบอัตโนมัติที่เหมาะสมในกิจกรรมการเขียนของพวกนักเรียน ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่านักเรียนมีผลการเขียนที่ดีขึ้น จากการการศึกษาพบว่านักเรียนควรพัฒนาได้รับการพัฒนาที่เท่าเทียมและกลยุทธ์ในการให้ผลป้อนกลับแบบสากลที่สามารถใช้สำหรับกลุ่มเป้าหมายที่แตกต่างกัน การศึกษาเอกสารงานวิจัยที่ผ่านมาพบว่าผลของการให้ผลป้อนกลับแบบอัตโนมัติสำหรับงานเขียนช่วยส่งเสริมด้านทัศนคติในการเรียนรู้และการรับรู้ของผู้เรียน ในงานวิจัยนี้ได้โฟกัสในส่วนของรูปแบบและกลยุทธ์ กระบวนการในการให้ผลป้อนกลับที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียน โดยเน้นไม่เพียงแต่ให้ผู้เรียนได้ตรวจสอบงานเขียนของตนเองเท่านั้น แต่สิ่งที่สำคัญอีกประการคือ การเน้นให้ผู้เรียนเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของการเขียนงานที่เหมาะสมด้วย

Bai and Hu (2017) ได้กล่าวว่าระบบประเมินผลการเขียนอัตโนมัติ (AWE) สามารถให้การประเมินเชิงปริมาณโดยผ่านการออกแบบระบบผ่านคอมพิวเตอร์ให้ผลป้อนกลับสร้างขึ้นได้ทันที ระบบ AWE ที่ออกแบบและถูกใช้ในบริบทห้องเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL) การศึกษานี้สำรวจความแม่นยำของซ้การให้ผลป้อนกลับที่จัดทำโดยโปรแกรม AWE ของจีนที่ชื่อว่า Pigai และการรับฟังความคิดเห็นต่อเครื่องมือดังกล่าวของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมนี้ ข้อมูลที่ประกอบไปด้วยผลป้อนกลับของ Pigai ผลงานที่นักเรียนได้รับการแก้ไข การรวบรวมผลป้อนกลับของ Pigai และสัดส่วนของการแก้ไข เป็นเป็น 3 ระดับ ได้แก่ 'ดี' 'เป็นกลาง' และ 'ไม่ดี' ถูกรวบรวมจากแบบร่าง จำนวน 210 ฉบับโดยนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 30 คน จากชั้นเรียนการเขียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL) ผลลัพธ์แสดงให้เห็นว่า (1) อัตราความแม่นยำของ

ข้อเสนอแนะ AWE แตกต่างกันไปตามประเภทของข้อเสนอแนะ (เช่นไวยากรณ์ การจัดวางคำ) (2) นักเรียนที่ได้รับผลป้อนกลับและได้ใช้ประโยชน์จากผลป้อนกลับ AWE และสามารถปรับงานเขียนให้มีความถูกต้องตามข้อเสนอแนะจาก AWE ข้อมูลจากการสำรวจและการสัมภาษณ์แสดงให้เห็นว่านักเรียนตระหนักถึงจุดแข็งและข้อจำกัด ของระบบ ผลลัพธ์เหล่านี้บ่งชี้ว่าคำติชมของ AWE สามารถเสริมความรู้ของผู้เรียนและผู้สอนได้อย่างมีประสิทธิภาพในชั้นเรียนการเขียน EFL แต่ยังไม่สามารถแทนที่ครูได้เนื่องจากความแม่นยำและอัตราความแม่นยำยังไม่สามารถจับข้อผิดพลาดแบบเฉพาะที่เป็นรายละเอียดปลีกย่อย ในส่วนของการรับรู้ของผู้เรียนพบว่า การให้ผลป้อนกลับทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นที่จะพัฒนาตนเองในการเขียนงาน

Cucchiari and Strik (2018) ได้กล่าวไว้ว่าบทนี้จะศึกษาการใช้เทคโนโลยี Automatic Speech Recognition (ASR) ในบริบทของการเรียนรู้ภาษาโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วย (CALL) เพื่อการเรียนรู้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ และการวิจัยได้ศึกษาว่าจะสามารถใช้เทคโนโลยีนี้เพื่อประโยชน์ต่อการเรียนรู้และการพัฒนาการเรียนรู้และการสื่อสารสำหรับผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (L2) จากผลการวิจัยพบว่าหากผู้เรียนอยากพูดภาษาอังกฤษได้คล่องและมีความแม่นยำจะต้องฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ โดยการศึกษาผ่านระบบคอมพิวเตอร์ที่ช่วยในการเรียนรู้ภาษา ซึ่งในระบบมีการรวบรวมข้อมูลในเรื่องของการออกเสียง ไวยากรณ์ และการให้ผลป้อนกลับเพิ่มเติม โดยระบบนี้ต้องมีการรวบรวมข้อมูลของผู้เรียนที่มีความแตกต่างกัน ทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ประโยชน์จากระบบได้ และสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ด้วย

Cárdenas-Claros (2020) ได้กล่าวไว้ว่าบทความนี้ได้นำเสนอผลของกรณีศึกษาเชิงคุณภาพเกี่ยวกับการให้ผลป้อนกลับสำหรับผู้เรียนที่เรียนเป็นภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (L2) ผลลัพธ์แสดงให้เห็นว่าผู้ฟัง L2 ในกรณีศึกษา ได้ใช้ผลป้อนกลับในการประเมินประสิทธิภาพเพื่อความเข้าใจในการฟัง โดยแนวคิดเกี่ยวกับการให้ผลป้อนกลับโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยนั้นพบว่าเป็นการให้ผลป้อนกลับโดยการตั้งค่าการตรวจสอบความถูกต้องของภาษาที่ใช้ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในด้านไวยากรณ์ การออกเสียง และการเขียน และการป้อนคำแนะนำต่าง ๆ ที่จะเป็นประโยชน์แก่ผู้เรียนได้เพื่อการพัฒนาความรู้ความสามารถในการเรียนรู้ภาษา กรอบของการให้ผลป้อนกลับในการเรียนรู้ภาษา แบ่งเป็น 3 ระดับ ได้แก่

ระดับที่ 1 ความรู้ในระดับการตอบสนอง เป็นการให้ผลป้อนกลับเพื่อประเมินความสามารถ (แจ้งแบบ ถูก-ผิด)

ระดับที่ 2 การให้ผลป้อนกลับแบบละเอียด เน้นการทำซ้ำ เป็นการให้ผลป้อนกลับเพื่อให้ทำกิจกรรมนั้นหรือกลับไปศึกษาใหม่ การแจ้งคำสำคัญอีกครั้งเพื่อให้ได้พฤติกรรมตามที่ต้องการ การแจ้งว่าเหตุใดจึงทำกิจกรรมนั้นๆไม่ถูกต้อง และการให้กำลังใจ

ระดับที่ 3 เป็นการให้ผลป้อนกลับโดยการให้เห็นคำตอบหรือแนวทางที่ถูกต้อง การให้ข้อมูลว่าผู้เรียนทำอะไรดีบ้าง และการให้ผลสะท้อนว่าผู้เรียนได้เรียนรู้อะไรจากความผิดพลาดนั้น

Kartchava, Gatbonton, Ammar, and Trofimovich (2020) ได้กล่าวว่าการศึกษานี้ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อในการสอนของครูที่สอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (ESL) ก่อนและหลังการปฏิบัติการสอนจริง กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูฝึกสอน จำนวน 99 คนที่มีประสบการณ์การสอนเพียงเล็กน้อยหรือไม่มีเลย เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบสอบถามเพื่อศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความเชื่อในการสอนของพวกเขาโดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับให้ผลป้อนกลับของครูในการเรียนการสอนในชั้นเรียน (เช่นการตอบสนองของครูต่อข้อผิดพลาดทางภาษาของนักเรียน) การให้ผลป้อนกลับของครูเผยให้เห็นมิติต่าง ๆ ที่อยู่ภายใต้ความเชื่อ เพื่อตรวจสอบว่าความเชื่อเหล่านี้ส่งผลต่อประสิทธิภาพในชั้นเรียนอย่างไร ครูจำนวน 10 คนได้รับการสอบถามก่อนเพื่อให้ทราบว่าพวกเขาจะแก้ไขข้อผิดพลาดทางภาษาที่แสดงในสถานการณ์สมมติในห้องเรียน (วิดีโอเทป) ได้อย่างไร จากนั้นผู้วิจัยจึงสังเกตเห็นการสอนชั้นเรียน ESL ที่แท้จริง ในชั้นเรียนได้ถูกบันทึกด้วยวิดีโอและมีการสื่อสารต่อหน้าครูเป็นเวลา 30 นาที ผลลัพธ์แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ที่หลากหลายระหว่างความเชื่อที่ระบุไว้และการปฏิบัติจริงในการสอน ซึ่งครูได้แก้ไขข้อผิดพลาดน้อยกว่าที่พวกเขาเชื่อพวกเขาต้องการทำในการสัมภาษณ์ก่อนการสอนจริง ทั้งนี้ครูผู้สอนต้องการเทคนิคการแก้ไข การให้ผลป้อนกลับที่เหมือนกันทั้งในสถานการณ์สมมติและสถานการณ์การสอนจริง สิ่งที่น่าสังเกตมากที่สุดคือการศึกษาชี้ให้เห็นว่าความซับซ้อนของห้องเรียนภาษาและการขาดประสบการณ์ของครูผู้สอน และการบูรณาการความรู้ทางทฤษฎีและทักษะการปฏิบัติเข้าด้วยกัน ซึ่งนอกจากจะแก้ไขถูกผิดแล้ว สิ่งที่คุณต้องการให้การให้ผลป้อนกลับได้แก่การที่กระตุ้นให้ผู้เรียนได้รับรู้ถึงความสามารถของตนเองด้วย

Wacha and Liu (2017) ได้กล่าวว่าวัตถุประสงค์ของการศึกษาเชิงสำรวจแบบระยะยาวนี้คือการประเมินประสิทธิภาพของการ Recasts ซึ่งเป็นการแนะนำการใช้คำหรือการเรียบเรียงประโยคที่ถูกต้องในขณะที่สนทนากับผู้เรียน โดยมีสองรูปแบบ ได้แก่ การแนะนำคำใหม่ที่ต้องอยู่อย่างละเอียดและการถอดความจากที่ผู้เรียนต้องการสื่อและแก้ไขให้ถูกต้อง ในงานนี้มีการดำเนินการวิจัยด้วยการสนทนาแบบตั้งต่อตัว เป็นกิจกรรมการสนทนาภาษาอังกฤษภายใต้เงื่อนไขการเรียนการสอน 4 เงื่อนไข (การแก้ไขซ้ำแบบละเอียด การถอดความ การเรียบเรียงใหม่ และไม่มีการเขียนใหม่) ผลการวิจัยพบว่าการเรียบเรียงใหม่ทั้งสามประเภทได้รับการพิสูจน์แล้วว่ามีประสิทธิภาพในการช่วยเหลือผู้เรียนในการปรับปรุงความแม่นยำของผู้เรียนด้านความสามารถด้านภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการสื่อสาร ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าการถอดความและการเรียบเรียงใหม่อย่างละเอียดจะมีประสิทธิผลเมื่อใช้ในการฝึกสนทนาแบบพูดที่มีการควบคุมน้อยกว่า ซึ่งมีการเปลี่ยนหัวข้อและเนื้อหาการสนทนาที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์ส่วนตัวของผู้เรียนและความรู้เดิมของผู้เรียนด้วย

McNeil (2018) ได้กล่าวว่างานวิจัยนี้ได้กล่าวถึงขั้นของการประเมินผู้เรียนด้วยการให้ผลป้อนกลับ 6 ระดับ ซึ่งประกอบไปด้วยข้อมูลดังนี้

Level 1 The teacher indicates there might be a problem in the learner's utterance.

เป็นการชี้ให้เห็นถึงสิ่งที่เป็นปัญหาของผู้เรียน

Level 2 The teacher offers hints to help the learner locate the error

ครูผู้สอนเสนอคำใบ้ที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าใจในสิ่งที่ผู้เรียนผิดพลาด

Level 3 The teacher identifies the error.

ครูผู้สอนชี้ให้เห็นถึงความผิดพลาดของผู้เรียน

Level 4 The teacher provides clues to the learner to help correct the error.

ครูผู้สอนให้คำใบ้ บอกแนวทางที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้แก้ไขให้ถูกต้อง

Level 5 The teacher provides the correct answer.

ครูผู้สอนนำเสนอวิธีการที่ถูกต้อง

Level 6 The teacher offers an explanation of the answer.

ครูผู้สอนอธิบายให้เข้าใจว่าทำไมถึงต้องปฏิบัติ หรือทำวิธีการนี้

Fenton-Smith and Torpey (2013) ได้กล่าวว่าบทความนี้นำเสนอผลการประเมินโปรแกรมของการปฐมนิเทศในระยะเวลาสองสัปดาห์สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษใหม่ จำนวน 22 คน ที่มหาวิทยาลัยประเทศเอกซนในประเทศญี่ปุ่น ได้รับมุมมองของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่หลากหลาย (ครู

อาจารย์และผู้บริหารที่มีประสบการณ์) เช่นเดียวกับมุมมอง ในช่วงเวลาที่ต่างกัน (ก่อนและหลังการเรียนการสอนหนึ่งภาคการศึกษาต่อมาหนึ่งปีหรือมากกว่านั้น) การประเมินผลทำให้เห็นภาพที่ชัดเจนของจุดแข็งและจุดอ่อนของโครงการปฐมนิเทศ ซึ่งจะนำไปสู่การใช้มาตรฐานต่าง ๆ เพื่อปรับปรุงการปฏิบัติในปัจจุบัน การค้นพบนี้ยังก่อให้เกิดข้อเสนอของกรอบแนวคิด 12 ประการโดยสรุปประเด็นสำคัญที่จะเป็นแนวทางในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ

1. กำหนดวัตถุประสงค์ ความคาดหวังทั้งหมดและวิธีการว่าจะมีการดำเนินการอย่างไร สิ่งที่จะต้องดำเนินการให้ประสบความสำเร็จมีอะไรบ้าง

2. คำนึงถึงองค์ประกอบสำคัญทั้ง 4 ประการ สำหรับผู้เรียน ได้แก่ การศึกษา การจัดการ วัฒนธรรม และลักษณะส่วนบุคคล

3. มีการระบุตัวบุคคล

4. มีการให้ข้อมูลก่อนเริ่มกิจกรรม

5. เน้นในเรื่องที่สำคัญ เช่น วิชาการ เนื้อหาสาระ การประเมินผล ผู้เรียน และสิ่งอำนวยความสะดวก

ความสะดวก

6. มีการนัดหมายเวลาที่ชัดเจน

7. มีการเตรียมการด้านสถานที่ให้พร้อม

8. ต้องมั่นใจว่าทุกคนเข้าใจตรงกัน

9. จัดให้มีการเข้าถึงทั้ง online และ offline

10. ให้มีผู้เชี่ยวชาญอยู่ในโปรแกรมการศึกษาด้วย

11. จัดกลุ่มให้หลากหลาย

12. อิสระ ไม่มีการผูกมัด

Wacha and Liu (2017) ได้กล่าววาทความนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการเชิงสำรวจ ตัวอย่างได้แก่นักศึกษาที่เรียนภาษาประยุกต์ ชั้นปีที่ 1 (เรียนภาษาฝรั่งเศสเยอรมันและสเปน) ผลงานวิจัยพบว่า กิจกรรมได้ส่งผลที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน 3 ประการด้วยกัน ได้แก่ ผู้เรียนได้พัฒนาการเรียนรู้ของตนเองผ่านกระบวนการสืบสอบ ด้วยกระบวนการที่ผู้สอนได้ให้คำแนะนำโดยการให้โจทย์ที่ผู้เรียนต้องพยายามหาคำตอบเพิ่มเติม ประการที่สอง ได้แก่ การกระตุ้นการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนมีแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ ประการที่สาม ได้แก่ ผู้เรียนและผู้สอนมีแรงกระตุ้นซึ่งกันและกันในการทำกิจกรรม

Duffy (2013) ได้กล่าวว่า มีความจำเป็นเป็นอย่างยิ่งที่ครูควรมีการให้ข้อเสนอแนะ ผลป้อนกลับแก่ผู้เรียนเป็นประจำและให้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะการให้ผลป้อนกลับเป็นส่วนสำคัญในกระบวนการประเมิน บทความนี้เน้นถึงประโยชน์ของการให้ผลป้อนกลับที่สร้างสรรค์สำหรับทั้งผู้สอนและผู้เรียน มีการนำเสนอหลักการการให้ผลป้อนกลับที่สร้างสรรค์ ความสำคัญของการเตรียมผลป้อนกลับเพื่อให้แน่ใจว่ามีการให้ในเวลาที่เหมาะสมและเฉพาะเจาะจง

ปัจจัยหลักของการให้ผลป้อนกลับที่นำเสนอในบทความได้แก่

1. การสนับสนุนให้ผู้เรียนประเมินตนเอง
2. การให้ผลป้อนกลับเชิงบวก
3. การให้ผลป้อนกลับอยู่ในระดับที่พอดี
4. การให้ผลป้อนกลับในเวลาที่เหมาะสม
5. การให้ผลป้อนกลับแบบเปิดกว้าง ซื่อสัตย์ ตรงกับวัตถุประสงค์
6. การให้ผลป้อนกลับที่สามารถเข้าถึง เข้าใจได้ง่าย
7. การให้ผลป้อนกลับที่ชัดเจน เฉพาะเจาะจง
8. การให้ผลป้อนกลับที่สร้างแรงจูงใจ
9. การให้ผลป้อนกลับที่มีความเป็นส่วนตัว
10. การให้ผลป้อนกลับที่ไม่เป็นการเร่งผู้เรียนจนเกินไป
11. การให้ผลป้อนกลับที่เป็นลายลักษณ์อักษร

Silvervarg, Wolf, Blair, Haake, and Gutz (2020) ได้กล่าวว่าการให้ผลป้อนกลับโดยส่วนมากนั้นมีการเน้นไปที่ผลของความสามารถของผู้เรียนผ่านการสอบ โดยนำเสนอในมุมมองของการให้ผู้เรียนได้ทราบถึงผลสัมฤทธิ์ของการเรียนรู้ ซึ่งงานวิจัยนี้ได้ทำแตกต่าง โดยได้ศึกษาลักษณะของการให้ผลป้อนกลับ โดยการเน้นไปที่การสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนเป็นสำคัญ และใช้การสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนที่แสดงออกมานั้นมาให้ผลป้อนกลับ ที่จะทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองเป็นระยะ ในขณะที่มีการเรียนรู้ในห้องเรียน งานวิจัยนี้ได้มีการศึกษาเกี่ยวกับการให้ผลป้อนกลับความสามารถของผู้เรียน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยผู้เรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 285 คน ผลการวิจัยพบว่า การให้ผลป้อนกลับผ่านข้อเสนอแนะเชิงสร้างสรรค์จะส่งผลในเชิงบวกต่อการตอบสนองของนักเรียน ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทดสอบหลังเรียนสำหรับนักเรียนโดยรวมด้วย

Trimmer and Guest (2020) ได้กล่าวว่างานวิจัยนี้ได้กล่าวถึงการให้ผลป้อนกลับโดยใช้กรอบที่ชื่อว่า GIVE ซึ่งเป็นแนวทางที่เกี่ยวกับการให้ผลป้อนกลับ เป็นทางการและไม่เป็นทางการ โดย GIVE framework มีลักษณะดังนี้

G	Good faith	การนำเสนอในส่วนที่ดีของผลงานอย่างแท้จริง
I	Improvement	มีความเชื่อว่าทุกส่วนของงานสามารถพัฒนาให้ดีขึ้นได้
V	Value	ทุกส่วนของงานมีคุณค่า แม้จะถูกหรือผิด ก็สามารถมองให้เป็นแนวทางในการพัฒนาได้ทั้งหมด
E	Effort	งานทุกชิ้นเกิดขึ้นมาจากความพยายามของผู้ทำ เพราะฉะนั้นการให้คำแนะนำควรคำนึงถึงปัจจัยทางด้านจิตใจด้วย

Gosain (2020) ได้กล่าวว่าทบาทของการศึกษาต่อการเติบโตและการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเป็นที่ยอมรับว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญในทุกความพยายามในการพัฒนาในสังคมสมัยใหม่ ระบบการศึกษาของอินเดียได้ขยายตัวอย่างมากในช่วงหลายทศวรรษที่ผ่านมา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เด็ก ๆ มีความรับผิดชอบและเป็นพลเมืองที่มีประสิทธิผลของสังคม โดยมีการเปลี่ยนแปลงต่างๆในระบบการศึกษาและมีการสังเกตว่าการประเมินทางการศึกษานั้นมีแนวทางที่หลากหลายแตกต่างกัน โดยจะเห็นว่ามีการให้ความสำคัญกับการประเมินเชิงโครงสร้างมากขึ้น เพื่อเป็นการส่งเสริมการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนมากกว่าการสรุปภาพรวม องค์ประกอบหลักของการประเมิน คือ การให้ผลป้อนกลับ โดยผลป้อนกลับเป็นคำอธิบายเชิงวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวข้องกับผลงานของนักเรียนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อระบุขอบเขตความสามารถของพวกเขาให้ตรงตามเป้าหมายและผลป้อนกลับที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนาตนเองในอนาคต การศึกษานี้มุ่งเน้นไปที่การระบุแนวความคิดของวิธีการที่ครูให้ผลป้อนกลับในสภาพแวดล้อมในห้องเรียนในประเทศอินเดีย ครูสามารถปรับปรุงคุณภาพของผลป้อนกลับเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนโดยเฉพาะในช่วงวิกฤต การศึกษานี้มุ่งเน้นไปที่การระบุแนวความคิดของวิธีการที่ครูให้ผลป้อนกลับในสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนของอินเดียโดยการเปรียบเทียบความคาดหวังของการให้ผลป้อนกลับและวิธีปัจจุบันที่ครูให้ผลป้อนกลับ แนะนำวิธีที่เป็นไปได้ซึ่งครูสามารถปรับปรุงคุณภาพของลักษณะการให้ผลป้อนกลับการเรียนรู้ของนักเรียน

โดยหลักการของการให้ผลป้อนกลับแบบมีประสิทธิภาพจะต้องประกอบด้วย 1. มีความชัดเจน เข้าใจได้ง่าย (Clear) 2. ตรงตามวัตถุประสงค์ของภารกิจ (Purposeful) 3. ให้ผลป้อนกลับเพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมาย (Meaningful) 4. ข้อมูลในการให้ผลป้อนกลับมีความ

สอดคล้องกัน (Compatible) ซึ่งการให้ผลป้อนกลับที่ดีนั้นจะต้องทำให้ผู้เรียนสามารถตอบคำถาม 3 ข้อนี้ได้ ได้แก่ Where am I going? How am I going? และ Where to next?

องค์ประกอบของการให้ผลป้อนกลับที่สำคัญ ได้แก่

1. การแจ้งวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้และวัตถุประสงค์ของการให้ผลป้อนกลับที่ชัดเจน
2. จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนตามที่คาดหวัง
3. การให้ผลป้อนกลับนั้นจะต้องมีการให้จากการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนต่อภารกิจที่

ได้รับมอบหมาย

4. เน้นกระบวนการเรียนรู้ แต่ไม่ได้เน้นการทำถูกหรือผิด
5. มีการสนทนาที่เน้นให้เห็นถึงเป้าหมายของการเรียนรู้
6. สนับสนุนให้ผู้เรียนได้เข้าใจและประเมินตนเอง
7. ใช้ผลป้อนกลับในการเชื่อมโยงความสามารถของผู้เรียนโดยจะต้องมีการวัดให้ตรงกับเป้าหมายที่ตั้งไว้

Nurachman and Irawan (2020) ได้กล่าวว่าการวิจัยนี้ได้รับแรงบันดาลใจจากความพยายามในการเพิ่มขีดความสามารถโดยเฉพาะทางการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ผ่านการส่งเสริมทักษะการคิดอย่างมีเหตุผล รูปแบบการเรียนรู้ที่สามารถใช้เพื่อปรับปรุงทักษะการคิดอย่างมีเหตุผลของนักเรียนเป็นรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานตามรูปแบบการให้ผลป้อนกลับที่สร้างสรรค์ วัตถุประสงค์ของการศึกษานี้คือเพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานกับผลป้อนกลับที่มีต่อความสามารถในการคิดอย่างมีเหตุผลของนักเรียน การวิจัยประเภทนี้เป็นแบบกึ่งทดลองโดยใช้การทดสอบก่อนเรียนและการทดสอบหลังเรียน ประชากรของการวิจัยนี้คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 8 ของ SMPN 4Ponorogo จากตัวอย่างคลาส VIII-G ถูกสุ่มเลือกเป็นคลาสทดลองและคลาส VIII-F เป็นคลาสควบคุม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ t-test โดยใช้ซอฟต์แวร์ SPSS 23 ผลการวิเคราะห์พบว่าการให้ผลป้อนกลับส่งผลต่อความสามารถในการคิดอย่างมีเหตุผลของนักเรียน แสดงให้เห็นว่ารูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานตามการให้ผลป้อนกลับเชิงสร้างสรรค์นั้นมีประสิทธิภาพในการปรับปรุงทักษะการหาเหตุผลของนักเรียน

Schut, van Mechelen, Klapwijk, Gielen, and de Vries (2020) ได้กล่าวว่าการให้ผลป้อนกลับด้านการออกแบบเป็นเครื่องมือการสอนที่จำเป็นซึ่งสามารถช่วยให้นักออกแบบมือใหม่รุ่นใหม่สามารถสรุปแนวคิดจากการให้ผลป้อนกลับที่แตกต่างและบรรจบกันได้ในขณะที่ทำงานออกแบบ

หลักการสำคัญดังต่อไปนี้: (1) แนวทางสู่ความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับการออกแบบผ่านข้อเสนอแนะระดับต่ำ (2) กระตุ้นการวิเคราะห์เชิงวิเคราะห์และการประเมินผลการออกแบบเพื่อช่วยระบุและกำหนดข้อบกพร่องที่เป็นไปได้ให้เป็น (3) ให้แนวทางในการก้าวไปข้างหน้าโดยชี้้นำความคิดสร้างสรรค์ใหม่ผ่านผลป้อนกลับ โดยการออกแบบการให้ผลป้อนกลับที่มีประสิทธิภาพนั้นมีความสำคัญที่จะสามารถส่งผลกระทบต่อแนวคิดและพัฒนาการของผู้เรียนอย่างมาก โดยในที่นี่จะนำเสนอกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการออกแบบที่มีการออกแบบวิธีการให้ผลป้อนกลับ ดังนี้

1. การแจ้งวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ โดยผู้เรียนต้องได้รับการแจ้งว่าเป้าหมายของการเรียนรู้คืออะไร

2. การแจ้งรูปแบบของการเรียนรู้

3. ให้คำจำกัดความ แจ่มจุ่มมองต่างๆที่ควรทราบ เช่น เกณฑ์การประเมินการออกแบบ

4. การให้ผู้เรียนได้รวมกลุ่ม คิดการออกแบบของตนเอง

5. แต่ละกลุ่มนำเสนองานออกแบบของตนเองและรับผลป้อนกลับจากครูผู้สอน และเพื่อน

6. แต่ละกลุ่มเลือกการให้ผลป้อนกลับนั้นมาปรับใช้ในงานของตนเอง

7. การนำเสนองานเมื่อมีการพัฒนาเรียบร้อยแล้ว

ตอนที่ 3 ความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ (Confidence in English Communication)

3.1. ความหมายของความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ

ความมั่นใจในตนเอง หมายถึง ความกล้าแสดงออกและเชื่อมั่นในสิ่งที่จะสามารถทำสิ่งต่างๆให้สำเร็จ ซึ่งขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมรอบตัวที่ช่วยสร้างขึ้นมา ทั้ง ครอบครัว ครูผู้สอน และเพื่อน โดยบุคคลนั้นจะมีความแน่ใจในความสามารถของตนเองว่าตนเองจะสามารถทำกิจกรรมต่างๆได้ดีและสำเร็จตามที่คาดหวัง (จงใจ ขจรศิลป์, 2532; อรพิน หงวนศิริ, 2523) บุคคลที่มีความมั่นใจนั้นจะมีลักษณะที่มีจิตใจมั่นคง กล้าที่จะเผชิญกับความจริง กล้าแสดงความคิดเห็น ไม่กังวลและหวั่นไหวในคำวิพากษ์วิจารณ์ และกล้าซักถามในสิ่งที่ตนเองไม่เข้าใจอีกด้วย (กัลยาณี ภูเจริญ, 2555)

ความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษนั้นเกิดจากความสามารถย่อยหลาย ๆ อย่าง ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง ความสนุกสนานและความสามารถในการเข้าใจ การสนทนาภาษาอังกฤษ และรวมถึงความมั่นใจในการสื่อสารกับอาจารย์ชาวต่างชาติ นอกจากนี้ความสามารถในการทำความเข้าใจการสนทนาภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์ทั้งเชิงบวกและเชิงลบกับแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่านช่องทางที่แตกต่างกัน ความสนุกสนานและแรงจูงใจสำหรับการเรียนรู้ทาง

วัฒนธรรมต่าง ๆ ยังมีอิทธิพลต่อความเชื่อมั่น การเปลี่ยนแปลงความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ได้อย่างถูกต้องตามการรับรู้ของผู้เรียนมีความสัมพันธ์กันทั้งเชิงบวกและลบกับความเพลิดเพลีนซึ่งเป็นส่วนประกอบย่อยของแรงจูงใจอีกด้วย (Pattanpichet, 2011)

Othman et al. (2014) ได้กล่าวถึงความมั่นใจในการสื่อสารนั้นมืองค์ประกอบที่สำคัญในการที่จะสามารถสร้างขึ้นมาได้ นั่นคือ การส่งเสริมด้านทัศนคติและความสามารถ อีกทั้งพบว่าปัจจัยที่ลดความมั่นใจของผู้เรียน ได้แก่ ความวิตกกังวล เพราะความวิตกกังวลจะลดความสามารถในการปรับตัวในสภาพของผู้เรียนและทำให้ผู้เรียนขาดเป้าหมายในการเรียนรู้ ดังนั้นจึงส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วย อีกทั้งสิ่งที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความตั้งใจในการสื่อสาร คือ การที่ผู้เรียนมีเป้าหมายในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น นอกจากนี้การส่งเสริมความทางภาษาก็มีความสำคัญ เพราะฉะนั้นการเสริมความรู้ในด้านคำศัพท์และไวยากรณ์จึงส่งผลต่อความมั่นใจด้วย

แรงจูงใจและการรับรู้ความสามารถและความมั่นใจในภาษาอังกฤษนั้นเป็นลักษณะที่ผู้เรียนภาษาควรมี ความมั่นใจของนักเรียนในการใช้ภาษาสะท้อนให้เห็นว่าพวกเขาเต็มใจที่จะสื่อสาร (Yashima, 2002; Yashima, Zenuk และ Nishide และ Shimizu, 2004) ผู้เรียนหลายคนมักจะปฏิเสธที่จะใช้ภาษาอังกฤษเพราะความอับอายเกี่ยวกับการขาดความคล่องแคล่ว (Shamsudin และ Nesi, 2006) หรือเพราะความขัดแย้งและความเข้าใจผิดเกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรม

จากสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบเดิมที่ไม่ได้จัดเพื่อส่งเสริมความสามารถของผู้เรียนได้ตรงกับวัตถุประสงค์ที่จะพัฒนาทักษะทางการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียนมากนัก จึงได้ทำการศึกษาความสอดคล้องของ Motivation, Confidence และ ability มีความเกี่ยวข้องกัน แรงจูงใจสามารถเพิ่มขึ้นได้อย่างรวดเร็วหากมีการกระตุ้นเชิงบวก แต่ความสามารถนั้นจำเป็นต้องใช้เวลาในการศึกษาและฝึกฝนด้วย ส่วนความมั่นใจนั้นเป็นสิ่งที่สะท้อนจากทั้งแรงจูงใจและความสามารถ โดยความมั่นใจจะเพิ่มขึ้นหรือลดลง ก็ต่อเมื่อมีความสามารถเพิ่มขึ้น และมีความกังวลลดลง ดังนั้น สิ่งที่จะช่วยกระตุ้นความมั่นใจนั้นก็ ได้แก่ การเสริมแรงด้วยการกระตุ้นเชิงบวก และการส่งเสริมความสามารถ ซึ่งการส่งเสริมนี้ อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษ EFL จึงได้ใช้โอกาสนี้ในการพัฒนาโดยการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เห็นถึงเป้าหมายในชีวิตของตนเอง กระตุ้นการเรียนรู้แบบเชิงรุก ชี้ให้เห็นถึงเป้าหมายในการเรียนรู้ภาษา (Wu et al., 2011)

3.2 สาเหตุของการขาดความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่าผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศหลายคนมักประสบปัญหาจากการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียน Habiburrahim และคณะ (2020) ได้กล่าวถึงความวิตกกังวลในการพูดของนักเรียนในห้องเรียนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยทำการศึกษสาเหตุของความวิตกกังวลในการพูดของนักเรียนและกลยุทธ์ในการจัดการกับความวิตกกังวลนั้น ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าความวิตกกังวลในการพูดทำให้เกิดผลเสียต่อความสามารถในการพูดของนักเรียน ซึ่งสามารถสังเกตได้จากความยากลำบากในการสร้างประโยคและการแสดงความคิด ขาดเป้าหมายในการใช้ภาษา มีความมั่นใจในตนเองต่ำ ความกลัวในการทำผิดพลาดซึ่งเป็นปัจจัยที่ถือว่าเป็นสาเหตุสำคัญของความวิตกกังวลในการพูดที่อาจทำให้การมีส่วนร่วมในห้องเรียนของนักเรียนลดลง สิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อความมั่นใจได้แก่ ความวิตกกังวล โดย Habiburrahim et al . (2020) ได้กล่าวถึงความวิตกกังวลว่า ความวิตกกังวลเป็นการรับรู้ส่วนบุคคล เป็นความเชื่อ ความรู้สึก พฤติกรรมด้านลบที่แสดงออกมา เป็นความไม่สะดวกใจ ความกังวล โดนเกิดจากการขาดความมั่นใจในความสามารถของตนเอง กังวลที่จะพูดและนำเสนอในกลุ่ม หน้าชั้นเรียน การตอบคำถาม รวมไปถึงการร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน ก่อให้เกิดความไม่ตั้งใจที่จะสื่อสาร คิดว่าผู้อื่นทำได้ดีกว่าคิดว่าตนเองทำได้แย่หรือผิดเมื่ออยู่ต่อหน้าเพื่อน และจากการศึกษา พบสาเหตุของความวิตกกังวล ดังนี้

1. ความวิตกกังวลที่เกิดจากอุปนิสัยส่วนตัว (Personal traits)
2. การมีความมั่นใจในระดับต่ำ (Low self-confidence)
3. การขาดความสามารถ (Lack of competency)
4. กิจกรรมในชั้นเรียน (The classroom activities)
5. การต้องพูดแบบฉับพลัน (Spontaneous speaking and performance)
6. การแจ้งความผิดพลาดโดยตรง ต่อหน้าเพื่อนในชั้นเรียน (Direct feedback of the mistakes)

และผลของความวิตกกังวลยังส่งผลให้เกิดพฤติกรรมดังนี้

1. ผู้เรียนมีอุปสรรคในการนำเสนอแนวความคิดของตนเอง
2. ลืมนว่าจะสื่อสารอะไรเนื่องจากวิตกกังวล

นอกจากนี้ยังมีการค้นพบแนวทางในการจัดการกับความวิตกกังวล ได้แก่

1. การปฏิเสธความรู้สึกในแง่ลบ โดยการร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน ใช้วิธีการต่อสู้กับความวิตกกังวลนั้น

2. ได้รับการสนับสนุนจากเพื่อน ซึ่งจะช่วยให้งานผ่านไปได้

3. ฝึกฝนเพิ่มเติมนอกเหนือจากในชั้นเรียน

Rofi'i and Nurhidayat (2020) ศึกษาความวิตกกังวลของผู้เรียนที่มีต่อการพูด ดังนี้

1. ความวิตกกังวลด้านการใช้ภาษาและไวยากรณ์ (Linguistic factors - Grammar errors)

2. ความกลัว กังวล (Psychological Factors - Fear of making mistakes)

3. ปัจจัยอื่นๆ สภาพแวดล้อมรอบตัว (Unknown Factors – Environment)

Park and Lee (2005) ได้กล่าวถึงสาเหตุของความวิตกกังวลในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ได้แก่

1. การสื่อสาร (communication)

2. การวิจารณ์ (criticism)

3. การทดสอบ (examination)

3.3. องค์ประกอบของความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ

องค์ประกอบในการสร้างความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ มี 5 ขั้นตอน ดังนี้ (กัลยาณี ภูเจริญ, 2555)

1. เริ่มต้นด้วยรอยยิ้ม

การสร้างความเชื่อมั่นในตนเองจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถพูดภาษาอังกฤษได้ดีขึ้นไม่ว่าผู้เรียนจะมีความรู้ทางภาษาอยู่ในระดับใด การพูดแบบไม่ถูกหลักไวยากรณ์ก็ไม่จำเป็นต้องอาย แต่การพูดอย่างต่อเนื่องและการสร้างรอยยิ้มจะเป็นส่วนช่วยในการสร้างความประทับใจให้ผู้ฟัง

2. จำวลีหรือประโยคแทนการจำในระดับคำ

การเรียนรู้โดยการจำเพียงคำศัพท์นั้น อาจทำให้ไม่สามารถสื่อสารได้ ดังนั้นการจำเป็นประโยคหรือวลี จะช่วยในการนำไปใช้ในการพูดสนทนาได้อย่างเต็มที่

3. ฝึกทักษะการฟัง

การออกเสียงอาจไม่จำเป็นต้องฝึกโดยคู่กับการสนทนาเสมอไป แต่สามารถฝึกโดยการอ่านออกเสียงต่างๆ โดยฝึกจากการฟังและพูดตาม ก็จะสามารถช่วยเสริมความมั่นใจในการพูดได้

4. นำรูปแบบการสนทนามาใช้

นำการใช้ประโยชน์ของเจ้าของภาษามาเป็นรูปแบบ การเน้นเสียงสูงต่ำ หรือการเปล่งเสียงหนักเบา เป็นหัวใจของการพูดภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องเนื่องจากสิ่งเหล่านี้จะมีผลต่อความหมายของคำ

โดยสรุป การสร้างความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษสามารถทำได้โดยการเรียนรู้คำศัพท์สำนวน วลี และประโยคที่จำเป็น จากนั้นนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปฝึกใช้โดยการฝึกออกเสียงต่างๆ หรือการสนทนากับเจ้าของภาษาโดยตรง โดยไม่จำเป็นต้องอาศัยในสำเนียงของตนเอง และกล้าที่จะขอให้พูดซ้ำเมื่อไม่เข้าใจ

Fatima, Ismail, Pathan, and Memon (2020) ได้กล่าวถึงการส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยความหมาย มีความสำคัญต่อผู้เรียนในด้านความเต็มใจที่จะสื่อสารภาษาอังกฤษกับใครก็ได้อย่างมั่นใจ โดยการมี WTC นั้นจะกลายเป็นความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ซึ่งความมั่นใจนั้น หมายถึงความเชื่อของบุคคลว่าตนเองจะสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่แสดงความกลัว ตัดความกังวล และความประหม่าออกไป โดยการที่จะเกิดสิ่งเหล่านี้ได้นั้นจากการศึกษา จะต้องมีการจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และสร้างแรงจูงใจในการสื่อสารให้ผู้เรียนด้วย โดย Fatima ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่ส่งผลต่อความเต็มใจในการสื่อสาร ได้แก่

1. **Openness to experience** เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความซาบซึ้งลึกลับ หลากหล่อม ความสงสัยใคร่รู้ การมองการไกล

2. **Extraversion Perceived** แสดงให้เห็นถึง ความมีพลัง ความแน่วแน่ การเข้าสังคม ความกระตือรือร้น ความเปิดเผย

3. **Communicative Competence** แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการดึงเอาศักยภาพของตนเองมาใช้ในการสื่อสารภาษา

4. **Communication anxiety** แสดงให้เห็นถึงการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน การร่วมกิจกรรมการ

นำเสนอ

5. **English Classroom Environment** แสดงให้เห็นถึงการสนับสนุนของอาจารย์ผู้สอน การเกาะกลุ่มของผู้เรียน และทิศทางในการกำหนดภาระงาน

Koteková (2013) ได้กล่าวถึง Confident Mastery ที่จะส่งผลต่อความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียน ซึ่งประกอบไปด้วย

1. การใช้คำพูดเชิงบวกเพื่อสร้างแรงบันดาลใจ (Using (Positive) quotes to inspire towards positive mindset)

2. การประเมินผลในแนวทางที่จะส่งเสริมความมั่นใจ (Assessment in the service of student's confidence)

3. การให้ตัวอย่าง และคำใบ้ที่จะช่วยในการตอบคำถาม (Notices written on the board)

4. การใช้หัวข้อเรื่องที่จะช่วยให้ผู้เรียนเปิดใจในการเรียนรู้ ('Open mind' topic)

5. การให้แนวทางที่จะช่วยแนะนำผู้เรียนในการเรียนรู้ (Dialogues guided by more confident students)

6. ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสประเมินตนเอง (Self-assessed tests)

Rofi'i and Nurhidayat (2020) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่ส่งผลต่อทักษะการสื่อสาร ได้แก่

1. ความสามารถทางด้านภาษา (Language Competence)

2. การพูดให้มากขึ้น จะได้เรียนรู้มากขึ้น และแรงจูงใจจะสูงขึ้น (Talk more - Learn more - High Motivation - Want to talk)

3. การยอมรับการใช้ภาษา (Acceptable Language)

4. หัวข้อเรื่องเกี่ยวข้องกับความสนใจ เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน (Topic related to age, easy to understand)

5. มีการแนะนำ (Guide)

Adnan (2020) ได้กล่าวถึงลักษณะของกิจกรรมที่ส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสาร โดยการฝึกฝนภารกิจ 3 ขั้นตอน ได้แก่ ได้แก่

1. การทำภารกิจงานคู่

2. การอภิปรายกลุ่มย่อย

3. การนำเสนอเป็นงานเดี่ยว

Bao and Thang (2018)(2020) ได้สังเคราะห์กรอบสำหรับความมั่นใจในตนเองในการสื่อสารด้วยวาจาซึ่งประกอบด้วยปัจจัย 5 ประการ ได้แก่ ทศนคติภาษา (attitude) ภาษากาย (body language) การใช้ภาษาและเนื้อหา (language use and contents) การตอบสนอง (response) และพฤติกรรมที่เป็นนิสัย (habitual behaviors)

ภาพที่ 3 กรอบสำหรับความมั่นใจในตนเองในการสื่อสารด้วยวาจา

ตารางที่ 12 ตารางสังเคราะห์องค์ประกอบของความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ

	Fatima (2020)	Abdullah (2020)	Adnan (2020)	Habiburrahim (2020)	Rofi'i (2020)	Gürler (2015)	Koteková (2013)	Wu (2011)	Park (2005)
องค์ประกอบของ ความมั่นใจ ในการสื่อสาร ภาษาอังกฤษ									
1. มีความเชื่อมั่นว่า สามารถฟัง-พูด ภาษาอังกฤษได้ โดย ไม่ได้กังวลว่ามีความรู้ ทางภาษาอยู่ในระดับ ใด (self-reliance)	/	/	/	/	/	/	/	/	/
2. สามารถแสดง ความคิดเห็นได้อย่าง คล่องแคล่ว และมี การนำเสนอแนวคิด ของตนเองได้ดี (self- expression)	/	/	/	/	/	/	/	/	/
3. มีส่วนร่วมใน กิจกรรมฟัง-พูดต่อ หน้าชุมชน (participation)	/	/	/	/	/	/	/	/	/
4. มีเป้าหมายในการ สื่อสาร (communication goals)			/	/	/	/	/		

จากตารางที่ 12 มีรายละเอียดดังนี้

1. มีความเชื่อมั่นว่าสามารถฟัง-พูดภาษาอังกฤษได้ โดยไม่ได้กังวลว่ามีความรู้ทางภาษาอยู่ในระดับใด (self-reliance) โดยเชื่อว่าการพูดแบบไม่ถูกหลักไวยากรณ์ก็ไม่จำเป็นต้องอาย แต่การพูดอย่างต่อเนื่องและการสร้างรอยยิ้มจะเป็นส่วนช่วยในการสร้างความประทับใจให้ผู้ฟัง

2. สามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างคล่องแคล่ว และมีการนำเสนอแนวคิดของตนเองได้ดี (self-expression) มีการจำเป็นประโยคหรือวลี เพื่อที่จะช่วยในการนำไปใช้ในการพูดสนทนาได้อย่างเต็มที่ โดยเมื่อผู้เรียนมีความมั่นใจ จะทำให้กล้าที่จะคิด และนำเสนอในสิ่งที่ตนเองคิด ทำให้ดูเป็นธรรมชาติ เพราะเหตุจากการที่ผู้เรียนสามารถจัดความกลัวออกไปได้

3. มีส่วนร่วมในกิจกรรมฟัง-พูดต่อหน้าชุมชน (participation) โดยเมื่อผู้เรียนมีความมั่นใจ จะให้ผู้เรียนสามารถเข้าร่วมกิจกรรมกับผู้อื่นได้โดยไม่กังวลว่าผู้อื่นจะตำหนิ

4. มีเป้าหมายในการสื่อสาร (communication goals) ผู้เรียนพร้อมที่จะพัฒนาตนเอง เพราะผู้เรียนมีแรงจูงใจ และมีความเข้าใจความสำคัญของภาษา เกิดแรงจูงใจในการใช้ภาษา และเชื่อมั่นว่าตนเองจะสามารถพัฒนาตนเองต่อไปได้

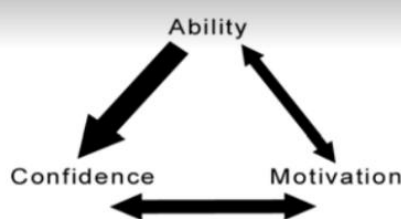
3.4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ

Wu et al. (2011) ได้กล่าวว่ากลุ่มเป้าหมายของงานวิจัยนี้ได้แก่ นักศึกษา สาขาธุรกิจ มหาวิทยาลัยในประเทศไต้หวันจำนวน 227 คน โดยปัญหาที่พบ เนื่องจากในประเทศไต้หวันมีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบ EFL กล่าวคือเป็นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ซึ่งทำให้ผู้เรียนไม่ได้มีโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษโดยทันที (Lan,2005) นอกจากนี้การเรียนการสอนนั้นค่อนข้างที่จะล่าช้าหลัง รูปแบบการเรียนการสอนเน้นการจำ โดยสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ยังขาดการมีปฏิสัมพันธ์กับเจ้าของภาษาหรือการใช้สื่อการเรียนการสอนที่สอดคล้องและส่งเสริมการเรียนรู้ (Su,2008) ซึ่งผลที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอนในลักษณะนี้ทำให้ผู้เรียนขาดแรงจูงใจในการเรียนรู้ ส่งผลต่อความสามารถในการเรียนรู้ภาษายังอยู่ในระดับต่ำกว่าที่ควรจะเป็น

จากปัญหาที่กล่าวมาพบว่า มีครูผู้สอนหลายท่านพยายามออกแบบการเรียนการสอนที่จะช่วยแก้ปัญหาดังกล่าว โดยการสร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ หลักสูตรสองภาษา และการนำเทคโนโลยีมาใช้บูรณาการและสนับสนุนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ การเรียนรู้

เชิงรุก การเรียนรู้ในสภาพจริง ซึ่งยังคงส่งเสริมสมรรถนะในการสื่อสารทางภาษาด้วย โดยกรอบของการดำเนินการ ประกอบด้วยรูปแบบของการเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การเรียนรู้แบบเชิงรุก การใช้สื่อการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ตามสภาพจริง การมีปฏิสัมพันธ์แบบออนไลน์กับเจ้าของภาษา โดยการใช้รูปแบบของ Video Conference พุดคุยกับอาจารย์ชาวอเมริกัน ซึ่งกิจกรรมนี้จะช่วยในการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน อีกทั้งส่งเสริมแรงจูงใจและความมั่นใจในการเรียนรู้ภาษาอีกด้วย

จากสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบเดิมที่ไม่ได้จัดเพื่อส่งเสริมความสามารถของผู้เรียนได้ตรงกับวัตถุประสงค์ที่จะพัฒนาทักษะทางการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียนมากนัก จึงได้ทำการศึกษาความสอดคล้องของ Motivation, Confidence และ ability มีความเกี่ยวข้องกัน แรงจูงใจสามารถเพิ่มขึ้นได้อย่างรวดเร็วหากมีการกระตุ้นเชิงบวก แต่ความสามารถนั้นจำเป็นต้องใช้เวลาในการศึกษาและฝึกฝนด้วย ส่วนความมั่นใจนั้นเป็นสิ่งที่สะท้อนจากทั้งแรงจูงใจและความสามารถ โดยความมั่นใจจะเพิ่มขึ้นหรือลดลง ก็ต่อเมื่อมีความสามารถเพิ่มขึ้น และมีความกังวลลดลง ดังนั้น สิ่งที่จะช่วยกระตุ้นความมั่นใจนั้นก็ ได้แก่ การเสริมแรงด้วยการกระตุ้นเชิงบวก และการส่งเสริมความสามารถ ซึ่งการส่งเสริมนี้ อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษ EFL จึงได้ใช้โอกาสนี้ในการพัฒนาโดยการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เห็นถึงเป้าหมายในชีวิตของตนเอง กระตุ้นการเรียนรู้แบบเชิงรุก ซึ่งให้เห็นถึงเป้าหมายในการเรียนรู้ภาษา โดยการศึกษา EFA ความสัมพันธ์ของทั้ง 3 ตัวแปร

ภาพที่ 4 แสดงความสัมพันธ์ของความมั่นใจและแรงจูงใจและความสามารถในการสื่อสาร

จากการศึกษาความสัมพันธ์พบว่า หัวใจสำคัญในการเรียนรู้ที่น้อยอยู่คือการส่งเสริมการเรียนรู้แบบเชิงรุกในรูปแบบที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งในลักษณะนี้ จะทำให้เกิด enjoyment ความสนุกสนานในการเรียนรู้ จากนั้นจึงส่งผลต่อความสามารถ แรงจูงใจ และส่งผลไปถึงความมั่นใจในการเรียนรู้ต่อไป ในอีกประการสำคัญคือ การใช้เทคโนโลยีมาช่วยส่งเสริม โดยจากการสำรวจพบว่า การใช้เทคโนโลยี video conference กับชาวต่างชาติ เป็นการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ทางภาษาที่ผู้เรียนสามารถเข้าถึงได้ง่าย

Fatima et al. (2020) ได้กล่าวว่ากลุ่มเป้าหมายในที่นี้ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยรัฐจำนวน 234 คน โดยปัญหาที่พบในงานวิจัยนี้อันเนื่องมาจากเทรนด์ในปัจจุบันที่เห็นว่า การสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษมีส่วนสำคัญในการพัฒนาศักยภาพของแต่ละบุคคลและจะเป็นสิ่งที่ส่งเสริมความสำเร็จในกระบวนการเรียนรู้ภาษาด้วย ซึ่งในปัจจุบัน ผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ จากการศึกษาชี้ให้เห็นว่า ความพร้อม ความตั้งใจและความยินดีที่จะสื่อสารภาษาอังกฤษยังมีไม่มากนัก โดยส่วนมากผู้เรียนจะเลือกบุคคลเฉพาะที่ตนเองต้องการสื่อสารเท่านั้น ผู้วิจัยในงานนี้จึงมีความสนใจที่จะศึกษาตัวแปรที่ส่งผลต่อความเต็มใจ ความยินดีที่จะสื่อสารภาษาอังกฤษ

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษากับตัวอย่าง นักศึกษามหาวิทยาลัยผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ จำนวน 234 คน ในประเทศปากีสถาน อายุตั้งแต่ช่วง 18-27 ปี เป็นผู้ที่ต้องเรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับ และไม่เคยมีประสบการณ์ในการเดินทางไปอาศัยอยู่หรือเรียนในต่างประเทศมาก่อน โดยผู้วิจัยทำการออกแบบสอบถามที่มีต้นแบบมาจาก Weaver (2005) โดยเป็นแบบวัดความเต็มใจ ความยินดีในการสื่อสาร (Willingness to Communicate) โดยทำการสอบถามโดยมีตัวแปรหลักๆจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จำนวน 5 ตัวแปร ที่คาดว่าจะส่งผลต่อความเต็มใจในการสื่อสาร (WTC)

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ก็ได้พบตัวแปรที่คาดว่าจะส่งผลต่อความเต็มใจในการสื่อสาร โดย WTC เป็นลักษณะที่แสดงออกมาในการสื่อสารทางภาษา โดยได้รับผลมาจาก 5 ตัวแปรสำคัญ ได้แก่ Openness to experience - เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความชาญฉลาดหลักแหลม ความสงสัยใคร่รู้ การมองการไกล Extraversion Perceived - แสดงให้เห็นถึงความมีพลังความแว่วแน่ การเข้าสังคม ความกระตือรือร้น ความเปิดเผย Communicative Competence - แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการดึงเอาศักยภาพของตนเองมาใช้ในการสื่อสารภาษา Communication anxiety - แสดงให้เห็นถึงการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน การร่วมกิจกรรม การนำเสนอ English Classroom Environment - แสดงให้เห็นถึงการสนับสนุนของอาจารย์ผู้สอน การเกาะกลุ่มของผู้เรียน และทิศทางในการกำหนดภาระงาน

ผลจากการสำรวจพบว่าการส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีความหมาย มีความสำคัญต่อผู้เรียนในด้านความเต็มใจที่จะสื่อสารภาษาอังกฤษกับใครก็ได้อย่างมั่นใจ โดยการมี WTC นั้นจะกลายเป็นความมั่นในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ซึ่งความมั่นใจนั้น หมายถึงความเชื่อของบุคคลว่าตนเองจะสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่แสดงความกลัว ตัดความกังวลและความประหม่าออกไป

โดยการที่จะเกิดสิ่งเหล่านี้ได้นั้นจากการศึกษา จะต้องมีการจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และสร้างแรงจูงใจในการสื่อสารให้ผู้เรียนด้วย

Abdullah et al. (2019) ได้กล่าวว่ากลุ่มเป้าหมายในครั้งนี้ได้แก่นักศึกษาจำนวน 27 คน จากประเทศโอมาน โดยเป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนรายวิชาทักษะการสื่อสารขั้นสูง ซึ่งผู้วิจัยได้กล่าวถึงปัญหาที่พบว่า ในปัจจุบันนั้นมีความท้าทายเกี่ยวกับผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศว่าจะทำอย่างไรให้ผู้เรียนนั้นสามารถสื่อสารได้ประสบความสำเร็จในการใช้ภาษาในชั้นสูงในสถานการณ์ที่กล่าวได้ว่า ภาษาอังกฤษมีบทบาทในทุกๆวงการ ไม่ว่าจะเป็นวงธุรกิจ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การสื่อสารมวลชน การคมนาคม และอื่นๆ และเป็นสิ่งที่จำเป็นในชีวิตของคนเรา เป็นการสร้างโอกาสในหลายๆทาง ที่จึงเป็นที่มาของการศึกษานี้

การออกแบบการเรียนการสอน โดยการใช้ Flipped Classroom Model มาส่งเสริมความมั่นใจและทำการศึกษาค้นคว้าโดยให้ผู้เรียนทำแบบประเมินตนเอง ด้านความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ (English Speaking Performance Questionnaire: SCESPO) และการเก็บข้อมูลเพิ่มเติมด้วยการศึกษาจากบันทึกสะท้อนคิดของผู้เรียน และการสัมภาษณ์เป็นกลุ่ม ทำการศึกษาโดยแบ่งเป็น 3 ระยะ ได้แก่ ก่อน ระหว่าง และหลัง โดยการใช้สถิติเชิงสรุปอ้างอิง (Anova)

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองนั้นยังคงประสบปัญหาว่าผู้เรียนยังคงมีความยากลำบากในการสื่อสาร ยังขาดประสิทธิภาพและความคล่องแคล่วในการสื่อสาร จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยสรุปพบว่า ผู้เรียนยังคงขาดความรู้ในด้านของภาษาศาสตร์ ขาดความมั่นใจ มีความกังวล ความกลัว ยังคงมีความมั่นใจที่จะสื่อสาร ซึ่งสิ่งที่เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ส่งผลให้ผู้เรียนไม่ยอมสื่อสาร นั่นคือ ความมั่นใจ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาและออกแบบการเรียนการสอนโดยการใช้ Flipped Classroom Model เพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารของผู้เรียน โดยเห็นว่าการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้โดยการนำเทคโนโลยีมาใช้ร่วมกับแนวทางการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน การจัดการกิจกรรมแบบร่วมมือ การให้ผลป้อนกลับทั้งจากครูผู้สอนและเพื่อนนั้นจะช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการสื่อสารมากขึ้น ผลจากการใช้รูปแบบการใช้ Flipped Classroom Model มาส่งเสริมความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ โดยทำการศึกษา 3 ระยะพบว่า FCM ช่วยส่งเสริมความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนอย่างมีนัยสำคัญ

Adnan, Abidin, and Hakim (2020) ได้กล่าวว่าตัวอย่างของงานวิจัยนี้ ได้แก่ กลุ่มวิจัยทำงานจากประเทศมาเลเซีย โดยทำการคัดเลือกจากการแบ่งผู้เรียนตามความสามารถเป็นกลุ่ม อ่อน

ปานกลาง และสูง โดยมีการทดสอบก่อน กลุ่มอายุของตัวอย่างได้แก่ช่วง 25-35 ปี เนื่องจากความมั่นใจเป็นปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์ต่อความตั้งใจในการสื่อสาร โดยทักษะในการพูดเป็นทักษะพื้นฐานที่ไม่สามารถที่จะปฏิเสธไม่ได้ทั้งในภาคอุตสาหกรรม ธุรกิจ สถาบันต่างๆ เป็นเครื่องมือที่จะทำให้ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน จากงานวิจัยที่ผ่านมา ผลจากความตั้งใจในการสื่อสารจะช่วยส่งเสริมความมั่นใจของแต่ละบุคคลในชั้นเรียน ความมั่นใจของผู้เรียนภาษาอังกฤษจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าที่จะสื่อสารในห้องเรียนและไม่อายที่จะสื่อสารและอภิปรายในห้องเรียนด้วยความมั่นใจในการสื่อสาร อีกทั้งยังช่วยทำให้เกิดเป้าหมาย

งานวิจัยนี้เน้นไปที่ทักษะการพูด โดยทำการพัฒนาบทเรียน Oral Communication Skill (OCS) โดยมีการแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ วัตถุประสงค์เพื่อการส่งเสริมการเรียนรู้ผ่านการกระทำ มีรูปแบบการเรียนรู้เป็นขั้นตอนเพื่อส่งเสริมความมั่นใจของผู้เรียนที่จะส่งต่อถึงความตั้งใจในการสื่อสาร ลักษณะของกิจกรรมของ OCS ได้แก่ 1. การทำภารกิจงานคู่ 2. การอภิปรายกลุ่มย่อย 3. การนำเสนอเป็นงานเดี่ยว โดยหัวข้ออ้างอิงมาจาก International English Language Testing System (IELTS) โดยการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ การสังเกต (ดูจากความถี่ในการถาม-ตอบ) การบันทึกสะท้อนคิด โดยดูจากสิ่งที่ผู้เรียนสะท้อนออกมา เป็นความรู้สึก การสะท้อนจากรูปแบบการใช้ OCS ความรู้สึกหลังจากการทำภารกิจ

จากการทำงานกิจกรรมในรูปแบบ Oral Communication Skill (OCS) 12 สัปดาห์ และมี 12 Oral Tasks พบว่า ระดับของความมั่นใจเพิ่มขึ้น โดยเป็นการทำกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง โดยความมั่นใจมีผลมาจาก ปริมาณและคุณภาพของการมีปฏิสัมพันธ์ในกิจกรรม อีกทั้งขึ้นอยู่กับระดับความกังวล จากการใช้รูปแบบ Oral Communication Skill (OCS) เป็นการจัดรูปแบบการเรียนรู้ดังกล่าว ช่วยส่งเสริมความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ ผ่านกิจกรรมต่างๆ ซึ่งพัฒนาการจะเพิ่มขึ้น เริ่มต้นจาก งานคู่ งานกลุ่ม นำเสนองานเดี่ยว

Habiburrahim et al. (2020) ได้กล่าวว่าตัวอย่างของงานวิจัยนี้เป็นนักศึกษาจากประเทศอินโดนีเซีย เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 108 คน (ชาย 77 หญิง 31) อายุ 19-20 ปี ที่ลงทะเบียนในรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษ โดยการศึกษาเป็นรูปแบบของกรณีศึกษา ทำการคัดเลือกผู้เรียนออกมาจำนวน 10 คน ปัญหาที่พบนั้น ในภาพรวมคือ อุปสรรคในการเรียนภาษาที่ทำให้ผู้เรียนไม่ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย ได้แก่ ความวิตกกังวล โดยความวิตกกังวลจะทำให้ผู้เรียนไม่สามารถถ่ายทอดแนวความคิดของตนเองออกมาเพื่อสื่อสารกับผู้อื่น เนื่องจากกังวลในเรื่องของความ

ผิดพลาด อีกทั้งผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศไม่ได้ทำการฝึกฝนในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้พฤติกรรมที่แสดงออกมาจะอยู่ในรูปแบบของความเงียบ สภาพจิตใจไม่รับกับการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ ส่งผลให้ไม่ร่วมมือหรือกิจกรรมการเรียนการสอน ขาด Engagement ในห้องเรียน ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการสร้างสภาพแวดล้อมเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ในการสื่อสารภาษาด้วย

วัตถุประสงค์ของการศึกษาในครั้งนี้เพื่อค้นหาสาเหตุของความวิตกกังวลและหาทางที่เหมาะสมในการจัดการกับปัญหานี้ โดยงานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ โดยผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์ผู้เรียนเพื่อศึกษาถึงสาเหตุของความวิตกกังวลที่มีต่อการเรียนภาษา โดยมีระยะเวลาในการสัมภาษณ์ต่อคนที่ระยะ 30-60 นาที ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยกรถอดความและแบ่งเป็นกลุ่ม

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับความวิตกกังวล พบว่าความวิตกกังวลเป็นการรับรู้ส่วนบุคคล เป็นความเชื่อ ความรู้สึก พฤติกรรมด้านลบที่แสดงออกมา เป็นความไม่สะดวกใจ ความกังวล โดนเกิดจากการขาดความมั่นใจในความสามารถของตนเอง กังวลที่จะพูดและนำเสนอในในกลุ่ม หน้าชั้นเรียน การตอบคำถาม รวมไปถึงการร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน ก่อให้เกิดความไม่ตั้งใจที่จะสื่อสาร คิดว่าผู้อื่นทำได้ดีกว่าคิดว่าตนเองทำได้แย่หรือผิดเมื่ออยู่ต่อหน้าเพื่อน และจากการสัมภาษณ์พบว่าจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีความสอดคล้องกันกับงานวิจัยดังกล่าว โดยแบ่งเป็นประเด็นเกี่ยวกับสาเหตุของความวิตกกังวล ดังนี้ 1. Personal self. 2. Personal traits 3. Low self-confidence 4. Lack of competency 5. The classroom activities 6. Spontaneous speaking and performance 7. Direct feedback of the mistakes ผลของความวิตกกังวลยังส่งผลให้เกิดพฤติกรรมดังนี้ 1. ผู้เรียนมีอุปสรรคในการนำเสนอ แนวความคิดของตนเอง 2. ลืมว่าจะสื่อสารอะไรเนื่องจากวิตกกังวล นอกจากนี้ยังมีการค้นพบแนวทางในการจัดการกับความวิตกกังวล ได้แก่ 1. การปฏิเสธความรู้สึกในแง่ลบ โดยการร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน ใช้วิธีการต่อสู้กับความวิตกกังวลนั้น 2. ได้รับการสนับสนุนจากเพื่อน ซึ่งจะช่วยให้งานผ่านไปได้ 3. ฝึกฝนเพิ่มเติมนอกเหนือจากในชั้นเรียน ประเด็นสุดท้าย คือ Do nothing โดยผู้เรียนได้อธิบายเพิ่มเติมว่าขาดแรงจูงใจในการเรียนและการพัฒนาตนเอง

จากการศึกษาพบว่า สิ่งที่ผู้สอนจะต้องตระหนักถึงคือ ความวิตกกังวลนั้นมาจากหลายสาเหตุ เป็นปัจจัยทั้งภายในและภายนอก ครูผู้สอน สภาพแวดล้อมรอบตัว เพื่อนๆ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ควรเน้นการจัดกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อลดความวิตกกังวลในชั้นเรียน ซึ่งจะเป็นการ

ส่งเสริมความมั่นใจในการเรียนรู้ภาษา เพื่อส่งเสริมความรู้สึกเชิงบวกที่สนับสนุนให้ผู้เรียนได้พัฒนาภาษาได้อย่างดี

Rofi'i and Nurhidayat (2020) ได้กล่าวว่ากลุ่มเป้าหมายในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาฝึกสอนรายวิชาภาษาอังกฤษ โดยทำการวิจัยเนื่องจากเห็นว่า ทักษะการพูดเป็นทักษะที่มีความสำคัญในระดับนานาชาติ และเป็นทักษะสำคัญในการทำงาน การประกอบอาชีพในอนาคต โดยผู้วิจัยมีความตั้งใจที่จะศึกษาเพื่อตอบปัญหาในการวิจัย 2 ข้อ ได้แก่ 1. การนำเสนอจะช่วยให้พัฒนาผู้เรียนในด้านทักษะการพูดอย่างไร 2. จะใช้รูปแบบและเครื่องมือในการนำเสนอแบบในการพัฒนาการพูด ปัญหาที่พบจากการพูดจากการศึกษา ได้แก่ 1. lack of qualified teacher 2. lack of motivation 3. lack of standard textbooks 4. lack of standard curriculum

ในการวิจัยครั้งนี้มีการใช้รูปแบบการนำเสนองาน (Presentation) ร่วมกับการใช้ PowerPoint Presentation ประกอบการนำเสนอ โดยประโยชน์ของการใช้ PowerPoint นั้น จากการงานวิจัย ได้กล่าวว่า จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถบูรณาการสื่อต่างๆเข้ากับเนื้อหาเพื่อนำเสนอ การใช้ภาพประกอบ วิดีทัศน์ ภาพเคลื่อนไหว ทำให้เกิดการนำเสนออย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้วิจัยดำเนินการวิจัย โดยให้ผู้เรียนทำแบบสอบถามก่อนการวิจัย ต่อด้วยรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการพูด โดยการนำเสนอ โดยให้ผู้เรียนมีการเวียนกลุ่มไปเรื่อยๆ และฝึกนำเสนอร่วมกับการทำ PPT และทำแบบสอบถามหลังการฝึกนี้

จากการศึกษาความวิตกกังวลของผู้เรียนที่มีต่อการพูด 1. Linguistic factors - Grammar errors) 2. Psychological Factors - Fear of making mistakes 3. Unknown Factors - Environment จากการศึกษาพบว่า ทักษะการพูดเป็นทักษะที่จะส่งผลต่อความเข้าใจต่อทั้งผู้พูดและผู้ฟัง นอกจากนี้ ทักษะการพูดเป็นกระบวนการสื่อสารที่มีผู้พูด ผู้ฟังที่มีประสิทธิภาพ เกิดความเข้าใจตรงกัน ซึ่งมีองค์ประกอบที่ส่งผลต่อทักษะการสื่อสาร ได้แก่ 1. Language Competence 2. Talk more - Learn more - High Motivation - Want to talk 3. Acceptable Language 4. Topic related to age, easy to understand 5. มีการ Guide การนำเสนอเป็นการฝึกฝนทักษะการส่งข้อมูลให้แก่ผู้ฟัง เป็นรูปแบบที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการพูดนำเสนอโดยใช้สื่อ โดยการใช้ PPT ประกอบการนำเสนอ ช่วยในกระบวนการเรียนรู้ โดยการเตรียมเนื้อหา การดึงดูดจิตใจผู้ฟัง การส่งสาร การฝึกการจัดการที่ดี

Koteková (2013) ได้กล่าวว่า เนื่องจาก Learners' self-esteem นั้นมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ภาษาในชั้นเรียน เพราะความรู้สึกของผู้เรียนนั้นจะส่งผลต่อความสามารถที่จะเรียนรู้ในชั้นเรียน ดังนั้นจึงมีการศึกษาเพื่อให้ได้มาซึ่งวิธีการสอนที่เหมาะสม ที่จะส่งเสริมทั้งทางด้านความรู้ความสามารถในการเรียนรู้และสื่อสารภาษาอังกฤษ และการเรียนรู้ที่ส่งเสริมต่อปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อความมั่นใจในการเรียนรู้ของผู้เรียน การศึกษาในครั้งนี้ผู้สอนเริ่มจากการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในชั้นเรียน แล้วนำมา สร้างแบบวัดเพื่อวิเคราะห์รูปแบบการส่งเสริมความมั่นใจและการจัดการเรียนการสอน จากนั้นมีการสัมภาษณ์เพิ่มเติม ลักษณะของข้อคำถามจะสอบถามในประเด็นภายในจิตใจ ทหาสาเหตุที่ผู้เรียนรู้สึกไม่สะดวกใจที่จะสื่อสาร ทหาสาเหตุของการมี low self-esteem ที่มีต่อการเรียนภาษา อีกทั้งสอบถามเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน แล้วนำมาวิเคราะห์เป็นแนวทางส่งเสริมการเรียนรู้

การเรียนการสอนก่อนที่จะมีการวิจัยคือ การที่การเรียนการสอนภาษาจะเน้นไปที่การให้ความรู้ความ การส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารเพียงอย่างเดียว เน้นคำศัพท์ ไวยากรณ์ แต่จากงานวิจัยนี้ได้เพิ่มประเด็นในการศึกษา เป็นความท้าทาย 2 ประการ ได้แก่ Provide Knowledge and Information และ Discover the best way to awake the learners' willing to communicate ซึ่งหมายถึงไม่เพียงแต่การส่งเสริมความสามารถในการสื่อสาร แต่ยังคงกล่าวถึงการส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารด้วย เนื่องจากความมั่นใจนั้นคือ ความเชื่อในความสามารถของตนเอง การที่ผู้เรียนมีแรงบันดาลใจในการสื่อสาร การที่ผู้เรียนสามารถกำจัดความกลัว มีความคิดในแง่บวกและรู้สึกผ่อนคลายเมื่อต้องสื่อสารภาษาอังกฤษท่ามกลางบุคคลอื่นๆ จากการศึกษาพบว่า CONFIDENCE MASTERY ที่ค้นพบจากการสังเกต ทำแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ ประกอบด้วย

1. Using (Positive) quotes to inspire towards positive mindset
2. Assessment in the service of student's confidence
3. Notices written on the board
4. 'Open mind' topic
5. Dialogues guided by more confident students
6. Self-assessed tests

Gürler (2015) ได้กล่าวว่าความมั่นใจเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้เรียนต้องมีในการเริ่มต้นการสนทนา เป็นองค์ประกอบสำคัญในการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยงานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความมั่นใจและทักษะการพูดของผู้เรียน ELT (English Language Teaching) และผู้เรียน ELL (English Language and Literature) นอกจากนี้ยังศึกษาความแตกต่างของผู้เรียน

ทั้ง 2 สาขา และความแตกต่างด้านเพศด้วย โดยศึกษาจากผู้เรียนจำนวน 77 คน จากทั้ง 2 สาขา ดังกล่าว จากสาขา ELT จำนวน 56 คน และ ELL จำนวน 21 คน

งานวิจัยนี้เก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความมั่นใจในตนเอง กับความสามารถในการพูด นอกจากนี้ยังศึกษา ความสามารถในการพูดและความมั่นใจในการสื่อสาร ภาษาอังกฤษว่ามีความสัมพันธ์กับสาขาวิชาและเพศหรือไม่

จากการศึกษาพบว่า ความมั่นใจในตนเองส่งผลต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดย ผู้เรียนที่มีความตระหนักถึงความสามารถของตนเอง มีความรักตนเองและตระหนักถึงอารมณ์ ความรู้สึกของตนเอง จะมีคะแนนในการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่าผู้ที่ไม่มีความตั้งใจในการสื่อสารและ ขาดความมั่นใจ เนื่องจากความคล่องแคล่วและความแม่นยำในการพูด จะมีบทบาทสำคัญในการ สื่อสาร

ความมั่นใจในตนเองส่งผลต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ เมื่อเปรียบเทียบ ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของทั้ง 2 สาขา พบว่ามีความแตกต่างกัน โดย ELT มีคะแนนใน การพูดภาษาอังกฤษสูงกว่า ELL แต่เพศไม่แตกต่างกัน และเมื่อเปรียบเทียบระดับความมั่นใจในการ สื่อสารภาษาอังกฤษ พบว่า เพศ ส่งผลต่อความมั่นใจ ส่วนสาขาวิชาไม่ส่งผลต่อความมั่นใจ

Park and Lee (2005) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของงานวิจัยว่า เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของ anxiety , self-confidence และ oral performance ของผู้เรียน กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้เรียน L2 ใน ประเทศเกาหลี จำนวน 132 คน การศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ออกแบบแบบสอบถาม เกี่ยวกับ anxiety, self-confidence และแบบสังเกต oral performance ของผู้เรียนโดยใช้ criteria จากนั้น ทำการวิเคราะห์ด้วยสถิติ ANOVA ผู้วิจัยทำการศึกษาองค์ประกอบของ anxiety และ self-confidence หลังจากนั้นก็วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของ anxiety, self-confidence และ oral performance ของผู้เรียน เป็นการศึกษาเพื่อให้เข้าใจว่าผู้เรียนมีความรู้สึกอย่างไรเกี่ยวกับการเรียน ภาษาอังกฤษ อีกทั้งศึกษากระบวนการที่อยู่ภายในที่จะเป็นแนวทางในการออกแบบกระบวนการสอน ในอนาคต

ในการเรียนรู้ภาษา ตัวแปรที่สำคัญ 2 ตัวแปรนั้นมาจากตัวแปรเกี่ยวกับความรู้ความสามารถ และตัวแปรที่อยู่ภายในจิตใจ ซึ่งทั้ง 2 องค์ประกอบนี้จะส่งผลต่อความสามารถในการเรียนรู้และ ความสำเร็จในการเรียนรู้ของผู้เรียนภาษา แต่อย่างไรก็ตาม โดยส่วนมาก งานวิจัยก็จะเน้นไปที่การ ส่งเสริมความรู้ความสามารถและทักษะมากกว่า ดังนั้น การศึกษาความสัมพันธ์ของทั้ง 2

องค์ประกอบจึงเป็นสิ่งจำเป็น ที่จะสามารถยืนยันและแสดงให้เห็นภาพความสัมพันธ์ที่ชัดเจนของทั้ง 2 องค์ประกอบ จากการศึกษาพบว่า

- องค์ประกอบของ anxiety ได้แก่ communication, criticism, และ examination
- องค์ประกอบของ self-confidence ได้แก่ situational confidence, communication confidence, language potential confidence และ language ability confidence

Osboe et al. (2007) ได้กล่าวว่าการวิจัยครั้งนี้ได้ทำการศึกษานักเรียนจากประเทศญี่ปุ่นที่ประสบปัญหาความวิตกกังวลเกี่ยวกับการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยมีความท้าทายที่ว่าผู้สอนจะเอาชนะขีดจำกัดในด้านนี้และจะสามารถส่งเสริมความมั่นใจของผู้เรียนได้อย่างไร อีกทั้งจะมีวิธีการใดที่จะส่งเสริมความสนุกสนานในการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียนทั้งภายในและภายนอกชั้นเรียน โดยตัวอย่างได้แก่ ผู้เรียนจาก Eastern Japan (สาขา Foreign Language) จำนวน 62 คน และมีการสัมภาษณ์กลุ่มย่อยด้วย การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัย 2 ข้อได้แก่ 1. การหาปัจจัยที่ส่งผลต่อความมั่นใจของผู้เรียนในการเรียนภาษา 2. การศึกษาวิธีการสนับสนุนผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความมั่นใจและลดช่องว่างระหว่างความมั่นใจและความวิตกกังวล โดยทำการศึกษาจากการสำรวจ มีข้อคำถามจำนวน 30 ข้อ โดยใช้ Survey Monkey โดยในแบบสอบถามได้แบ่งเป็นประเด็นย่อยๆ ได้แก่ 1. เปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียนของผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 (เปรียบเทียบกับความสามารถในการเรียน) 2. เปรียบเทียบผู้เรียนที่เคยมีประสบการณ์ไปต่างประเทศและผู้ที่ไม่เคยมีประสบการณ์ 3. เปรียบเทียบความมั่นใจผู้เรียนจากการเปรียบเทียบกับบุคลิกของผู้เรียน 4. เปรียบเทียบความมั่นใจในการพูดในชั้นเรียน จากการศึกษาสามารถแบ่งผลการสรุปเป็น ผลจากการตอบแบบสอบถามและผลจากการสัมภาษณ์กลุ่มย่อย ผลจากแบบสอบถามพบว่า ความสามารถในการเรียนไม่ได้ส่งผลต่อความมั่นใจ บุคลิกของผู้เรียน (Introversion/extroversion) สามารถทำนายความมั่นใจในการสื่อสารของผู้เรียน อีกทั้งคู่สนทนาก็มีความสัมพันธ์กับความมั่นใจของผู้เรียนด้วย ผู้เรียนที่เคยมีประสบการณ์ไปต่างประเทศจะมีความวิตกกังวลน้อยกว่าผู้เรียนที่ไม่เคยมีประสบการณ์ดังกล่าว ในส่วนของการสัมภาษณ์รายกลุ่ม พบว่าแบ่งเป็น 5 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านครูผู้สอน ควรจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน จะส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนอย่างมาก และไม่ได้นับความถูกต้องของการทำกิจกรรมมากเกินไป อีกทั้งควรมีความเป็นกันเอง เข้าถึงง่าย ปัจจัยด้านการเข้ากลุ่มและคู่สนทนา พบว่าผู้เรียนจะรู้สึกสบายใจในการทำงานกลุ่มย่อยมากกว่ากลุ่มใหญ่ ด้านเนื้อหาสาระ พบว่า เนื้อหาที่มีความเกี่ยวข้อง

กับผู้เรียนจะส่งผลต่อความมั่นใจในการสื่อสาร ปัจจัยที่ลดความมั่นใจของผู้เรียน ได้แก่ การที่ถูกเปรียบเทียบกับผู้อื่น และความสามารถทางภาษาอยู่ระดับไม่สูงมากนัก ปัจจัยด้านกลยุทธ์ พบว่าการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนก็ส่งผลต่อความมั่นใจในการสื่อสารเช่นกัน

Othman et al. (2014) ได้กล่าวว่างานวิจัยนี้เป็นการศึกษาผลของการใช้รูปแบบ Oral Presentation ที่มีต่อความสามารถในการพูดของผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โดยในการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความมั่นใจและความสามารถในการพูดของผู้เรียน

งานวิจัยนี้มีการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความมั่นใจของผู้เรียนด้วยกิจกรรม oral presentation โดยมีการจัดกิจกรรมในรูปแบบที่ไม่เป็นทางการ เพื่อให้ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลาย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหาปัจจัยที่เกี่ยวกับความสามารถในการสื่อสารที่ซ่อนอยู่ในตัวผู้เรียน ศึกษาผลของ oral presentation และการศึกษากิจกรรมที่ส่งผลต่อความมั่นใจในการสื่อสารของผู้เรียน โดยมีขั้นตอนในการดำเนินงาน 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1. การวิเคราะห์สถานการณ์ก่อน พบว่าผู้เรียนมีปัญหาเรื่องความมั่นใจในการสื่อสาร ผู้วิจัยเลือกใช้รูปแบบของ oral presentation ในการแก้ไขปัญหาจากความสนใจและจากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 2. กระบวนการจัดกระทำ ระยะเวลาที่ผู้วิจัยใช้ เป็นระยะเวลาทั้งหมด 5 สัปดาห์ 3. ศึกษาผลโดยทำการประเมินผู้เรียนโดยผลที่ได้ต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบบันทึกสะท้อนคิดของผู้วิจัย และ ผลการสัมภาษณ์ผู้เรียน

จากปัญหาที่ผู้เรียนขาดความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษนั้น มีสาเหตุมาจากความกลัว การถูกตัดสิน และการเป็นตัวตลกของเพื่อน พวกเขาจึงมีกลไกการป้องกันตัว และกลไกการป้องกันตัวนี้ทำให้พวกเขาเลือกที่จะเงียบมากกว่าพูด และเมื่อพูดน้อย การพัฒนาทักษะในด้านนี้จึงลดน้อยตามไปด้วย ข้อค้นพบในงานนี้จากการออกแบบกิจกรรมและการจัดกิจกรรม oral presentation พบว่า การจัดกิจกรรมที่หลากหลาย การจัดสภาพแวดล้อมที่อบอุ่น และเป็นมิตรส่งผลต่อความมั่นใจของผู้เรียน

ความมั่นใจในการสื่อสารนั้นมีองค์ประกอบที่สำคัญในการที่จะสามารถสร้างขึ้นมานได้ นั่นคือ การส่งเสริมด้านทัศนคติและความสามารถ อีกทั้งพบว่าปัจจัยที่ลดความมั่นใจของผู้เรียน ได้แก่ ความวิตกกังวล เพราะความวิตกกังวลจะลดความสามารถในการปรับตัวในสภาพของผู้เรียนและทำให้ผู้เรียนขาดเป้าหมายในการเรียนรู้ ดังนั้นจึงส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วย อีกทั้งสิ่งที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความตั้งใจในการสื่อสาร คือ การที่ผู้เรียนมีเป้าหมายในการศึกษาต่อในระดับที่

สูงขึ้น นอกจากนี้การส่งเสริมความทางภาษาก็มีความสำคัญ เพราะฉะนั้นการเสริมความรู้ในด้าน คำศัพท์และไวยากรณ์จึงส่งผลต่อความมั่นใจด้วย

Zondag, Larsen, Guldal, and van den Tillaar (2020) ได้กล่าวว่าการวิจัยนี้มี วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้กิจกรรม improvisation หรือกิจกรรมการพูดแบบฉับพลันเพื่อ ส่งเสริมความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน โดยตัวอย่างได้แก่ นักศึกษาครูจาก Norwegian University จำนวน 57 คน การใช้รูปแบบ improvisation activities หรือกิจกรรมการพูดแบบ ฉับพลัน ไม่มีบทพูด ไม่ได้วางแผนล่วงหน้า ได้แก่ 1. story telling 2. conversation 3. status expressions จากการศึกษาพบว่าในการใช้รูปแบบกิจกรรมนี้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการพูดเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญ พบว่ารูปแบบการเรียนรู้แบบสนุกรสนาน การเรียนรู้ร่วมกัน และengagement ใน การเรียนรู้ของผู้เรียน จะช่วยส่งเสริมความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนในการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ

Boonkit (2010) ได้กล่าวว่าการพูดเป็นหนึ่งในสี่ทักษะใหญ่ที่ได้รับการพัฒนาเพื่อเป็นวิธีการ สื่อสารที่มีประสิทธิภาพทั้งในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่หนึ่งและภาษาที่สอง ภาษาต่างประเทศ และบริบทการเรียนรู้ ในสภาพแวดล้อมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็น ภาษาต่างประเทศ (EFL) วิธีเพิ่มความสามารถในการพูดและความมั่นใจสำหรับนักศึกษาระดับ ปริญญาตรีมักจะเป็นคำถามที่สำคัญที่ในหมู่อาจารย์ผู้สอนกำลังหาคำตอบ ความกังวลนี้นำไปสู่การ วิจัยเชิงคุณภาพ ออกแบบเป็นการศึกษาเชิงปฏิบัติการในหลักสูตรปกติโดยใช้วิธีการพัฒนา ความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียน ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าความมั่นใจ ความคิดสร้างสรรค์ หัวข้อ ต่างๆและความสามารถในการพูดเป็นประเด็นสำคัญของการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน

Bao and Thang (2018) ได้กล่าวว่าการวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อ เสริมสร้างความมั่นใจในการเรียนภาษาอังกฤษผ่านกิจกรรมในชมรมภาษาอังกฤษ ตามกรอบนโยบาย การพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของรัฐบาลเวียดนาม การวิจัยเชิงนี้มีผู้เข้าร่วม จำนวน 45 คน โดยใช้ระยะเวลารวบรวมข้อมูลในการประชุม 1 ชั่วโมง จำนวน 12 ครั้ง และใช้ แบบสอบถาม จำนวน 44 ข้อในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติของผู้เข้าร่วมต่อการ เรียนภาษาอังกฤษและพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับความมั่นใจ ผ่านการสะท้อนคิดในแต่ละกิจกรรม และ นำข้อมูลมาวิเคราะห์ ผลการวิจัยพบว่าการเข้าร่วมชมรมภาษาอังกฤษส่งผลต่อประสิทธิภาพในการ พัฒนาความมั่นใจของนักเรียน ทั้งนี้ควรให้ความสำคัญกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับดนตรีและโต้ตอบ แบบรวดเร็วมากยิ่งขึ้น

Tridinanti (2018) ได้กล่าวว่างานวิจัยในครั้งนี้มุ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวล ความมั่นใจในตนเอง และความสำเร็จในการพูดของนักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษเป็น ภาษาต่างประเทศ (EFL) ระดับปริญญาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยเอกชนในเมืองปาเลมบัง ประเทศอินโดนีเซีย การวิจัยใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยวิธีการสัมภาษณ์ที่มีผู้ให้คะแนนสองคนและใช้แบบสอบถามสองชุด โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนภาคการศึกษาที่ 5 ($n = 28$) จากคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ และการฝึกอบรมในประเทศอินโดนีเซีย ใช้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนาและการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ ผลการวิจัยพบว่าความมั่นใจในตนเองมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับผลสัมฤทธิ์ทางการพูด ($p = .01$) โดยนักเรียนที่มีความมั่นใจในตนเองมีผลสัมฤทธิ์ในการพูดสูงขึ้น การวิจัยดังกล่าวจึงอาจสรุปได้ว่าครูและอาจารย์มีส่วนสำคัญในการกระตุ้นนักเรียนเพื่อฝึกพูดภาษาอังกฤษหน้าชั้นเรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อเป็นการเพิ่มความมั่นใจในตนเองเมื่อนักเรียนต้องสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ

ดังจะเห็นได้ว่าความมั่นใจในการบรรลุเป้าหมายของการเรียนภาษาอังกฤษนั้นเกี่ยวข้องกับ การพัฒนาทักษะการพูดของคน ๆ หนึ่ง พบตัวอย่างเช่น บุคคลที่มีความสามารถในการทำงาน แต่ ลังเลที่จะเริ่มงานเขา หรือมีความมั่นใจในตนเองต่ำทำให้เกิดความล้มเหลวในการเรียนภาษาได้ ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ระบุว่า ความมั่นใจในตนเองเกี่ยวข้องกับการเลือก (selection) แรงจูงใจ (motivation) ความพากเพียร (perseverance) ความเปราะบาง (vulnerability) และรูปแบบของความคาดหวัง ส่วนตัว (patterns of subjective expectations) ความทะเยอทะยานและอิทธิพลที่ทะเยอทะยาน ของตนเอง (ambitious) เมื่อนักเรียนมั่นใจในความสามารถของตนเองโดยไม่คำนึงถึงประสบการณ์ที่ ผ่านมา พวกเขาจะประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ จึงสามารถกล่าวได้ว่าความมั่นใจในตนเองเป็นชุด ของความเชื่อเกี่ยวกับพรสวรรค์และความสามารถของคน ๆ หนึ่ง ดังนั้นนักเรียนที่มีความมั่นใจจะ ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้เพราะพวกเขามีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองและเป็นผู้ที่ ทะเยอทะยานไม่ยอมแพ้ในการเรียน

Tsiplakides and Keramida (2009) ได้กล่าวว่าการวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเอาชนะความวิตกกังวลในการพูดภาษาต่างประเทศในห้องเรียน ภาษาอังกฤษ ในรูปแบบทฤษฎีและข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ ผู้วิจัยได้นำเสนอความเป็นมาและ ความสำคัญของการพัฒนาผู้เรียนในบริบทของประเทศกรีซ และในบริบทสากล ซึ่งความวิตกกังวลใน การพูดภาษาต่างประเทศเป็นปรากฏการณ์ทั่วไปในการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้เรียนที่มีความวิตก กังวลมักจะไม่เต็มใจเข้าร่วมการเรียนรู้ งานวิจัยดังกล่าวจึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความวิตกกังวล ทางภาษาและพัฒนากลยุทธ์สำหรับครูในการลดความวิตกกังวลในการพูดภาษาต่างประเทศ

ในส่วนการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความมั่นใจในงานวิจัยฉบับนี้ พบว่าผู้เรียนที่มีความมั่นใจในส่งผลต่อการถอนตัวและไม่มีส่วนร่วมระหว่างกิจกรรมการพูด ทั้งนี้ตัวอย่างกิจกรรมหนึ่งที่ลดทอนความวิตกกังวลและเสริมสร้างความมั่นใจในการเรียนภาษา ได้แก่ กิจกรรมโครงการ (Project work) ซึ่งช่วยให้นักเรียนมีบทบาทและความรับผิดชอบในการดำเนินงานโครงการ และสามารถเพิ่มความมั่นใจและลดผลกระทบของการรับรู้ความสามารถของผู้เรียนที่มีระดับต่ำได้ เป็นต้น

Singhanuwananon (2016) ได้กล่าวว่าการใช้ภาษาอังกฤษของผู้พูดภาษาอังกฤษที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา (NNS) ในการสื่อสารระหว่างประเทศได้เติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้ครูที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาตั้งข้อสงสัยเกี่ยวกับรูปแบบการออกเสียงภาษาอังกฤษ (RP) และแบบจำลองการออกเสียงของชาวอเมริกันทั่วไป (GA) ผู้วิจัยได้ระบุถึงความจำเป็นของการเปลี่ยนแปลงการเรียนการสอนการออกเสียงและความหมายของความเข้าใจที่ชัดเจน สำหรับกลุ่มผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EIL) ซึ่งมุ่งเน้นไปที่องค์ประกอบบางส่วนของออกเสียงภาษาอังกฤษ

โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริบทของประเทศไทย ซึ่งให้ความสำคัญกับหลักการ RP หรือ GA การตั้งคำถามการวิจัยตรวจสอบความเป็นไปได้ของแบบจำลอง EIL ในการเรียนการสอนการออกเสียงภาษาอังกฤษ เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในการเปลี่ยนแปลงรูปแบบวิธี ซึ่งส่งผลต่อความมั่นใจของนักเรียนในการใช้ ภาษาอังกฤษที่ไม่สมบูรณ์ (imperfect English)

เนื่องจากในบริบทของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในประเทศไทย เป็นกลุ่มนักเรียนที่เรียนภาษาในชั้นเรียนปกติอย่างจำกัด แต่ต้องใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษในอาชีพอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้หลังจากสำเร็จการศึกษาและเข้าทำงาน การพัฒนาและตรวจสอบการใช้ EIL model ในการสอนการออกเสียงและผลของภาษาอังกฤษที่มีต่อนักเรียนควรได้รับการพิสูจน์ว่ามีประโยชน์และยอมรับให้ใช้ได้จริงและสามารถประยุกต์ใช้ในระดับสากลได้เช่นกัน โดยการค่อย ๆ แบบจำลอง EIL เพิ่มเข้าไปในห้องเรียนที่พูดภาษาอังกฤษโดยเริ่มจากการออกเสียงเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ "ของตัวเอง" และสามารถ "เข้าใจได้"

ในด้านความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้ให้ความเห็นว่าสำเนียงที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาเป็นสิ่งสำคัญที่สุดอย่างหนึ่งสำหรับผู้คนจากชาติอื่น ๆ ที่เข้ามาอาศัยอยู่ในประเทศที่พูดภาษาอังกฤษ เนื่องจากอัตลักษณ์ของพวกเขา ทำให้อาจถูกตีตราว่าพวกเขาไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษมาตั้งแต่กำเนิด ทั้งนี้ในปัจจุบันภาษาอังกฤษในภาษาสากลสำเนียงเหมือนเจ้าของภาษาไม่ได้เป็นเป้าหมายของบรรทัดฐานการออกเสียงอีกต่อไป อย่างไรก็ตามพวกเขาอาจถูกระบุว่าเป็นผู้ที่ออกเสียงแบบ “ไม่สมบูรณ์แบบ” จากมุมมองของเจ้าของภาษา โดยผู้เรียนกลุ่มหนึ่งมีความกังวลว่าจะไม่สามารถสนทนากับเจ้าของภาษาได้ ในทางกลับกันกลุ่มที่มั่นใจในการพูดแสดงให้เห็นว่าพวกเขา

ประมาทหากพวกเขาทำผิด เพราะพวกเขาสันนิษฐานว่าทั้งคู่สนทนาที่เป็นเจ้าของภาษาและไม่ใช่เจ้าของภาษาเข้าใจว่าพวกเขาไม่ใช่เจ้าของภาษา ดังนั้นความผิดพลาดจึงเกิดขึ้นได้บ่อย

Trotsun, Yurko, Styfanyshyn, and Protsenko (2019) ได้กล่าวว่าบทความฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความเป็นไปได้ในการปรับปรุงความมั่นใจในการพูดภาษาต่างประเทศ และระบุเทคนิคสำคัญในการพูดภาษาอังกฤษอย่างมั่นใจ ทั้งนี้ผู้เขียนได้อธิบายความหมายโดยทั่วไปของความมั่นใจในการจัดการบางสิ่ง เช่น งาน ครอบครัวยุทธศาสตร์ทางสังคม หรือความสัมพันธ์ นอกจากนี้ยังสามารถอธิบายความเชื่อในตัวเองและความสามารถในการประสบความสำเร็จ ซึ่งการรักษาสมดุลที่ดีระหว่างความมั่นใจที่มากเกินไปและน้อยเกินไปเป็นเรื่องท้าทาย ทั้งนี้เทคนิคหลักสำหรับการพูดภาษาอังกฤษด้วยความมั่นใจ ประกอบด้วย 8 เทคนิคสำคัญ ได้แก่

1. ทักษะคิดเชิงบวก (be positive) เมื่อคุณกำลังฟังบทสนทนาภาษาอังกฤษให้จดจ่อกับคำศัพท์นั้น ๆ และพยายามอย่ากังวลกับคำศัพท์ที่คุณยังไม่รู้จัก เมื่อมีคนชี้ให้เห็นข้อผิดพลาดของคุณอย่าถือเป็นเรื่องส่วนตัวเพราะเป็นโอกาสที่ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ

2. รู้จักการทำผิดพลาด (practise making mistakes) แม้ว่าความผิดพลาดจะเป็นเรื่องธรรมดาของการเรียนรู้ แต่ก็อาจทำให้รู้สึกอายหรืออึดอัดเมื่อคุณทำ เพื่อเอาชนะความกลัวนั้นทำให้ตัวเองตกอยู่ในสถานการณ์ที่คุณรู้ว่าคุณผิด ตัวอย่างเช่น เข้าไปในร้านหนังสือแล้วถามว่าขายอาหารไหม มันเป็นสิ่งที่ยากที่จะทำ แต่พบว่าผู้คนมักจะตอบกลับอย่างสุภาพและเป็นมิตร

3. อ่านออกเสียง (read out loud) เพื่อที่จะพูดภาษาอังกฤษได้อย่างมั่นใจคุณต้องฝึกพูด ไม่ว่าจะเป็นการอ่านเขียนหรือฟังพูดเนื้อหาออกมามาก ๆ และฝึกฝนการอ่านออกเสียงตามสิ่งที่คุณได้ยินโดยปากและสมองของคุณจะคุ้นเคยกับการทำงานร่วมกันและในไม่ช้าจะทำให้บทสนทนาภาษาอังกฤษของคุณคล่องแคล่วขึ้น

4. ผ่อนคลาย (relax) เมื่อคุณพูดภาษาอังกฤษให้ค่อย ๆ เป็นค่อย ๆ ไป อย่าเร่งรีบ การพูดเร็วเกินไปอาจทำให้เครียด และทำให้คุณประหม่า ให้ฝึกฝนการหายใจผ่อนคลายและให้เวลากับตัวเองเพื่อลดความกดดันและช่วยให้คุณพูดได้ชัดเจนและมั่นใจมากขึ้น

5. หายใจลึก ๆ (breathe deeply) ออกซิเจนในเลือดเป็นสิ่งสำคัญในการรู้สึกมั่นใจและพูดภาษาได้ดี ดังนั้นจึงควรฝึกหายใจเข้าลึก ๆ ก่อนพูดเพื่อให้มีเวลาคิดและช่วยให้ตัวเองรู้สึกมั่นใจมากขึ้น

6. ช้าลงหน่อย (slow down) ผู้พูดภาษาอังกฤษในที่สาธารณะที่ดีที่สุดส่วนใหญ่จะพูดช้า การพูดช้าลงทำให้คุณมีความมั่นใจและได้รับความไว้วางใจมากขึ้นและยังส่งผลกระทบต่อเช่นเดียวกับการทำให้คุณมีเวลาคิดเกี่ยวกับสิ่งที่คุณกำลังจะพูดต่อไป

7. ฉายภาพความสำเร็จ (visualise success) ก่อนที่คุณจะพูดภาษาอังกฤษลองนึกถึงผลลัพธ์ที่เป็นบวกมากที่สุดของสถานการณ์นั้น ๆ เมื่อคุณรู้ว่าคุณมีเป้าหมายเพื่ออะไรจะทำให้พูดชัดเจนและคล่องแคล่ว

8. แสดงความยินดีกับตัวเอง (congratulate yourself) อย่าลืมส่งเสริมจุดแข็งของคุณ ปฏิบัติตามสิ่งที่คุณปฏิบัติได้ และทำให้เป็นปัจจุบัน เมื่อคุณมองลงไป ในรายการที่ตนเองทำแล้ว ประสบความสำเร็จ จะทำให้คุณรู้สึกมั่นใจมากขึ้น

ตอนที่ 4 โมบายล์ช่วยเรียนรู้ภาษา ด้วยการฟังและการพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า หลักการพื้นฐานของเครื่องมือที่ช่วยส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษนั้นได้อาศัยหลักการของโมบายล์ช่วยเรียนรู้ภาษา (Mobile Assisted Language Learning) ทั้งนี้จึงขอแนะนำเสนอหลักการของการเรียนรู้ผ่านโมบายล์ เพื่อให้เห็นภาพรวมก่อนที่จะได้นำเสนอเกี่ยวกับขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษต่อไป

4.1 โมบายล์ช่วยเรียนรู้ภาษา

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ด้านเทคโนโลยีนั้นได้กำหนดจุดมุ่งหมายข้อหนึ่งไว้ว่า หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต อีกทั้งยังกำหนดให้ผู้เรียนจะต้องมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ซึ่งเป็นความสามารถในการเลือก และใช้ เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้องเหมาะสม และมีคุณธรรม นอกจากนี้ยังมี ความการให้ผู้เรียนมีความรู้อันเป็นสากลและมีความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การ ใช้เทคโนโลยีและมีทักษะชีวิตอีกด้วย

การพัฒนาทักษะและความรู้ด้านเทคโนโลยีของผู้เรียนนั้นอยู่ในความรับผิดชอบของกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวมเพื่อให้มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะในการทำงาน เห็นแนวทางในการประกอบอาชีพและการศึกษาต่อได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยี ดังนี้

1. การออกแบบและเทคโนโลยี ซึ่งเป็นสาระเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถของมนุษย์อย่างสร้างสรรค์ โดยนำความรู้มาใช้กับกระบวนการเทคโนโลยี สร้างสิ่งของเครื่องใช้ วิธีการ หรือเพิ่มประสิทธิภาพในการดำรงชีวิต ซึ่งผู้เรียนจะต้องเข้าใจเทคโนโลยีและกระบวนการเทคโนโลยี ออกแบบและสร้างสิ่งของ เครื่องใช้ หรือวิธีการ ตามกระบวนการเทคโนโลยีอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ เลือกใช้เทคโนโลยีในทางสร้างสรรค์ต่อชีวิต สังคม สิ่งแวดล้อม และมี ส่วนร่วมในการจัดการเทคโนโลยีที่ยั่งยืน

2. เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ซึ่งเป็นสาระเกี่ยวกับกระบวนการเทคโนโลยีสารสนเทศ การติดต่อสื่อสาร การค้นหาข้อมูล การใช้ข้อมูลและสารสนเทศ การแก้ปัญหาหรือ การสร้างงาน คุณค่าและผลกระทบของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ซึ่งผู้เรียนจะต้องเข้าใจ เห็นคุณค่า และใช้กระบวนการเทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูล การเรียนรู้ การสื่อสาร การแก้ปัญหา การทำงาน และอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และมีคุณธรรม

สำหรับในด้านผู้สอนนั้น ผู้สอนจะเป็นผู้จัดเตรียมและเลือกใช้สื่อให้เหมาะสมกับกิจกรรม นำเทคโนโลยีและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยใช้สื่อการเรียนรู้ที่เป็นเครื่องมือส่งเสริมสนับสนุนการจัดการกระบวนการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนเข้าถึงความรู้ ทักษะกระบวนการ และคุณลักษณะตามมาตรฐานของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งผู้สอนสามารถใช้สื่อ การเรียนรู้ที่มีหลากหลายประเภทรวมถึงการสื่อเทคโนโลยี และเครือข่ายการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่มีในท้องถิ่น ที่มีความเหมาะสมกับระดับพัฒนาการ และรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลายของผู้เรียน

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL) มักจะใช้วิธีการสอนการท่องจำที่ส่งผลให้เกิดแรงจูงใจความมั่นใจและความสามารถในส่วนของผู้เรียนน้อย นักการศึกษาที่มีความพยายามที่จะนำนวัตกรรมการใช้เทคโนโลยี เช่น การประชุมทางวิดีโอกับเจ้าของภาษาเพื่อยกระดับห้องเรียน โดยได้ถูกพัฒนาเพื่อการออกแบบการเรียนการสอนด้วยที่มีประสิทธิภาพ โดยการศึกษาครั้งนี้ใช้วิธีการสำรวจการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสำรวจและการสร้างแบบจำลองสมการโครงสร้างเพื่อตรวจสอบองค์ประกอบของการเรียนรู้ผ่านการประชุมทางวิดีโอที่มีประโยชน์มากที่สุดกับแรงจูงใจความมั่นใจและความสามารถทางภาษา ซึ่งพบว่าการโต้ตอบภาษาอังกฤษเพียงเล็กน้อยก็ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสบายใจในการใช้ทักษะของพวกเขา เพิ่มความมั่นใจในสิ่งที่เรียนรู้และเป็นแรงบันดาลใจให้อยากที่จะสื่อสารเพื่อเชื่อมโยงกับคนทั่วโลกและสื่อสารข้ามวัฒนธรรม ผู้สอนภาษาอังกฤษเป็น

ภาษาต่างประเทศ จึงควรใช้การเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางและเพื่อให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับเจ้าของภาษารวมถึงการโต้ตอบผ่านเทคโนโลยี ก็จะเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอน การสร้างแรงจูงใจและส่งเสริมความมั่นใจให้แก่ผู้เรียนด้วย (Wu, Yen และ Marek, 2011) นอกจากนี้ Wang และ Young (2014) ได้กล่าวถึงการใช้เทคโนโลยีในการสอนว่าระบบการเรียนรู้ด้วยคอมพิวเตอร์อัจฉริยะ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างยืดหยุ่นและมีสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ส่วนบุคคลที่จะฝึกการออกเสียงภาษาอังกฤษผ่านระบบ พบว่าระบบจะทำการประมวลผลคำที่ออกเสียงได้อย่างถูกต้องและไม่ถูกต้อง มีการสาธิตรูปแบบคำพูดที่ถูกต้อง ซึ่งจะช่วยอำนวยความสะดวกในการฝึกพูด ซึ่งเป็นการให้ผลป้อนกลับอย่างหนึ่ง เพราะการให้ผลป้อนกลับเป็นประโยชน์ในการเสริมการออกเสียงภาษาอังกฤษโดยให้การให้คำอธิบายที่เป็นข้อความอย่างชัดเจนพร้อมคำพูด การนำเสนอด้วยเสียงและภาพ ส่งผลให้ผู้เรียนมีศักยภาพที่ดีในการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น

การสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ก็เป็นสิ่งสำคัญที่เราควรคำนึงถึง Akhtar และคณะ (2019) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญในการส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โดยการวิเคราะห์ปัจจัยเกี่ยวกับที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ พบว่าการสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้นั้นมีผลต่อการทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยการสร้างบรรยากาศให้มีความยืดหยุ่นและสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การเรียนออนไลน์มีการใช้อย่างแพร่หลายในประเทศสหรัฐอเมริกา อีกทั้งผู้เรียนจากหลากหลายประเทศเรียนออนไลน์แล้วเปรียบเสมือนการใช้หลังคาาร่วมกันภายใต้ความแตกต่าง ผู้สอนหลายท่านพยายามที่จะหาแนวทางใหม่ ๆ ในการเรียนการสอนออนไลน์ที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอนมากขึ้น หนึ่งในกลยุทธ์ที่ช่วยส่งเสริมนั้นคือการให้ผลป้อนกลับผู้เรียนรายบุคคล ที่จะสามารถส่งเสริมการสื่อสารของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น

Romiszowski และ Mason (2004) ได้กล่าวถึงรูปแบบการเรียนรู้แนว constructive perspective เกี่ยวกับการอภิปรายร่วมกันออนไลน์ ที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนเชิงรุกและการเรียนรู้ร่วมกันและร่วมกันสร้างองค์ความรู้ใหม่ ทำให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์และเกิดความยืดหยุ่น ลดช่องว่างระหว่างผู้เรียน ผู้สอน และผู้เรียนด้วยกัน อีกทั้งการให้ประเด็นในการอภิปราย ช่วยส่งเสริมทักษะการสะท้อนคิดและการคิดอย่างมีวิจารณญาณด้วย

Aubusson (2009) ได้กล่าวถึงลักษณะการเรียนรู้ด้วย mobile learning เป็นการเรียนรู้ที่เรียกได้ว่า “ubiquitous” ซึ่งหมายถึงผู้เรียนสามารถเข้าถึงได้ทุกที่ทุกเวลาได้โดยง่าย ซึ่งจะช่วย

ส่งเสริมการเรียนรู้สำหรับทั้งผู้เรียนและผู้สอน ซึ่งในปัจจุบันนี้มีการใช้เทคโนโลยีในการส่งเสริมการเรียนรู้อย่างหลากหลาย เป็นการมอบประสบการณ์ที่หลากหลายในการเรียนรู้สำหรับทั้งผู้สอนและผู้เรียน การจัดการเรียนรู้อย่างมีอาชีพนั้นมีความสำคัญมาก โดยในการศึกษามีประเด็นในการศึกษาเป็น 3 ประเด็นหลัก ได้แก่ 1. การใช้งานส่วนตัวของครูผู้สอนสำหรับการเรียนการสอน ประกอบด้วย การเรียนรู้ด้วยตนเอง การสะท้อนคิด การเรียนรู้แบบร่วมมือ การสนับสนุนโดยผู้เชี่ยวชาญ 2. การแลกเปลี่ยนประสบการณ์การใช้โมบายเลิร์นนิ่งจากผู้เรียนและผู้สอน ได้แก่ การเรียนรู้แบบร่วมมือ การให้ผลป้อนกลับ และนำเสนอผลงานของผู้เรียน 3. จริยธรรมในชั้นเรียน ได้แก่ การส่งต่อข้อมูล และข้อตกลงสำหรับผู้เกี่ยวข้อง

Alemi (2015) ได้กล่าวถึงการพัฒนาของเทคโนโลยีมีอิทธิพลอย่างมากต่อแนวทางและวิธีการที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ การใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่เพื่อการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศได้มีการสร้างรูปแบบที่เรียกว่า CALL และ MALL และมีงานวิจัยมากมายเกี่ยวกับประสิทธิผลของกระบวนการเรียนรู้ CALL ได้แสดงให้เห็นแล้วว่ามียุทธศาสตร์การเรียนรู้ที่มีอิทธิพลต่อความคงทนของการเรียนรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การส่งเสริมความคงทนในการจำคำศัพท์ของนักเรียน

นอกจากนี้ยังแสดงให้เห็นว่าเป็นการสร้างสภาพแวดล้อมที่สามารถลดความวิตกกังวลของนักเรียนได้ โดยลักษณะของการสื่อสารเป็นการติดต่อสื่อสารแบบอะซิงโครนัส การประชุมทางเสียงเนื่องจากความยืดหยุ่นในการใช้งานได้ตลอดเวลาหรือที่ใดก็ได้ นักเรียนส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ได้พัฒนาผ่านการใช้ MALL และส่วนใหญ่พวกเขามีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ผ่านอุปกรณ์เคลื่อนที่

อย่างไรก็ตาม Quinton และ Small, 2010 ได้กล่าวว่าการอภิปรายร่วมกันออนไลน์ (ภาษาอังกฤษ) นั้นอาจมีอุปสรรคบางประการสำหรับผู้เรียนที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา เนื่องจากอาจไม่เข้าใจคำศัพท์บางคำ การเลือกใช้คำศัพท์ที่ถูกต้อง ความต่างทางวัฒนธรรม อีกทั้งยังขาดความมั่นใจในการสื่อสารกับผู้อื่นด้วย Shih และ Cifuentes, 2003 เนื่องจากการขาดความมั่นใจและความคล่องในการใช้ภาษาจึงเป็นอุปสรรคในการสื่อสารกับอาจารย์ชาวต่างชาติในชั้นเรียนด้วย Boswood และคณะ (2003) ได้กล่าวถึงการแก้ปัญหาเพื่อลดอุปสรรคในการสื่อสารของผู้เรียนนั้นพบว่า เมื่อมีการเรียนการสอนและมอบหมายภาระงาน การให้ผลป้อนกลับด้วยระบบเสียงแบบออนไลน์ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจในวัตถุประสงค์ของการให้ผลป้อนกลับมากกว่าการให้ผลป้อนกลับด้วยการเขียน อีกทั้งการให้ผลป้อนกลับผ่านระบบเสียงนั้นเป็นการส่งเสริมสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ ผู้เรียน

ได้รับประสบการณ์ตรงจากผู้สอนและรับผลป้อนกลับเป็นการส่วนตัว ซึ่งทำให้เข้าใจลักษณะของตนเอง มีความสุข เข้าใจในความสามารถตนเองอย่างชัดเจน ผู้เรียนส่วนมากให้ความคิดเห็นว่าการให้ผลป้อนกลับโดยใช้เสียงทำให้ผู้เรียนเข้าใจสิ่งที่ผู้สอนจะสื่อความได้อย่างชัดเจน ทำให้ผู้เรียนรู้สึกถึงการมีปฏิสัมพันธ์ การสร้างแรงจูงใจ เกิดความคงทนของความรู้ ส่งผลต่อการพัฒนาตนเองมากกว่า การเขียนหรือพิมพ์ อีกทั้งผู้เรียนรู้สึกถึงความใส่ใจของครูผู้สอนได้ และส่งผลต่อความมั่นใจในการพัฒนาตนเองต่อไปอีกด้วย

การแชทออนไลน์จะช่วยให้เด็กเรียนมีส่วนร่วมอย่างเท่าเทียมกันในการสนทนา มันอาจเป็นเครื่องมือทางเทคโนโลยีในการกระตุ้นให้นักเรียนสร้างภาษา นักเรียนสามารถใช้งานได้ขณะสนทนา ยิ่งไปกว่านั้น Satar และ Özdener (2008) เสนอว่าความสามารถในการพูดของทั้งสองกลุ่มทดลอง (การสนทนาด้วยข้อความและการแชทด้วยเสียง) เพิ่มขึ้นในขณะที่ระดับความวิตกกังวลลดลงสำหรับกลุ่มแชทข้อความเท่านั้น การสนทนาออนไลน์เป็นเครื่องมือทางเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นแบบเรียลไทม์และช่วยให้ผู้ใช้สามารถใช้ภาษาพูดในลักษณะเดียวกับการสื่อสารแบบตัวต่อตัว การศึกษานี้ใช้เพื่อปรับปรุงทักษะการพูดของนักเรียน EFL และเพื่อส่งเสริมให้พวกเขาสร้างและเรียนรู้ภาษาในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ในเชิงบวก

หัวใจสำคัญในการเรียนรู้ขึ้นอยู่กับที่การส่งเสริมการเรียนรู้แบบเชิงรุกในรูปแบบที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งในลักษณะนี้ จะทำให้เกิด enjoyment ความสนุกสนานในการเรียนรู้ จากนั้นจึงส่งผลต่อความสามารถ แรงจูงใจ และส่งผลถึงความมั่นใจในการเรียนรู้ต่อไป ในอีกประการสำคัญคือ การใช้เทคโนโลยีมาช่วยส่งเสริม โดย Wu et al. (2011) จากการสำรวจพบว่า การใช้เทคโนโลยี video conference กับชาวต่างชาติ เป็นการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ทางภาษาที่ผู้เรียนสามารถเข้าถึงได้ง่าย

Rajendran and Yunus (2021) ได้กล่าวถึงความสำคัญในรูปแบบโมบายล์ช่วยเรียนรู้ภาษา ที่ช่วยส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ไว้ว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่สร้างความท้าทายให้กับผู้สอนว่าควรจะมีการออกแบบการสอนอย่างไรให้สามารถส่งเสริมทักษะเหล่านี้ได้ เนื่องด้วยความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีในยุคปัจจุบันมีอิทธิพลต่อกระบวนการเรียนการสอน และเทคโนโลยีมากมายเพื่อสนับสนุนการได้มาของทักษะการพูดในกลุ่มผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศหนึ่งในวิธีการที่มีประสิทธิภาพและนำมาสู่ผลลัพธ์เชิงบวกนั้นคือการใช้โมบายล์ช่วยเรียนรู้ภาษา (MALL) หลักการของโมบายล์ช่วยเรียนรู้ภาษา ประกอบด้วย

1. พกพาสะดวก (Portability) – การใช้โมบายล์ในการเรียนรู้ภาษานั้นเป็นเครื่องมือที่สามารถพกพาได้ง่าย
2. ส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ (Social Interactivity) - การใช้โมบายล์ช่วยอำนวยความสะดวกในการสื่อสารระหว่างผู้ใช้
3. สามารถปรับได้ตามบริบท (Context sensibility) - การใช้โมบายล์ในการเรียนรู้ภาษาสามารถเกิดขึ้นได้ทุกที่ ทุกเวลา
4. การเชื่อมต่อ (Connectivity) – อุปกรณ์สามารถเชื่อมต่อกันระหว่างผู้ใช้และแบ่งปันเครือข่ายได้
5. การเรียนรู้ส่วนบุคคล (Individuality) – เครื่องมือช่วยสนับสนุนผู้เรียนในการเรียนรู้ส่วนบุคคล คุณลักษณะเหล่านี้ทำให้การเรียนรู้เป็นไปได้โดยไม่ต้องถูกผูกมัดด้วยสถานที่และเวลาทางกายภาพรวมถึงการสร้างสภาพแวดล้อมที่ล้อมรอบด้วยแนวความคิดการเรียนรู้ด้วยตนเองซึ่งส่งเสริมความเป็นอิสระในกลุ่มผู้เรียน

4.2 องค์ประกอบของระบบที่ส่งเสริมโมบายล์ช่วยเรียนรู้ภาษา

การนำรูปแบบโมบายล์ช่วยเรียนรู้ภาษา มาใช้ในกลุ่มผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศโอกาสในการเรียนรู้ที่ไร้ขีดจำกัดผ่านประสบการณ์ชีวิตประจำวันรวมถึงพื้นที่เสมือนจริงที่ส่งเสริมการเรียนรู้อิสระ เรียนรู้ได้อย่างยืดหยุ่นเพราะพวกเขาสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา สิ่งนี้ช่วยให้ผู้เรียนสามารถ ควบคุมการเรียนรู้ของตนเองด้วยการเพิ่มขีดความสามารถมากขึ้น โดยผู้วิจัยได้ศึกษาโมบายล์ช่วยเรียนรู้ภาษา ในด้านของอุปกรณ์และคุณสมบัติที่ใช้ในอุปกรณ์ โดยมีขอบเขตดังนี้ โมบายล์เทคโนโลยี ได้แก่ สมาร์ทโฟน, แท็บเล็ต และคุณสมบัตินั้นสามารถติดตั้งได้ในอุปกรณ์และสามารถใช้งานได้ (Rajendran & Yunus, 2021)

โอกาสในการเรียนรู้ที่ไร้ขีดจำกัดผ่านประสบการณ์ชีวิตประจำวันรวมถึงพื้นที่เสมือนจริงที่ส่งเสริมการเรียนรู้อิสระ เรียนรู้ได้อย่างยืดหยุ่นเพราะพวกเขาสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา สิ่งนี้ช่วยให้ผู้เรียนสามารถ ควบคุมการเรียนรู้ของตนเองด้วยการเพิ่มขีดความสามารถมากขึ้น โดยผู้วิจัยได้ศึกษาโมบายล์ช่วยเรียนรู้ภาษา ในด้านของอุปกรณ์และ Features ที่ใช้ในอุปกรณ์ โดยมีขอบเขตดังนี้ โมบายล์เทคโนโลยี ได้แก่ สมาร์ทโฟน, แท็บเล็ต และFeaturesนั้นสามารถติดตั้งได้ในอุปกรณ์และสามารถใช้งานได้

ตารางที่ 13 ตารางแสดงรูปแบบการเรียนรู้โดยใช้โมบายล์ช่วยเรียนรู้ภาษา ในมุมมองของกิจกรรมและคุณสมบัติที่ใช้ในอุปกรณ์

	ผู้วิจัย	เครื่องมือและคุณสมบัติที่ใช้ในการเรียนรู้ภาษา
1	Moghaddas and Bashirnezhad (2016)	ผู้เรียนบันทึกเสียงผ่านแอปพลิเคชันบันทึกเสียงผ่านสมาร์ทโฟนและสามารถกลับมาทบทวนอีกครั้งได้
2	Darmi and Albion (2017)	ผู้เรียนมีการบันทึกเสียงและวิดีโอเพื่อบันทึกกิจกรรมการพูดในชั้นเรียนและสามารถนำมาทบทวนเพื่อปรับปรุงการพูดของตนเองได้
3	Sun et al. (2017)	ใช้ Social Network Service (SNS) ซึ่งเป็นรูปแบบของเว็บไซต์ ในการสร้างเครือข่ายสังคม สำหรับผู้ใช้งานในอินเทอร์เน็ต เขียนและอธิบายความสนใจ และกิจการที่ได้ทำ และเชื่อมโยงกับความสนใจ และกิจกรรมของผู้อื่น
4	Abugohar et al. (2019) (Helwa, 2017)	ใช้แอปพลิเคชันต่างๆในการฝึกพูดภาษาอังกฤษ ได้แก่ Speech-to-text transcription applications- Voice Recognition Software, Speech texter, Speechnotes, Voice Notebook, and Speech to Text Converter Audio recording animation-based applications -Virtual Speaking Buddy, Talking Tom, Voki, Talking Angela, Second Life and English Speaking Buddy 5Automatic speech analysis video applications- English Central, and Tell Me More.
5	Almarshadi et al. (2019)	การใช้แอปพลิเคชันพจนานุกรม การศึกษาสื่อต่างๆและวิดีโอและเว็บเครือข่ายสังคม เช่น WhatsApp, emails
6	Azlan, Zakaria, and Yunus (2019)	การใช้สื่อสังคม (อินสตาแกรม) ในการเรียนรู้ผ่านการทำกิจกรรมในรูปแบบภารกิจงานคู่หรือกลุ่ม นักเรียนสามารถเลือกใช้ฟิลเตอร์ในอินสตาแกรมในการบันทึกวิดีโอและอัปโหลดลงบัญชีอินสตาแกรมของตนเองและสามารถแลกเปลี่ยน ได้รับผลป้อนกลับจากครูและเพื่อน
7	Gonulal (2019)	มีการทำกิจกรรมผ่านอินสตาแกรมในการเรียนรู้
8	Kusmaryani, Musthafa, and Purnawarman (2019)	การใช้โมบายล์แอปพลิเคชันในการส่งเสริมการเรียนรู้การคิดอย่างมีวิจาร์ณญาณโดยการศึกษาผ่านสื่อการเรียนรู้ตามสภาพจริงผ่าน Whatsapp, Google Chrome, YouTube, Weebly, and Gmail

	ผู้วิจัย	เครื่องมือและคุณสมบัติที่ใช้ในการเรียนรู้ภาษา
		โดยมีกิจกรรมฝึกแปลภาษา การพูดภาษาอังกฤษ ฝึกไวยากรณ์ และ การใช้ speech to text
9	Nanjundan et al. (2020) Rajendran and Yunus (2021)	ใช้เว็บไซต์สำหรับฝึกฝนการพูดที่มีชื่อว่า fluentu.com, myenglishteacher.eu และการใช้แอปพลิเคชันฝึกฝนการพูดภาษาอังกฤษที่มีชื่อว่า English podcast, and Learn English, Speak English- Conversation โดยผู้เรียนสามารถฝึกฝนการพูดผ่านโมบายล์แอปพลิเคชันได้
10	Shamsi, Altaha, and Gilanlioglu (2019)	การใช้โซเชียลมีเดียในการฝึกฝนการพูด (WhatsApp) โดยการที่ผู้เรียนสามารถบันทึกวิดีโอฝึกฝนผ่านภารกิจการฝึกการพูดที่ได้รับ หลังจากนั้นก็สามารถส่งเข้าไปในกลุ่ม เพื่อรอรับผลป้อนกลับจากการประเมินจุดอ่อนและจุดแข็งเกี่ยวกับความสามารถในการสื่อสาร ทั้งในประเด็นของไวยากรณ์ การออกเสียง คำศัพท์ และความคล่องแคล่ว
11	Akkara, Anumula, and Mallampalli (2020)	ใช้ Social Network Service (SNS) ซึ่งเป็นรูปแบบของเว็บไซต์ ในการสร้างเครือข่ายสังคม สำหรับผู้ใช้งานในอินเทอร์เน็ตโดยใช้ WhatsApp โดยมีกิจกรรมฝึกฝนการพูดทั้งในรูปแบบทางการและไม่เป็นทางการ และสามารถใช้ทั้งแบบประสานเวลาและไม่ประสานเวลา
12	Soto and Zenteno (2019)	ผู้เรียนจะได้รับการสนับสนุนให้พูดภาษาอังกฤษและบันทึกวิดีโอแนะนำเสนอผ่านแอปพลิเคชันในสมาร์ตโฟน หลังจากนั้นส่งผ่านอีเมล
13	Tonekaboni (2019)	ผู้เรียนฟังคำ/วลีในภาษาอังกฤษ หลังจากนั้นออกเสียงตาม และนอกจากนั้นบันทึกวิดีโอฝึกพูดเป็นประจำ ผู้เรียนจะได้ฝึกฝนเป็นประจำด้วยตนเอง
14	Wan (2019)	ผู้เรียนฝึกฝนการพูดผ่านโมบายล์แอปพลิเคชัน
15	Shan (2019)	ผู้เรียนได้รับภารกิจในการฝึกฝนการพูดร่วมกันผ่านสมาร์ตโฟนและแท็บเล็ต

จากตารางที่ 13 โดยภาพรวมจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่าคุณสมบัติในตัวของอุปกรณ์โมบายล์ที่ช่วยส่งเสริมการพูดภาษาอังกฤษนั้น ประกอบไปด้วย การบันทึกเสียงและวิดีโอผ่านอุปกรณ์โมบายล์ ไม่ว่าจะเป็นสมาร์ตโฟน แท็บเล็ต โดยผู้เรียนจะบันทึกเสียงและวิดีโอผ่านการทำกิจกรรม จากนั้นอัปโหลดเพื่อแบ่งปันเรื่องราวกับเพื่อน พร้อมทั้งรับผลป้อนกลับจากครูผู้สอน ซึ่งสามารถรับได้ทันทีจากระบบ

แอปพลิเคชันนั้นมีการทำงานคล้ายกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ถูกออกแบบให้สามารถทำงานบนสมาร์ตโฟน แท็บเล็ต โดยย่อมาจากซอฟต์แวร์แอปพลิเคชัน โดยสามารถใช้งานได้ง่ายผ่านการกระจายแอปพลิเคชัน แพลตฟอร์มที่เรียกว่า App Market และแอปเหล่านี้มักจะดำเนินการโดยเจ้าของมือถือ ระบบปฏิบัติการ เช่น Apple App Store, Google Play, Windows Phone Store ฯลฯ ผู้ใช้ได้อย่างอิสระในขณะที่บางคนต้องซื้อ แอปเหล่านี้สามารถดาวน์โหลดได้ทั้งในสมาร์ตโฟนหรือคอมพิวเตอร์ ปัจจุบันมีแอปการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากมายในแอป ร้านค้าและสิ่งนี้ได้กระตุ้นความสนใจของนักการศึกษาในการใช้แอปเหล่านี้ในการเรียนรู้ภาษา การใช้ SNSs หมายถึงพื้นที่ออนไลน์สำหรับนักเรียนที่จะโต้ตอบ แลก หรือรักษาความสัมพันธ์เพื่อการศึกษา ความบันเทิง การชดเชยทางสังคม และวัตถุประสงค์อื่นๆ นอกจาก Facebook และ Twitter แล้ว Instagram และ Whatsapp ยังเป็นที่ต้องการของผู้ใช้มากที่สุดเนื่องจากการเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วของช่องทางที่แตกต่างกัน

แอปพลิเคชันนั้นมีการทำงานคล้ายกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ถูกออกแบบให้สามารถทำงานบนสมาร์ตโฟน แท็บเล็ต โดยย่อมาจากซอฟต์แวร์แอปพลิเคชัน โดยสามารถใช้งานได้ง่ายผ่านการกระจายแอปพลิเคชัน แพลตฟอร์มที่เรียกว่า App Market และแอปเหล่านี้มักจะดำเนินการโดยเจ้าของมือถือ ระบบปฏิบัติการ เช่น Apple App Store, Google Play, Windows Phone Store ฯลฯ ผู้ใช้ได้อย่างอิสระในขณะที่บางคนต้องซื้อ แอปเหล่านี้สามารถดาวน์โหลดได้ทั้งในสมาร์ตโฟนหรือคอมพิวเตอร์ ปัจจุบันมีแอปการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากมายในแอป ร้านค้าและสิ่งนี้ได้กระตุ้นความสนใจของนักการศึกษาในการใช้แอปเหล่านี้ในการเรียนรู้ภาษา การใช้ SNSs หมายถึงพื้นที่ออนไลน์สำหรับนักเรียนที่จะโต้ตอบ แลก หรือรักษาความสัมพันธ์เพื่อการศึกษา ความบันเทิง การชดเชยทางสังคม และวัตถุประสงค์อื่นๆ นอกจาก Facebook และ Twitter แล้ว Instagram และ Whatsapp ยังเป็นที่ต้องการของผู้ใช้มากที่สุดเนื่องจากการเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วของช่องทางที่แตกต่างกัน

บทบาทของครูผู้สอนในบริบทของโมบายล์ช่วยเรียนรู้ภาษา

Hoi and Mu (2021) ได้กล่าวถึงคำแนะนำของครูสำหรับรูปแบบการเรียนรู้ผ่านโมบายล์ช่วยเรียนรู้ภาษา ว่า ครูนั้นมีหน้าที่ในการให้คำแนะนำ สาธิตการใช้งานและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาผ่านโมบายล์ โดยการเรียนรู้ผ่านโมบายล์นั้นจะมีการเรียนรู้ทั้งแบบทางการและไม่เป็นทางการ ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางของ

Kukulkska-Hulme (2018) ได้กล่าวถึงโมบายล์ในการเรียนรู้ภาษาว่าเป็นรูปแบบการเรียนรู้ผ่านสมาร์ตโฟนและเครื่องมืออื่นๆ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษา โดยจะเน้นในบริบทของอุปกรณ์ที่สามารถพกพาได้ง่ายในทุกสถานการณ์ จึงมีศักยภาพสำคัญสำหรับ MALL นั่นคือคำว่า Ubiquity ที่ส่งเสริมการเรียนรู้อย่างหลากหลาย สามารถเกิดขึ้นได้ทุกที่ ทุกเวลา โดยแอปพลิเคชันที่ถูกใช้ผ่านเครื่องมือนั้นก็มียังมีอย่างหลากหลายที่จะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ทางภาษา ไม่ว่าจะเป็นทักษะการอ่าน การฟัง การพูดและการเขียน นอกจากนี้ยังตอบโจทย์ในประเด็นของการเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่นและการส่งเสริมการเรียนรู้รายบุคคล การเรียนรู้ภาษาผ่านโมบายล์นั้นมีลักษณะการเรียนรู้ที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ซึ่งมีอุปกรณ์ เช่น สมาร์ตโฟน แท็บเล็ต เป็นตัวช่วยโยงการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน

นอกจากนี้ Kukulkska-Hulme (2018) ได้กล่าวถึงแอปพลิเคชันที่ใช้ในอุปกรณ์โมบายล์ที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาว่า เป็นแอปพลิเคชันต่างๆ ที่อาจไม่ได้ออกมาเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ภาษาโดยตรง แต่สามารถใช้เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ เช่น แอปพลิเคชันในการแปลภาษาแบบอัตโนมัติ แอปพลิเคชันในการตกแต่งและแก้ไขรูป นอกจากนี้ยังมีแอปพลิเคชันที่ออกแบบมาเพื่อใช้งานในแง่ของภาษาโดยตรง ได้แก่การออกแบบมาเพื่อการศึกษาคำศัพท์ ไวยากรณ์ ฯลฯ ซึ่งแอปพลิเคชันเหล่านี้โดยปกติแล้วจะออกแบบมาเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้รายบุคคล และไม่เพียงแต่ส่งเสริมการเรียนรู้รายบุคคลเท่านั้น แต่ยังมีแอปพลิเคชันที่ช่วยในการเรียนรู้ผ่านชุมชนออนไลน์ โดยผู้เรียนสามารถฝึกทักษะทางภาษากับสมาชิก เพื่อนในชั้นเรียน และสามารถแบ่งปันเนื้อหาเกี่ยวกับเพื่อนในชั้นเรียนได้

ทักษะทางภาษาที่สามารถพัฒนาได้จากโมบายล์ช่วยเรียนรู้ภาษา

ทักษะการอ่านและการฟัง

ผู้เรียนสามารถใช้อุปกรณ์ต่างๆ เช่น สมาร์ตโฟนในการเข้าถึงหนังสือพิมพ์และข่าวอื่นๆ ผ่านช่องทางต่างๆ ออนไลน์ โดยเป็นช่องทางในการขยายโอกาสในการอ่านภาษาต่างประเทศ ซึ่งผู้เรียนจะมีโอกาสได้เรียนรู้คำศัพท์จากการอ่านโดยบังเอิญ หรือตั้งใจอ่านผ่าน e-book พจนานุกรมออนไลน์

อีกทั้งซอฟต์แวร์สำหรับเรียนรู้คำศัพท์และชุมชนการอ่านออนไลน์ที่ผู้เรียนสามารถแลกเปลี่ยนเรื่องราวที่อ่านได้อย่างหลากหลาย ในด้านการฟังผู้เรียนสามารถศึกษาและพัฒนาการฟังได้อย่างหลากหลายจากช่องทางพอดแคสต์และช่องทางอื่นๆ เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกฝนการฟังภาษาอังกฤษบ่อยขึ้น และได้ฝึกฝนการฟังในบรรยากาศที่ไม่เป็นทางการ นอกจากนี้การฝึกฝนการฟังผ่านการฝึกโต้ตอบบนโซเชียลมีเดีย ก็สามารถส่งเสริมความสามารถในการฟังของผู้เรียนได้เช่นกัน

ทักษะการพูดและการเขียน

อุปกรณ์พกพาที่ช่วยให้ผู้เรียนที่ขาดความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษมีพื้นที่ในการฝึกฝนได้ง่ายขึ้น โดยการฝึกพูดและออกเสียง โดยอาจเป็นการฝึกส่วนบุคคล กับเพื่อนหรือสมาชิกในครอบครัว นอกจากนี้การฝึกฝนการพูดและการได้รับข้อเสนอแนะจากการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนผ่านครูผู้สอนโดยการให้ผลป้อนกลับเชิงบวก จะทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการฝึกปฏิบัติการพูดมากขึ้น นอกจากนี้ผู้เรียนสามารถใช้แอปพลิเคชันที่อยู่ในอุปกรณ์ในการฝึกการพูดและแชร์ประสบการณ์โดยการเล่าเรื่องราวผ่านการแชร์ในโซเชียลมีเดีย ก็ถือว่าเป็นการสร้างประสบการณ์ที่ดีในการฝึกประสบการณ์การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

Aubusson, Schuck, and Burden (2009) ได้กล่าวถึงโมบายล์ช่วยเรียนรู้ภาษา ว่า เป็นการเรียนรู้ที่เรียกได้ว่า “ubiquitous” ซึ่งหมายถึงผู้เรียนสามารถเข้าถึงได้ทุกที่ทุกเวลาได้โดยง่าย ซึ่งจะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้สำหรับทั้งผู้เรียนและผู้สอนซึ่งในปัจจุบันนี้มีการใช้เทคโนโลยีในการส่งเสริมการเรียนรู้อย่างหลากหลายเป็นการมอบประสบการณ์ที่หลากหลายในการเรียนรู้สำหรับทั้งผู้สอนและผู้เรียนการจัดการเรียนรู้อย่างมีอาชีพนั้นมีความสำคัญมาก โดยในการศึกษามีประเด็นในการศึกษาเป็น 3 ประเด็นหลัก ได้แก่

- 1) การใช้งานส่วนตัวของครูผู้สอนสำหรับการเรียนการสอน ประกอบด้วย การเรียนรู้ด้วยตนเอง การสะท้อนคิด การเรียนรู้แบบร่วมมือ การสนับสนุนโดยผู้เชี่ยวชาญ
- 2) การแลกเปลี่ยนประสบการณ์การใช้โมบายล์เรียนจากผู้เรียนและผู้สอน ได้แก่ การเรียนรู้แบบร่วมมือ การให้ผลป้อนกลับ และนำเสนอผลงานของผู้เรียน
- 3) จริยธรรมในชั้นเรียน ได้แก่ การส่งต่อข้อมูล และข้อตกลงสำหรับผู้เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบองค์ประกอบของโมบายล์ช่วยเรียนรู้ภาษา โดยมีองค์ประกอบได้แก่

1) พกพาสะดวก (Portability) – การใช้โมบายล์ในการเรียนรู้ภาษานั้นเป็นเครื่องมือที่สามารถพกพาได้ง่าย

2) ส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ (Social Interactivity) - การใช้โมบายล์ช่วยอำนวยความสะดวกในการสื่อสารระหว่างผู้ใช้

3) สามารถปรับได้ตามบริบท (Context sensibility) - การใช้โมบายล์ในการเรียนรู้ภาษาสามารถเกิดขึ้นได้ทุกที่ ทุกเวลา

4) การเชื่อมต่อ (Connectivity) – อุปกรณ์สามารถเชื่อมต่อกันระหว่างผู้ใช้และแบ่งปันเครือข่ายได้

5) การเรียนรู้ส่วนบุคคล (Individuality) – เครื่องมือช่วยสนับสนุนผู้เรียนในการเรียนรู้ส่วนบุคคล นอกจากนี้ Al-Shaqatha (2018) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของโมบายล์ช่วยเรียนรู้ภาษา โดยมีหลักการที่สอดคล้องกับที่กล่าวมาข้างต้น ดังนี้

1) Portability อุปกรณ์โมบายล์มีขนาดพอดีและน้ำหนักเบา ซึ่งเป็นส่วนที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถพกพาได้และใช้ได้ทั้งในและนอกห้องเรียน ซึ่งจะช่วยส่งเสริมอิสระในการเรียนรู้ของผู้เรียนในเรื่องสถานที่และเวลา

2) Ubiquity โมบายล์เป็นอุปกรณ์ที่สามารถพกพาไปได้ทุกที่ ผู้เรียนภาษาสามารถเข้าถึงและมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อและครูได้โดยไม่มีข้อจำกัดของสถานที่และเวลา ผู้เรียนสามารถทำภารกิจจากการเรียนรู้ภาษาได้ง่าย รวดเร็วและสะดวก

3) Flexibility โมบายล์ช่วยเรียนรู้ภาษา ช่วยส่งเสริมในเรื่องของความยืดหยุ่น โดยไม่จำกัดเพศ อายุ ฯลฯ ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

4) Collaboration การเรียนรู้ภาษาผ่านโมบายล์ส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกัน และการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนด้วยกันและผู้เรียนกับผู้สอน

5) Authentic and situated learning ส่งเสริมการเรียนรู้ผ่านสื่อและสถานการณ์จริง โดยสามารถสร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีอยู่อย่างหลากหลาย ช่วยอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงสื่อต่างๆได้มากมาย

6) Personalized learning โมบายล์ช่วยเรียนรู้ภาษา ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ส่วนบุคคล จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับลักษณะของโมบายล์ช่วยเรียนรู้ภาษา เพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยพิจารณาจากองค์ประกอบของการฟังและการพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับ แบ่งเป็น 4 องค์ประกอบ ดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 ตารางสังเคราะห์องค์ประกอบของโมไบล์ด้วยการฟังและการพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับที่ช่วยในการส่งเสริมความมั่นใจในการเรียนรู้การสื่อสารภาษาอังกฤษ

ลักษณะ	ผู้วิจัย
1. ทุกที่ทุกเวลา (Ubiquity)	Wang and Young (2014) ; Shih and Cifuentes (2003) ; Bosswood et.al (2003) ; Satar and Özdener (2008); Troussas, Krouska, and Virvou (2017); Wood, Stover, and Kissel (2013) ;Cheng, Wang, Yang, Yang, and Chen (2020)
2. การแบ่งปันเนื้อหา ผ่านเครือข่าย (Connectivity)	Wang and Young (2014) ; Shih and Cifuentes (2003) ; Bosswood et.al (2003) ; Satar and Özdener (2008); Pitura and Terlecka-Pacut (2018) ; Lin and Hwang (2018) ; Wood et al. (2013) ; Bakouan, Kone, Kamagate, Oumtanaga, and Babri (2018)
3. การมีปฏิสัมพันธ์ทาง สังคม (Social Interactivity)	Wu et al. (2011) ; Romiszowski and Mason (2004) ; Quinton and Smallbone (2010); Wang and Young (2014) ; Shih and Cifuentes (2003) ; Bosswood et.al (2003) ; Satar and Özdener (2008); Shadiev, Huang, and Hwang (2017) ; Lin and Hwang (2018) ; Yang, Chuang, Li, and Tseng (2013)
4. เอกลักษณ์ (Individuality)	Wang and Young (2014) ; Shih and Cifuentes (2003) ; Bosswood et.al (2003) ; Satar and Özdener (2008); P.-L. Liu and Chen (2015) ; Bueno-Alastuey and Nemeth (2020) ; H. Xu and Hu (2020)

1. ทุกที่ทุกเวลา(Ubiquity)

ผู้เรียนสามารถศึกษาและทำภารกิจตามที่ได้รับมอบหมาย สามารถตรวจสอบผลกิจกรรมของตนเองได้ทุกที่ทุกเวลา ในการทำกิจกรรมบางอย่าง การให้ผลป้อนกลับโดยอัตโนมัติเป็นการกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ของผู้เรียนอีกช่องทางหนึ่ง โดย Troussas et al. (2017) ได้ทำการพัฒนาโมบายแอปพลิเคชันในการเรียนรู้ภาษาโดยใช้เทคโนโลยี Chatbot ที่ผู้เรียนสามารถที่จะใช้ในการเรียนรู้ อีกทั้งการสนทนาเพื่อฝึกฝนเกี่ยวกับภาษา ในแอปพลิเคชันนี้ประกอบด้วยคลังคำศัพท์ที่แบ่งเป็นหมวดหมู่เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านการโต้ตอบกับ Chatbot มีฟังก์ชันการประเมินผลด้วย และมีระบบการให้ผลป้อนกลับเพื่อให้คำแนะนำเพิ่มเติมกับผู้เรียน นอกจากนี้ Wood et al. (2013) ได้กล่าวถึงการอภิปรายผ่าน VoiceThread โดยผลการวิจัยพบว่าการอภิปรายผ่านระบบทำให้ผู้เรียนสามารถตรวจสอบผลงานการอภิปรายของตนเองได้ และผู้สอนสามารถให้คำแนะนำได้ทันที และ Cheng et al. (2020) ได้กล่าวถึง Robot Assisted Language Learning (RALL โดยการมีการเน้น

การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับหุ่นยนต์มากขึ้นเพื่อสร้างการตั้งค่าตามบริบทสำหรับการเรียนรู้ภาษาแบบโต้ตอบและเป็นจริงมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับการส่งเสริม engagement ในการเรียน สำหรับผู้เรียนอายุน้อย ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนได้ดีขึ้น บทบาทที่หุ่นยนต์มีในการศึกษาส่วนใหญ่หุ่นยนต์ได้ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยสอน

2. การแบ่งปันเนื้อหาผ่านเครือข่าย (Connectivity)

โดยสามารถรองรับการทำกิจกรรมผ่านเครือข่าย ลักษณะสำคัญอีกประการของการเรียนรู้ผ่านโมบายล์ คือ การที่ระบบสามารถรองรับการทำกิจกรรมต่างๆผ่านการใช้เครื่องมือของผู้เรียนเอง และเป็นฟังก์ชันการใช้งานที่ผู้เรียนคุ้นเคยดี โดย Pitura and Terlecka-Pacut (2018) ได้กล่าวว่าการเรียนรู้เนื้อหาผ่านเว็บไซต์ และใช้ฟังก์ชันถ่ายภาพ ถ่ายวิดีโอ ร่วมกับแอปพลิเคชันสื่อสาร และแอปพลิเคชันแผนที่ (Google Hangout) เพื่อทำภารกิจในเกมที่ผู้สอนกำหนดร่วมกับสมาชิกในกลุ่ม จากนั้นผู้เรียนได้นำเสนอ ซึ่งกิจกรรมนี้ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะทางภาษา และมีกระบวนการทำงานเป็นกลุ่มที่ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ Lin and Hwang (2018) ได้ทำการออกแบบการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน (Flipped classroom) และการใช้รูปแบบ online community-based ในการพัฒนาทักษะการนำเสนองานโดยการพูด ผ่านการใช้งาน Facebook ในการสื่อสารข้อมูลต่างๆ รวมทั้งยังมีการสื่อสารผ่านวิดีโอ อีกทั้ง Wood et al. (2013) ก็ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการใช้เครื่องมือที่ชื่อว่า VoiceThread มาจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการอภิปราย โดยผู้เรียนจะอภิปรายเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้เรียนได้รับมอบหมายให้อ่านผ่าน VoiceThread และเพื่อนในชั้นเรียนและครูผู้สอนสามารถเข้ามาชมผลงานและอภิปรายร่วมกันได้อย่างกว้างขวาง และนอกจากนี้ Bakouan et al. (2018) ได้ทดลองการใช้ระบบ Chatbot เพื่อโต้ตอบคำถามที่ส่งเสริมความเข้าใจของผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น

3. การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social Interactivity)

โดยมีระบบโต้ตอบระหว่างผู้สอนและผู้เรียน/ผู้เรียนด้วยกันเองรายบุคคลอีกหนึ่งลักษณะสำคัญของโมบายล์ช่วยเรียนรู้ภาษา คือการที่ผู้เรียนและผู้สอนได้มีช่องทางในการติดต่อสื่อสารกันส่วนบุคคล เนื่องจากที่เคย์อ้างอิงในส่วนของลักษณะของผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศว่า ผู้เรียนส่วนมากมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาผ่านกลุ่มคนหมู่มาก แต่จะรู้สึกสะดวกใจในการสื่อสารส่วนบุคคลมากกว่า โดย Shadiev et al. (2017) ได้พัฒนาเทคโนโลยีที่ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ภาษาจากวิดีโอของผู้สอนที่ ซึ่งผลการวิจัยพบว่าการเรียนรู้ของผู้เรียนได้พัฒนามากขึ้นเนื่องมาจากผู้เรียนได้มีฝึกการสื่อสารทั้งจาก

การฟัง และการอ่านข้อความตามที่คุณสอนพูด ทำให้เกิดความเข้าใจในบทเรียนมากขึ้น อีกทั้งได้มีการพัฒนาในการเรียนรู้ผ่านวิดีโอ เพื่อจะได้ส่งเสริมประสิทธิภาพในการเรียนของผู้เรียนภาษามากขึ้น Lin and Hwang (2018) ได้กล่าวว่า การประเมินผลโดยเพื่อนร่วมชั้นทำให้ทักษะการพูดนำเสนอของนักเรียนมีระดับที่สูงขึ้น อีกทั้งการเรียนรู้ผ่านสังคมออนไลน์ช่วยให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนรู้ และสามารถเรียนรู้ได้อย่างอิสระ จึงส่งผลต่อแรงจูงใจของผู้เรียนในการเรียนรู้อย่างยิ่งยั้ง Yang et al. (2013) ก็ได้นำแนวคิดนี้มาออกแบบการเรียนการสอนผ่านระบบ Moodle มาใช้ในการพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณและการสื่อสารภาษาอังกฤษที่ โดยในระบบ Moodle จะประกอบด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาทักษะการฟัง และทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ โดยผู้เรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นผ่านระบบ Skype ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการเรียนรู้อย่างยิ่งยั้ง

4. เอกลักษณ์ (Individuality) ผู้เรียนสามารถเลือกหัวข้อในการเรียนรู้ภาษาได้อย่างอิสระผ่านโมบายล์ โดยโมบายล์ช่วยเรียนรู้ภาษา เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนรู้อย่างอิสระ ด้วยตนเองผ่านโมบายล์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นและหัวข้อที่ตนเองมีความสนใจ ซึ่ง P.-L. Liu and Chen (2015) ได้กล่าวว่าการเรียนรู้วลีภาษาอังกฤษผ่านโมบายล์ ที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรมที่เกิดในชีวิตประจำวันของผู้เรียน โดยใช้การถ่ายภาพเป็นสื่อในการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนพัฒนาการเรียนรู้วลีได้มากขึ้น นอกจากนี้ Bueno-Alastuey and Nemeth (2020) ได้กล่าวถึงความหลากหลายและความพร้อมใช้งานของเครื่องมือทางเทคโนโลยีมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก มีการศึกษาต่าง ๆ ที่พบความเปลี่ยนแปลงของกระบวนการเรียนการสอนรวมถึงวิธีการเรียนรู้และฝึกฝนคำศัพท์ใหม่ๆ มีการศึกษาผลของการเรียนรู้ภาษาโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วย (CALL) ที่ช่วยสร้างผลในเชิงบวกต่อการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ๆ การเพิ่มแรงจูงใจของนักเรียน และส่งเสริมอิสระการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยการสร้างสื่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างมาก เป็นการสะสมความรู้จนเกิดเป็นองค์ความรู้ที่ยั่งยืน และ H. Xu and Hu (2020) ก็ได้กล่าวถึงเกี่ยวกับการเรียนรู้ผ่านโมบายล์ว่า เป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง หรือจะนำมาใช้ร่วมกับการเรียนการสอนในห้องเรียนด้วยก็สามารถทำได้ นอกจากนี้ได้นำเสนอว่า การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยการศึกษาด้วยตนเอง นอกจากนี้การส่งเสริมให้ผู้เรียนประเมินความสามารถของตนเอง ก็จะทำให้ผู้เรียนได้เข้าใจตนเองมากยิ่งขึ้นด้วย นอกจากนี้ยังมีผลจากการสำรวจจากการยอมรับการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน พบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจและมีแรงจูงใจในโมบายล์ช่วยเรียนรู้ภาษา

เมื่อพิจารณาองค์ประกอบของโมบายล์ช่วยเรียนรู้ภาษา ด้วยการฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง จึงได้พิจารณาถึงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยภายใต้แนวคิดของโมบายล์ช่วยเรียนรู้ภาษา ดังตาราง

ตารางที่ 15 คุณสมบัติเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยภายใต้แนวคิดของโมบายล์ช่วยเรียนรู้ภาษา

องค์ประกอบของ โมบายล์ช่วยในการ เรียนรู้ภาษา	การฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง		การให้ผลป้อนกลับ	
	ความสอดคล้องของ กิจกรรมและ องค์ประกอบของ MALL	คุณสมบัติของ เครื่องมือที่ สอดคล้องกับ กิจกรรม	ความสอดคล้องของ กิจกรรมและ องค์ประกอบของ MALL	คุณสมบัติของ เครื่องมือที่ สอดคล้องกับ กิจกรรม
ใช้ได้ทุกที่ทุกเวลา (ubiquity)	/	drill and practice	/	chat call broadcast
การแบ่งปันเนื้อหาผ่าน เครือข่าย (connectivity)	/	Vlog voice	/	file sharing/ uploading
การมีปฏิสัมพันธ์ทาง สังคม (social interactivity)	/	Like/badges	/	chat call broadcast
เอกลักษณ์ (individuality)	/	dashboard page /menu	/	page menu

จากองค์ประกอบข้างต้นพบว่ามียุคสมบัติของเครื่องมือที่สอดคล้องกับองค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้ในงานวิจัย ผู้วิจัยได้แก่เว็บแอปพลิเคชันและซอฟต์แวร์แชตสดในการให้ผลป้อนกลับที่ช่วยส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้วิจัยได้มีเลือกเครื่องมือดังนี้

ตารางที่ 16 สมบัติของเครื่องมือที่สอดคล้องกับองค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้ในงานวิจัย

เครื่องมือ	File sharing	1 on 1 chat	Chatbot	Broadcast message	page	menu
Facebook Messenger	/	/	/	/	x	/
LINE OA	/	/	/	/	/	/
Instagram	x	/	x	x	x	x

direct						
Telegram	/	/	/	/	X	x

จากตารางข้างต้นพบว่า LINE OA สอดคล้องกับคุณสมบัติของการให้ผลป้อนกลับ โดยเป็นเครื่องมือที่ช่วยส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดย LINE OA หรือระบบบัญชีอย่างเป็นทางการ ดังนี้

ระบบบัญชีอย่างเป็นทางการในการให้ผลป้อนกลับ

ในปัจจุบันการติดต่อสื่อสารเกี่ยวกับการเรียนการสอนมีการพัฒนาไปในหลายรูปแบบ การติดต่อผ่านระบบเว็บเพจ การโทร หรือการส่งอีเมล อาจยังไม่สามารถโต้ตอบคำถามของผู้เรียนได้อย่างรวดเร็ว ความสำคัญของการพัฒนาและออกแบบระบบสารสนเทศเพื่อนำมาใช้ในการโต้ตอบและให้รายละเอียดเกี่ยวกับการเรียนการสอนได้สะดวกรวดเร็วตามคำหรือข้อความที่ผู้เรียนต้องการระบบโต้ตอบอัตโนมัติของไลน์ (LINE BOT) จึงเป็นอีกทางเลือกของเทคโนโลยีที่สามารถช่วยในการเรียนการสอนในยุคปัจจุบัน (Simasatitkul & Hsieh; Rahman, Al Mamun, & Islam, 2017; Hadi, Shidiqi, Zaeni, Mizar, & Irvan, 2019 ; วสุ บัวแก้ว, 2020) โดยการนำการใช้งานเทคโนโลยีตอบกลับอัตโนมัติ (Chatbot) มาประยุกต์ใช้เพื่อโต้ตอบกับผู้เรียนโดยอัตโนมัติทำให้เพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคดิจิทัล 4.0 โดยผู้เรียนเชื่อมโยงทุกอย่างเข้ากับระบบสื่อสารสังคมออนไลน์ (เจนจิรา แจ่มศิริและศุภรินทร์ ทองพัก, 2018) ดังเช่น ระบบแอปพลิเคชันไลน์ (LINE Application) เป็นเครื่องมือติดต่อสื่อสารผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่ได้รับความนิยมอย่างมากในประเทศไทยสามารถติดตั้งและใช้งานได้หลากหลายอุปกรณ์เช่นโทรศัพท์มือถือสมาร์ทโฟนและคอมพิวเตอร์แบบตั้งโต๊ะนอกจากนี้ผู้ให้บริการแอปพลิเคชันไลน์ (LINE Application) ยังเปิดให้บุคคลทั่วไปสามารถพัฒนาระบบเบบแบบต่างๆผ่านบริการของไลน์ (LINE) ข้อความไลน์ตอบกลับอัตโนมัติ (LINE Messaging API) จากการศึกษาพบว่าระบบไลน์เมสเสจเอพีไอ (LINE Messaging API) สามารถนำมาพัฒนาเป็นระบบโต้ตอบอัตโนมัติของไลน์ (LINE BOT) เชื่อมโยงระบบฐานข้อมูลหรือระบบสารสนเทศอื่นๆเพื่อนำข้อมูลที่ต้องการมาส่งเป็นข้อความให้กับผู้รับบริการผ่านแอปพลิเคชันไลน์ (LINE Application) ได้โดยผ่านคำสำคัญ (Keyword) (Gao & Wang, 2017; Simasatitkul & Hsieh; Chamsy, E., 2020) ที่กำหนดผู้วิจัยจึงมีแนวคิดนำไลน์เมสเสจเอพีไอ (LINE Messaging API) มาพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพเพิ่มช่องทางติดต่อสื่อสารส่งข้อความการให้ผลป้อนกลับ และส่งข้อความแจ้งเตือนต่างๆผ่านบริการไลน์เมสเสจเอพีไอ (LINE Messaging API) ให้แก่

ผู้เรียน (Simasatitkul & Hsieh; Rahman, Al Mamun, & Islam, 2017; Hadi, Shidiqi, Zaeni, Mizar, & Irvan, 2019 ; วสุ บัวแก้ว, 2020)

LINE Official Account คือ บัญชีทางการของ LINE สำหรับธุรกิจที่ช่วยให้ร้านค้าสามารถสร้างฐานผู้ติดตาม สื่อสารและส่งข้อมูลกิจกรรมทางการขายและการตลาด หรือโปรโมชั่นพิเศษไปยังลูกค้าผ่านทางไลน์ ตอบโจทย์ธุรกิจด้วยฟีเจอร์ที่หลากหลายที่จะช่วยสร้าง ประสบการณ์ที่ดีให้แก่ลูกค้าของร้านค้า รวมทั้งช่วยให้ร้านค้าสามารถบริหาร จัดการการขายได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การสร้างข้อความทักทาย ข้อความ ตอบกลับอัตโนมัติ คู่มือและบัตรสะสมแต้ม การแชทแบบ 1-1 การบรอดแคสต์ หาผู้ติดตามทั้งหมด หรือการบรอดแคสต์แบบระบุกลุ่มเป้าหมาย เป็นต้น ศึกษา ฟีเจอร์เพิ่มเติม โดยในที่นี้ ผู้วิจัยจะนำมาประยุกต์กับการเรียนการสอนด้วย โดยลักษณะของ LINE OFFICIAL ACCOUNT มีดังนี้

ภาพที่ 5 ลักษณะของ LINE OFFICIAL ACCOUNT

สร้างคอนเทนต์ด้วยข้อความ รูปภาพ วิดีโอ หรือไลฟ์สดผ่าน LINE LIVE ก็สามารถถ่ายทอดให้ผู้ติดตามได้อย่างง่ายดาย โดยคอนเทนต์จะแจ้งเตือนบน LINE เหมือนเวลาได้รับข้อความจากเพื่อนหรือครอบครัว

ภาพที่ 6 การเข้าถึงผู้ใช้ได้ 100% ด้วยการBroadcast

เข้าถึงผู้ใช้ได้ 100% ด้วยการBroadcast เพียงคลิกเดียว สามารถเข้าถึง Target Reach ทั้ง 100%

LINE Official Account จะได้รับ ID แบบอักษรผสมตัวเลขหรือ Basic ID ผู้ใช้งานจะสามารถซื้อ Premium ID เพื่อเปลี่ยนชื่อ Basic ID ให้เป็นชื่อแบรนด์ หรือธุรกิจ โดยจะมีค่าใช้จ่ายเพียง 444 บาทต่อปี เมื่อสมัครผ่านแอนดรอยด์ หรือเว็บไซต์ และมีค่าใช้จ่าย 459 บาทเมื่อสมัครผ่าน iOS

ภาพที่ 7 ID แบบอักษรผสมตัวเลข

รายละเอียดแพ็คเกจรายเดือน LINE Official Account

	FREE	BASIC	PRO
ราคาแพ็คเกจ	-	1,200 บาท*	1,500 บาท*
จำนวนข้อความบรอดแคสต์	1,000	15,000 ข้อความ	35,000 ข้อความ
ราคาต่อข้อความที่เกินจากแพ็คเกจ	-	0.08 บาท* /ข้อความ	0.04 บาท* /ข้อความ

*ราคานี้ยังไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม 7%

*แพ็คเกจรายเดือนไม่สามารถซื้อบน iOS ได้ กรุณาซื้อผ่าน LINE Official Account Manager ที่ manager.line.biz

ตัวอย่าง : กรณีบัญชีมีผู้ติดตาม 1,000 คน Target reach 600 คน

1 บรอดแคสต์ x 600 Target reach = 600 ข้อความ

**1 บรอดแคสต์ ส่งได้สูงสุด 3 บอลลูน

**จำนวนผู้ติดตามที่ไม่บล็อกและใช้งาน LINE ประจำ ซึ่งจะเปลี่ยนแปลงได้ขึ้นกับจำนวนผู้ติดตาม และจำนวนการบล็อกในขณะนั้น

ภาพที่ 8 แพ็คเกจรายเดือน LINE Official Account

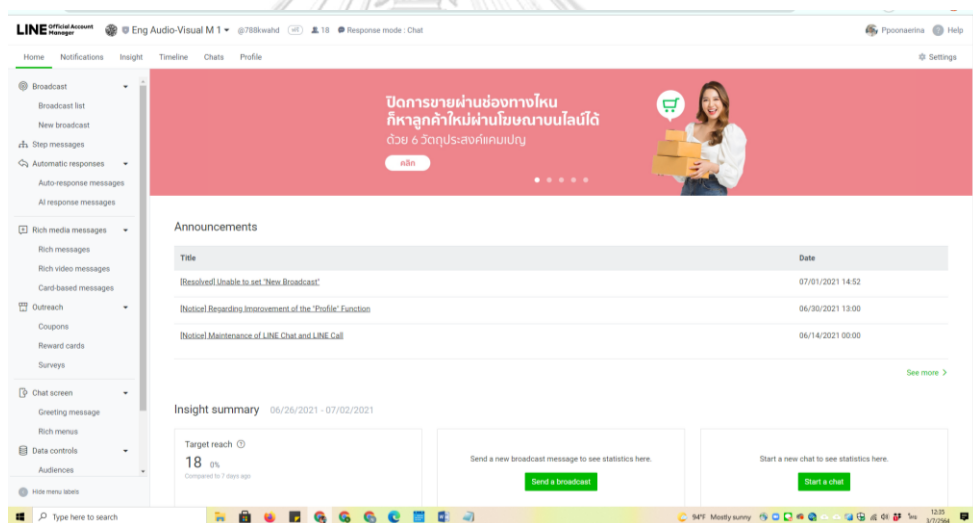
บัญชีทั่วไป	บัญชีรับรอง	บัญชีพรีเมียม
บัญชีโลโก้เทา ที่ผู้ใช้งาน LINE Official Account จะได้รับเมื่อเริ่มต้นใช้งาน ซึ่งสามารถอัปเกรดบัญชี เป็นบัญชีรับรองหรือบัญชีพรีเมียมได้ในภายหลัง	บัญชีโลโก้สีน้ำเงิน ที่ช่วยให้ลูกค้าค้นหาธุรกิจได้ง่ายขึ้นทั้งบน LINE และ Search engine ต่าง ๆ โดยมีค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ 888 บาทตลอดอายุการใช้งาน	บัญชีโลโก้เขียว ที่เหมาะสำหรับธุรกิจหรือองค์กร ขนาดใหญ่ ที่ต้องการสร้างฐานผู้ติดตามเป็นหลักล้าน สามารถค้นหาเจอได้ง่ายและใช้งานสปอนเซอร์สติ๊กเกอร์ และจะต้องมีค่าใช้จ่ายขั้นต่ำตามที่กำหนด

ภาพที่ 9 ชนิดของบัญชี LINE Official Account

4.3 ขั้นตอนการพัฒนาโมบายล์ช่วยเรียนรู้ภาษา

ในการพัฒนาระบบบัญชีอย่างเป็นทางการในการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนการพัฒนาดังนี้

1. ลงทะเบียนสมัครสมาชิกเพื่อขอใช้บริการข้อความไลน์ตอบกลับอัตโนมัติ (LINE Messaging API) ผ่านเว็บไซต์ <https://developers.line.biz/en/>

ภาพที่ 10 ตัวอย่างระบบบัญชีอย่างเป็นทางการ

2. ระบบแอปพลิเคชัน (Application) (Gellersen, H., & Gaedke, M., 1999) สำหรับส่วนนี้ผู้วิจัยได้เลือกใช้ระบบบัญชีอย่างเป็นทางการ (line official account) มีเครื่องมือที่ใช้ในการสร้างหลักๆคือ 1. ข้อความตอบกลับอัตโนมัติและแชท 2. ริชเมนูและ 3. ส่วนแนะนำข้อมูลเกี่ยวกับผลป้อนกลับ (สำหรับครู) ในการให้ครูได้เลือกเป็นแนวทางในการให้ผลป้อนกลับนักเรียน

3. ระบบเว็บแอปพลิเคชัน (Web Application) คือ เว็บสำหรับทำหน้าที่เป็นส่วนเสริมในการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วยระบบข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหาการเรียนการสอนการพัฒนาการฟังและพูดภาษาอังกฤษ ช่องทางการนำเสนอข้อมูลของผู้เรียน

โดยขั้นตอนของการเรียนรู้ผ่านโมบิลส์ช่วยการเรียนรู้ภาษา ประกอบด้วย

1. ผู้เรียนเข้าสู่ระบบบัญชีอย่างเป็นทางการ (LINE OA) เพื่อเป็นช่องทางในการเข้าสู่ระบบเว็บแอปพลิเคชันการฟังและการพูดอย่างกว้างขวางหรือเข้าสู่เว็บแอปพลิเคชันได้โดยตรง
2. ผู้เรียนลงทะเบียนในระบบเว็บแอปพลิเคชัน
3. ผู้เรียนเลือกเรื่องที่ฟังและพูดอย่างอิสระในระบบเว็บแอปพลิเคชัน
4. ผู้เรียนทำภารกิจเรื่องที่ฟังและพูดที่สนใจในระบบเว็บแอปพลิเคชัน
5. ผู้เรียนนำเสนอสิ่งที่ตนเองได้ศึกษา
6. ผู้เรียนเข้าไปชมผลงานของเพื่อน กดถูกใจและครุให้เหรียญตราสัญลักษณ์
7. ครูพูดคุยกับนักเรียนเกี่ยวกับภารกิจที่นักเรียนได้ทำและอภิปรายปัญหา แนวทางแก้ไข พร้อมทั้งสรุปเป้าหมายในการเรียนรู้ผ่านระบบบัญชีอย่างเป็นทางการ (LINE OA)
8. นักเรียนสะท้อนการเรียนรู้โดยการเข้าถึงแบบประเมินตนเองผ่านช่องทางระบบบัญชีอย่างเป็นทางการ

4.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโมบิลส์ช่วยการเรียนรู้ภาษา

Hadi et al. (2019) การพัฒนาระบบควบคุม เช่น ระบบตรวจสอบและควบคุมโดยใช้คำสั่งเสียงในอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์เพิ่มขึ้นเมื่อเร็วๆ นี้ หนึ่งในแพลตฟอร์มอินเทอร์เน็ตเพชที่ใหญ่ที่สุดและครอบคลุมที่สุดคือ Google Assistant มีโอกาสที่ดีในการพัฒนาแอปพลิเคชัน Google Assistant เนื่องจากการสนับสนุนสูง ขนาดต่ำสุด และแอปพลิเคชันที่ใช้ Google น้อยที่สุด Dialog flow API (Application Programming Interface) ซึ่งเป็น API ที่ทำหน้าที่ประมวลผลการสนทนาของมนุษย์ โดยอิงจากปัญญาประดิษฐ์ สนับสนุนความเป็นไปได้นี้อย่างเต็มที่ การตรวจสอบและควบคุมอุปกรณ์ด้วยเสียงต้องใช้โทรศัพท์มือถือเพื่อเป็นผู้นำในการสื่อสาร โทรศัพท์มือถือส่งเสียงไปยังเซิร์ฟเวอร์ Google Assistant ผ่านเว็บ การเปลี่ยนเสียงเป็นเนื้อหาเกิดขึ้นในเซิร์ฟเวอร์ ณ จุดนั้นไปยัง Dialog flow API API นี้จัดทำเนื้อหาตามลักษณะหรือแผนการสนทนา ผลการทดสอบแสดงให้เห็นว่าการสร้างแอปพลิเคชันอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในการตรวจสอบและควบคุมโดยอาศัยเสียงมีศักยภาพสูง อัตราความสำเร็จของโครงสร้างการยืนยันการพูดคุยคือ 75% ของอัตราความสำเร็จ

Gao and Wang (2017) การทำแผนที่ดิจิทัลเป็นหลักสูตรหลักและพื้นฐานสำหรับนักศึกษาที่เรียนเอกสาขาวิศวกรรมการสำรวจและการทำแผนที่ รูปแบบการสอนแบบดั้งเดิมซึ่งถูกจำกัดด้วยขนาดห้องเรียน ชั่วโมงเครดิต และปัจจัยอื่นๆ อีกมากมาย แทบจะไม่สามารถตอบสนองความต้องการ

ด้านการสอนของห้องเรียนสมัยใหม่ได้ การเพิ่มประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่องของเทคนิคมือถือและสภาพแวดล้อมมือถือได้รับการเห็นในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา เทอร์มินัลมือถือจำนวนมากได้เกิดขึ้น ซึ่งสนับสนุนอนาคตของการเรียนรู้แบบไมโครของการทำแผนที่ดิจิทัล การศึกษานี้สร้างระบบการสอนการทำแผนที่ดิจิทัลบนมือถือเพื่อสำรวจรูปแบบการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพสำหรับเทอร์มินัลมือถือ การวิเคราะห์เนื้อหาพร้อมกับแบบสำรวจแบบสอบถามเพื่อวิเคราะห์ลักษณะพื้นฐานของผู้เรียน เนื้อหาการเรียนรู้ พฤติกรรมการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ ผลลัพธ์แนะนำว่าแพลตฟอร์มผู้ดูแลบัญชีอย่างเป็นทางการของ WeChat มีบทบาทเชิงบวกในการดึงดูดผู้เรียน เผยแพร่เนื้อหาขนาดเล็ก ส่งเสริมการเรียนรู้ส่วนบุคคล และประเมินผลการเรียนรู้แบบเรียลไทม์ โดยสรุป การศึกษานี้ช่วยส่งเสริมการวิจัยเกี่ยวกับการสอนผ่านอุปกรณ์เคลื่อนที่และให้มุมมองใหม่ๆ แก่ครูในการสอนการทำแผนที่ดิจิทัลและหลักสูตรเฉพาะทางอื่นๆ สำหรับสาขาวิชาวิศวกรรมการสำรวจและการทำแผนที่

Chaipram, Tumnut, and Rattanapoka (2020) เนื่องจากข้อมูลทางการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือได้กระจายอยู่ตามเว็บไซต์ต่างๆ ทำให้นักศึกษาเกิดความยุ่งยากในการเข้าถึงข้อมูลดังนั้นบทความวิจัยนี้เสนอการออกแบบและพัฒนาระบบตอบกลับและแจ้งข้อมูลทางการศึกษาผ่านไลน์บอทโดยมีชื่อว่า NN Bot (Nice Notification Bot) ซึ่งทำงานบนแอปพลิเคชัน LINE เพื่อให้ นักศึกษามีความสะดวกสบายในการเข้าถึงข้อมูลทางการศึกษามากขึ้นอีกทั้งได้มีการใช้ Dialogflow ที่มีการประมวลผลภาษาธรรมชาติมาประยุกต์ใน NN Bot เพื่อให้รองรับบทสนทนาของผู้ใช้ได้ถูกต้องมากขึ้นบริการหลักของ NN Bot ได้แก่การสอบถามตารางสอนของอาจารย์การสอบถามตารางเรียนของนักศึกษาการค้นหาอาคารเรียนภายในมหาวิทยาลัยการสอบถามผลการศึกษาในภาคการศึกษาปัจจุบันและสามารถแจ้งระดับผลการศึกษาไปให้นักศึกษาแบบอัตโนมัติเมื่อผลการศึกษาได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการทดสอบระบบ NN Bot ได้รับผลการประเมินในภาพรวมพบว่า NN Bot ช่วยเหลือนักศึกษาของมหาวิทยาลัยได้เป็นอย่างดีทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในด้านความสะดวกในการใช้งานมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในภาพรวมเท่ากับ 4.39 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดี

Simasatitkul and Hsieh (2015) ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา มีการพัฒนาแอปพลิเคชันมากมายสำหรับสมาร์ตโฟนโดยเฉพาะแอปพลิเคชันข้อความโต้ตอบแบบทันที (IM) LINE ซึ่งเป็นแอปพลิเคชัน IM ของญี่ปุ่นที่ประสบความสำเร็จ มีผู้ใช้ถึง 100 ล้านคนเพียง 18 เดือนหลังจากเปิดตัวครั้งแรกในเดือนมีนาคม 2011 ในเดือนมิถุนายน 2555 NHN (Next Human Network) Japan Corporation

ได้จัดทำ 'LINE Official Accounts' ซึ่งเป็นการสื่อสารการตลาดผ่านมือถือสำหรับบริษัทต่างๆ ส่งข้อความโดยตรงไปยังผู้ใช้ LINE ที่ได้เพิ่มบัญชีของตนเป็น 'เพื่อน' ในยุคดิจิทัล ความเข้าใจในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้ใช้เป็นข้อมูลสำคัญในการทบทวนกลยุทธ์ทางการตลาดของบริษัท การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบพฤติกรรม แรงจูงใจ และทัศนคติของผู้ใช้ใน LINE และเพื่อค้นหาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้และการนำ "บัญชีทางการของ LINE" ไปใช้ ทัศนคติเชิงลบของผู้ใช้ต่อการสื่อสารการตลาดผ่านมือถือยังได้รับการตรวจสอบในงานวิจัยนี้ด้วย แบบสอบถามออนไลน์ถูกใช้ในการวิจัยนี้โดยการสำรวจผู้คน 300 คนในประเทศไทย ซึ่งเป็นอันดับสองของผู้ใช้ LINE ผลลัพธ์สามารถปรับปรุงบริษัทให้ใช้ 'บัญชีทางการของ LINE' ในการสื่อสารการตลาดบนมือถือได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น เพิ่มความเต็มใจของผู้ใช้ในการรับข้อความ ลดทัศนคติเชิงลบของผู้ใช้ที่มีต่อบริษัท และลดการละเมิดความเป็นส่วนตัวของผู้ใช้ นอกจากนี้ บางบริษัทเสนอสติ๊กเกอร์ฟรีใน 'บัญชีทางการของ LINE' ซึ่งสามารถปรับปรุงการจดจำแบรนด์และเปิดใช้งานธุรกรรมได้

Shi, Luo, and He (2017) ประเทศจีนมีปัญหายาวนานในภาษาที่สองการศึกษาคือการขาดโอกาสในการเรียนรู้การสื่อสาร การศึกษาครั้งนี้พยายามแก้ปัญหาด้วยการแนะนำการเรียนรู้ภาษาโดยใช้อุปกรณ์เคลื่อนที่ด้วยการส่งข้อความโต้ตอบแบบทันทีของ WeChat โดย WeChat เป็นหนึ่งในโปรแกรมโต้ตอบแบบทันทีที่ได้รับความนิยมมากที่สุดแอปพลิเคชันส่งข้อความในจีน มีข้อดีห้าประการสำหรับการศึกษา: มัลติฟังก์ชัน, เอกลักษณะเฉพาะ, ความสามารถในการเข้าถึง, ความสามารถในการโต้ตอบ และความสามารถในการจ่ายได้ 50นักเรียนมีส่วนร่วมในโปรแกรมหนึ่งภาคการศึกษา พวกเขาถูกแบ่งออกเป็นสองกลุ่ม กลุ่มหนึ่งเรียนภาษาอังกฤษด้วยความช่วยเหลือของแอปพลิเคชันมือถือ(WeChat Group) และคนอื่นๆ เรียนภาษาอังกฤษโดยไม่ได้รับความช่วยเหลือ (Control). มีการทดสอบก่อนและหลังการทดสอบและวิเคราะห์คะแนนผลการวิจัยพบว่า นักเรียนในกลุ่ม WeChat ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญในความสามารถทางภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่าการเรียนรู้ภาษาโดยใช้อุปกรณ์เคลื่อนที่ช่วยสร้างการเรียนรู้ภาษาที่จูงใจผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มเติม ดังนั้นการเรียนรู้ภาษาโดยใช้อุปกรณ์เคลื่อนที่จึงมีแนวโน้มที่จะเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย

Steinberg (2020) บทความของเขาตรวจสอบผลกระทบที่เปลี่ยนแปลงของแพลตฟอร์มในการผลิตทางวัฒนธรรมผ่านการวิเคราะห์ "แอปสูดยอด" ของ LINE แอปสูดยอดคือแอปที่ทำทุกอย่าง แพลตฟอร์มเมกะสำหรับตัวเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่แพร่หลายในเอเชียตะวันออก เช่นเดียวกับ

WeChat ของจีนหรือ KakaoTalk ของเกาหลีใต้ LINE ของญี่ปุ่นได้พัฒนาจากแอปแชทสำหรับจุดประสงค์เดียวมาเป็นแพลตฟอร์มทำทุกอย่างสำหรับกิจกรรมทางวัฒนธรรมและเศรษฐกิจในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ยังเป็นสาเหตุหลักที่ทำให้สติกเกอร์หรืออีโมจิขนาดใหญ่แพร่หลายไปทั่วโลกในแอปแชทอื่นๆ ตั้งแต่ iMessage ของ Apple ไปจนถึง Messenger ของ Facebook ไปจนถึง WeChat ของ Tencent บทความนี้นำเสนอการตรวจสอบ LINE อย่างใกล้ชิดเพื่อเน้นและสร้างทฤษฎีกระบวนการของ "การสร้างแพลตฟอร์มของการผลิตทางวัฒนธรรม" ในการทำเช่นนั้น มันย้อนรอยประวัติศาสตร์ที่ยาวนานของญี่ปุ่นเกี่ยวกับแพลตฟอร์มที่ย้อนกลับไปถึงแพลตฟอร์มมือถือ i-mode ที่เปิดตัวในปี 1999 และตรวจสอบกลยุทธ์ที่เน้นสติกเกอร์เฉพาะภูมิภาคของ LINE ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ บทความนี้เน้นไปที่งานผู้ประกอบการของนักออกแบบสติกเกอร์ในฐานะผู้ผลิตทางวัฒนธรรม บทความนี้จะประเมิน LINE เพื่อเน้นย้ำถึงความเฉพาะเจาะจงของแพลตฟอร์มนี้ และแข่งขันกับความสนใจที่มากเกินไปที่จ่ายให้กับแพลตฟอร์มจาก Silicon Valley หรืออย่างดีที่สุดก็คือคู่หูชาวจีน LINE และการบรรจบกันระดับภูมิภาคของ Super Apps ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เป็นเครื่องเตือนใจถึงความจำเป็นในการวิเคราะห์แพลตฟอร์มที่อยู่นอกอำนาจสองขั้วของสหรัฐอเมริกากับโลกเทคโนโลยีของจีน ซึ่งเพิ่มกรอบวาทกรรมและการวิจัยทางวิชาการของนักข่าวและความต้องการมากขึ้น เพื่อเข้าร่วมกับลักษณะเฉพาะทางประวัติศาสตร์และภูมิภาคของเวทีและผลกระทบทางวัฒนธรรมของพวกเขา

Aubusson et al. (2009) ได้กล่าวว่างานวิจัยนี้ได้ศึกษาบทบาทของการใช้ mobile learning ในการเรียนรู้ของครูผู้สอน โดยในงานวิจัยนี้ได้มีการอภิปรายอย่างกว้างขวางถึงประสิทธิภาพของการเรียนรู้แบบมีสื่อที่ประกอบไปด้วยการสะท้อนคิดและการเรียนรู้แบบร่วมมือซึ่ง mobile learning จะสามารถตอบโจทย์ในประเด็นนี้ได้ ซึ่งได้มีการอภิปรายเพิ่มเติมเกี่ยวกับผลของการเรียนรู้แบบร่วมมือระหว่างครูผู้สอนและนักเรียนในรูปแบบการเรียนรู้แบบมีสื่อด้วย งานวิจัยนี้ได้สัมภาษณ์ครูผู้สอน บุคลากรทางการศึกษา จำนวน 8 คน ในประเด็นการสะท้อนคิดเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีมาใช้ในการส่งเสริมการเรียนรู้ได้แก่ โดยแต่ละคนมีประสบการณ์ดังนี้

1. Mark (science teacher) เป็นผู้จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีเป็นเวลา 3 ปี โดยมีการใช้โทรศัพท์มือถือ เสียง ภาพ วิดีโอ ในชั้นเรียน

2. Pat (Principal) เป็นผู้สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ในโรงเรียนและกลุ่มโรงเรียนในประเทศออสเตรเลีย โดยมุ่งเน้นไปที่การพัฒนาครูผู้สอนให้มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้

3. Rebecca (Promoting technology to enhance teaching) เป็นผู้พัฒนาโปรแกรมการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการใช้ ICT ในชั้นเรียน

4. Simon (Manager of a city learning centre) ทำงานร่วมกับครูผู้สอนที่กำลังศึกษาการใช้ mobile learning ในการเรียนการสอน

5. Dean (advisory teacher for ICT) เป็นผู้ริเริ่มโครงการการใช้ hand-held devices และเป็นผู้ริเริ่มการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรการเรียนการสอน

6. Chris (independent mobile learning consultant) เป็นผู้สนับสนุนครูผู้สอนในการใช้การใช้เครื่องมือและการออกแบบการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีในโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษา

7. Michael (educational software developer) ทำงานร่วมกับครูผู้สอนในการออกแบบโมบายแอปพลิเคชันในการเรียนการสอน

8. Helen (ICT coordinator) เป็นผู้ร่วมพัฒนาการใช้โมบายแอปพลิเคชันในการเรียนการสอนสำหรับโรงเรียน

เป็นการเรียนรู้ที่เรียกว่า “ubiquitous” ซึ่งหมายถึงผู้เรียนสามารถเข้าถึงได้ทุกที่ทุกเวลาได้โดยง่าย ซึ่งจะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้สำหรับทั้งผู้เรียนและผู้สอนซึ่งในปัจจุบันนี้มีการใช้เทคโนโลยีในการส่งเสริมการเรียนรู้อย่างหลากหลายเป็นการมอบประสบการณ์ที่หลากหลายในการเรียนรู้สำหรับทั้งผู้สอนและผู้เรียน การจัดการเรียนรู้อย่างมืออาชีพนั้นมีความสำคัญมาก โดยในการศึกษามีประเด็นในการศึกษา เป็น 3 ประเด็นหลัก ได้แก่

1. การใช้งานส่วนตัวของครูผู้สอนสำหรับการเรียนการสอน ประกอบด้วย การเรียนรู้ด้วยตนเอง การสะท้อนคิด การเรียนรู้แบบร่วมมือ การสนับสนุนโดยผู้เชี่ยวชาญ

2. การแลกเปลี่ยนประสบการณ์การใช้โมบายเลิร์นนิ่งจากผู้เรียนและผู้สอน ได้แก่ การเรียนรู้แบบร่วมมือ การให้ผลป้อนกลับ และนำเสนอผลงานของผู้เรียน

3. จริยธรรมในชั้นเรียน ได้แก่ การส่งต่อข้อมูล และข้อตกลงสำหรับผู้เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาพบว่าเทคโนโลยีที่มีการใช้โทรศัพท์มือถือนั้นสามารถเพิ่มสิ่งใหม่ๆ เป็นมิติใหม่สู่การเรียนรู้วิชาชีพครู การเรียนรู้บนอุปกรณ์เคลื่อนที่ ส่งเสริมโอกาสในการอำนวยความสะดวกใน

การสังเกตการ วิจารณ์และการแบ่งปันกิจกรรมในห้องเรียน นอกจากนี้ยังมีการผลิตความรู้และการแบ่งปันความรู้ที่สำคัญ สามารถบันทึกภาพช่วงเวลาที่สำคัญในขณะที่ใช้งานและสามารถระบุได้ว่าเกิดอะไรขึ้นในช่วงเวลานั้นๆ เป็นความท้าทายหากครูสามารถใช้ในการออกแบบการเรียนรู้ในเชิงสร้างสรรค์ โดยการเรียนรู้สามารถเกิดขึ้นได้ทั้งนักเรียนและครู มีความคล่องตัว แต่ทั้งนี้ควรต้องระวังในด้านจริยธรรมในการใช้งานด้วย

Li et al. (2015) ได้กล่าวว่าเทคโนโลยีรวมถึงโซเชียลมีเดียและแอปพลิเคชันเทคโนโลยีอื่น ๆ ที่มีการใช้งานผ่านอุปกรณ์เทคโนโลยีต่างๆสามารถนำมาใช้ส่งเสริมการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ปรับปรุง สนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียน งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์คือ ศึกษาการใช้และการรับรู้เทคโนโลยีในกลุ่มวัยรุ่นที่อาศัยอยู่ในเขตเมือง รวมทั้งผู้เรียนภาษาอังกฤษ (ELL) และเจ้าของภาษาอังกฤษ (NESs) รวบรวมข้อมูลโดยการสำรวจนักเรียน จำนวน 531 คนในโรงเรียนมัธยมของรัฐในสหรัฐอเมริกา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนใช้เทคโนโลยีเพื่อวัตถุประสงค์ที่หลากหลายโดยไม่คำนึงถึงพื้นฐานความรู้เดิมที่เป็นภาษาแม่ โดยความรู้ด้านเทคโนโลยีและการประยุกต์ใช้อย่างมีความหมายยังมีระดับไม่สูงมาก การใช้งานเป็นเพียงการเข้าถึง บล็อกและอีเมล ความท้าทายของงานวิจัยนี้ได้แก่ การที่ประชากรนักเรียนที่มีความหลากหลายทางภาษา เป็นความน่าสนใจอย่างหนึ่งที่จะศึกษาความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนระหว่างจุดประสงค์ของนักเรียนในการใช้เทคโนโลยีและความสามารถทางภาษา อีกทั้งศึกษาผลของการใช้เทคโนโลยีที่ส่งผลต่อการเรียนภาษาและการเรียนการสอน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบากการใช้เทคโนโลยีที่หลากหลายในการเรียนการสอน โดยเฉพาะการใช้เทคโนโลยีต่างๆของวัยรุ่นที่มีการใช้มากขึ้นอย่างแพร่หลาย อีกทั้งมีงานวิจัยงานวิจัยเกี่ยวกับวัยรุ่นที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างการใช้โทรศัพท์มือถือและความสามารถทางภาษา งานวิจัยนี้มีกระบวนการศึกษาโดยวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมและวัตถุประสงค์ในการใช้เทคโนโลยีของวัยรุ่นจากกลุ่มตัวอย่างที่มีพื้นฐานทางภาษาที่หลากหลาย โดยงานวิจัยนี้จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางภาษาและการใช้เทคโนโลยี ซึ่งมีคำถามการวิจัย ดังนี้ 1. ผู้เรียนใช้โทรศัพท์มือถือและแอปพลิเคชันจากโทรศัพท์มือถือทำกิจกรรมใดบ้าง 2. การใช้เทคโนโลยีมีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้ภาษาหรือไม่ โดยกระบวนการวิจัย ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจด้วยแบบสอบถาม 4 ประเด็น ได้แก่ (1) การเข้าถึงและการใช้คอมพิวเตอร์อุปกรณ์เคลื่อนที่ดิจิทัลและโซเชียลมีเดีย (2) ความสนใจของพวกเขาในการใช้เทคโนโลยีเหล่านี้ (3) วัตถุประสงค์ที่ใช้เทคโนโลยีเหล่านี้และ(4) การรับรู้ภาษาและทักษะการรู้หนังสือของตนเอง เป้าหมายสูงสุดของการศึกษา

ผลการศึกษาในปัจจุบันให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ซึ่งสามารถช่วยเราให้ได้เข้าใจเงื่อนไขบางประการในการพัฒนาภาษาที่ใช้เทคโนโลยีช่วยอย่างมีประสิทธิภาพและการแทรกแซงการรู้หนังสือ

สำหรับวัยรุ่นในเมือง (1) ประมาณ 50% ของนักเรียนทั้งหมดใช้เทคโนโลยีในแต่ละกิจกรรมต่อไปนี้: ดูวิดีโอออนไลน์ท่องอินเทอร์เน็ต เครือข่ายสังคมออนไลน์และดูทีวีออนไลน์ การส่งอีเมลการส่งข้อความการบ้าน (2) ทักษะการอ่านและการเขียน ได้ถูกนำมาใช้ในการเรียนการสอนและการมอบหมายงานในชั้นเรียน ทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจ (3) เมื่อมีระดับทางการเรียนที่สูงขึ้น จะส่งผลต่อความมั่นใจในการเรียนรู้ เนื่องจากเนื้อหาทางวิชาการมีระดับที่สูงขึ้น (4) มีความสัมพันธ์เล็กน้อยถึงปานกลางระหว่างการใช้เทคโนโลยีเฉพาะจุดประสงค์ที่หลากหลายและทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียน

Cheng et al. (2020) ได้กล่าวว่าการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อออกแบบระบบการสร้างหุ่นยนต์ เพื่อสร้างการมีปฏิสัมพันธ์ตามสถานการณ์ สภาพแวดล้อมการเรียนรู้สำหรับเด็ก ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โดยการศึกษาที่ใช้หลักการออกแบบแนวทางการวิจัยเพื่อศึกษาความต้องการด้านการสอน และคุณสมบัติที่สำคัญและการทำงานของระบบ โดยกลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้ปกครอง และครูผู้สอนที่สอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ จำนวน 12 คน เป็นโปรแกรมพัฒนาการเขียน โดยตัวโรบอทผ่านการพัฒนากระบวนการเขียนแบบซ้ำๆ โดยการศึกษาเกี่ยวกับความรู้ทางภาษาของผู้เรียน อีกทั้งวิธีการพัฒนาความรู้ความเข้าใจในการพัฒนา ศึกษาปัญหาที่พบและการนำเสนอแนวทางการเขียนที่มีประสิทธิภาพ การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบโต้ตอบโดยใช้หุ่นยนต์และของเล่นที่ใช้ IoT ที่นำเสนอคือ ของเล่นที่มีเซ็นเซอร์เชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ตด้วยเซ็นเซอร์ที่ติดอยู่กับของเล่นหุ่นยนต์ สามารถรับรู้และตรวจจับพฤติกรรมของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและตอบสนองทางภาษาอย่างรวดเร็ว เป็นการสร้างบริบทที่มีความหมายสำหรับผู้เรียนสำหรับการเรียนรู้และฝึกฝนทักษะทางภาษา ในสถานการณ์จริง เป็นการโต้ตอบกับผู้เรียนในบริบท อย่างไรก็ตามสำหรับครูภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL) ผู้ที่ไม่มีความรู้ทางเทคนิคที่จำเป็นดังนั้นครูต้องเผชิญกับความท้าทายมากขึ้นในฐานะนักออกแบบการเรียนรู้โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการออกแบบการบูรณาการการเรียนรู้ที่เพิ่มเทคโนโลยีเข้าไปด้วย การศึกษานี้แนะนำการออกแบบและการประเมินระบบการเขียนสำหรับสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาแบบโต้ตอบที่สนับสนุนโดยหุ่นยนต์และของเล่นที่ใช้ IoT นำโดยผู้โต้ตอบและผู้สื่อสารโดยได้อ้างอิงจากแนวทางและทฤษฎีทางสังคมวัฒนธรรมและการออกแบบโดยอิงจากรูปแบบการสอน ความต้องการของผู้เรียนภาษา เพื่อส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ในการพัฒนาภาษา ผลลัพธ์บ่งชี้ว่าระบบสามารถรองรับการใช้งานกับผู้เรียนได้ เป็นการการพัฒนาสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาแบบโต้ตอบที่น่าสนใจ

จากการพัฒนาและออกแบบพบว่า 1. หุ่นยนต์ควรมีการโต้ตอบเป็นผลป้อนกลับที่เป็นภาษาของมนุษย์ ที่มีทั้งวจนภาษาและอวจนภาษา 2. เนื้อหาควรมีการปรับได้ตามระดับของผู้เรียน เพื่อตอบสนองความแตกต่างของผู้เรียน 3. สร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ 4. ส่งเสริมการเคลื่อนไหวเพื่อให้เกิดการเรียนรู้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง

Alemi et al. (2015) ได้กล่าวว่าการวิจัยชี้ให้เห็นว่าหุ่นยนต์สามารถเป็นเครื่องมือที่ดีที่สุดสำหรับการสร้างแรงจูงใจ ด้วยวิธีการเรียนรู้ที่ช่วยลดระดับความกังวล มีความเหมาะสมและสามารถสร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลายมากขึ้นสำหรับการเรียนรู้ภาษา การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของหุ่นยนต์ที่ช่วยการเรียนรู้ภาษา (RALL) ในการลดระดับความวิตกกังวลและทัศนคติในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่ชาวอิหร่าน อายุ 12 ปีขึ้นไป โดยการศึกษานี้ได้ออกแบบกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่ม แบ่งออกเป็นสองกลุ่มของ RALL (นักเรียน 30 คน) และไม่ใช่ RALL (นักเรียน 16 คน) ใช้หนังสือเรียน อุปกรณ์และครูก็เหมือนกันทั้งสองกลุ่ม อย่างไรก็ตามในกลุ่ม RALL ได้ให้การศึกษาร่วมด้วยผู้ช่วยหุ่นยนต์ที่มีการทำงานคล้ายมนุษย์ ศึกษาผลโดยใช้แบบสอบถามความวิตกกังวลและทัศนคติ ผลการวิจัยเมื่อเปรียบเทียบกลุ่ม RALL เปรียบเทียบกับกลุ่มที่ไม่ใช่ RALL จากการศึกษพบว่านักเรียนในกระบวนการเรียนรู้ของกลุ่ม RALL มีความสนุกสนานมาก ผู้เรียนเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นซึ่งช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ มีแรงจูงใจในระยะยาว การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของ Robotics ที่ช่วยการเรียนรู้ภาษาในระดับความวิตกกังวลและทัศนคติ โดยกระบวนการเริ่มจากการสอบวัดระดับตามคำศัพท์และนักเรียนซึ่งอยู่ในระดับเริ่มต้นเข้าร่วมในการศึกษา และแบ่งกลุ่มทดลองและควบคุมโดยการสุ่มตัวอย่าง การจัดการเรียนรู้แบ่งออกเป็น 8 บทเรียน ใช้เวลา 10 สัปดาห์ การศึกษาในปัจจุบันได้ค้นพบวิธีการใหม่ ๆ การใช้หุ่นยนต์ในการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ การศึกษานี้ได้ให้หลักฐานสำหรับการใช้ขั้นสูง งานวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความสนุกสนานในการเรียนรู้จากกระบวนการที่จัดกระทำ และพวกเขายังเชื่อว่าพวกเขาเรียนรู้ได้ดีขึ้นและมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งในความเป็นจริงกิจกรรมในงานวิจัยนี้ช่วยเพิ่มแรงจูงใจของพวกเขาในระยะยาว

ในช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมา เทคโนโลยีได้เข้ามามีส่วนในการพัฒนาการเรียนการสอน เป็นส่วนหนึ่งในกระบวนการเรียนรู้ เทคโนโลยีการเรียนการสอนที่เพิ่มขึ้น เช่น การเรียนรู้ภาษาโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วย (CALL) และการเรียนรู้ภาษาโดยใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ส่วนตัวช่วย (MALL) ยังพบว่ามีแอปพลิเคชันบนโทรศัพท์เคลื่อนที่อีกด้วย โดยงานวิจัยที่ผ่านมาได้แสดงให้เห็นว่า การใช้ต่างๆสื่อ

สามารถอำนวยความสะดวกในการเรียนภาษาได้หลายวิธี รวมถึงการที่จะช่วยลดความวิตกกังวล
 อำนวยความสะดวกในการสื่อสาร การดูแลของครูผู้สอน การเรียนรู้ทางสังคมหรือแบบร่วมมือ เพิ่ม
 แรงจูงใจของนักเรียนและการอำนวยความสะดวกในการรับรู้ข้ามวัฒนธรรมผ่านการเรียนภาษา
 ปัญหาสำคัญสองประการในการใช้เทคโนโลยีปัจจุบันจากการที่ได้นำไปใช้ในห้องเรียน ได้แก่ ความ
 ยากลำบากในการปรับแต่งและการที่ครูไม่สามารถโต้ตอบกับผู้เรียนได้ในทันที จึงมีการออกแบบ
 ระบบที่สามารถโต้ตอบกับผู้เรียนได้โดยอัตโนมัติ ผ่านเครื่องมือที่เรียกว่าหุ่นยนต์ โดยในงานวิจัยมีการ
 ออกแบบเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของนักเรียนและจัดให้มีสภาพแวดล้อมแบบโต้ตอบ หุ่นยนต์
 สามารถโต้ตอบกับนักเรียนและสามารถกระตุ้นให้พวกเขาเรียนรู้ภาษาได้ง่ายขึ้นและเร็วขึ้น

การศึกษาในปัจจุบันได้ค้นพบวิธีการใหม่ ๆ การใช้หุ่นยนต์ในการสอนภาษาอังกฤษเป็น
 ภาษาต่างประเทศการศึกษานี้ได้ให้หลักฐานสำหรับการใช้ชั้นสูง งานวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่านักเรียนมี
 ความสนุกสนานในการเรียนรู้จากกระบวนการที่จัดกระทำ และพวกเขายังเชื่อว่าพวกเขาเรียนรู้ได้ดี
 ขึ้นและมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งในความเป็นจริงกิจกรรมในงานวิจัยนี้ช่วยเพิ่มแรงจูงใจของพวกเขา
 ในระยะยาว กิจกรรมจาก robot NIMA ใช้หลักการเดียวกับ Simon Says กล่าวคือ ใช้หุ่นยนต์นำ
 เกมสีในการตรวจจับพฤติกรรมของผู้เรียน ด้วยอิริยาบถต่าง ๆ เช่น ยืน นั่ง เขียน ฯลฯ

Balchin and Wild (2020) ได้กล่าวว่าการศึกษานี้ได้ศึกษาการใช้เทคโนโลยีที่จะสามารถ
 สร้างมาตรฐานในชั้นเรียนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาในประเทศมาเลเซียและบทบาทของ
 ชุมชนรอบข้าง แนวทางในการดำเนินงานคือ งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพโดยมีการใช้แบบ
 สัมภาษณ์ออนไลน์และการสัมภาษณ์ เพื่อเป็นการเปิดประสบการณ์ครูผู้สอนภาษาอังกฤษด้วยการใช้
 เทคโนโลยีในชั้นเรียน งานวิจัยนี้มีกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 22 คน คัดเลือกจาก 93 คน โดยทำการวิจัย
 โดยทำการศึกษาโดยการรวบรวมข้อมูลจากการใช้แบบสอบถามออนไลน์และการสัมภาษณ์ออนไลน์
 เกี่ยวกับบริบทที่ต้องการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอนเพื่อให้เป็นมาตรฐานในการใช้ใ
 การเรียนการสอน มุ่งเน้นการพัฒนาให้เหมาะสมกับบริบทของการศึกษา

Bueno-Alastuey and Nemeth (2020) ได้กล่าวว่าเป็นปัจจุบันมีการศึกษามากมายที่ได้
 ศึกษาศักยภาพและประโยชน์ของการใช้ Quizlet และ podcasts สำหรับการพัฒนาความรู้
 ความสามารถในด้านคำศัพท์ของผู้เรียน โดยงานวิจัยนี้มุ่งเน้นไปที่การใช้เครื่องมือที่มีอยู่และศึกษาผล
 จากการใช้เรียนรู้คำศัพท์และแรงจูงใจของนักเรียน โดยการศึกษาพยายามวิเคราะห์และ
 เปรียบเทียบวิธีที่นักเรียนสร้างพอดคาสต์และ Quizlet flashcard ว่ามีผลต่อการเรียนรู้คำศัพท์ โดย

คำนี้ถึงทั้งสองปัจจัย ได้แก่ ความรู้คำศัพท์และประสิทธิผล ตัวอย่างได้แก่ บุคคลอายุ 18-61 ปี การศึกษาเครื่องมือที่ใช้คือการทดสอบคำศัพท์เป็นการทดสอบก่อนเรียนตรวจสอบความรู้เดิมของนักเรียนก่อนและหลังเรียนทันที การทดสอบเพื่อวัดคำศัพท์ที่และประสิทธิผล ผลการศึกษาพบว่า แม้ว่า ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างทั้งสองวิธี แต่เทคนิคทั้งสองช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ๆ กลุ่มตัวอย่างสนุกสนานกับการเรียนรู้ผ่าน Quizlet ด้วย

ความหลากหลายและความพร้อมใช้งานของเครื่องมือทางเทคโนโลยีมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก มีการศึกษาต่าง ๆ ที่พบความเปลี่ยนแปลงของกระบวนการเรียนการสอนรวมถึงวิธีการเรียนรู้และฝึกฝนคำศัพท์ใหม่ๆ มีการศึกษาผลของการเรียนรู้ภาษาโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วย (CALL) ที่ช่วยสร้างผลในเชิงบวกต่อการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ๆ การเพิ่มแรงจูงใจของนักเรียน และส่งเสริมอิสระการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยการสร้างสื่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างมาก เป็นการสะสมความรู้จนเกิดเป็นองค์ความรู้ที่ยั่งยืน

กระบวนการในเรียนรู้จาก Quizlet คือการเรียนรู้จาก digital flashcard ส่วน Podcast นั้นให้บันทึกความคิดเห็นเกี่ยวกับคำศัพท์ที่ได้เรียนรู้ วันละ 3 ประโยค แล้วจากนั้นวันต่อมา ให้มีการทดสอบคำศัพท์กับผู้เรียนที่เรียนด้วยคำศัพท์ทั้ง 2 แบบ

Jiang and Yu (2020) ได้กล่าวว่างานวิจัยนี้มีการสังเคราะห์การศึกษาการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน จนถึงปี 2018 โดยมีการศึกษาจากงานวิจัยจำนวน 33 เรื่อง เป้าหมายและคำถามการวิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับ 1) แนวโน้มโดยรวมเกี่ยวกับการศึกษาที่มีอยู่ 2) จุดโฟกัสการวิจัย 3) บทบาทของเทคโนโลยีและ 4) การบูรณาการการเรียนรู้ห้องเรียนกลับด้านสำหรับผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง การศึกษาส่วนใหญ่ดำเนินการจากการศึกษามุมมองของผู้เรียน และมีการศึกษาจากมุมมองของครูจำนวนไม่มากนัก สิ่งสำคัญของการศึกษาคือเพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบหลักสูตรและการนำไปใช้การทบทวนในการเรียนการสอนในปัจจุบัน "รูปแบบการโต้ตอบ" ในการเรียนการสอนห้องเรียนกลับด้าน มีการโต้ตอบสองประเภท ได้แก่ "การโต้ตอบกับเนื้อหา" และ "การโต้ตอบผ่านเนื้อหา"

กิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียนกลับด้าน ได้แก่ การใช้ออนไลน์วิดีโอ การใช้ Quiz การใช้ LMS การใช้สื่อสังคมออนไลน์ เช่น WeChat, Line, WhatsApp, Facebook การอภิปรายกลุ่ม การฝึกการแก้ปัญหาด้วยงานคู่ งานกลุ่ม การแสดงบทบาทสมมติ การให้ผลป้อนกลับ

Fryer, Coniam, Carpenter, and Lăpușneanu (2020) ได้กล่าวว่าการใช้แชทบอทเป็นการออกแบบระบบปฏิบัติการที่มนุษย์สามารถโต้ตอบกับอินเทอร์เน็ต สามารถพบได้ในบริษัท ใหญ่ ๆ (เช่น Apple, Google และ Amazon) ที่ได้วางบอท (แชท) เป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสาร โดยในปัจจุบัน แชทบอทกำลังทำหน้าที่ในการเปลี่ยนแปลงวิธีที่เราจะสามารถสื่อสารกับบุคคลอื่น ๆ ในโลกดิจิทัลที่กำลังเติบโตอย่างรวดเร็ว อีกทั้งเป็นตัวช่วยในการเรียนรู้ภาษาใหม่ๆ ด้วย

องค์ประกอบสำคัญที่ช่วยส่งเสริมทักษะและความมั่นใจในการเรียนรู้ภาษา ทำหน้าที่เหมือนเป็นเพื่อนคู่หูเป็นตัวช่วยในการเรียนรู้ และการฝึกฝนทักษะทางภาษา เป็นตัวช่วยหนึ่งในการช่วยลดความกดดัน และความกังวลในการทำผิดพลาดต่อหน้าคนกลุ่มใหญ่ เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนอย่างไร้ขีดจำกัด ฝึกฝนผ่านการโต้ตอบกับแชทบอททั้งในด้านของการเรียนรู้ศัพท์ และ ไวยากรณ์ เหมาะสำหรับการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนที่มีความสามารถทางการเรียนรู้ภาษาที่แตกต่างกัน อีกด้วย

H. Xu and Hu (2020) ได้กล่าวว่า ด้วยการพัฒนาอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร (ICT) จึงมีการพัฒนาการเรียนรู้อาษาที่แตกต่างและถูกพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว เนื่องจากในปัจจุบันผู้เรียนอยู่ในยุคของดิจิทัลที่มีเครื่องมือที่หลากหลายช่วยในการเรียนรู้ โดยที่นักวิชาการทั้งหลายพยายามที่จะออกแบบการจัดการเรียนการสอนในบริบทต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง

การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอนมีข้อจำกัดที่พบ ได้แก่ การขาดการออกแบบวิธีการที่เหมาะสมทั้งแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ความกังวลเกี่ยวกับการใช้ภาษา การออกแบบการวัดและประเมินผล นอกจากนี้งานวิจัยได้นำเสนอประโยชน์ของการใช้สื่อสังคมในการเรียนการสอนภาษาแบบไม่เป็นทางการ โดยการใช้การส่งข้อความสั้นผ่านสื่อสังคม เช่น Facebook, Twitter, WhatsApp จะช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ เนื่องจากเป็นสื่อที่ผู้เรียนสามารถใช้งานได้คล่องแคล่ว และเป็นที่ยอมรับของผู้เรียน อีกทั้งเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง หรือจะนำมาใช้ร่วมกับการเรียนการสอนในห้องเรียนด้วยก็สามารถทำได้ นอกจากนี้ได้นำเสนอว่า การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยการศึกษาด้วยตนเอง นอกจากนี้การส่งเสริมให้ผู้เรียนประเมินความสามารถของตนเอง ก็จะทำให้ผู้เรียนได้เข้าใจตนเองมากยิ่งขึ้นด้วย นอกจากนี้ยังมีผลจากการสำรวจจากการยอมรับการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน พบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจและมีแรงจูงใจในโมบายล์ช่วยเรียนรู้ภาษา

Lai and Gu (2011) ได้กล่าวว่า การวิจัยที่หลากหลายในปัจจุบันนี้เป็นการศึกษาโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยในการเรียนรู้ภาษา (CALL) ได้กล่าวถึงศักยภาพต่างๆ ของเทคโนโลยีสำหรับการ

เรียนรู้ภาษา และเพื่อเป็นการเพิ่มศักยภาพของเทคโนโลยีต่างๆเหล่านี้ให้สูงสุด การมีส่วนร่วมของนักเรียนในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองจึงเป็นสิ่งจำเป็น การศึกษานี้ศึกษาการใช้เทคโนโลยีนอกห้องเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยในประเทศฮ่องกงเพื่อควบคุมการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง เป็นการแสดงให้เห็นว่านักเรียนเหล่านี้มีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในการใช้เทคโนโลยี และการศึกษานี้ได้นำเสนอปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้ภาษา

เทคโนโลยีส่งเสริมศักยภาพที่หลากหลายสำหรับการเรียนรู้ภาษา เป็นการเข้าถึงการเรียนรู้ผ่านเจ้าของภาษาและผู้เรียนภาษาอื่น ๆ ทั่วโลกเข้าถึงสื่อการเรียนการสอนและภาษาที่แท้จริงได้ตลอด 24 ชั่วโมงและเกิดขึ้นได้ทุกวัน และการสนับสนุนการเรียนรู้การสร้างและการเปิดรับการเรียนรู้ประสบการณ์และสภาพแวดล้อมและการอำนวยความสะดวกในการสร้างอัตลักษณ์ของผู้เรียนในเชิงบวก ช่วยยกระดับการเรียนการสอนภาษาในห้องเรียนและขยายรูปแบบการศึกษาภาษานอกเหนือจากห้องเรียน

การเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยี เป็นการเปิดโลก ให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงข้อมูลต่างๆด้วยตนเอง เป็นการเรียนรู้ส่วนบุคคลที่ช่วยให้ผู้เรียนมีการกำกับตนเอง เป็นการส่งเสริมทัศนคติเชิงบวกในการเรียนรู้ภาษาด้วย นอกจากนี้ผู้เรียนยังได้ใช้เครือข่ายสื่อสังคมออนไลน์ ในการสื่อสารกับเพื่อนและครูผู้สอน เป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้อย่างเป็นมิตร เป็นการเติมเต็มประสบการณ์การเรียนรู้อย่างมีเป้าหมาย และเหมาะกับลักษณะของผู้เรียนรายบุคคล

Bueno Alastuey (2011) ได้กล่าวว่า การศึกษานี้ได้สำรวจประโยชน์และข้อเสียของการสื่อสารด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้สื่อกลางแบบซิงโครนัส (CMC) ในหลักสูตรภาษาอังกฤษแบบผสมผสานเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ มีการเปรียบเทียบข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพจากสองกลุ่มตามหลักสูตรเดียวกัน การสัมภาษณ์ การนำเสนองานปากเปล่า โดยการดำเนินการกับกลุ่มควบคุม มีการใช้รูปแบบตัวต่อตัวในและในกลุ่มทดลอง ใช้การนำเสนอปากเปล่าผ่าน CMC ที่ใช้เสียงแบบซิงโครนัส การวิเคราะห์ประกอบด้วยข้อมูลจากคะแนนการทดสอบก่อนและหลังความรู้ทั่วไป คะแนนการนำเสนอ ผ่าน Power Point แบบปากเปล่า แบบสอบถามของนักเรียนและสมุดบันทึกของนักเรียนและครู ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าความสำเร็จในกลุ่มทดลองดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญและยังมีปัจจัยบวกอื่น ๆ ที่เพิ่มขึ้นซึ่งอาจส่งผลดีต่อการเรียนรู้ภาษาที่สอง (SLA) และการแก้ปัญหาต่างๆที่ทำให้ทักษะการพูดที่เป็นทักษะที่อ่อนแอที่สุดในบริบทภาษาต่างประเทศได้รับการพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น

จากผลการศึกษานักเรียนพบว่าเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ในสถานการณ์จริง ผู้เรียนมีความพึงพอใจในการเรียนรู้แบบซิงโครนัสผ่านโมบิล โดยเป็นการลดความวิตกกังวลในการเรียนรู้

เป็นแนวทางในการเรียนรู้รูปแบบใหม่ ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง และในรูปแบบนี้เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียน และมีความมั่นใจที่จะสื่อสารกับเพื่อนในชั้นเรียนมากยิ่งขึ้น สำหรับข้อเสียพบว่าผู้เรียนมีความติดขัดในตอนต้น เนื่องจากยังไม่ถนัดในการใช้อุปกรณ์ และมีความคล่องขึ้นเมื่อใช้งานต่อไปเรื่อยๆ

Ataiefar and Sadighi (2017) ได้กล่าวว่าการศึกษานี้มุ่งเน้นไปที่การส่งเสริมประสบการณ์การเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพในการสื่อสารด้วยปากเปล่าของนักเรียนโดยการลดความวิตกกังวลผ่านเทคโนโลยี ผู้เข้าร่วมเป็นนักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ที่ Zand Higher Education Institute ใน Shiraz ประเทศอิหร่าน จากการศึกษาการตอบสนองต่อระดับความวิตกกังวลในห้องเรียนภาษาต่างประเทศ พิสูจน์ให้เห็นว่าผู้เรียนกำลังประสบปัญหาจากปัจจัยทางอารมณ์บางอย่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งความวิตกกังวลที่รบกวนกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สอง ซึ่งความวิตกกังวลนี้อยู่ภายในจิตใจของผู้เรียนและส่งผลออกมาทางพฤติกรรม เป็นภาวะที่ผู้เรียนขาดความเชื่อมั่นและไม่เชื่อในตนเองว่าจะสามารถผ่านอุปสรรคต่างๆ ทั้งด้านเนื้อหา การพบปะผู้คน การแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่างๆ ได้ ทำให้ไม่กล้าที่จะลงมือทำบางสิ่ง ในด้านภาษา ผู้เรียนจะไม่กล้าแสดงออกในด้านความสามารถของตนเอง เนื่องจากกลัวความผิดพลาดและการเป็นที่ตลกขบขันของเพื่อนในชั้นเรียน ในงานวิจัยนี้มีการใช้โปรแกรม Voice Thread ซึ่งเป็นโปรแกรมออนไลน์ถูกนำมาใช้เพื่อเป็นเครื่องมือในการวิจัย เพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าวข้างต้น ได้แก่ การพัฒนาความสามารถและลดความวิตกกังวลในการเรียนรู้ภาษา ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าความวิตกกังวลของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศกลุ่มนี้ได้ลดลงได้โดยใช้เครื่องมือที่ดังกล่าว และเนื่องจากการพูดเป็นหนึ่งในทักษะที่สำคัญในการเรียนรู้ภาษาที่สอง ผลของงานวิจัยนี้จึงเป็นประโยชน์ต่อทั้งครูและผู้เรียน ผลลัพธ์สามารถช่วยให้ครูออกแบบการสอนให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนและเหมาะสมกับระดับความรู้ของผู้เรียนอีกด้วย

เนื้อหาสาระในกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ทำ เป็นหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับความชอบของผู้เรียน เป็นสิ่งที่ผู้เรียนมีความสนใจ เข้ากับสถานการณ์ในชีวิตจริง อาจไม่ได้เป็นการพูดทั้งหมด กิจกรรมจะเป็นการพูดแบบเติมเต็มประโยค

Manegre and Sabiri (2020) ได้กล่าวว่าการศึกษานี้อธิบายการเกิดขึ้นของห้องเรียนเสมือนเป็นวิธีการเรียนการสอนการเรียนรู้ภาษาออนไลน์ (Online Language Learning) โดยได้มีการนำเสนอการทำงานของระบบห้องเรียนเสมือน ตามด้วยการอภิปรายถึงประโยชน์ของการเรียนรู้ใน

สภาพแวดล้อมเหล่านี้ นอกจากนี้บริษัทเอกชนกำลังใช้ประโยชน์จาก OLL และสร้างรายได้รวมทั้งโลกโดยประมาณ 86 พันล้านเหรียญสหรัฐ ในขณะที่ บริษัทเหล่านี้มีแนวโน้มที่จะสร้างสื่อการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและเป็นที่น่าสนใจของนักเรียนจำนวนมาก แต่สื่อที่นำเสนอในแพลตฟอร์มเหล่านี้ไม่ได้รับการควบคุมในขณะนี้และในขณะที่บางบริษัทปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ของ CEFR (Common European Framework) แต่ก็ไม่มีการรับประกันว่าจะมีคุณสมบัติตรงตามมาตรฐานของบอร์ดการศึกษาหรือไม่ งานวิจัยนี้จึงได้สำรวจครูของภาครัฐจำนวน 35 คนที่สอนภาษาอังกฤษในห้องเรียนเสมือนจริงเกี่ยวกับการรับรู้และความคิดเห็นในการทำงานในสภาพแวดล้อมนี้ ข้อค้นพบพบว่าครูเหล่านี้โดยทั่วไปเชื่อว่าการสอนภาษาอังกฤษออนไลน์ในห้องเรียนเสมือนจริง สร้างสภาพแวดล้อมการสอนที่ดีสำหรับทั้งครูและนักเรียน โดยทั่วไปผู้เข้าร่วมรู้สึกว่าคุณค่าที่พวกเขารู้จักนักเรียนในห้องเรียนเสมือนจริงดีกว่าในสภาพแวดล้อมการสอนอื่น ๆ ครูยังรู้สึกว่านักเรียนในห้องเรียนเสมือนจริงเรียนในอัตราเดียวกันหรือเร็วกว่าห้องเรียนแบบเดิม โดยทั่วไปแล้วพวกเขายังเชื่อว่าการเรียนรู้ออนไลน์ในห้องเรียนเสมือนจริงอาจเป็นอีกทางเลือกหนึ่ง วิธีการเรียนรู้เพื่อแทนที่การเรียนในห้องเรียนแบบเดิมและการเรียนที่บ้าน ในเกือบทุกวิชา ดังนั้นเราควรให้ความสนใจเกี่ยวกับโอกาสทางการศึกษาในห้องเรียนเสมือน

Laborda (2009) ได้กล่าวว่าการเรียนการสอนการฟังภาษาอังกฤษ มีการเน้นไปที่กระบวนการฟังแบบจับใจความและการฟังเพื่อตีความ โดยการฝึกการฟังเริ่มต้นจากการเลือกสื่อการฟังที่เหมาะสมกับผู้เรียน โดยการคัดเลือกแล้วแบ่งเป็นระดับที่เหมาะสมกับผู้เรียนที่มีความหลากหลาย โดยในขั้นแรก 'Pre-listening' จะเริ่มจากการกระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียน หลังจากนั้นในลำดับต่อมา ผู้สอนควรจัดเตรียมสื่อการฟังต่างๆ ที่หลากหลาย และตรงกับความต้องการของผู้เรียน และให้โอกาสพวกเขาได้เลือกฟังในสิ่งที่สนใจ ให้แนวคิดหลักในการฟังต่างๆ แล้วให้ผู้เรียนปรับให้เข้ากับบริบทของตนเองอย่างเหมาะสม

การเรียนการสอนการพูดและการออกเสียง ผู้วิจัยกล่าวว่า ในปัจจุบัน การฝึกพูดผ่านโมบายล์ช่วยลดความวิตกกังวลในการเรียนภาษาของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี เนื่องจากผู้เรียนสามารถเลือกฝึกฝนการพูดกับบอท หรือโปรแกรมอื่นๆ สามารถฝึกตอบโต้ได้ โดยไม่ต้องกังวลว่าจะมีการถูกตำหนิ ทำให้ผู้เรียนฝึกฝนพูดแบบมีปฏิสัมพันธ์ ก่อนที่จะเข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน ซึ่งในขั้นตอนนี้ก็ยังสามารถให้ผลป้อนกลับได้ผ่านระบบด้วย

Blake (2016) ได้กล่าวว่า อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองส่วนใหญ่ใช้หลักสูตรของตนเพื่อพัฒนาทักษะทั้งสี่ด้าน ได้แก่การพูด การฟัง การอ่านและการเขียน แม้ว่าภาษาศาสตร์ใน

ปัจจุบันจะมีทฤษฎีและรูปแบบภาษาที่ซับซ้อน ในบทความนี้จะชี้ให้เห็นว่าการเรียนรู้ภาษาโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วย (CALL) สามารถมีส่วนช่วยในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองได้อย่างไร การเรียนรู้ภาษาที่มากพร้อมกับเทคโนโลยีที่กำลังเติบโตขึ้นเรื่อยๆจะมีแนวทางที่มุ่งเน้นเป้าหมายว่าในท้ายที่สุดจะผลักดันให้ผู้เรียนผสมผสานการพูดการฟังการอ่านและเขียนในลักษณะที่มีการบูรณาการในรูปแบบดิจิทัลมากขึ้น โดยเทคโนโลยีที่เป็นตัวช่วยในการเรียนรู้ภาษาจะช่วยอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ของผู้เรียน เช่นการใช้ บัตรคำอิเล็กทรอนิกส์ที่ช่วยในการจดจำคำศัพท์ การสร้างไฟล์เสียงของตนเอง การเรียนการสอนการพูดโดยการให้ผลป้อนกลับผ่านระบบออนไลน์ การใช้โปรแกรม VoiceThread ในการส่งเสริมการเรียนรู้การพูด โดยผู้เรียนสามารถเรียนรู้ร่วมกันได้โดยการแบ่งปันเนื้อหาที่ตนเองได้พูดกับเพื่อนๆในชั้นเรียน การแบ่งปันวิดีโอ ภาพ เสียง ข้อความ แล้วเพื่อนสามารถแสดงความคิดเห็นด้วยกรแบ่งปันวิดีโอ ภาพ เสียง ข้อความได้เช่นกัน

O'Dowd and O'Rourke (2019) ได้กล่าวว่า ในบริบทของการเรียนรู้ภาษา การแลกเปลี่ยนแบบเสมือนทำให้เกิดกิจกรรมการทำงานและเรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้เรียนจากหลากหลายที่ และหลากหลายวัฒนธรรม รวมเข้าด้วยกันผ่านการสื่อสารในโลกเสมือน ซึ่งจะเป็นตัวช่วยสำคัญในการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองโดยการได้รับคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญที่มีความสามารถที่เฉพาะทาง ทำให้ได้พัฒนาทั้งทักษะทางภาษาและทักษะทางดิจิทัล การแลกเปลี่ยนเสมือนในขอบเขตของการเรียนรู้ภาษาได้มีการใช้อย่างแพร่หลาย ซึ่งไม่เพียงแต่จะสนับสนุนการเรียนรู้รายบุคคล แต่ก็ยังสามารถสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ร่วมกันด้วย

Kurek and Müller-Hartmann (2019) ได้กล่าวว่า บทความนี้นำเสนอข้อค้นพบของการศึกษาวิจัยเชิงปฏิบัติการ ที่ศึกษาบทบาทของการแลกเปลี่ยนเสมือนการฝึกอบรมครูในรูปแบบผสมผสาน การศึกษานี้มีกลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียน EFL จากโปแลนด์และเยอรมันสามกลุ่มที่ทำงานในทีมนานาชาติเพื่อออกแบบงานระหว่างวัฒนธรรมที่ใช้เทคโนโลยีสำหรับบริบททางการศึกษาในอนาคต นอกจากนี้เรายังมุ่งเน้นไปที่ผลกระทบของ Teaching Presence ที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยตนเองและการกำกับดูแลร่วมของนักเรียน นอกจากนี้เรายังเน้นถึงบทบาทการสร้างแบบจำลองของ TP ในรูปแบบผสมผสานในบริบทของการแลกเปลี่ยนเสมือนการฝึกอบรมครู โดยเชื่อว่าจะสามารถสร้างความสามารถทางวิชาชีพของครูในอนาคตได้

หลักการสำหรับ Teaching presence แบ่งเป็น 3 ส่วน ได้แก่ Design, Facilitating Discourse และ Direct Instruction

1. **Design** ได้แก่ Social Presence เป็นการสร้างบรรยากาศและสังคมและสังคมแห่งการสืบสอบ และ Cognitive Presence การสร้างรูปแบบการเรียนรู้การสะท้อนคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณที่มาสืบสนับแนวคิดแห่งการสืบสอบ

2. **Facilitating Discourse** ได้แก่ Social Presence การสร้างสังคมผ่านการอภิปรายกลุ่ม Cognitive Presence ส่งเสริมและสนับสนุนกระบวนการสืบสอบผ่านการแก้ปัญหา

3. **Direct Instruction** ได้แก่ Social Presence การส่งเสริมความสัมพันธ์การเรียนรู้ร่วมกันและส่งเสริมความรับผิดชอบ Cognitive Presence สนับสนุนส่งเสริมการรู้จัก

Gafni et al. (2017) ได้กล่าวว่า เป็นที่ทราบกันอย่างกว้างขวางว่าการใช้โมบายแอปพลิเคชันนี้มีอิทธิพลต่อการเรียนการสอนในปัจจุบันอย่างกว้างขวาง มีการใช้งานอย่างแพร่หลายในวงการศึกษา ในหลายระดับชั้นเรียน ทั้งนี้การใช้งานโมบายแอปพลิเคชันนั้นมีทั้งข้อดีและข้อเสีย งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้โมบายแอปพลิเคชันในการเรียนการสอนที่มีต่อทัศนคติในการเรียนของผู้เรียนผ่านกระบวนการเรียนรู้ดังกล่าว โดยทำการศึกษาผู้ใช้แอปพลิเคชัน Duolingo ซึ่งกลุ่มที่ศึกษา ได้แก่ กลุ่มผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการศึกษาข้อดีและข้อเสียของการใช้แอปพลิเคชันพบว่า การเรียนรู้ผ่านโมบายแอปพลิเคชันช่วยส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Kim and Kwon (2012) ได้ทำการศึกษาประโยชน์ของการเรียนรู้ผ่านโมบายล์สำหรับนักเรียนที่ลงทะเบียนเรียนหลักสูตรเกี่ยวกับสาขาการสอนภาษาอังกฤษ มีการสำรวจแนวความคิด และทัศนคติเกี่ยวกับโมบายล์ของกลุ่มตัวอย่างดังกล่าว งานวิจัยนำเสนอข้อมูลเชิงลึกในประเด็นที่ว่านักเรียนและครูมีกระบวนการรับรู้ และปรับตัวในการเรียนรู้ผ่านเทคโนโลยีโมบายล์อย่างไร ซึ่งงานวิจัยฉบับนี้ได้มีกระบวนการวิจัยแบบผสมเพื่อที่จะได้บรรลุเป้าหมายงานวิจัยที่ได้ตั้งไว้ ข้อเสนอแนะที่เกิดขึ้นเพื่อที่จะนำมาพัฒนา และออกแบบหลักสูตรการใช้การเรียนรู้ผ่านโมบายล์สำหรับนักเรียนที่เรียนหลักสูตรการเรียนเพื่อเป็นครูสอนภาษาอังกฤษ มีทั้งหมด 3 หัวข้อสำคัญใหญ่ ได้แก่ การใช้เทคนิค และขั้นตอนที่มีประสิทธิภาพ การจัดอบรม หรือการจัดการเรียนรู้อย่างผู้เชี่ยวชาญ และ การส่งเสริมและการช่วยเหลือเฉพาะทางสำหรับทั้งผู้เรียนและครูผู้สอน

Lin and Hwang (2018) ได้กล่าวว่าการยอมรับในแนวความคิด และความชอบของผู้เรียนซึ่งเรียนผ่านโมบายล์นั้นเป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากจะช่วยพัฒนาระบบการเรียนรู้ผ่านโมบายล์ในอนาคต ดังนั้นงานวิจัยฉบับนี้จึงได้ศึกษา และสำรวจการใช้โมบายล์สำหรับการเรียนรู้เกี่ยวกับภาษาด้วยตนเอง เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบสอบถาม และมีการสัมภาษณ์ผู้เรียนในมหาวิทยาลัยในประเทศฮ่องกง กลุ่ม

ตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 256 คน ตอบแบบสอบถามและมีการสัมภาษณ์ จำนวน 18 คน เพื่อที่จะสามารถเข้าถึงข้อมูลได้อย่างลึกซึ้ง ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนใช้โมบายล์เนื่องจากอุปกรณ์เหล่านี้สามารถอำนวยความสะดวกสำหรับการเรียนด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ

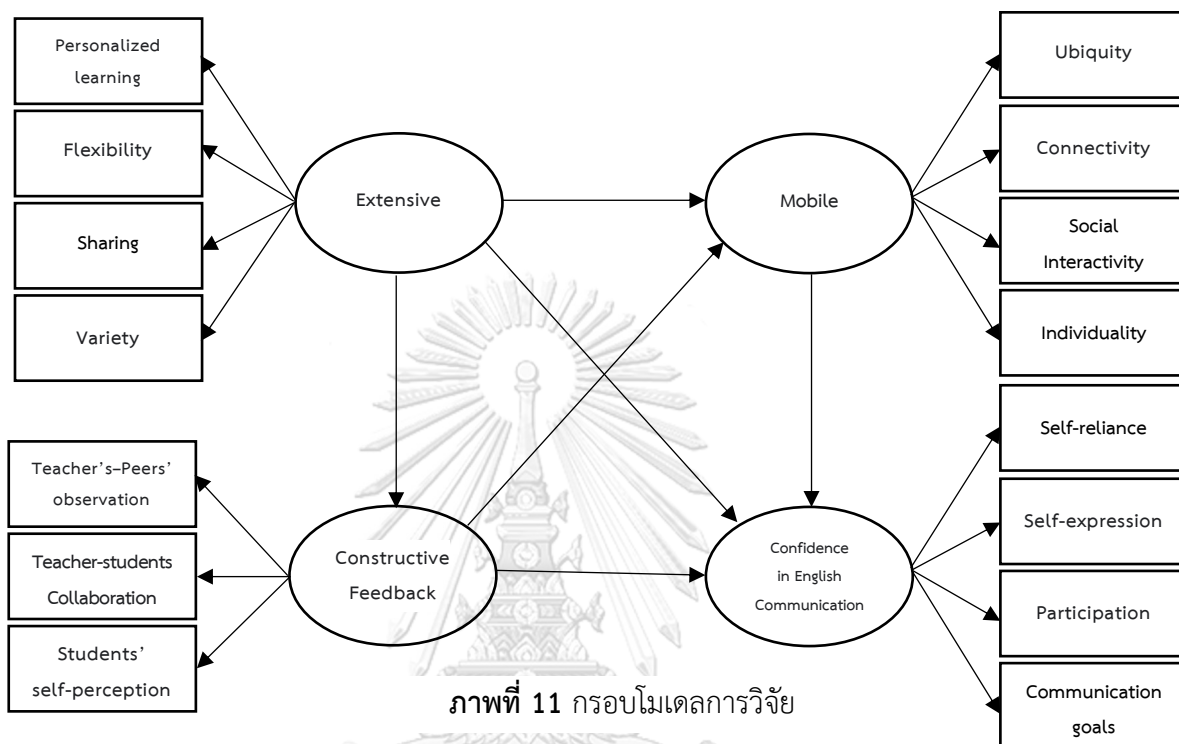
Wai, Ng, Chiu, Ho, and Lo (2018) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของงานวิจัยนี้ว่า ผู้วิจัยต้องการนำเสนอภาพรวมของการใช้โมบายแอปพลิเคชันของนักเรียนในระดับอุดมศึกษา โดยในงานนี้ได้ใช้วิธีวิทยาการวิจัยทั้งแบบเชิงคุณภาพ และแบบวิจัยเชิงปริมาณ งานวิจัยนี้ได้มีการเก็บข้อมูลจากนักเรียนทั้งหมด 150 คน ที่เรียนสาขาธุรกิจ การศึกษา และวิศวกรรมในประเทศฮ่องกง ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีส่วนร่วมในการใช้โมบายแอปพลิเคชันในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนของพวกเขาจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้เรียนจะใช้ในการสื่อสาร และการทำงานร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียน รวมไปถึงการเข้าถึงข้อมูลต่างๆ และการใช้เพื่อหาความหมายของคำศัพท์

Abdi and Makiabadi (2019) ได้กล่าวว่า การพูดคุยกับผู้เรียนภาษาอังกฤษจากทั่วโลกเป็นโอกาสที่ดีในการเรียนรู้ภาษา เนื่องจากช่วยอำนวยความสะดวกในการสื่อสารในชีวิตจริงกับเจ้าของภาษา ได้ศึกษาการใช้งานเพื่อการเรียนรู้ภาษาผ่านเครื่องมือไร้สาย (MALL) และ แอปพลิเคชันเกี่ยวกับภาษาที่ใช้ในการพัฒนาและสนับสนุนการเรียนรู้ทักษะการฟัง และการพูดของผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศผ่าน โปรแกรม BBC/VOA News ผลวิจัยพบว่า การเรียนรู้การฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ผ่านเครื่องมือโมบายล์มีประโยชน์ต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างมาก แต่อย่างไรก็ตามข้อจำกัดจากการเรียนรู้ ได้แก่ ผู้เรียนอาจจะมีโอกาสในการพัฒนาในเรื่องของไวยากรณ์น้อย นอกจากนี้พบว่าลักษณะของแอปนี้สามารถใช้งานได้ง่ายและมีฟังก์ชันที่เป็นประโยชน์เช่น การแชทออนไลน์กับสมาชิกคนอื่น ๆ ในกลุ่ม มีคุณสมบัติที่เป็นประโยชน์มากมายสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษ

กรอบโมเดลการวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรมโดยรวมได้แสดงให้เห็นถึงความเป็นไปได้ของรูปแบบการวิจัย

กรอบโมเดลระยะที่ 1 ปัจจัยเชิงสาเหตุ ดังภาพ

ภาพที่ 11 กรอบโมเดลการวิจัย

จากกรอบโมเดลการวิจัยข้างต้นแสดงให้เห็นถึงตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย ปัจจัยการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างหลากหลายโดยผ่านโมบายล์ช่วยเรียนรู้ภาษา (Mobile Assisted Language Learning) ด้วยรูปแบบการฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง (extensive listening and speaking) ทำให้ผู้เรียนได้รับรู้ถึงความสามารถของตนเอง และมีตัวแปรที่สัมพันธ์กับความมั่นใจในการสื่อสารนั้นมีปัจจัยภายใน ได้แก่ การให้ผลป้อนกลับ (Constructive Feedback) โดยมีลำดับในการส่งเสริมความมั่นใจ เริ่มจากการสะท้อนเกี่ยวกับภารกิจของผู้เรียนเพื่อเสริมแรงจูงใจของผู้เรียน (Teacher's -Peers' observation) หลังจากนั้นต่อยอดการอภิปรายร่วมกันระหว่างผู้เรียนและครู (Students-Teachers Collaboration) และส่งต่อไปยังตัวแปรสุดท้าย ได้แก่ การที่ผู้เรียนได้สะท้อนและประเมินความสามารถของตนเอง (Students' perception) เพื่อนำไปสู่ความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยขั้นตอนการวิจัย แบ่งออกเป็น 4 ระยะ ดังนี้

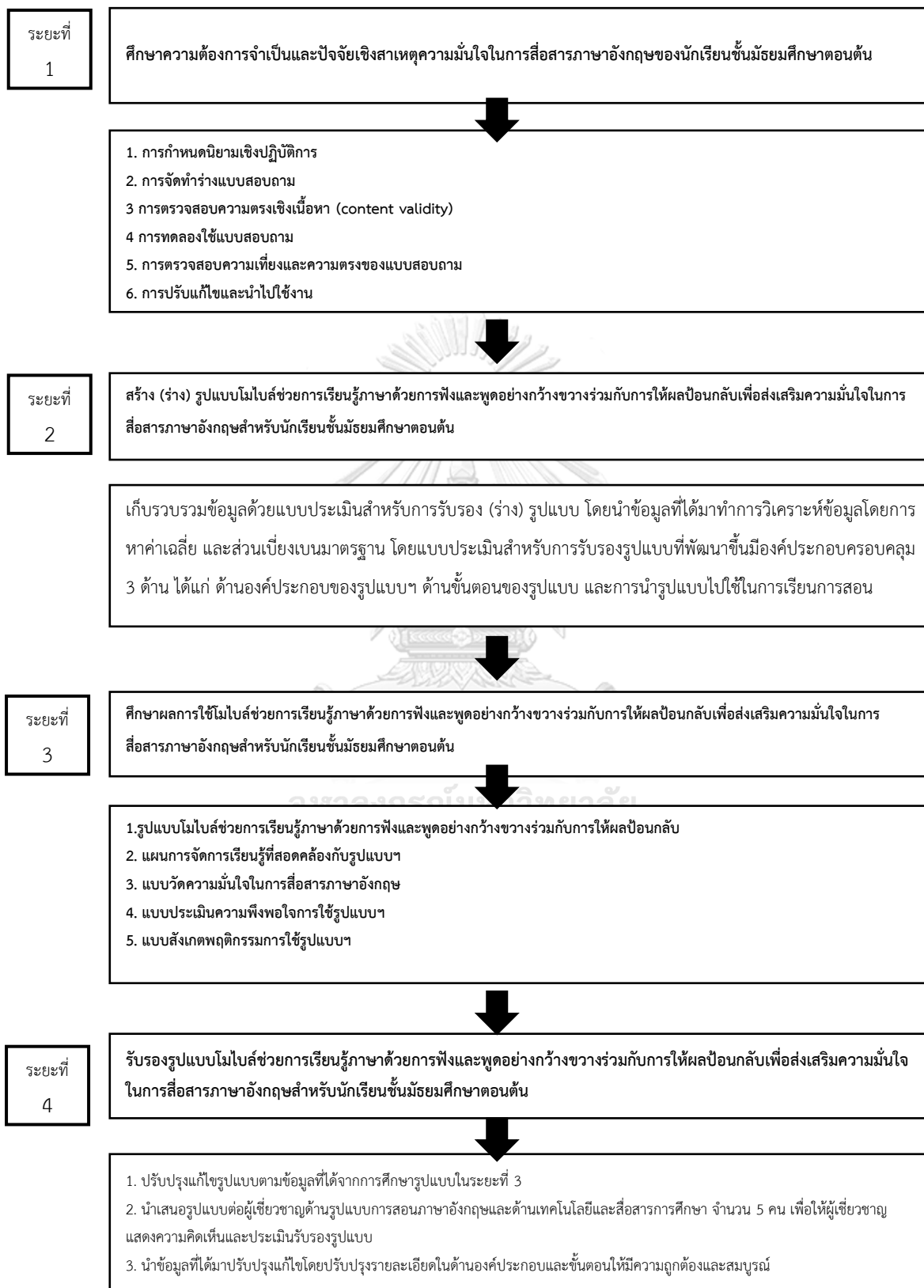
การวิจัยระยะที่ 1 ศึกษาความต้องการจำเป็นของโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและการให้ผลป้อนกลับและปัจจัยเชิงสาเหตุความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

การวิจัยระยะที่ 2 สร้าง (ร่าง) รูปแบบโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

การวิจัยระยะที่ 3 ศึกษาผลการใช้รูปแบบโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

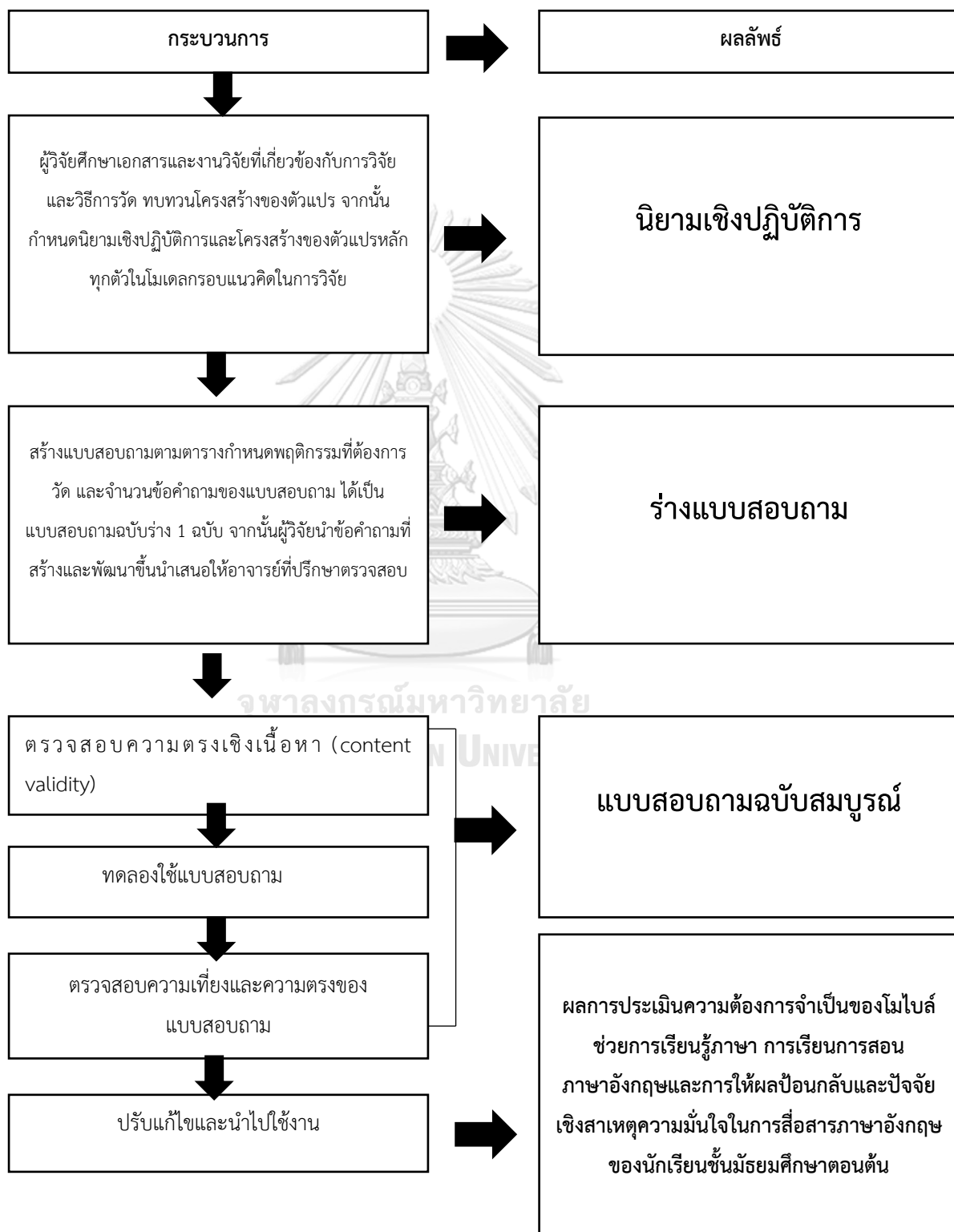
การวิจัยระยะที่ 4 รับรองรูปแบบโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

โดยในแต่ละระยะมีรายละเอียด ดังนี้

การวิจัยระยะที่ 1 ศึกษาความต้องการจำเป็นของโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษา การเรียนการสอน
ภาษาอังกฤษและการให้ผลป้อนกลับและปัจจัยเชิงสาเหตุของความมั่นใจในการสื่อสาร
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

แผนภาพแสดงภาพรวมระยะที่ 1

ประชากร

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐานทั่วประเทศ

ตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยอาศัยแนวคิดของ Hair, et al. (1998 อ้างถึงใน นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542) ที่เสนอเกณฑ์ขั้นต่ำในการกำหนดขนาดตัวอย่างสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมลิสเรล โดยกำหนดให้ใช้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง 10 – 20 คน ต่อตัวแปรในการวิจัย 1 ตัวแปร ซึ่งการวิจัยครั้งนี้มีตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมด 5 ตัวแปร และมีพารามิเตอร์ที่ต้องการประมาณค่าทั้งหมด 57 ค่า ดังนั้นจำนวนขนาดกลุ่มตัวอย่างต้องไม่น้อยกว่า 570 คน ในการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ประกอบด้วยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวม

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเกี่ยวกับสภาพการเรียนรู้การฟังและการพูดภาษาอังกฤษ การให้ผลป้อนกลับ และความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย

แบบสอบถามออนไลน์ความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเกี่ยวกับสภาพการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ การให้ผลป้อนกลับ และความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ตอนที่ 1 ได้แก่ ข้อมูลทั่วไป ตอนที่ 2 ได้แก่ ความต้องการจำเป็นของการสอนภาษาอังกฤษและการให้ผลป้อนกลับที่มีต่อความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ตอนที่ 3 ปัจจัยเชิงสาเหตุของโมไบล์ช่วยเรียนรู้ภาษา การเรียนการสอนภาษาอังกฤษและการให้ผลป้อนกลับที่ส่งผลต่อความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ

โดยมีรายละเอียดการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

แบบสอบถามออนไลน์ความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเกี่ยวกับสภาพการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ การให้ผลป้อนกลับ และความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยการพัฒนาเครื่องมือโดยการสร้างข้อคำถามขึ้นใหม่และดัดแปลง มาจากแบบสอบถามทั้งในและต่างประเทศ โดยมีขั้นตอนในการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการ

ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย และวิธีการวัด ทบพวงโครงสร้างของตัวแปร จากนั้นกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการและโครงสร้างของตัวแปรหลักทุกตัวในโมเดลกรอบ

แนวคิดในการวิจัย และเพื่อความสะดวกในการแปลความหมายของตัวแปรที่มีการวัดแบบมาตร
ประมาณค่าแบบ Likert scale 7ระดับ และมีการให้คะแนนตั้งแต่ 1 – 7 ผู้วิจัยจึงได้กำหนดเกณฑ์ใน
การแปลความหมายเป็น 7 ระดับ คือ

- 7 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 6 หมายถึง เห็นด้วย
- 5 หมายถึง ค่อนข้างเห็นด้วย
- 4 หมายถึง เฉยๆ
- 3 หมายถึง ไม่ค่อยเห็นด้วย
- 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย
- 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

2. การจัดทำร่างแบบสอบถาม

สร้างแบบสอบถามตามตารางกำหนดพฤติกรรมที่ต้องการวัด และจำนวนข้อคำถามของ
แบบสอบถาม ได้เป็นแบบสอบถามฉบับร่าง 1 ฉบับ จากนั้นผู้วิจัยนำข้อคำถามที่สร้างและพัฒนาขึ้น
นำเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ ขั้นตอนนี้อาจารย์ที่ปรึกษาดูตรวจสอบความสอดคล้องระหว่าง
ข้อคำถามกับพฤติกรรมที่ต้องการวัด และให้คำแนะนำเพื่อปรับปรุงข้อคำถาม ผู้วิจัยนำคำแนะนำที่
ได้รับมาปรับปรุงใช้ในการสร้างแบบสอบถามฉบับร่าง และให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ
แบบสอบถามฉบับร่างอีกครั้ง

3 การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (content validity)

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามฉบับร่างพร้อมรายละเอียดเกี่ยวกับหัวข้อวิจัย วัตถุประสงค์การวิจัย
กรอบแนวคิดในการวิจัย นิยามเชิงปฏิบัติการของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย และจำนวน ข้อคำถามของ
แบบสอบถาม ให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหา โดย
พิจารณาความครอบคลุมของข้อคำถาม ความถูกต้องเหมาะสม ความชัดเจนของข้อคำถามรายข้อกับ
นิยามปฏิบัติการว่าสอดคล้องเหมาะสมหรือไม่ รวมทั้งข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงแบบสอบถาม ผล
การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 คน พบว่า โดยรวมมีคุณภาพผ่านเกณฑ์ที่กำหนด (ค่า IOC =
0.94) และเมื่อพิจารณารายการประเมินทุกข้อ พบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ในระดับที่
ยอมรับได้

4 การทดลองใช้แบบสอบถาม

ผู้วิจัยปรับปรุงข้อคำถามในแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ และนำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่มีลักษณะเช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบความเข้าใจและสำนวนภาษาที่ใช้ในแบบสอบถาม และสอบถามปัญหาเกี่ยวกับการใช้แบบสอบถาม จากนั้นจึงปรับปรุงแบบสอบถาม

5. การตรวจสอบความเที่ยงและความตรงของแบบสอบถาม

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (try out) กับนักเรียนที่มีลักษณะเช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ด้านความเที่ยงเชิงความสอดคล้องภายใน (internal consistency of reliability) โดยวิธีหาสัมประสิทธิ์แอลฟาตามสูตรของครอนบาค ก่อนนำไปใช้เก็บข้อมูลจริง

6. การปรับแก้ไขและนำไปใช้งาน

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ตรวจสอบความเที่ยงและความตรงไปปรับปรุงแก้ไข แล้วใช้กับตัวอย่างคือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ ตอนที่ 2 การให้ผลป้อนกลับในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และตอนที่ 3 ความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงบรรยาย หาค่าความถี่ ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นใช้สูตร $PNI_{modified}$ ซึ่งมีค่าเท่ากับ $(I=D) / D$ เมื่อ I (Importnce) หมายถึงระดับความคาดหวังที่ต้องการให้เกิด และ D (Degree of Success) หมายถึงระดับสภาพที่เป็นจริงในปัจจุบัน ในการวิจัยนี้กำหนดให้ระดับความคาดหวังมีค่าเท่ากับ 5 ในทุกข้อรายการ ส่วนการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นใช้การเรียงค่าดัชนี $PNI_{modified}$ จากมากไปน้อย

ตอนที่ 3 เป็นการวิเคราะห์ลิสเรลและสถิติภาคบรรยาย และเพื่อตรวจสอบความตรงของโมเดลและศึกษาอิทธิพลระหว่างตัวแปรในโมเดล ประกอบด้วย การวิเคราะห์ค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปร การวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือจากข้อมูลในการวิจัย การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร การวิเคราะห์ตรวจสอบความตรงของโมเดล และการศึกษาอิทธิพลระหว่างตัวแปรในโมเดลโดยใช้สถิติวิเคราะห์

มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นซึ่งมีรายละเอียดขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังนี้

ตัวอย่างในการดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยระยะนี้ ได้แก่

1. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ใช้วิธีการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ประกอบด้วย

1.1. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 1 ท่าน ซึ่งมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

1.1.1. เป็นอาจารย์ผู้สอน หรือผู้มีประสบการณ์อย่างน้อย 3 ปีในด้านภาษาอังกฤษ และ/หรือ

1.1.2. เป็นผู้มีประสบการณ์ในการเขียนหนังสือ หรือตำรา หรืองานวิจัยเกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษ

1.2. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาจำนวน 3 ท่าน ซึ่งมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

1.2.1. เป็นอาจารย์ผู้สอน หรือผู้มีประสบการณ์อย่างน้อย 3 ปีในด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาและ/หรือ

1.2.2. เป็นผู้มีประสบการณ์ในการเขียนหนังสือ หรือตำรา หรืองานวิจัยเกี่ยวข้องในด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

1.3. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาการศึกษา การแนะแนว จำนวน 1 ท่าน ซึ่งมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

1.3.1. เป็นอาจารย์หรือผู้มีประสบการณ์ทางด้านจิตวิทยาการศึกษา การแนะแนว ซึ่งมีประสบการณ์อย่างน้อย 3 ปีและ/หรือ

1.3.2. เป็นผู้มีประสบการณ์ในการเขียนหนังสือ หรือตำรา หรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องในด้านจิตวิทยาการศึกษา การแนะแนว

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยระยะนี้ ได้แก่ แบบประเมิน (ร่าง) รูปแบบโมบายล์ช่วยเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ผู้วิจัยได้ออกแบบและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ศึกษา แนวคิด ทฤษฎี หลักการดำเนินงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบโมบายล์ช่วยเรียนรู้ภาษา ด้วยการฟังและพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.1. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการให้ผลป้อนกลับซึ่งประกอบด้วย ความหมาย หลักการสำคัญต่างๆ โดยศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง โดยศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยการวิเคราะห์และสังเคราะห์ เพื่อศึกษาหาความหมาย กระบวนการ แล้วนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดตัวบ่งชี้ในการประเมิน เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

1.3. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยการวิเคราะห์และสังเคราะห์ เพื่อศึกษาหาความหมาย กระบวนการ แล้วนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดตัวบ่งชี้ในการประเมิน เพื่อความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ

1.4. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับระบบการเรียนรู้ผ่านโมบายล์ที่ช่วยส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยมุ่งเน้นในด้าน ลักษณะพื้นฐานของระบบฯ การผลิต แนวทางการพัฒนาระบบฯ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนด ขั้นตอน และองค์ประกอบของระบบฯ

1.5. ศึกษาการใช้ เว็บไซต์แอปพลิเคชันและLine Official Account เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการสร้างระบบการให้ผลป้อนกลับฯ โดยศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการ ข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างช่องทางในการเรียนรู้การฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง รวมทั้งศึกษาวิธีการออกแบบ กิจกรรมการเรียนรู้การฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างระบบการฟังและพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

1.6. กำหนดกรอบแนวคิดของรูปแบบโมบายล์ช่วยเรียนรู้ภาษา ด้วยการฟังและพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโดยนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์ จากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดของรูปแบบโมบายล์ช่วยเรียนรู้ภาษา ด้วยการฟังและพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

2. ร่างต้นแบบของรูปแบบโมบายล์ช่วยเรียนรู้ภาษา ด้วยการฟังและพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นตามกรอบแนวคิด

3. นำเสนอร่างต้นแบบของรูปแบบโมบายล์ช่วยเรียนรู้ภาษา ด้วยการฟังและพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ประเมินรับรองความตรงด้านเนื้อหา ความเหมาะสมขององค์ประกอบและขั้นตอนของรูปแบบโมบายล์ช่วยเรียนรู้ภาษา ด้วยการฟังและพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

4. นำคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญมาเป็นข้อมูลในการปรับปรุงการรูปแบบโมบายล์ช่วยเรียนรู้ภาษา ด้วยการฟังและพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

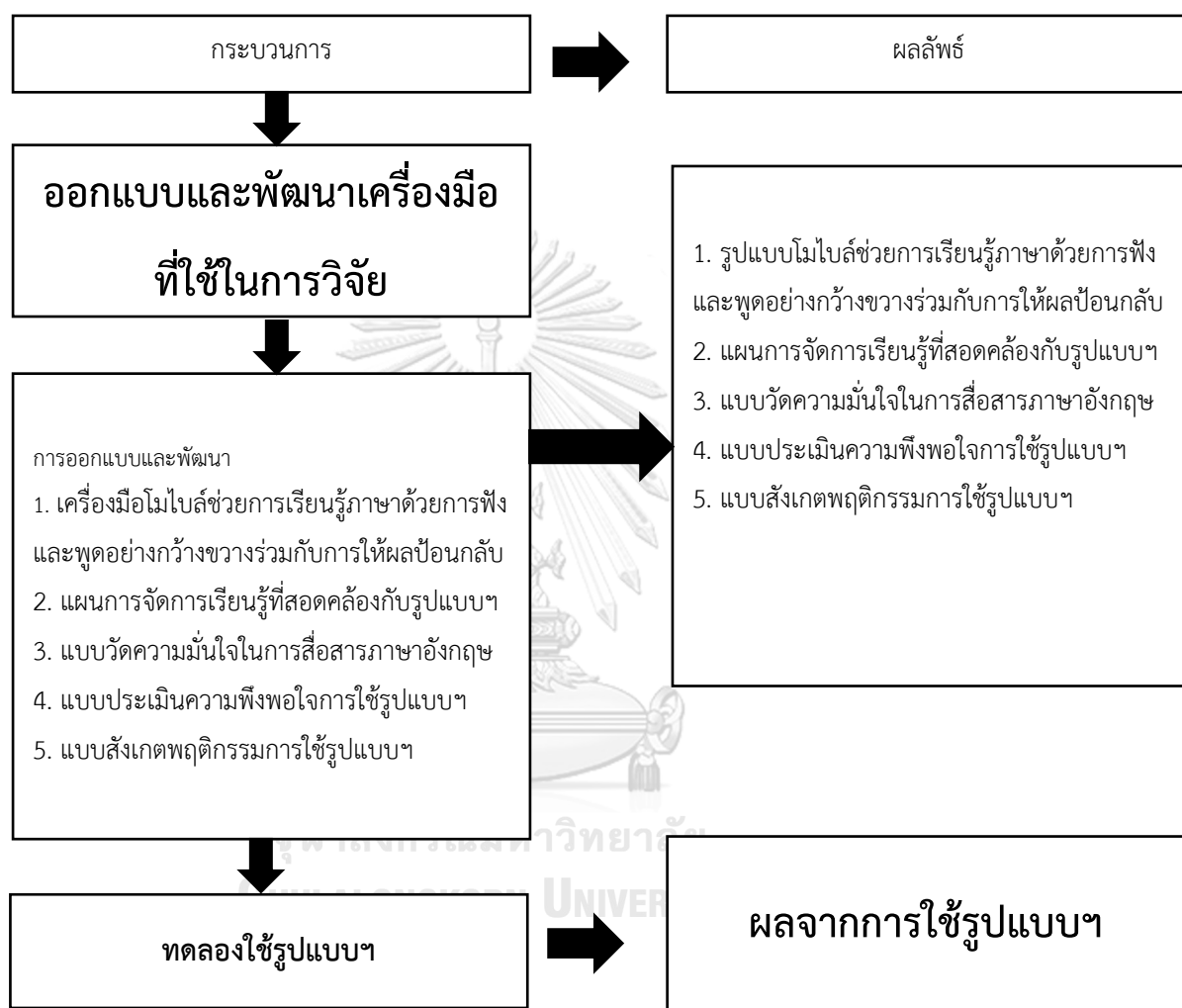
การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินสำหรับการรับรองรูปแบบโมบายล์ช่วยเรียนรู้ภาษา ด้วยการฟังและพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบประเมินสำหรับการรับรองรูปแบบฯ โดยนำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยแบบประเมินสำหรับการรับรองรูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีองค์ประกอบครอบคลุม 3 ด้าน ได้แก่ ด้านองค์ประกอบของรูปแบบฯ ด้านขั้นตอนของรูปแบบ และการนำรูปแบบไปใช้ในการเรียนการสอน

การวิจัยระยะที่ 3 ศึกษาผลการใช้รูปแบบโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

แผนภาพแสดงภาพรวมระยะที่ 3

การวิจัยในระยะที่ 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของรูปแบบโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโดยมีรายละเอียดขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ตัวอย่างในการดำเนินการวิจัย

การคัดเลือกตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย ผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กรุงเทพมหานคร จำนวนตัวอย่างได้มาจากการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรม G*power เป็นการคัดเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) การติดต่อและวิธีการเข้าถึงผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยโดยช่องทาง line official account / วิธีการพิทักษ์สิทธิ ป้องกันความเสี่ยง และรักษาความลับของกลุ่มตัวอย่าง/ ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยมีการดำเนินการตามหลักการของการขอจริยธรรม

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาผลของรูปแบบโมบายล์ช่วยเรียนรู้ภาษา ด้วยการฟังและพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นคือ เว็บแอปพลิเคชันการฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง ระบบบัญชีอย่างเป็นทางการโดยใช้การให้ผลป้อนกลับ แบบวัดความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยมีขั้นตอนการพัฒนาตามลำดับขั้น ดังนี้

1. รูปแบบโมบายล์ช่วยเรียนรู้ภาษา ด้วยการฟังและพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับ

2. แผนการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับรูปแบบฯ

3. แบบวัดความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ

4. แบบประเมินความพึงพอใจการใช้รูปแบบฯ

5. แบบสังเกตพฤติกรรมการใช้รูปแบบฯ

ผู้วิจัยได้ออกแบบและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยมีขั้นตอนการออกแบบและพัฒนาแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

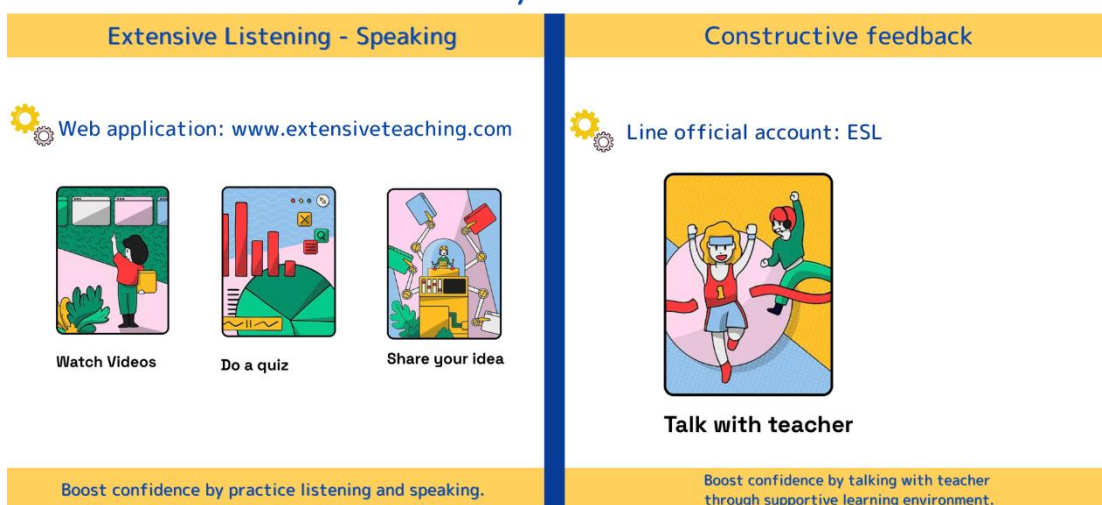
1. การออกแบบและพัฒนาในรูปแบบโมบายล์ช่วยเรียนรู้ภาษา ด้วยการฟังและพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับ

โดยแบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่

1.1 ระบบบัญชีอย่างเป็นทางการในการให้ผลป้อนกลับ (LINE OA) และ 1.2 เว็บแอปพลิเคชันการฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง (www.extensiveteaching.com)

ซึ่งกระบวนการจัดการเรียนรู้มีแนวทางการดำเนินการที่สอดคล้องกับผลของการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุพบว่า ความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสามารถเกิดขึ้นได้ด้วยการเรียนรู้ดำเนินการเรียนด้วยการฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง และดำเนินการเสริมกำลังใจในการเรียนรู้ การอภิปรายและการสะท้อนคิดด้วยการให้ผลป้อนกลับ ดังภาพ

- anxiety + confidence

ภาพที่ 12 ภาพแสดงเครื่องมือภายใต้กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ

โดยกระบวนการเรียนรู้ข้างต้นดำเนินการภายใต้องค์ประกอบและขั้นตอนของโมเดลช่วยการเรียนรู้ภาษาและมีขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือดังนี้

ขั้นตอนการพัฒนาโมเดลช่วยเรียนรู้ภาษา

ในการพัฒนาระบบบัญชีอย่างเป็นทางการในการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนการพัฒนาดังนี้

1.ระบบแอปพลิเคชัน (Application) (Gellersen, H., & Gaedke, M., 1999) สำหรับส่วนนี้ผู้วิจัยได้เลือกใช้ระบบบัญชีอย่างเป็นทางการ (line official account) มีเครื่องมือที่ใช้ในการสร้างหลักๆคือ 1. ข้อความตอบกลับอัตโนมัติและแชท 2. ริชเมนูและ 3. ส่วนแนะนำข้อมูลเกี่ยวกับผลป้อนกลับ (สำหรับครู) ในการให้ครูได้เลือกเป็นแนวทางในการให้ผลป้อนกลับนักเรียน โดยสามารถใช้เว็บแอปพลิเคชันนี้ได้จากช่องทางโดยการดาวน์โหลดทั้งระบบ IOS และ Android ซึ่งในระบบนี้จะสนับสนุนในส่วนของการให้ผลป้อนกลับ (Constructive Feedback)

2.ระบบเว็บแอปพลิเคชัน (Web Application) คือ เว็บสำหรับทำหน้าที่เป็นส่วนเสริมในการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วยระบบข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหาการเรียนการสอนการพัฒนาการฟังและพูดภาษาอังกฤษ ช่องทางการนำเสนอข้อมูลของผู้เรียน โดยผู้เรียนสามารถเข้าถึงระบบเว็บแอปพลิเคชันได้จากเว็บเบราว์เซอร์ได้ตามปกติ (Google Chrome, Firefox, Microsoft Edge,

Safari ฯลฯ) ในส่วนนี้จะสนับสนุนในส่วนของการฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง (Extensive Listening-Speaking) และการให้ผลป้อนกลับองค์ประกอบที่ 1 (Teacher- Peers' observation)

โดยทั้งสองเครื่องมือจะดำเนินงานภายใต้องค์ประกอบของโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษา ซึ่ง

MALL	EXTENSIVE LISTENING-SPEAKING	CONSTRUCTIVE FEEDBACK
Ubiquity	drill and practice	chat/chatbot
Connectivity	blog/vlog	file sharing
Social Interactivity	like / badges	chat/call broadcast
Individuality	profile/menu	page/ menu

ภาพที่ 13 แสดงความสอดคล้ององค์ประกอบของโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาและคุณสมบัติของเครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนา

1.1 ระบบบัญชีอย่างเป็นทางการในการให้ผลป้อนกลับ (Application)

1.1.1 วิเคราะห์หลักสูตร เนื้อหา วัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนการสอน ออกแบบโครงสร้างบัญชีอย่างเป็นทางการโดยใช้การให้ผลป้อนกลับ

1.1.2. นำข้อมูลที่ได้ออกวิเคราะห์ในด้านต่างๆ มาออกแบบบัญชีอย่างเป็นทางการโดยใช้การให้ผลป้อนกลับเพื่อพัฒนา

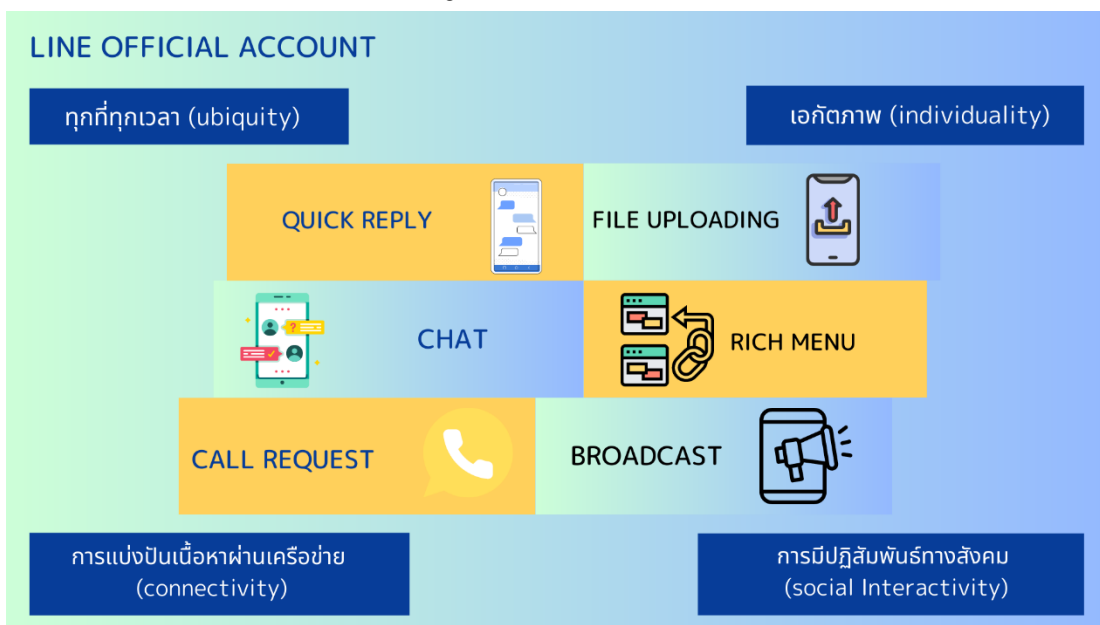
1.1.3. สร้างแบบประเมินความเหมาะสมของระบบฯ โดยกำหนดเป็นข้อคำถามเกี่ยวกับการประเมินระบบฯ ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างข้อคำถามสำหรับการประเมินแบบมาตราส่วนค่า 5 ระดับ (Likert Scale) โดยใช้เกณฑ์ยอมรับของเว็บไซต์ตามรูปแบบในระดับความเหมาะสมระดับมากขึ้นไป

1.1.4. ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของระบบฯ โดยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารการศึกษา จำนวน 3 คน จากนั้นจึงปรับปรุงแก้ไขระบบฯ ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญให้เหมาะสม

1.1.5. นำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขให้พร้อมก่อนนำไปทดลองใช้จริง

ผลการประเมินความเหมาะสมของบัญชีอย่างเป็นทางการตามรูปแบบฯ พบว่า โดยรวมมีคุณภาพผ่านเกณฑ์ที่กำหนด (ค่าเฉลี่ย = 4.55) และเมื่อพิจารณารายการประเมินทุกข้อ พบว่า ผลคะแนนอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ แสดงว่า บัญชีอย่างเป็นทางการตามรูปแบบฯ มีความเหมาะสม และสามารถนำไปทดลองใช้ได้

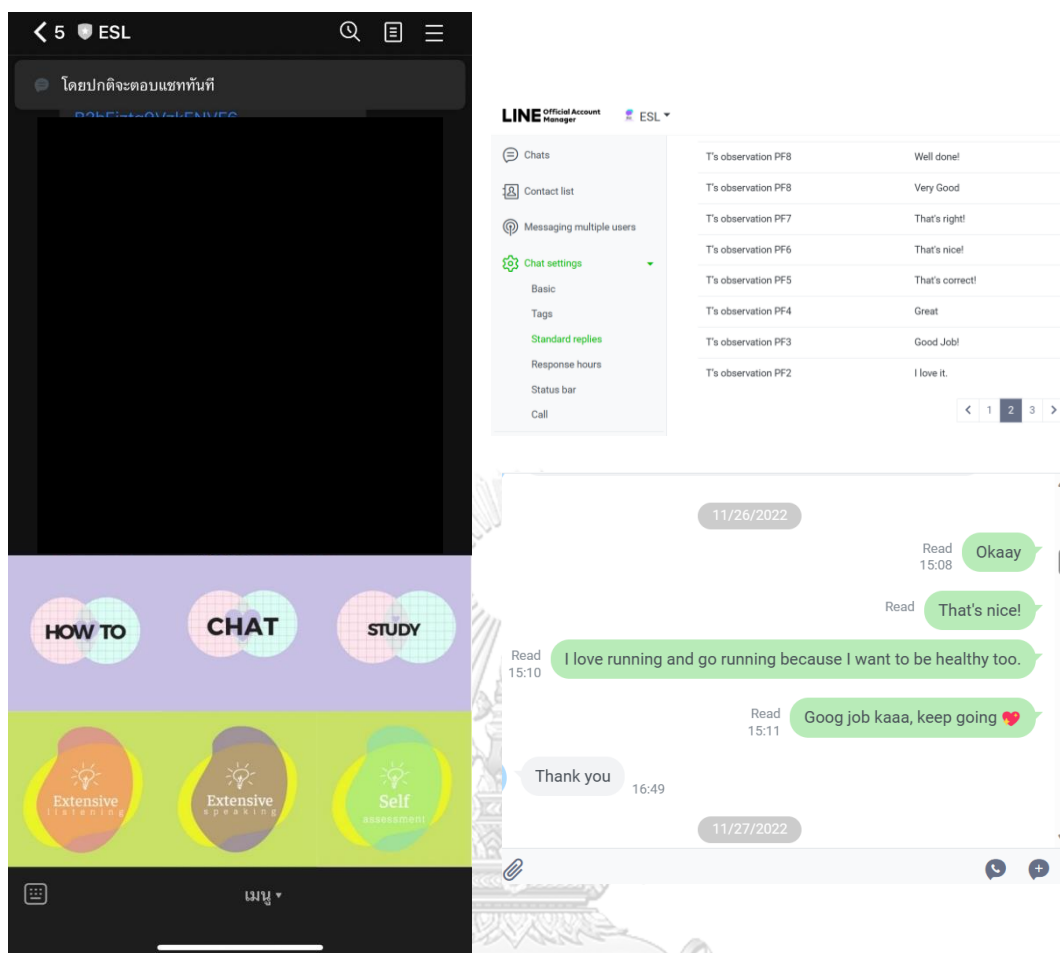
การออกแบบระบบบัญชีอย่างเป็นทางการในการให้ผลป้อนกลับ

ภาพที่ 14 คุณสมบัติของเครื่องมือของระบบบัญชีอย่างเป็นทางการในการให้ผลป้อนกลับ

<p>เป็นส่วนเข้าถึงคู่มือการใช้งาน โดยเมื่อผู้เรียนเลือกเมนู How to ระบบจะนำเข้าสู่วิธีการเรียนรู้ในของรูปแบบฯ</p>	<p>ผู้เรียนเลือกเมนูนี้เมื่อต้องการ พูดคุยกับครูผู้สอน</p>	<p>ผู้เรียนเลือกเมนูนี้เมื่อต้องการ ศึกษาข้อมูลเพิ่มเติม เกี่ยวกับการเรียนการสอน</p>
		
<p>ผู้เรียนเลือกเมนูนี้เมื่อต้องการ เข้าศึกษาการฟังอย่างกว้างขวาง โดยระบบจะนำเข้าสู่ Web Application ในส่วนของเมนู Let's explore</p>	<p>ผู้เรียนเลือกเมนูนี้เมื่อต้องการ เข้าศึกษาการพูดอย่างกว้างขวาง โดยระบบจะนำเข้าสู่ Web Application ในส่วนของเมนู Let's share</p>	<p>ผู้เรียนเลือกเมนูนี้เมื่อต้องการ ประเมินตนเองหลังทำภารกิจใน web application การฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง โดยจะมี google form ปรากฏขึ้นมา</p>

ภาพที่ 15 แสดงคุณสมบัติของ Rich menu ของระบบบัญชีอย่างเป็นทางการในการให้ผลป้อนกลับ

ภาพที่ 16 ตัวอย่างบัญชีอย่างเป็นทางการในการให้ผลป้อนกลับ

1.2 เว็บแอปพลิเคชันการฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง (Web Application) โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1.2.1. วิเคราะห์หลักสูตร เนื้อหา วัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนการสอน ออกแบบโครงสร้างเว็บแอปพลิเคชันการฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง

1.2.2. นำข้อมูลที่ได้อวิเคราะห์ในด้านต่างๆ มาออกแบบเว็บไซต์การฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง

1.2.3. สร้างแบบประเมินความเหมาะสมของเว็บฯ โดยกำหนดเป็นข้อคำถามเกี่ยวกับการประเมินระบบฯ ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างข้อคำถามสำหรับการประเมินแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Likert Scale) โดยใช้เกณฑ์ยอมรับของเว็บไซต์ตามรูปแบบในระดับความเหมาะสมระดับมากขึ้นไป

1.2.4. ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของระบบฯ โดยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและ

ด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารการศึกษา จำนวน 3 คน จากนั้นจึงปรับปรุงแก้ไขระบบฯ ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญให้เหมาะสม

1.2.5. นำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขให้พร้อมก่อนนำไปทดลองใช้จริง

ผลการประเมินความเหมาะสมของเว็บแอปพลิเคชันตามรูปแบบฯ พบว่า โดยรวมมีคุณภาพผ่านเกณฑ์ที่กำหนด (ค่าเฉลี่ย =4.41) และเมื่อพิจารณารายการประเมินทุกข้อ พบว่า ผลคะแนนอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ แสดงว่า เว็บแอปพลิเคชันตามรูปแบบฯ มีความเหมาะสมและสามารถนำไปทดลองใช้ได้

1. การทดสอบความเข้าใจจากเรื่องที่ฟังและดูอาจจะมีลักษณะเป็นเกมเพื่อให้ผู้เรียนได้ทดสอบความสามารถของตนเองในการฝึกฝนการฟัง

2. ส่วนแสดงเมนูและภาพหัวข้อควรจัดรูปแบบให้สอดคล้องไปในทางเดียวกัน

โครงสร้างเว็บแอปพลิเคชันการฟังและการพูดอย่างกว้างขวางประกอบด้วย

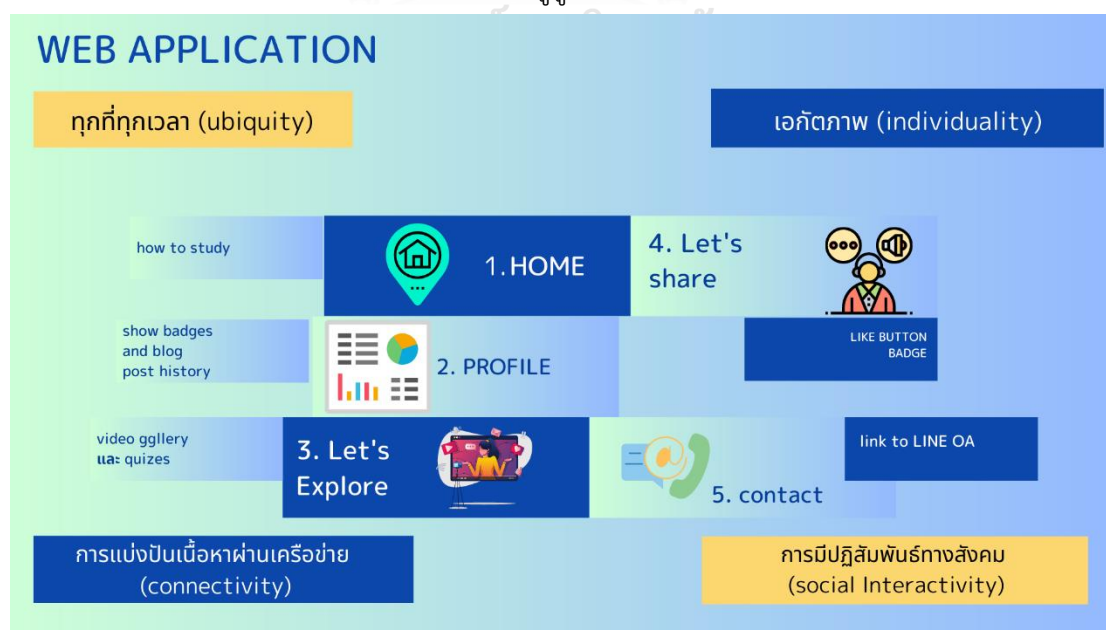
1. Homepage แสดงข้อมูลทั่วไปและส่วนแสดงขั้นตอนการเรียนรู้

2. Profile ข้อมูลส่วนตัวของสมาชิก รวมทั้งแสดงกิจกรรมที่ผู้เรียนทำทั้งหมด และเหรียญตราสัญลักษณ์ที่ครูมอบให้

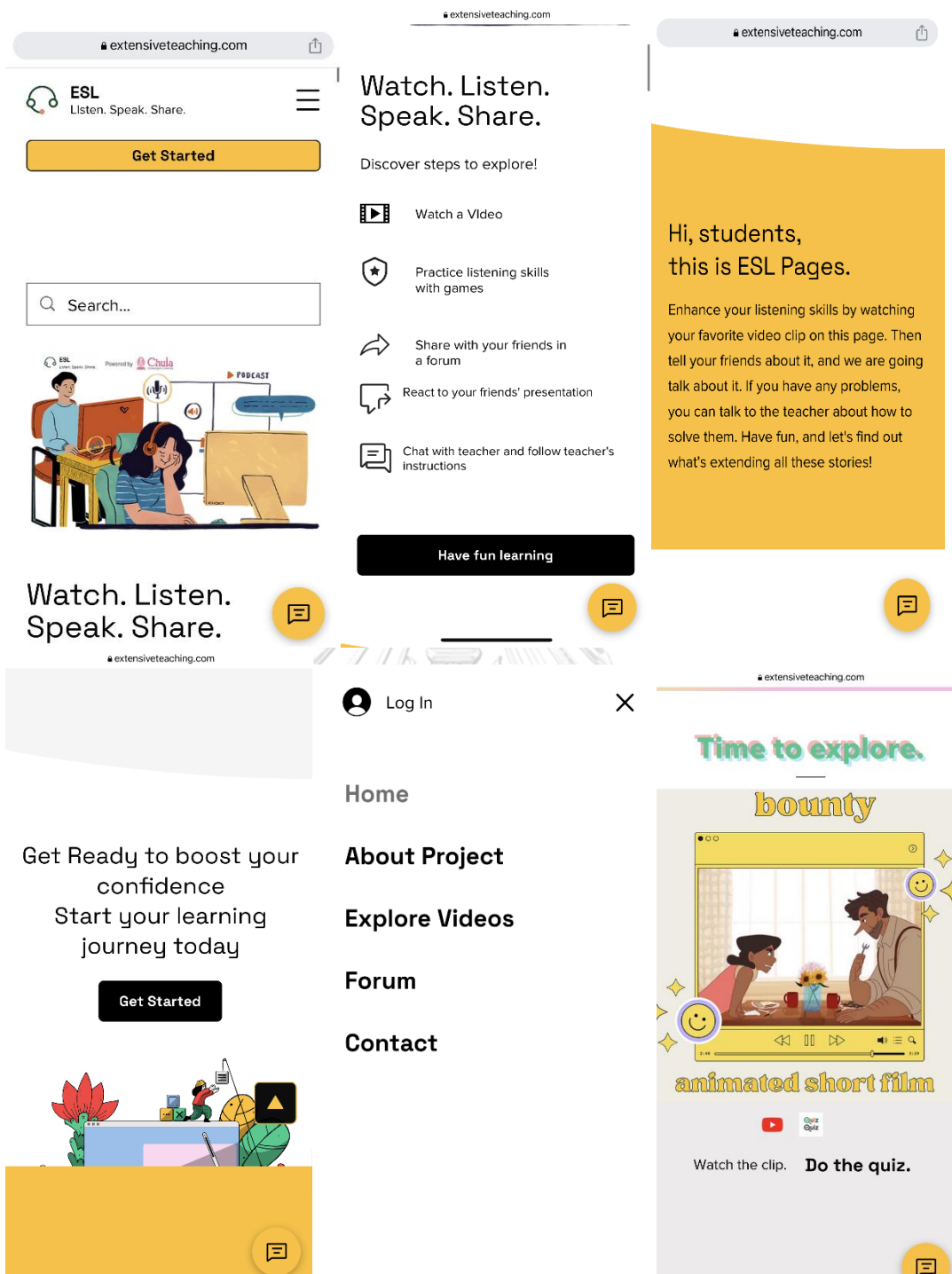
3. Let's explore แสดงวิดีโอที่ครูแนะนำและแบบฝึกหัด

4. Let's share เป็นส่วนของ Blog ที่ผู้เรียนมาแบ่งปันเนื้อหาเกี่ยวกับเพื่อนและครู โดยผู้เข้าชมสามารถกดถูกใจ และครูสามารถมอบเหรียญตราสัญลักษณ์ให้ผู้เรียนเพื่อเสริมกำลังใจได้

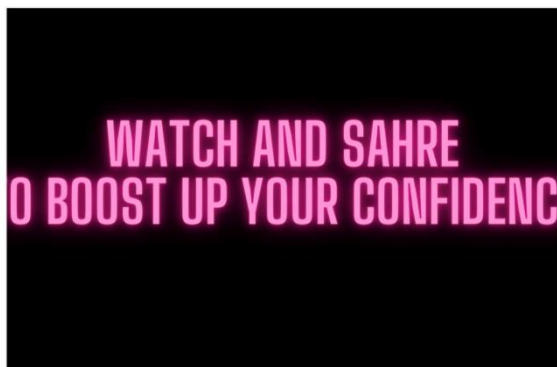
5. Contact เป็นช่องทางในการติดต่อครูผู้สอน

ภาพที่ 17 แสดงโครงสร้างของเมนูหลักในเว็บแอปพลิเคชันการฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง

ภาพที่ 18 ตัวอย่างหน้าเว็บแอปพลิเคชันการฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง

N Natamon Srisuk

Watch and Share

After watching the video, short film or music video, let's share your idea to your friends.

N Natamon Srisuk

Juice Time

Share your favourite beverage menu (s).

ภาพที่ 19 หน้า blog ที่นักเรียนสามารถเข้ามาแบ่งปันเนื้อหาที่ตนเองได้ดู

The.....in the world.

Edit Content

Theme

FONTS

Default
abc 123

Options

TIMER None Count up Count down 5 m 0 s

LIVES Unlimited

RANDOM Shuffle question order

MARKING Automatically proceed after marking

END OF GAME Show answers

NUMERATION A, B, C None

Apply To This Activity More

Leaderboard

Rank	Name
1st	-
2nd	-
3rd	-
4th	-
5th	-
6th	-
7th	-
8th	-
9th	-
10th	-

ภาพที่ 20 ตัวอย่างแบบฝึก listening comprehension ในรูปแบบของเกมส์เสริมการเรียนรู้

2. แผนการจัดการเรียนรู้ โดยมีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

3.1. ศึกษาและวิเคราะห์รูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละขั้นตอนของกระบวนการเรียนรู้ตามแนวคิดและหลักการของระบบการให้ผลป้อนกลับร่วมกับกระบวนการฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง

3.2. ปรึกษากับอาจารย์ผู้สอนประจำรายวิชาเสริมทักษะเกี่ยวกับรายละเอียดของเนื้อหา กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยกำหนดวัตถุประสงค์ บทบาทผู้เรียน กิจกรรมการเรียนรู้ให้ครอบคลุมเนื้อหาและขั้นตอนต่างๆ

3.3. จากการวิเคราะห์ผลจากแบบสอบถามความสนใจในการฟังและการพูด ผู้วิจัยได้ออกแบบและคัดเลือกกิจกรรมที่เหมาะสมกับระดับและความต้องการของผู้เรียน และออกแบบการจัดการเรียนรู้เป็นระยะเวลา 12 ครั้งตามแผนการจัดการเรียนรู้

3.4. นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ด้านการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 3 คน ตรวจสอบความเหมาะสม

3.5. ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการทดลองต่อไป ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับรูปแบบฯ พบว่า โดยรวมแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับรูปแบบฯ มีคุณภาพผ่านเกณฑ์ที่กำหนด (ค่า IOC = 1) และเมื่อพิจารณารายการประเมินทุกข้อ พบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ แสดงว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมและสามารถนำไปทดลองใช้ได้

3. แบบวัดความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้ออกแบบแบบวัดความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยนำแบบวัดมาปรับปรุงให้เข้ากับบริบทของการพัฒนาระบบการฟังและพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยใช้ตามมาตรวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของ Likert โดยมีคำตอบให้เลือก 7 ระดับตามความคิดเห็น โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละระดับ ดังนี้

- 7 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 6 หมายถึง เห็นด้วย
- 5 หมายถึง ค่อนข้างเห็นด้วย
- 4 หมายถึง เฉยๆ
- 3 หมายถึง ไม่ค่อยเห็นด้วย
- 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย
- 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ผลการประเมินความเหมาะสมของแบบวัดความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษพบว่า โดยรวมมีคุณภาพผ่านเกณฑ์ที่กำหนด (ค่า IOC = 0.97) และเมื่อพิจารณารายการประเมินทุกข้อ พบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยหาค่าความเที่ยง (Reliability) ซึ่งใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.94 ซึ่งมีความสอดคล้องกับ (Jacobs, 2004) ที่มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.92 แสดงว่า แบบวัดความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษมีความเหมาะสมและสามารถนำไปทดลองใช้ได้

4. แบบประเมินความพึงพอใจการใช้รูปแบบฯ

แบบประเมินความพึงพอใจในการใช้ระบบฯ มีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

5.1. ศึกษาแนวคิดและทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.2. กำหนดประเด็นคำถามเพื่อสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจ เพื่อสำรวจความพึงพอใจที่มีต่อระบบการฟังและพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นตามมาตรฐานแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของ Likert

โดยมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับตามความคิดเห็น โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละระดับ ดังนี้

5	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4	หมายถึง	เห็นด้วย
3	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
2	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

5.3. นำแบบประเมินความพึงพอใจระบบฯไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบข้อคำถาม และดำเนินการแก้ไขตามคำแนะนำ

5.4. นำแบบประเมินความพึงพอใจระบบฯไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาและแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

ผลการประเมินความเหมาะสมของแบบประเมินความพึงพอใจการใช้รูปแบบฯพบว่า โดยรวมแบบประเมินความพึงพอใจการใช้รูปแบบฯมีคุณภาพผ่านเกณฑ์ที่กำหนด (ค่า IOC = 1) และเมื่อพิจารณารายการประเมินทุกข้อ พบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ แสดงว่า แบบวัดประเมินความพึงพอใจการใช้รูปแบบฯมีความเหมาะสมและสามารถนำไปทดลองใช้ได้

5. แบบสังเกตพฤติกรรมการใช้รูปแบบฯ

แบบสังเกตพฤติกรรมการใช้ระบบฯ มีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

6.1. นำแผนการจัดการเรียนมาวิเคราะห์พฤติกรรมที่เกิดขึ้นในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้

6.2. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน

6.3. สร้างแบบสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนโดยให้สอดคล้องกับแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

6.4. นำแบบสังเกตพฤติกรรมไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาและความครบถ้วนของเนื้อหา จำนวน 3 ท่าน โดยประเมินความสอดคล้อง IOC (Index of consistency) ซึ่งมีวิธีการให้คะแนน ดังนี้

ระดับคะแนน	+1	หมายถึง ข้อที่สอดคล้อง
ระดับคะแนน	0	หมายถึง ข้อที่ไม่แน่ใจว่าสอดคล้อง
ระดับคะแนน	1	หมายถึง ข้อที่ไม่สอดคล้อง

ผลการประเมินความเหมาะสมของแบบสังเกตพฤติกรรมการใช้รูปแบบฯพบว่า โดยรวมแบบสังเกตพฤติกรรมการใช้รูปแบบฯมีคุณภาพผ่านเกณฑ์ที่กำหนด (ค่า IOC = 1) และเมื่อพิจารณารายการประเมินทุกข้อ พบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ แสดงว่า แบบสังเกตพฤติกรรมการใช้รูปแบบฯมีความเหมาะสมและสามารถนำไปทดลองใช้ได้

การดำเนินการวิจัย

การทดลองใช้รูปแบบ

การดำเนินการทดลองมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้รูปแบบการฟังและการพูดอย่างกว้างขวางและการให้ผลป้อนกลับผ่านโมไบล์ช่วยเรียนรู้ภาษา เพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเป็นวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Design) ซึ่งเป็นรูปแบบแผนการวิจัย 1 กลุ่ม เป็นกลุ่มทดลอง มีการทดสอบก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน (One-Way Repeated Measures ANOVA) โดยทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวนไม่น้อยกว่า 16 คน ระยะเวลาในการดำเนินการ 16 ครั้งตามแผนการจัดการเรียนรู้

E	O1	X1	O2	O3
---	----	----	----	----

เมื่อ E หมายถึง กลุ่มทดลอง (กลุ่มที่เรียนด้วยรูปแบบการฟังและการพูดอย่างกว้างขวางและการให้ผลป้อนกลับผ่านระบบโมไบล์ช่วยเรียนรู้ภาษา)

- 1 หมายถึง มีการทดสอบก่อนเรียน (แบบวัดความมั่นใจในการสื่อสาร)
- X1 หมายถึง ได้รับการทดลองใช้ระบบฯร่วมกับผลป้อนกลับฯ
- 2 หมายถึง มีการทดสอบระหว่างเรียน (แบบวัดความมั่นใจในการสื่อสาร)
- 3 หมายถึง มีการทดสอบหลังเรียน (แบบวัดความมั่นใจในการสื่อสาร)

โดยมีขั้นตอนดำเนินการทดลอง ดังนี้

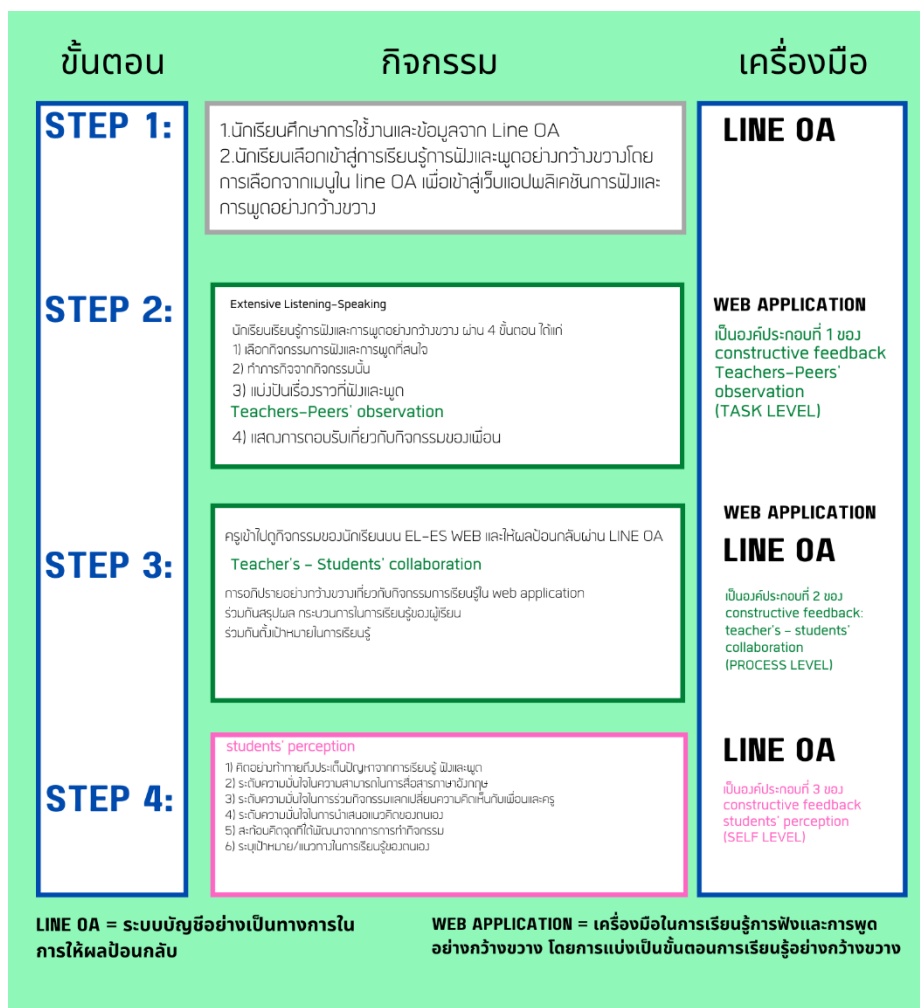
1. แนะนำผู้สอนและผู้เรียนเกี่ยวกับการเรียนรู้ด้วยรูปแบบโมไบล์ช่วยเรียนรู้ภาษา ด้วยการฟังและพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

2. ผู้เรียนทำแบบวัดความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนการเรียนด้วยรูปแบบโมไบล์ช่วยเรียนรู้ภาษา ด้วยการฟังและพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

3. ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยผู้เรียนทำกิจกรรมต่างๆตามขั้นตอนของรูปแบบโมไบล์ช่วยเรียนรู้ภาษา ด้วยการฟังและพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

4. ผู้เรียนทำแบบวัดความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษระหว่างการเรียนด้วยรูปแบบโมไบล์ช่วยเรียนรู้ภาษา ด้วยการฟังและพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (หลังจากเรียนด้วยรูปแบบฯแล้ว 6 สัปดาห์)

5. ผู้เรียนทำแบบวัดความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษหลังการเรียนด้วยรูปแบบโมไบล์ช่วยเรียนรู้ภาษา ด้วยการฟังและพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (หลังจากเรียนด้วยรูปแบบฯครบ 12 สัปดาห์)

ภาพที่ 21 แผนการจัดการเรียนรู้ผ่านรูปแบบโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและการพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ตารางที่ 17 แผนการจัดการเรียนรู้

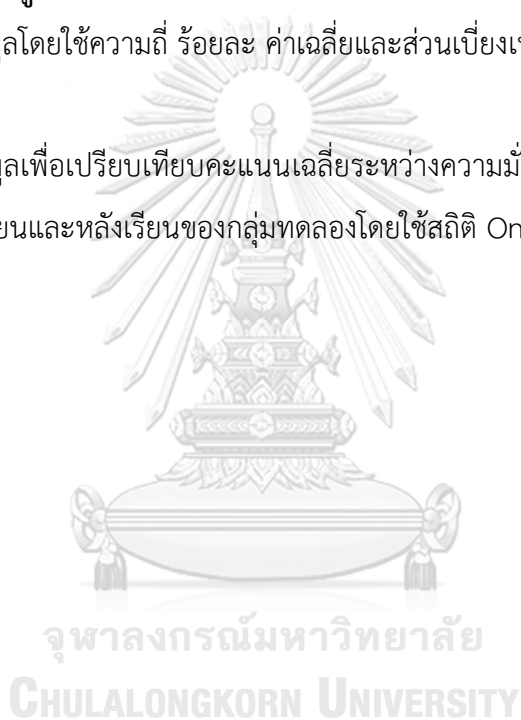
ลำดับที่	หัวข้อ	ระยะเวลา (นาที)	กิจกรรมการเรียนรู้	องค์ประกอบของโมบายล์	เครื่องมือ	ความมั่นใจในการสื่อสาร
เตรียมความพร้อม	การเตรียมความพร้อม	50	1. แนะนำขั้นตอนการเรียนรู้และวิธีการใช้เว็บแอปพลิเคชันสำหรับ 2. ทำแบบวัดความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนเรียน		Presentation Web application Line OA แบบวัดความมั่นใจก่อน	

ลำดับ	หัวข้อ	ระยะเวลา (นาที)	กิจกรรมการเรียนรู้	องค์ประกอบของโมบายล์	เครื่องมือ	ความมั่นใจในการสื่อสาร
					เรียนด้วย Google form	
1-12		40	Extensive listening-speaking 1. เลือกหัวข้อที่สนใจ	individuality	LINE OA Web application แบบวัดความมั่นใจระหว่างเรียน ด้วย Google form	self-reliance communication goals
			2. ทำกิจกรรมจากสิ่งที่ได้ศึกษา (พิจารณาจาก) - การระบุคำศัพท์ที่ได้หลังจากศึกษา - การทำแบบฝึกหัดคำศัพท์ - การหาคำสำคัญในแต่ละ Topic - การหา main idea - การระบุรายละเอียดจากเรื่องที่ฟังและดู - การสรุปเรื่องราวเรื่องที่ฟังและดู	ubiquity		self-reliance
			3. การนำเสนอเรื่องที่ศึกษา - อัปโหลด audio/video - บรรยายด้วยข้อความ	connectivity		self-expression communication goals
		10	Constructive Feedback 1. Teacher's- Peers' observation	social interactivity	LINE OA	self-reliance participation
	2. Teacher-student collaboration		self-expression participation			
	3. Students' self-perception		communication goals			

ลำดับที่	หัวข้อ	ระยะเวลา (นาที)	กิจกรรมการเรียนรู้	องค์ประกอบ ของโมบายล์	เครื่องมือ	ความมั่นใจในการ สื่อสาร
			ทำแบบทำแบบวัดความ มั่นใจในการสื่อสาร ภาษาอังกฤษหลังเรียน		แบบวัดความ มั่นใจหลังเรียน ด้วย Google form	

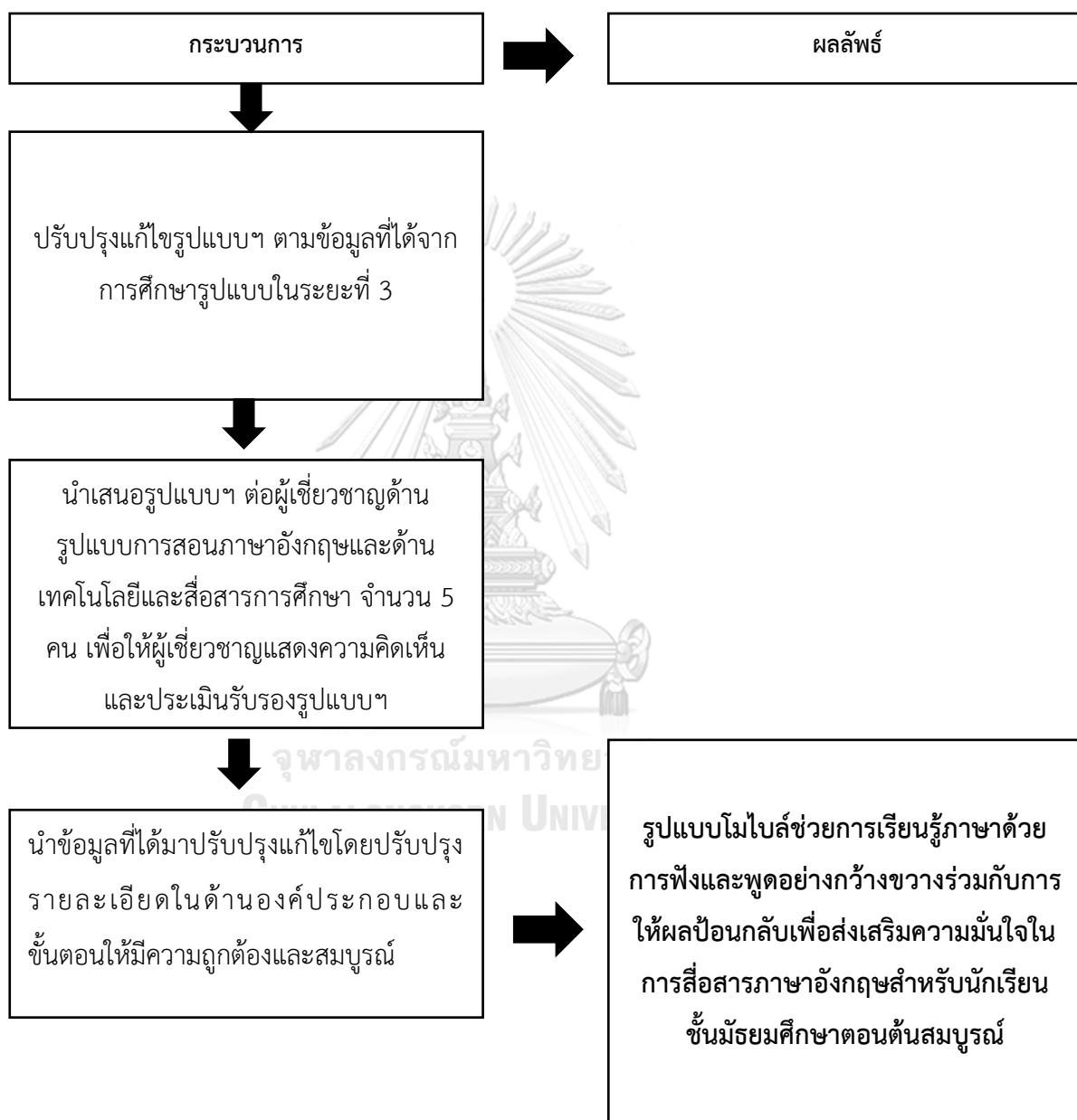
การวิเคราะห์ข้อมูล

- วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่ออธิบายข้อมูล
ทั่วไป
- วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระหว่างความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ
ก่อนเรียน, ระหว่างเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลองโดยใช้สถิติ One-Way Repeated Measures
ANOVA

การวิจัยระยะที่ 4 รับรองรูปแบบโมบายล์ช่วยเรียนรู้ภาษา ด้วยการฟังและพูดอย่างกว้างขวาง ร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

แผนภาพแสดงภาพรวมระยะที่ 4

การวิจัยในระยะที่ 4 มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอรูปแบบโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นการนำผลที่ได้จากการศึกษาผลของการใช้ระบบการฟังและพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมาดำเนินการพัฒนา ปรับปรุงแก้ไข และนำเสนอ เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญรับรองระบบฯ ซึ่งมีขั้นตอน ดังนี้

1. ปรับปรุงแก้ไขรูปแบบตามข้อมูลที่ได้จากการศึกษารูปแบบในระยะที่ 3
2. นำเสนอรูปแบบต่อผู้เชี่ยวชาญด้านรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษและด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา จำนวน 5 คน เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นและประเมินรับรองรูปแบบ
3. นำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขโดยปรับปรุงรายละเอียดในด้านองค์ประกอบและขั้นตอน ให้มีความถูกต้องและสมบูรณ์

ตัวอย่างในการดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาและด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 5 คน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ดังนี้

1. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ใช้วิธีการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ประกอบด้วย

1.1. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 1 ท่าน ซึ่งมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

1.1.1. เป็นอาจารย์ผู้สอน หรือผู้มีประสบการณ์อย่างน้อย 3 ปีในด้านรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษและ/หรือ

1.1.2. เป็นผู้มีประสบการณ์ในการเขียนหนังสือ หรือตำรา หรืองานวิจัยเกี่ยวข้องกับรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ

1.2. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาจำนวน 2 ท่าน ซึ่งมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

1.2.1. เป็นอาจารย์ผู้สอน หรือผู้มีประสบการณ์อย่างน้อย 3 ปีในด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาและ/หรือ

1.2.2. เป็นผู้มีประสบการณ์ในการเขียนหนังสือ หรือตำรา หรืองานวิจัยเกี่ยวข้องในด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

1.3. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาการศึกษา การแนะแนว จำนวน 1 ท่าน ซึ่งมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

1.3.1. เป็นอาจารย์หรือผู้มีประสบการณ์ทางด้านจิตวิทยาการศึกษา การแนะแนว ซึ่งมีประสบการณ์อย่างน้อย 3 ปีและ/หรือ

1.3.2. เป็นผู้มีประสบการณ์ในการเขียนหนังสือ หรือตำรา หรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องในด้านจิตวิทยาการศึกษา การแนะแนว

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

1. แบบรับรองระบบการฟังและพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นซึ่งมีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

1.1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2. กำหนดประเด็นคำถามเพื่อพัฒนาแบบรับรองระบบการฟังและพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโดยประเมินเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Likert Scale) และแบบปลายเปิด แล้วนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม

1.3. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

นำระบบการฟังและพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา ด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คนแสดงความคิดเห็นและประเมินรับรองรูปแบบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบรับรองระบบการฟังและพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นแล้วนำข้อมูลและข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงรูปแบบให้มีความสมบูรณ์มากที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยระยะที่ 1

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษา การเรียนการสอนภาษาอังกฤษและการให้ผลป้อนกลับและปัจจัยเชิงสาเหตุของความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ผลการวิเคราะห์แบ่งเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 18 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามแยกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	286	42.56
หญิง	386	57.44
รวม	672	100

ตารางที่ 19 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามแยกตามระดับชั้น

ระดับชั้น	จำนวน	ร้อยละ
ม.1	238	35.42
ม.2	226	33.63
ม.3	208	30.95
รวม	672	100

จากตารางที่ 18 พบว่า ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปพบว่า มีจำนวนตัวอย่างจำนวน 672 คน แบ่งเป็นเพศชาย จำนวน 286 คน คิดเป็นร้อยละ 42.56 เพศหญิง จำนวน 386 คน คิดเป็นร้อยละ 57.44 และตารางที่ 19 พบว่า เมื่อแบ่งตามระดับชั้น ม.1 จำนวน 238 คน คิดเป็นร้อยละ 35.42 ม.2 จำนวน 226 คน คิดเป็นร้อยละ 33.63 ม.3 จำนวน 208 คน คิดเป็นร้อยละ 30.95

ตารางที่ 20 ความถี่ในการพัฒนาการฟังภาษาอังกฤษ

ความถี่ในการพัฒนาการฟังภาษาอังกฤษ	จำนวน	ร้อยละ
1-3 วันต่อสัปดาห์	365	54.3
4-6 วันต่อสัปดาห์	134	19.9
ทุกวัน	128	19
ไม่เคย	45	6.7
รวม	672	100

จากตารางที่ 20 พบว่า ด้านความถี่ในการพัฒนาการฟังภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนจำนวน 365 คน ฟัง 1-3 ครั้งต่อสัปดาห์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.3 รองลงมาได้แก่ 4-6 ครั้งต่อสัปดาห์ จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 19.9 และทุกวัน จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 19 และนักเรียนจำนวน 45 คน ไม่เคยฟัง คิดเป็นร้อยละ 6.7

ตารางที่ 21 ความถี่ในการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษ

ความถี่ในการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษ	จำนวน	ร้อยละ
1-3 วันต่อสัปดาห์	414	61.6
4-6 วันต่อสัปดาห์	90	13.4
ทุกวัน	85	12.6
ไม่เคย	83	12.4
รวม	672	100

จากตารางที่ 21 พบว่า ด้านความถี่ในการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียน 414 คน ฟัง 1-3 ครั้งต่อสัปดาห์ ซึ่งเป็นจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 61.6 รองลงมาได้แก่ 4-6 ครั้งต่อสัปดาห์ จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 13.4 นักเรียนฝึกฝนการฟังทุกวัน จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 12.6 และนักเรียนที่ไม่เคยฟัง จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 12.4

ตารางที่ 22 ประสิทธิภาพการเรียนรู้ผ่านเว็บแอปพลิเคชัน

ประสิทธิภาพการเรียนรู้ผ่านเว็บแอปพลิเคชัน	จำนวน	ร้อยละ
เคย	472	70.2
ไม่เคย	200	29.8
รวม	672	100

ตารางที่ 23 ประสิทธิภาพในการเรียนรู้โดยได้รับผลป้อนกลับผ่านโมบายล์แอปพลิเคชัน

ประสิทธิภาพในการเรียนรู้โดยได้รับผลป้อนกลับผ่านโมบายล์แอปพลิเคชัน	จำนวน	ร้อยละ
เคย	348	51.8
ไม่เคย	324	48.2
รวม	672	100

จากตารางที่ 22 และ 23 พบว่า ด้านการเรียนรู้ผ่านเว็บแอปพลิเคชัน พบว่า นักเรียนเคยเรียนผ่านเว็บแอปพลิเคชัน จำนวน 472 คน คิดเป็นร้อยละ 70.2 และไม่เคย จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 29.8 และด้านการได้รับผลป้อนกลับผ่านโมบายล์แอปพลิเคชัน นักเรียนเคยเป็นจำนวน 348 คน คิดเป็นร้อยละ 51.8 และไม่เคย เป็นจำนวน 324 คน คิดเป็นร้อยละ 48.2

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 24 อุปกรณ์ในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต

อุปกรณ์ในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต	จำนวน	ร้อยละ
Notebook	147	21.9
PC	23	3.4
Smartphone	314	46.7
tablet	188	28
รวม	672	100

จากตารางที่ 24 พบว่า ด้านอุปกรณ์ในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต พบว่า นักเรียนใช้สมาร์ตโฟนมากที่สุด จำนวน 314 คน คิดเป็นร้อยละ 46.7 รองลงมาได้แก่แท็บเล็ต จำนวน 188 คน คิดเป็นร้อยละ 28 ใช้คอมพิวเตอร์โน้ตบุค จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 21.9 คอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4

ตารางที่ 25 ช่วงเวลาในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตนอกเหนือจากเวลาเรียน

ช่วงเวลาในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตนอกเหนือจากเวลาเรียน	จำนวน	ร้อยละ
16.00-18.00	86	12.8
18.00-20.00	293	43.6
20.00-22.00	293	43.6
รวม	672	100

จากตารางที่ 25 พบว่า ด้านช่วงเวลาในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตนอกเหนือจากเวลาเรียน พบว่า นักเรียนเข้าถึงในช่วงเวลา 16.00-18.00 น. จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8 ช่วงเวลา 18.00-20.00 น. จำนวน 293 คน คิดเป็นร้อยละ 43.6 และช่วงเวลา 20.00 – 22.00 น. จำนวน 293 คน คิดเป็นร้อยละ 43.6

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตอนที่ 1.2 ระดับความสนใจในเนื้อหาการเรียนรู้อังกฤษ CEFR

ตารางที่ 26 ระดับความสนใจในเนื้อหาการเรียนรู้อังกฤษ CEFR

หัวข้อ	n	\bar{x}	Std. Deviation
everyday conversation	669	5.34	1.47
live show	668	4.94	1.50
technology science and inventions	668	5.16	1.48
fantasy world / cartoon / anime	668	5.89	1.39

หัวข้อ	n	\bar{x}	Std. Deviation
world famous festivals and celebrations	668	5.43	1.45
sports and game	667	5.75	1.45
fictions	664	5.19	1.55
pop culture	668	5.22	1.52
people's live	668	5.10	1.55
special days	664	5.39	1.50
social media (Facebook,IG,Twitter,Tiktok etc.)	663	5.86	1.43
countries around the world	666	5.42	1.48
entertainment (film industry, music industry)	666	5.76	1.39
social movements	667	5.35	1.46
universe and space exploration	670	5.32	1.46

จากตารางที่ 26 พบว่า ผลการวิเคราะห์ระดับความสนใจเนื้อหาการเรียนรู้อังกฤษ CEFR โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ มากที่สุด ได้แก่ หัวข้อ fantasy world / cartoon / anime (5.89) รองลงมาได้แก่หัวข้อ social media (Facebook,IG,Twitter,Tiktok etc.) (5.86) ตามด้วยหัวข้อ entertainment (film industry, music industry) (5.76) และหัวข้อ sports and game (5.75) และหัวข้อ world famous festivals and celebrations (5.43)

ตอนที่ 1.3 ความต้องการจำเป็นของโมไบล์ช่วยการเรียนรู้อังกฤษ การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และการให้ผลป้อนกลับ

ตารางที่ 27 ความต้องการจำเป็นของโมไบล์ช่วยการเรียนรู้อังกฤษ การเรียนการสอนภาษาอังกฤษและการให้ผลป้อนกลับ

ข้อคำถาม		\bar{x}	Std. Deviation	PNI Modified
1. ฉันใช้เทคโนโลยีในการทำกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียน	NOW1	5.29	1.67	0.03
	NEED1	5.45	1.50	
2. ฉันฝึกฝนการฟังภาษาอังกฤษผ่านการ	NOW2	5.18	1.66	0.05

ข้อความ		\bar{x}	Std. Deviation	PNI Modified
ใช้แอปพลิเคชันจากโทรศัพท์เคลื่อนที่	NEED2	5.47	1.51	
3. ฉันฝึกฝนคำศัพท์ผ่านการใช้แอปพลิเคชันจากโทรศัพท์เคลื่อนที่	NOW3	5.26	1.61	0.05
	NEED3	5.52	1.49	
4. ฉันฝึกฝนการพูดภาษาอังกฤษผ่านการใช้แอปพลิเคชันจากโทรศัพท์เคลื่อนที่	NOW4	5.07	1.64	0.05
	NEED4	5.36	1.51	
5. ฉันไม่ได้รับอนุญาตในการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียน	NOW5	4.73	1.91	-0.03
	NEED5	4.58	1.96	
6. การใช้เทคโนโลยีโมบายล์ทำให้ฉันเรียนรู้คำศัพท์ร่วมกับเพื่อนได้	NOW6	5.43	1.52	0.03
	NEED6	5.64	1.46	
7. การใช้เทคโนโลยีโมบายล์ช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของฉันผ่านการแสดงความคิดเห็นร่วมกับเพื่อนได้	NOW7	5.41	1.53	0.04
	NEED7	5.64	1.44	
8. ฉันใช้เทคโนโลยีโมบายล์ในการพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองผ่านผลป้อนกลับจากเพื่อนและครูได้	NOW8	5.33	1.55	0.04
	NEED8	5.57	1.43	
9. ฉันใช้เทคโนโลยีโมบายล์ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของฉันได้ดีผ่านการนำเสนอสิ่งที่ได้เรียนรู้	NOW9	5.30	1.57	0.04
	NEED9	5.54	1.47	
10. ฉันสามารถบันทึกเสียง ภาพ และวิดีโอจากการเรียนรู้ผ่านเทคโนโลยีโมบายล์และแบ่งปันเนื้อหาให้เพื่อนได้	NOW10	5.28	1.58	0.04
	NEED10	5.51	1.48	
11. ฉันใช้เทคโนโลยีโมบายล์ (โทร) กับเพื่อนเพื่อปรึกษาเรื่องเนื้อหาในชั้นเรียน	NOW11	5.40	1.55	0.04
	NEED11	5.67	1.40	
12. ฉันใช้เทคโนโลยีโมบายล์ (การส่งข้อความ) กับเพื่อนเพื่อปรึกษาเรื่องเนื้อหาในชั้นเรียน	NOW12	5.49	1.54	0.03
	NEED12	5.71	1.45	
13. ฉันใช้เทคโนโลยีโมบายล์ในการพูดคุยกับชาวต่างชาติเพื่อพัฒนาความสามารถ	NOW13	5.10	1.65	0.07
	NEED13	5.51	1.46	

ข้อความ		\bar{x}	Std. Deviation	PNI Modified
ในการสื่อสาร				
14. ฉันมีปฏิสัมพันธ์กับชาวต่างชาติเพื่อพัฒนาความรู้ทางภาษาผ่านการใช้เทคโนโลยีโมบายล์	NOW14	5.07	1.65	0.08
	NEED14	5.51	1.48	
15. ฉันสื่อสารกับครูผู้สอนเกี่ยวกับการเรียนการสอนผ่านการใช้เทคโนโลยีโมบายล์	NOW15	5.14	1.59	0.06
	NEED15	5.45	1.47	
16. ครูผู้สอนมีการแจ้งเตือนเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆผ่านอุปกรณ์สื่อสารผ่านการใช้เทคโนโลยีโมบายล์	NOW16	5.32	1.51	0.04
	NEED16	5.55	1.42	
17. ครูผู้สอนสื่อสารกับฉันโดยตรงเพื่อผ่านการใช้เทคโนโลยีโมบายล์พูดคุยเกี่ยวกับทักษะการสื่อสารของฉัน	NOW17	5.16	1.58	0.06
	NEED17	5.48	1.43	
18. ครูผู้สอนมีการสื่อสารกับฉันโดยตรงผ่านการใช้เทคโนโลยีโมบายล์เพื่อพูดคุยเกี่ยวกับเป้าหมายในการเรียนของฉัน	NOW18	5.17	1.53	0.06
	NEED18	5.51	1.45	
19. ครูผู้สอนมีการสื่อสารกับฉันโดยตรงผ่านการใช้เทคโนโลยีโมบายล์	NOW19	5.12	1.59	0.07
	NEED19	5.51	1.45	
20. ฉันใช้เทคโนโลยีที่ส่งผลในการสื่อสารภาษาอังกฤษในการหาความรู้เพิ่มเติม	NOW20	5.36	1.54	0.06
	NEED20	5.69	1.40	
21. ฉันสามารถสืบค้นข้อมูลด้วยตนเองผ่านเทคโนโลยีที่ส่งผลในการสื่อสารภาษาอังกฤษได้	NOW21	5.45	1.55	0.05
	NEED21	5.74	1.38	
22. ฉันสามารถใช้เทคโนโลยีที่ส่งผลในการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับการออกเสียงคำศัพท์ได้ทันที	NOW22	5.44	1.53	0.04
	NEED22	5.71	1.43	
23. เทคโนโลยีที่ส่งผลในการสื่อสารภาษาอังกฤษทำให้ง่ายในการค้นหาสิ่งที่ต้องการเรียนรู้ได้ตามหัวข้อที่สนใจ	NOW23	5.48	1.53	0.04
	NEED23	5.70	1.44	

ข้อความ		\bar{x}	Std. Deviation	PNI Modified
24. ฉันสามารถใช้เทคโนโลยีโมบายล์ได้ทุก ที่ทุกเวลา	NOW24	5.23	1.70	0.06
	NEED24	5.59	1.53	
25. ฉันสามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้	NOW25	5.36	1.62	0.06
	NEED25	5.70	1.47	
26. ฉันสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษผ่าน เทคโนโลยีที่ส่งผลในการสื่อสาร ภาษาอังกฤษได้	NOW26	5.21	1.60	0.07
	NEED26	5.58	1.47	
27. ฉันสามารถเลือกเนื้อหาที่ต้องการ เรียนรู้ได้อย่างอิสระจากเทคโนโลยีที่ ส่งผลในการสื่อสารภาษาอังกฤษ	NOW27	5.38	1.62	0.05
	NEED27	5.69	1.43	
28. ฉันสามารถเลือกดูวิดีโอเพื่อฝึกฝน การฟังและพูดภาษาอังกฤษและดาวน์โหลด ได้อย่างง่ายดาย	NOW28	5.33	1.56	0.06
	NEED28	5.65	1.45	
29. ในคาบเรียนภาษาอังกฤษครูมีการ เข้าถึงนักเรียนเป็นรายบุคคลด้วยท่าที เป็นมิตร	NOW29	5.22	1.56	0.07
	NEED29	5.59	1.45	
30. ครูมีการตรวจสอบว่านักเรียนได้ เรียนรู้ในทิศทางที่เหมาะสม	NOW30	5.18	1.53	0.07
	NEED30	5.57	1.42	
31. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดง ความคิดเห็นเพื่อตรวจสอบความเข้าใจ	NOW31	5.31	1.56	0.06
	NEED31	5.63	1.41	
32. ครูให้ความสนใจกับความสนใจ ส่วนตัวของนักเรียน	NOW32	5.17	1.58	0.08
	NEED32	5.58	1.43	
33. ครูมีความเป็นมิตร และไม่ปฏิบัติ แบบผู้มีอำนาจในชั้นเรียน	NOW33	5.35	1.54	0.06
	NEED33	5.71	1.37	
34. ครูนำเสนอเนื้อหาในรูปแบบที่ น่าสนใจ	NOW34	5.28	1.53	0.06
	NEED34	5.64	1.42	
35. ครูเชื่อมโยงแนวคิดให้สอดคล้องกับ ประสบการณ์ของนักเรียน	NOW35	5.26	1.52	0.07
	NEED35	5.64	1.41	

ข้อความ		\bar{x}	Std. Deviation	PNI Modified
36. ครูเลือกหัวข้อในการเรียนรู้โดย เลือกสิ่งที่สอดคล้องกับชีวิตประจำวัน ของนักเรียน	NOW36	5.24	1.54	0.07
	NEED36	5.63	1.42	
37. ครูส่งเสริมให้นักเรียนสื่อสาร ภาษาอังกฤษผ่านเกมในชั้นเรียน	NOW37	5.15	1.62	0.08
	NEED37	5.58	1.44	
38. ครูนำเสนอเนื้อหาที่สามารถ ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	NOW38	5.32	1.54	0.06
	NEED38	5.69	1.40	
39. ครูมีแบบฝึกหัดเสริมจากสื่อที่ สามารถใช้ได้จริง	NOW39	5.25	1.56	0.06
	NEED39	5.58	1.44	
40. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เลือก หัวข้อที่สนใจเพื่อเรียนรู้ด้วยตนเอง	NOW40	5.19	1.61	0.08
	NEED40	5.61	1.427	
41. หลักสูตรมีการเน้นที่การพูดสื่อสาร ภาษาอังกฤษ	NOW41	5.23	1.56	0.07
	NEED41	5.62	1.47	
42. ครูมีวิธีการที่ส่งเสริมให้นักเรียนไม่ รู้สึกประหม่าเมื่อต้องสื่อสารในชั้นเรียน	NOW42	5.25	1.55	0.07
	NEED42	5.64	1.43	
43. ครูให้การสนับสนุนนักเรียนว่าไม่ต้อง กังวลเมื่อมีเพื่อนในชั้นเรียนพูด ภาษาอังกฤษดีกว่าตนเอง	NOW43	5.28	1.53	0.07
	NEED43	5.68	1.41	

จากตารางที่ 27 พบว่า โดยผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นจากค่า $PNI_{Modified}$ โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ การส่งเสริมให้นักเรียนสื่อสารภาษาอังกฤษผ่านกิจกรรมและเกม (0.082) ด้านโอกาสให้นักเรียนได้เลือกหัวข้อที่สนใจเพื่อเรียนรู้ด้วยตนเอง (0.081) ด้านการส่งเสริมความสนใจส่วนตัวของผู้เรียน (0.80) ครูผู้สอนมีการสื่อสารกับผู้เรียนโดยตรงผ่านการใช้เทคโนโลยี โน้ตบุ๊ก (0.076) ครูให้การสนับสนุนนักเรียนในด้านการสื่อสาร (0.074)

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง

ตารางที่ 28 ผลการตรวจสอบโมเดลและน้ำหนักองค์ประกอบในแต่ละองค์ประกอบของโมเดล

ตัวแปรสังเกตได้ ภายนอก	b	β	SE	t	R ²	ตัวแปรสังเกตได้ ภายใน	b	β	SE	t	R ²	
Extensive						Confidence in English Communication						0.96
Personalized learning	0.99	0.96	0.02	50.58*	0.93	self-reliance	0.95	0.80	0.04	26.42*	0.64	
Flexibility	1.00	0.96	-	-	0.93	self-expression	0.94	0.78	0.04	25.37*	0.61	
Sharing	0.98	0.95	0.02	50.68*	0.91	participation	0.98	0.80	0.03	29.55*	0.66	
Variety	0.98	0.94	0.02	61.49*	0.89	communication goals	1.00	0.87	-	-	0.75	
$\chi^2 = 65.46, df = 49, p = 0.05, RMSEA = 0.02$						Constructive Feedback						0.47
						Teacher's – Peers' observation	0.95	0.96	0.02	59.48*	0.92	
						Teacher-students Collaboration	1.00	0.96	-	-	0.93	
						students' self-perception	0.99	0.96	0.02	59.71*	0.92	
						MOBILE						0.79
						Ubiquity	1.00	0.98	-	-	0.95	
						Connectivity	1.00	0.96	0.02	66.32*	0.93	
						Social Interactivity	0.98	0.96	0.02	64.04*	0.92	
						Individuality	0.97	0.95	0.02	61.49*	0.91	

จากตารางที่ 28 พบว่า ผลการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง พบว่า Chi-square (χ^2) มีค่าเท่ากับ 65.46 degrees of freedom (df) มีค่าเท่ากับ 49 p-value (p) มีค่าเท่ากับ 0.05 Chi-square (χ^2)/df เท่ากับ 1.33 Goodness of Fit Index (GFI) มีค่าเท่ากับ 0.99 Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI) มีค่าเท่ากับ 0.97 Normed Fit Index (NFI) มีค่าเท่ากับ 1.00 comparative fit index (CFI) มีค่าเท่ากับ 1.00 Root Mean Square Residual (RMR) เท่ากับ 0.03 และ Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA) มีค่าเท่ากับ 0.022 แสดงให้เห็นว่า โมเดลในการวิเคราะห์ครั้งนี้สอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

เมื่อพิจารณาความสำคัญของตัวแปรสังเกตได้ พบว่า Standardized factor loadings มีค่าอยู่ระหว่าง 1.00-0.94 และแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาตัวแปรสังเกตได้ ภายนอกพบว่า ตัวแปร Extensive มีองค์ประกอบ Personalized learning และ Flexibility เป็นองค์ประกอบที่สำคัญมากที่สุด ($\beta = 0.96$) มี r-squared ร้อยละ 93 รองลงมาคือ Sharing ($\beta = 0.95$) มี r-squared ร้อยละ 91 และ Variety ($\beta = 0.94$) มี r-squared ร้อยละ 89

ในส่วนของตัวแปรแฝงภายในมีรายละเอียดดังต่อไปนี้ Confidence in English Communication พบว่า communication goals มากที่สุดใน ($\beta = 0.87$) r-squared ร้อยละ 75 รองลงมาคือ self-reliance และ participation ($\beta = 0.80$) r-squared ร้อยละ 66 โดย self-expression น้อยที่สุด ($\beta = 0.78$) r-squared ร้อยละ 61 เมื่อพิจารณาตัวแปร Constructive Feedback พบว่า Teacher's - Peers' observation Teacher-students Collaboration และ students' self-perception มีค่า Standardized factor loadings ไม่ต่างกันเท่าใดโดยมีค่าเท่ากับ 0.96 และมี r-squared ร้อยละ 92 93 92 ตามลำดับ ในส่วนของ MOBILE พบว่า Ubiquity มีค่ามากที่สุด ($\beta = 0.98$) มี r-squared ร้อยละ 95 รองลงมาคือ Connectivity และ Social Interactivity ($\beta = 0.96$) มี r-squared ร้อยละ 93 และ 92 โดย Individuality มีค่าน้อยที่สุด ($\beta = 0.97$) มี r-squared ร้อยละ 91

ตารางที่ 29 ค่าสถิติการวิเคราะห์หือทธิพลของโมเดลสมการ

ตัวแปรผล ตัวแปรเหตุ	Confidence in English Communication			Mobile			Constructive Feedback		
	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE
Extensive	0.58* (0.03) 0.68	0.55* (0.55) 0.64	0.04 (0.02) 0.04	0.58* (0.03) 0.62	0.56* (0.03) 0.59	0.02 (0.03) 0.02	0.61* (0.03) 0.68	-	0.61* (0.03) 0.68
Constructive Feedback	0.88* (0.03) 0.92	0.38* (0.04) 0.39	0.51* (0.05) 0.53	0.92* (0.03) 0.87	-	0.92* (0.03) 0.87	-	-	-
Mobile	0.41* 0.41*	-	0.41* 0.41*	-	-	-	-	-	-

ตัวแปรผล ตัวแปรเหตุ	Confidence in English Communication			Mobile			Constructive Feedback		
	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE
	(0.04)		(0.04)						
	0.45		0.45						
R-Square	0.96			0.38			0.47		
$\chi^2 = 65.46, df = 49, p = 0.05, RMSEA = 0.02, GFI = 0.99, AGFI = 0.97, RMR = 0.02$									

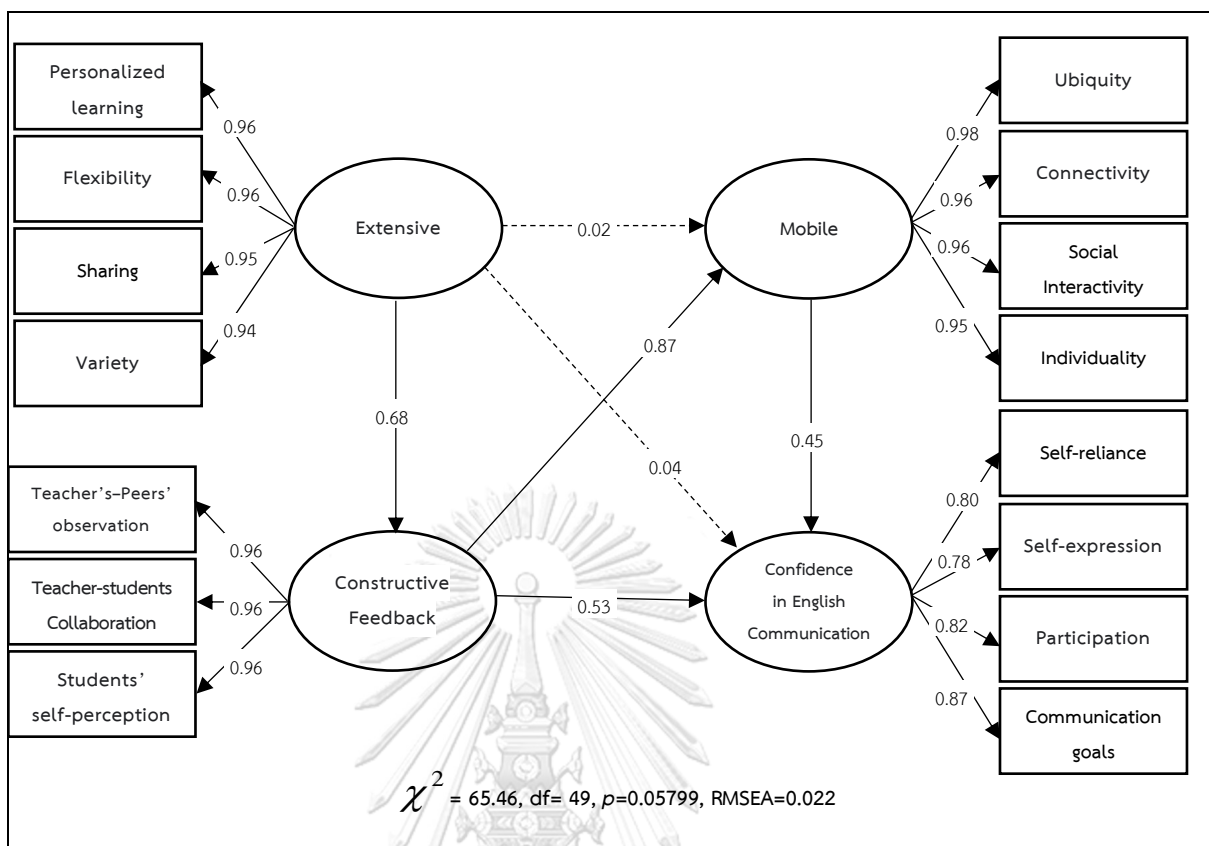
หมายเหตุ อิทธิพลรวม (TE) อิทธิพลทางอ้อม (IE) อิทธิพลทางตรง (DE) มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 (*)

ตัวเลขทับ คือค่าอิทธิพลในรูปคะแนนมาตรฐาน ตัวเลขในวงเล็บ คือ ความคาดเคลื่อนมาตรฐาน

จากตารางที่ 29 พบว่า ผลการวิเคราะห์ลักษณะอิทธิพลของตัวแปรในโมเดลค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) ของโมเดล พบว่า ตัวแปร Confidence in English Communication เท่ากับ 0.96 ตัวแปร Mobile มีค่าเท่ากับ 0.79 และ Constructive Feedback มีค่าเท่ากับ 0.47

เมื่อพิจารณาค่าอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมเป็นรายตัวแปรแฝง เมื่อพิจารณา Confidence in English Communication พบว่า Extensive มีอิทธิพลทางตรงต่อ Confidence in English Communication โดยมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.04 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีขนาดอิทธิพลทางอ้อมเท่ากับ 0.64 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 Constructive Feedback มีอิทธิพลทางตรงต่อ Confidence in English Communication โดยมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.53 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีขนาดอิทธิพลทางอ้อมเท่ากับ 0.39 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ Mobile อิทธิพลทางตรงต่อ Confidence in English Communication เท่านั้นโดยมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.045 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อพิจารณา Mobile พบว่า Extensive มีอิทธิพลทางตรงต่อ Mobile โดยมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.02 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีขนาดอิทธิพลทางอ้อมเท่ากับ 0.59 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ Constructive Feedback มีอิทธิพลทางตรงต่อ Mobile เท่านั้นโดยมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.87 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในส่วนของ Constructive Feedback มีเพียง Extensive อิทธิพลทางตรงต่อ Constructive Feedback โดยมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.68 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ภาพที่ 22 ปัจจัยเชิงสาเหตุความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ

จากภาพที่ 22 พบว่า จากโมเดลการวิจัยปัจจัยเชิงสาเหตุความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษข้างต้นพบว่าในส่วนของรูปแบบการฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง (Extensive) มีอิทธิพลทางตรงต่อความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ (Confidence in English Communication) โดยมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.04 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่มีขนาดอิทธิพลทางอ้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นกระบวนการเรียนรู้ควรเริ่มจากการเรียนด้วยรูปแบบการฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง จากนั้นผ่านกระบวนการให้ผลป้อนกลับและนำไปสู่ความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.53 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และกระบวนการเรียนรู้อาจเริ่มจากกระบวนการเรียนรู้เริ่มจากการเรียนด้วยรูปแบบการฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง จากนั้นผ่านกระบวนการให้ผลป้อนกลับผ่านโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาด้วยเช่นกัน โดยมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.45 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยระยะที่ 2

ตอนที่ 1 ผลจากการศึกษา วิเคราะห์ และสังเคราะห์ ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดกรอบแนวคิด ร่างต้นแบบของรูปแบบฯ โดยมีลักษณะดังนี้

การฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง

การฟังและการพูดกว้างขวางมีองค์ประกอบดังนี้

1) การเรียนรู้ส่วนบุคคล (personalized learning) 2) ความหลากหลายของสื่อ (variety) 3) สื่อ/หัวข้อมีความเหมาะสมกับผู้เรียน (flexibility) 4) การแบ่งปันเรื่องราว (sharing) ขั้นตอนของการฟังและการพูดอย่างกว้างขวางได้แก่ 1) การเลือกเรื่องที่ฟังและพูดอย่างอิสระ (selection) 2) การทำภารกิจเรื่องที่ฟังและพูดที่สนใจ (mission) 3) การนำเสนอเรื่องที่ตนเองศึกษา (presentation)

โมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษา

1. ทุกที่ทุกเวลา (Ubiquity) การเรียนรู้ผ่านเทคโนโลยีที่ส่งผลในการสื่อสาร คือการที่ระบบสามารถรองรับการทำกิจกรรมต่างๆผ่านการใช้เครื่องมือของผู้เรียนเอง และเป็นฟังชันการใช้งานที่ผู้เรียนคุ้นเคยดี ได้แก่ การเรียนรู้เนื้อหาผ่านเว็บไซต์ และใช้ฟังชันถ่ายภาพ ถ่ายวิดีโอ ร่วมกับแอปพลิเคชันสื่อสาร เพื่อทำภารกิจต่างๆ

2. การแบ่งปันเนื้อหาผ่านเครือข่าย (Connectivity) กิจกรรมนี้ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะทางภาษา และมีกระบวนการทำงานเป็นกลุ่มที่ดียิ่งขึ้น อีกทั้งเป็นการใช้รูปแบบ online community-based ในการพัฒนาทักษะการนำเสนองานโดยการพูดและฟังอย่างกว้างขวาง ผ่านการใช้งานเว็บไซต์และเว็บแอปพลิเคชัน ผู้เรียนมีโอกาสได้อภิปรายเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้เรียนเลือกเรียนรู้กับเพื่อนในชั้นเรียนและครูผู้สอนที่สามารถเข้ามาชมผลงานและอภิปรายร่วมกันได้อย่างกว้างขวาง

3. การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social Interactivity) มีการโต้ตอบระหว่างผู้เรียนและผู้สอน และการสื่อสารระหว่างผู้เรียนด้วยกันที่ช่วยส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ เนื่องจากผู้เรียนส่วนมากมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาผ่านกลุ่มคนหมู่มาก การที่ผู้เรียนและผู้สอนได้มีช่องทางในการติดต่อสื่อสารกันส่วนบุคคล ทำให้ผู้เรียนรู้สึกสะดวกใจในการสื่อสารส่วนบุคคลมากกว่า โดย พบว่าการเรียนรู้ของผู้เรียนได้พัฒนามากขึ้นเนื่องมาจากผู้เรียนได้มีฝึกการสื่อสารทั้งจากการฟัง และการอ่านข้อความตามที่ผู้สอนพูด ทำให้เกิดความเข้าใจในบทเรียนมากขึ้น นอกจากนี้การ

ประเมินผลโดยเพื่อนร่วมชั้นทำให้ทักษะการพูดนำเสนอของนักเรียนมีระดับที่สูงขึ้น อีกทั้งส่งผลให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น

4. เอกลักษณ์ (Individuality) เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนรู้อย่างอิสระ ด้วยตนเองผ่านเทคโนโลยีที่ส่งเสริมการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นและหัวข้อที่ตนเองมีความสนใจ ซึ่งผู้เรียนจะได้เรียนรู้จากกิจกรรมที่เกิดในชีวิตประจำวันของผู้เรียนผ่านความหลากหลายและความพร้อมใช้งานของเครื่องมือทางเทคโนโลยีมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก เป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง หรือจะนำมาใช้ร่วมกับการเรียนการสอนในห้องเรียนด้วยก็สามารถทำได้ นอกจากนี้การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ประเมินความสามารถของตนเอง ก็จะทำให้ผู้เรียนได้เข้าใจตนเองมากยิ่งขึ้นด้วย ผู้เรียนมีความพึงพอใจและมีแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาผ่านเทคโนโลยีที่ส่งเสริมการสื่อสารภาษาอังกฤษ การเรียนรู้ผ่านสังคมออนไลน์ช่วยให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนรู้ และสามารถเรียนรู้ได้อย่างอิสระ จึงส่งผลต่อแรงจูงใจของผู้เรียนในการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น

โดยขั้นตอน ประกอบด้วย

1. ผู้เรียนเข้าสู่ระบบบัญชีอย่างเป็นทางการ (LINE OA) เพื่อเป็นช่องทางในการเข้าสู่ระบบเว็บแอปพลิเคชันการฟังและการพูดอย่างกว้างขวางหรือเข้าสู่เว็บแอปพลิเคชันได้โดยตรง
2. ผู้เรียนลงทะเบียนในระบบเว็บแอปพลิเคชัน
3. ผู้เรียนเลือกเรื่องที่ฟังและพูดอย่างอิสระในระบบเว็บแอปพลิเคชัน
4. ผู้เรียนทำภารกิจเรื่องที่ฟังและพูดที่สนใจในระบบเว็บแอปพลิเคชัน
5. ผู้เรียนนำเสนอสิ่งที่ตนเองได้ศึกษา
6. ผู้เรียนเข้าไปชมผลงานของเพื่อน กดถูกใจและครูให้เหรียญตราสัญลักษณ์
7. ครูพูดคุยกับนักเรียนเกี่ยวกับภารกิจที่นักเรียนได้ทำและอภิปรายปัญหา แนวทางแก้ไข พร้อมทั้งสรุปเป้าหมายในการเรียนรู้ผ่านระบบบัญชีอย่างเป็นทางการ (LINE OA)
8. นักเรียนสะท้อนการเรียนรู้โดยการเข้าถึงแบบประเมินตนเองผ่านช่องทางระบบบัญชีอย่างเป็นทางการ

การให้ผลป้อนกลับ (Constructive Feedback)

1) ผลป้อนกลับจากครูและเพื่อน (Teacher's-Peers' observation) เป็นการแสดงการส่งเสริม สนับสนุน โดยการให้ผลป้อนกลับอาจเป็นในรูปแบบการให้ผลป้อนกลับในเชิงบวก ในส่วนของเพื่อน (Peers) ได้แก่ การเข้าชมวีดิทัศน์แนะนำเสนอเรื่องที่เพื่อนได้ไปศึกษา และการกดถูกใจ ส่วนครูได้แก่ การให้ตราสัญลักษณ์ดิจิทัล (Badge)

2) การอภิปรายร่วมกันระหว่างครูและนักเรียน (Teacher-student collaboration) โดยครูเลือกภารกิจของผู้เรียนที่นำเสนอและเสนอประเด็นอภิปรายเกี่ยวกับ ปัญหาที่พบจากการดู และฟังภาษาอังกฤษ จากนั้นอภิปรายเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขและร่วมกันพูดคุยถึงเป้าหมายในการเรียนรู้ภาษา

3) การประเมินตนเองของผู้เรียน (Students' self-perception) การสะท้อนตนเองด้วยผลป้อนกลับเพื่อพัฒนาผ่าน self-perception มีประเด็นสำคัญได้แก่ การรับรู้ความสามารถและปัญหาในการฟังและพูดภาษาอังกฤษของตนเองของตนเอง ระดับความมั่นใจในการเรียนรู้ภาษา การประเมินสิ่งที่ตนเองได้พัฒนา ความต้องการที่จะเรียนรู้ภาษาโดยการตั้งเป้าหมายในการเรียนรู้

ความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ (Confidence in English Communication)

มีความเชื่อมั่นว่าสามารถฟัง-พูดภาษาอังกฤษได้ โดยไม่ได้กังวลว่ามีความรู้ทางภาษาอยู่ในระดับใด (self-reliance) โดยเชื่อว่าการพูดแบบไม่ถูกหลักไวยากรณ์ก็ไม่จำเป็นต้องอาย แต่การพูดอย่างต่อเนื่องและการสร้างรอยยิ้มจะเป็นส่วนช่วยในการสร้างความประทับใจให้ผู้ฟัง โดยบุคคลที่มีความมั่นใจนั้นจะมีลักษณะที่มีจิตใจมั่นคง กล้าที่จะเผชิญกับความจริง กล้าแสดงความคิดเห็น ไม่กังวลและหวั่นไหวในคำวิพากษ์วิจารณ์ และกล้าซักถามในสิ่งที่ตนเองไม่เข้าใจ สามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างคล่องแคล่ว (self-expression) และมีการนำเสนอแนวคิดของตนเองได้ดี มีการจำเป็นประโยชน์หรือวลี เพื่อที่จะช่วยในการนำไปใช้ในการพูดสนทนาได้อย่างเต็มที่ โดยเมื่อผู้เรียนมีความมั่นใจ จะทำให้กล้าที่จะคิด และนำเสนอในสิ่งที่ตนเองคิด ทำให้ดูเป็นธรรมชาติ เพราะเกิดจากการที่ผู้เรียนสามารถจัดความกลัวออกไปได้

มีส่วนร่วมในกิจกรรมฟัง-พูดต่อหน้าชุมชน (participation) โดยเมื่อผู้เรียนมีความมั่นใจ จะให้ผู้เรียนสามารถเข้าร่วมกิจกรรมกับผู้อื่นได้โดยไม่กังวลว่าผู้อื่นจะตำหนิ หรือวิจารณ์การพูดของตนเอง มีความเต็มใจในการสื่อสาร สามารถพูดและนำเสนอในในกลุ่ม หน้าที่เรียน การตอบคำถาม รวมไปถึงการร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน ผู้เรียนเกิดความตั้งใจที่จะสื่อสาร

มีเป้าหมายในการสื่อสาร (communication goals) พร้อมทั้งพัฒนาตนเอง ผู้เรียนมีแรงจูงใจ และมีความเข้าใจความสำคัญของภาษา เกิดแรงจูงใจในการใช้ภาษา และเชื่อมั่นว่าตนเองจะสามารถพัฒนาตนเองต่อไปได้ มองเห็นเป้าหมายในอนาคต เห็นถึงเป้าหมายในชีวิตของตนเอง อีกทั้งผู้เรียนจะมีพฤติกรรมเรียนรู้แบบเชิงรุก เห็นถึงเป้าหมายในการเรียนรู้ภาษา

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการระยะที่ 1 ในด้านการศึกษาความต้องการจำเป็นและปัจจัยเชิงสาเหตุของความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยมีรายละเอียดดังนี้

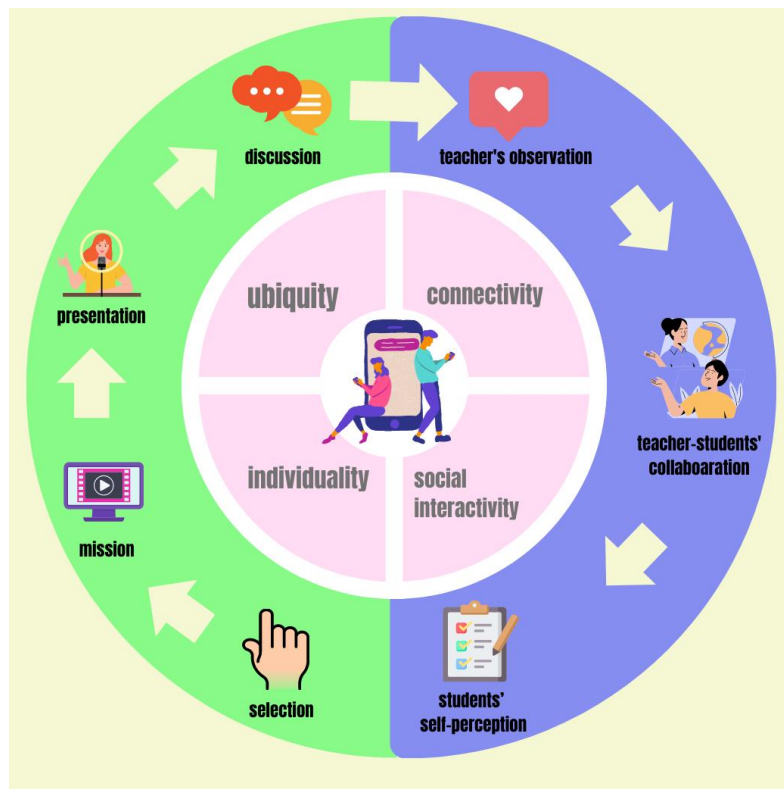
จากผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นจากค่า $PNI_{Modified}$ โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย 5 ลำดับแรก ดังนี้ 1) การส่งเสริมให้นักเรียนสื่อสารภาษาอังกฤษผ่านกิจกรรมและเกม (0.082) 2) ด้านโอกาสให้นักเรียนได้เลือกหัวข้อที่สนใจเพื่อเรียนรู้ด้วยตนเอง (0.081) 3) ด้านการส่งเสริมความสนใจส่วนตัวของผู้เรียน (0.80) 4) ครูผู้สอนมีการสื่อสารกับผู้เรียนโดยตรงผ่านการใช้เทคโนโลยี (0.076) 5) ครูให้การสนับสนุนนักเรียนในด้านการสื่อสาร (0.074)

จากผลการศึกษาความต้องการจำเป็นสูงสุด 5 ลำดับแรก พบว่า ในแต่ละด้านสอดคล้องกับเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และตัวแปรที่ผู้วิจัยได้ศึกษานั้นมีความสอดคล้องกันและได้นำมาออกแบบโมเดลดังนี้ ด้านที่ 1) การส่งเสริมให้นักเรียนสื่อสารภาษาอังกฤษผ่านกิจกรรมและเกม 2) ด้านโอกาสให้นักเรียนได้เลือกหัวข้อที่สนใจเพื่อเรียนรู้ด้วยตนเอง 3) ด้านการส่งเสริมความสนใจส่วนตัวของผู้เรียน ซึ่งด้านเหล่านี้สามารถส่งเสริมได้ด้วยกระบวนการเรียนรู้การฟังและการพูดอย่างกว้างขวางที่ โมเดลได้ระบุถึงขั้นตอน ได้แก่ ผู้เรียนเลือกสิ่งที่ฟังและพูดอย่างอิสระ ผู้เรียนนำเสนอเรื่องราวที่ตนเองสนใจ และ ด้าน 4) ครูผู้สอนมีการสื่อสารกับผู้เรียนโดยตรงผ่านการใช้เทคโนโลยี และ 5) ครูให้การสนับสนุนนักเรียนในด้านการสื่อสาร สอดคล้องกับองค์ประกอบของโมเดลช่วยการเรียนรู้ภาษาและสามารถส่งเสริมได้ด้วยการให้ผลป้อนกลับ

และผลจากโมเดลการวิจัยปัจจัยเชิงสาเหตุความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษข้างต้น พบว่าในส่วนของรูปแบบการฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง (Extensive) มีอิทธิพลทางตรงต่อความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ (Confidence in English Communication) โดยมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.04 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่มีขนาดอิทธิพลทางอ้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นกระบวนการเรียนรู้ควรเริ่มจากการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง จากนั้นผ่านกระบวนการให้ผลป้อนกลับและนำไปสู่ความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.53 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และกระบวนการเรียนรู้จะเริ่มจากกระบวนการเรียนรู้เริ่มจากการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง จากนั้นผ่านกระบวนการให้ผลป้อนกลับผ่านโมเดลช่วยการเรียนรู้ภาษาด้วยเช่นกัน โดยมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.45 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผู้วิจัยจึงได้ออกแบบโมเดลโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง

จากข้อมูลอิทธิพลข้างต้นพบว่า สอดคล้องกับการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่พบว่า การส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ไม่ใช่เพียงแค่การเน้นในการฝึกฝนพูดเพียงอย่างเดียว แต่ควรส่งเสริมในด้านของกำลังใจด้วยการให้ผลป้อนกลับที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสะท้อน

กระบวนการเรียนรู้การฟังและการพูดภาษาอังกฤษของตนเองด้วย โดยสามารถสรุปด้วยโมเดล ดังภาพที่ 23

ขั้นตอนการเรียนรู้ภายใต้องค์ประกอบของโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาฯ

1. ผู้เรียนเข้าสู่ระบบบัญชีอย่างเป็นการ (LINE OA) เพื่อเป็นช่องทางในการเข้าสู่ระบบเว็บแอปพลิเคชันการฟังและการพูดอย่างกว้างขวางหรือเข้าสู่เว็บแอปพลิเคชันได้โดยตรง
2. ผู้เรียนลงทะเบียนในระบบเว็บแอปพลิเคชัน
3. ผู้เรียนเลือกเรื่องที่ฟังและพูดอย่างอิสระในระบบเว็บแอปพลิเคชัน
4. ผู้เรียนทำการกิจเรื่องที่ฟังและพูดที่สนใจในระบบเว็บแอปพลิเคชัน
5. ผู้เรียนนำเสนอสิ่งที่ตนเองได้ศึกษา
6. ผู้เรียนเข้าไปชมผลงานของเพื่อน กดถูกใจและครูให้หรือบตราสัญลักษณ์
7. ครูพูดคุยกับนักเรียนเกี่ยวกับการกิจที่นักเรียนได้ทำและอภิปรายปัญหา แนวทางแก้ไข พร้อมทั้งสรุปเป้าหมายในการเรียนรู้ผ่านระบบบัญชีอย่างเป็นการ (LINE OA)
8. นักเรียนสะท้อนการเรียนรู้โดยการเข้าถึงแบบประเมินตนเองผ่านช่องทางระบบบัญชีอย่างเป็นการ

ขั้นตอนของโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาฯ

selection	การเลือกเรื่องที่ฟังและพูดอย่างอิสระ
mission	ทำการกิจเรื่องที่ฟังและพูดที่สนใจ
presentation	การนำเสนอเรื่องที่ตนเองศึกษา
teacher's observation	ผลป้อนกลับจากครูและเพื่อน
teacher-students' collaboration	การอภิปรายร่วมกันระหว่างครูและนักเรียน
students' self-perception	การประเมินตนเองของผู้เรียน

ภาพที่ 23 ร่างรูปแบบโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาฯ

ตอนที่ 2 ผลจากการศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยมีผลการประเมินดังนี้

ตารางที่ 30 ผลจากการศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเพื่อรับรองร่างรูปแบบฯ

หัวข้อการประเมิน	\bar{x}
ตอนที่ 1 ภาพรวมของรูปแบบการพัฒนาโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและการพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	
1. วัตถุประสงค์ของรูปแบบฯ	5
2. หลักการและแนวคิดในการพัฒนารูปแบบฯ	5
3. แผนภาพแสดงรูปแบบ	4.8
4. องค์ประกอบของรูปแบบฯ	5
5. ขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	5
6. เครื่องมือที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้	5
ตอนที่ 2 องค์ประกอบของรูปแบบการพัฒนาโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและการพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	
1. ทุกที่ทุกเวลา (Ubiquity)	5
2. การแบ่งปันเนื้อหาผ่านเครือข่าย (Connectivity)	5
3. ความเป็นเอกัตภาพ (Individuality)	5
4. การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social Interactivity)	5
ตอนที่ 3 ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการพัฒนาโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและการพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	
1. การเลือกเรื่องที่ฟังและพูดอย่างอิสระ (selection)	4.8
2. ทำภารกิจเรื่องที่ฟังและพูดที่สนใจ (mission)	4.8
3. การนำเสนอเรื่องที่ตนเองศึกษา (presentation)	5
4. การแสดงความคิดเห็นในกลุ่มย่อย (discussion)	4
ตอนที่ 4 องค์ประกอบของการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	
1. ผลป้อนกลับจากครูและเพื่อน (teacher's-peers' observation)	5

หัวข้อการประเมิน	\bar{x}
2. การอภิปรายร่วมกันระหว่างครูและนักเรียน (teacher-students' collaboration)	5
3. การประเมินตนเองของผู้เรียน (students' self-perception)	5
ตอนที่ 5 ขั้นตอนการให้ผลป้อนกลับตามรูปแบบการพัฒนาโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและการพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	
1. ระบุวัตถุประสงค์ของการให้ผลป้อนกลับที่ชัดเจน	5
2. อธิบายการให้ผลป้อนกลับโดยอ้างอิงจากพฤติกรรมที่สังเกตได้	5
3. อธิบายเหตุผลในสิ่งที่เราให้ผลป้อนกลับไป	5
4. ให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นกลับมา	5
5. เสนอแนะแนวทางที่เฉพาะเจาะจง	5
6. สรุปและให้กำลังใจ สนับสนุน	5
ตอนที่ 6 โมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษา	
1. การใช้เว็บแอปพลิเคชันในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง	4.8
2. การใช้แอปพลิเคชัน Line Official Account ในการให้ผลป้อนกลับ	5
รวม	4.96

จากตารางที่ 30 พบว่า จากการประเมินตามความเหมาะสมของรูปแบบการพัฒนาโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและการพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโดยสรุปพบว่ามีค่าเฉลี่ย 4.96 รูปแบบมีความเหมาะสมดีแล้ว สามารถนำไปใช้ทดลองได้ โดยมีข้อเสนอแนะและความคิดเห็น ดังนี้

ตอนที่ 1 ภาพรวมของรูปแบบการพัฒนาโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและการพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า แผนภาพของรูปแบบอาจทำการเพิ่มองค์ประกอบของตัวแปรตาม เพื่อให้แผนภาพครบถ้วนองค์ประกอบขั้นตอนและสิ่งที่ต้องการพัฒนา

ตอนที่ 2 องค์ประกอบของรูปแบบการพัฒนาโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและการพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีรายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ 3 ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการพัฒนาโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและการพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

- ควรมีเรื่องที่ฟังและพูดตามที่ครูกำหนดและอิสระ
- อาจมีการกำหนดขอบเขตกำกับด้วย อาจใช้การจัดเป็นกลุ่ม
- นักเรียนอาจไม่ได้ดูคลิปที่เพื่อนดูเหมือนกันทุกคนจึงอาจไม่ได้มีประเด็นในการอภิปราย

ร่วมกัน เพราะฉะนั้นอาจปรับการอภิปรายเป็นในรูปแบบของการให้กำลังใจเชิงบวก เช่น การกดถูกใจ โพสต์ของเพื่อนที่น่าเสนอ หรือการมอบ badges แสดงความสามารถของผู้เรียนโดยครู ซึ่งสามารถรวมอยู่ในผลป้อนกลับ (ข้อที่ 1) ได้ ตามนิยาม

ตอนที่ 4 องค์ประกอบของการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

- ไม่มีข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 5 ขั้นตอนการให้ผลป้อนกลับตามรูปแบบการพัฒนาโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและการพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีรายละเอียด ดังนี้

- การอธิบายเหตุผลเป็นเรื่องสำคัญที่จะจูงใจผู้เรียนให้มีความมั่นใจมากยิ่งขึ้นและในทุกขั้นตอนควรทำให้สอดคล้องต่อเนื่องกัน

ตอนที่ 6 โมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษา มีรายละเอียดดังนี้

การใช้เว็บแอปพลิเคชันในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง อาจเพิ่มรายละเอียดเกี่ยวกับเครื่องมือในเว็บแอปพลิเคชันที่ใช้เป็นเครื่องมือใด เช่น เป็นคลังเนื้อหาในการเลือกตามความสนใจ ซึ่งจะช่วยให้มองเห็นคุณสมบัติของเว็บแอปฯว่าเข้ามาช่วยสนับสนุนขั้นตอนหรือองค์ประกอบของรูปแบบอย่างไร

ผลการวิเคราะห์การวิจัยระยะที่ 3

ตอนที่ 1 ข้อมูลจากการให้ผลป้อนกลับในขั้นที่ 2 และขั้นที่ 3

จากการให้ผลป้อนกลับในระยะที่ 2 ในหัวข้อ teacher – students' collaboration ผู้วิจัยได้นำเสนอเป็น 2 ประเด็นดังนี้

1. ความรู้สึกของผู้เรียนเกี่ยวกับสิ่งที่ฟังและแนวทางการแก้ไขเมื่อพบปัญหาในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ พบว่า ผู้เรียนบางส่วนมีปัญหาในส่วนของไม่รู้ศัพท์ หรือในคลิปอาจจะพูด

เร็วเกินไป แนวทางแก้ปัญหาคือการหาคำศัพท์ในพจนานุกรมออนไลน์ การสอบถามเพื่อน การฟังซ้ำ หลายๆครั้งทำให้เกิดความคุ้นเคยกับเสียง การใช้ subtitle ในการช่วยการฟังและดู และมีผู้เรียน บางส่วนที่ได้เลือกคลิปที่ตนเองสามารถฟังได้เข้าใจ จึงทำให้สามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่าง กว้างขวาง

ตัวอย่างข้อความการตอบกลับของผู้เรียน

- Listen again.

- ask friends and teachers

- Listen and I do not understand. I cannot understand the importance. I do not know the words.

- I think watching this movie is not difficult because there are subtitles in Thai at the bottom of the screen.

- If I have a problem with listening to English, I will ask for resolutions from my parents and search for the answers from Google.

- I think the sentence is easy to listen to, and it is difficult to listen sometimes. I will listen again and try to comprehend it.

- It is difficult to listen to English. Just say 'Yes!' to everything you do not know in English.

- I think it is quite easy for me to listen to this song. Because I know the story background before so I can understand the feelings that the author wanted to convey to the listeners.

- I will learn more new vocabulary and ask my parents if I do not understand the words.

- It is quite difficult, but when I read the lyrics along, it is easier.

- I would look up vocabulary through an online dictionary while listening to the songs.

- I will read more English textbooks as well as trying to figure the meaning of the songs I listen to and speak more English.

- It is easy for me to listen to this song because I usually listened to these songs when I was young.

- I will use Google Translate, Line Dictionary to make me understand English better when listening. Then, I will try to practice my English skills, especially for vocabulary.

- I always consult my parents and try to do my best in solving problems.

- It's easy to listen to the clip.

- If I had difficulty in listening to anything, I would ask my sister for help.

- I use Google Translate

- Just keep learning English through watching media channels and movies.

Practice listening English through movies or Youtube.

2. เป้าหมายการเรียนรู้ในอนาคต พบว่าผู้เรียนมีเป้าหมายเพื่อใช้ในการสื่อสารกับผู้อื่นและชาวต่างชาติ อาชีพในอนาคตให้สามารถเข้าใจตรงกันได้ ผู้เรียนบางส่วนมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาตนเองและทำให้พ่อแม่ภาคภูมิใจ นอกจากนี้ผู้เรียนบางคนกล่าวว่าอาจไม่ได้มีเป้าหมายที่เกี่ยวกับอาชีพในอนาคต แต่มีเป้าหมายที่จะเดินทางท่องเที่ยวและสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้ในหลายๆประเทศ

ตัวอย่างข้อความการตอบกลับของผู้เรียน

- Test and talk with English people. I would like to become better in English and make my parents proud of me.

- I would like to be able to speak to the foreigners and make them understand. - I have not set any goals for the future so I do not know what I want to be in the future. However, what I would like to do in this life is to eat delicious foods from many countries.

- I would like to use English to communicate in my future career.

- I may ask that person another question instead when I cannot hear it. However, if I cannot really understand I might ask someone to help.

- I want to help my friends learning English because most of my friends find that English is difficult and weird.

- I am planning to create my own Youtube channel which I am about to attach English subtitles as I aim to publish my piece of work on Youtube to the foreigners.

- I wish I would get 4 in English. In addition, I will not have a problem in communicating with foreigners when traveling abroad.

- I keep learning in school and I do not take it that seriously.
- To be able to communicate with foreigners in English.
- To speak with the foreigners.
- I might use English for my conversation with the foreigners for my future career.
- Just keep learning English through watching media channels and movies.
- I wish I can reply in English when foreigners asking me in English
- My goal is to move abroad.
- My future goal is to become an idol because I like both dancing and singing. This song has helped me to practice listening and improve my listening skills.

ตารางที่ 31 ค่าเฉลี่ยจากแบบประเมินตนเองในชั้น self-perception หลังการทำกิจกรรมแต่ละครั้ง

รายการ	\bar{x}	Std. Deviation
ระดับความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ	5.62	1.27
ระดับความมั่นใจในการร่วมกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนและครู	5.80	1.33
ระดับความมั่นใจในการนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียนเป็นภาษาอังกฤษ	5.83	1.37

จากตารางที่ 31 ได้แสดงค่าเฉลี่ยจากแบบประเมินตนเองในชั้น self-perception หลังการทำกิจกรรมแต่ละครั้ง พบว่า ค่าเฉลี่ยระดับความมั่นใจเฉลี่ยของผู้เรียนด้านความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ได้แก่ 5.62 ซึ่งอยู่ในระดับมาก (S.D. = 1.27) อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยระดับความมั่นใจในการร่วมกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนและครู ได้แก่ 5.80 ซึ่งอยู่ในระดับมาก (S.D. = 1.33) ค่าเฉลี่ยระดับความมั่นใจในการนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียนเป็นภาษาอังกฤษ ได้แก่ 5.8 ซึ่งอยู่ในระดับมาก 3 (S.D. = 1.37)

นอกจากนี้ยังมีข้อมูลสะท้อนคิดของผู้เรียนแต่ละสัปดาห์ โดยแบ่งเป็นประเด็น ดังนี้ 1) ประเด็นปัญหาที่พบจากการฟังภาษาอังกฤษ 2) ประเด็นปัญหาที่พบจากการพูดภาษาอังกฤษ 3) ที่ได้พัฒนาจากการทำกิจกรรม (ด้านการฟัง-พูด) ภาษาอังกฤษ 4) เป้าหมายในการเรียนรู้โดยใช้ภาษาอังกฤษในอนาคต โดยในแต่ละหัวข้อ มีรายละเอียด ดังนี้

1. ประเด็นปัญหาที่พบจากการฟังภาษาอังกฤษ พบว่าผู้เรียนสะท้อนว่า ปัญหาที่พบได้แก่ การฟังไม่ทัน ฟังคำศัพท์บางคำไม่ออก ความเข้าใจภาษาอังกฤษแต่ละสำเนียง

ตัวอย่างข้อความของผู้เรียนในการสะท้อนคิดแต่ละสัปดาห์

- ผู้พูดพูดค่อยข้างเร็วบ้างทีหนูฟังไม่ค่อยทัน ไม่ถูกข้อมูล และบางคลิปสำเนียงฟังยาก แต่ส่วนใหญ่ก็ฟังออกบ้าง

- บางคำไม่เข้าใจความหมายทำให้ไม่ค่อยเข้าใจใจความสำคัญ

- พูดเร็ว ฟังไม่ทัน เร็วจับใจความไม่ทัน

- ฟังไม่ทัน ฟังได้ไม่ชัด

- ฟังคำศัพท์หรือสำเนียงไม่ออก

- บางคำฟังไม่ค่อยชัดค่ะ

- ไม่รู้คำบางคำ

- ฟังไม่ออกในบางคำที่ยาก

- ฟังไม่ทัน + แผลไม่ออกบางคำเพราะไม่เสียงไม่ชัด

- Some words are hard to understand

- ฟังศัพท์บางคำไม่ออก

- I cant really hear it cleary with some accent

- ฟังไม่รู้เรื่อง ไม่รู้ว่าพูดอะไร

- ฟังไม่ค่อยออกกว่าพูดอะไร(บางที)

- ฟังไม่ทัน

- บางครั้งพูดเร็วไปฟังไม่ทัน

- Sometimes they're too fast or the sound of some words are similar, sometimes I missed it.

- ไม่รู้จักความหมายบางคำ

- บางคำฟังไม่ออก(เพราะพูดเร็ว)แต่ภาพรวมพอใช้ได้

- เอาจริงๆฟังรู้เรื่องแต่ ถ้าคำศัพท์ยากๆคือไม่รู้เรื่อง

- Some people have accents that are hard to understand

- เจอคำที่ไม่รู้จัก

- ฟังบางคำไม่ออก

- ฟังไม่ทัน

- People speaking too fast

- ฟังไม่ค่อยทัน

- I have some trouble figuring out the lyrics on some songs but mostly I have no problem.

- ฟังไม่รู้เรื่อง
- แปลบางคำไม่ออก
- ฟังไม่ออก
- คำศัพท์ที่คนพูดมาบ้างคำไม่รู้จัก
- สำเนียงบางครั้งก็ทำให้ฟังคนต่างชาติพูดได้ยาก
- บางที่เขาใช้สำนวนกันอะครึบแล้วผมฟังแล้แล้วแปลไม่ออก
- พูดเร็วเกินจนบางที่ฟังไม่รู้เรื่อง
- ยังมีฟังไม่ทันในบางครั้ง
- บางครั้งฟังรู้เรื่องบางครั้งฟังไม่รู้เรื่อง
- ฟังแล้วบางคำไม่ค่อยเข้าใจ
- ฟังไม่ออกบางคำ
- some accents of some people are hard to comprehend
- ฟังไม่ทัน, ฟังแล้วไม่รู้ความหมาย, ฟังไม่รู้เรื่อง
- ฟังบางคำไม่ทัน
- ฟังไม่ทันจึงแปลความหมายไม่ได้
- I am often mishearing words.

2. ประเด็นปัญหาที่พบจากการพูดภาษาอังกฤษ พบว่า ปัญหาหลักได้แก่ การนึกคำศัพท์ไม่ออก การ ความกังวลในการพูดให้ถูกหลักไวยากรณ์ ขาดความมั่นใจในการพูด จนประหม่า ทำให้ลืมสิ่งที่ต้องการสื่อสาร การกังวลเกี่ยวกับสำเนียงไม่เหมือนเจ้าของภาษา

- พูดไม่ถูกหลัก
- นึกคำไม่ออก
- ไม่มั่นใจเวลาที่ต้องพูด
- สำเนียงอาจจะไม่ค่อยดี
- ลืมคำ ไม่กล้าพูดออกไปดังๆเพราะกลัวออกเสียงและ แกรมมาผิด
- ออกเสียงไม่ถูกในตัวพ้องรูป
- คิดคำไม่ออก
- ลืมสิ่งที่จะพูด
- พูดติดขัดมาก
- บางที่ไม่รู้ว่าคำนี้ภาษาอังกฤษคืออะไรอะคะ

- ตอนพูดออกไป ใช้grammarผิดบางครั้ง
- ไม่กล้าพูด
- มีความไม่มั่นใจ
- คิดไม่ออกตอนพูด
- พูดติดขัด ชอบนึกคำไม่ออกระหว่างที่พูด
- บางครั้งคิดคำพูดไม่ได้
- คิดคำไม่ออก
- พูดไม่ค่อยถูก
- นึกคำศัพท์ไม่ออก
- Its ok but the accent is not the best
- สำเนียงไม่ชัด/ดี
- พูดไม่ถูกแกรมม่า
- ไม่รู้จะพูดอะไร
- ฟังออกแต่เวลาตอบจะชอบคิดคำไม่ทัน
- I don't think I know that much words, so sometimes it's just not that fluet.
- คิดคำไม่ทัน
- ออกเสียงบางคำไม่ค่อยได้
- คิดคำศัพท์ไม่ออก
- แกรมม่าก็ไม่ค่อยได้ ใช้การพูดๆไปเลยคะ ถึงแม้แกรมม่าหนูจะไม่ได้เป๊ะขนาดนั้น แต่ก็พูดแล้วเข้าใจทั้ง2ฝ่ายแน่นอนนน
- นึกคำไม่ออก
- ออกเสียงไม่ถูก
- คิดคำศัพท์ไม่ทัน
- Excitement
- สำเนียง
- I don't have a very good accent
- สำเนียงออกไทย
- คิดคำไม่ออก
- ไม่รู้ศัพท์
- การพูดด้วยสำเนียงภาษาอังกฤษได้ไม่ค่อยดี บางคนก็ฟังไม่รู้เรื่อง
- บางคำที่คิดในสมองมันต้องใช้เวลาแปลแล้วมันพูดแล้วไม่ smooth แล้วสำเนียงไม่ได้ดี

- พูดเร็วแล้วฟังไม่รู้เรื่อง
- บางประโยคลื่นพันกัน
- ยังไม่ค่อยรู้คำศัพท์ของคำต่างๆ
- พูดติดขัด
- จำบางคำไม่ได้
- ไม่แน่ใจว่าออกเสียงถูกไหม, ไม่รู้ว่าออกเสียงยังไง
- Use wrong grammar
- แกรมม่า
- ออกเสียงไม่ถูกต้อง อ่านไม่ถูกต้อง

3. จุดที่ได้พัฒนาจากการทำกิจกรรม (ด้านการฟัง-พูด) ภาษาอังกฤษ พบว่า เมื่อผู้เรียนได้คุ้นเคยกับกิจกรรมการฟังและพูดอย่างกว้างขวาง ทำให้มีความมั่นใจในการฟังมากขึ้น ไม่กังวลเรื่องสำเนียงเพราะได้ฟังอย่างหลากหลาย อีกทั้ง สามารถพูดได้คล่องแคล่วขึ้น นอกจากนี้ ได้รู้คำศัพท์ใหม่ๆ จาก การฟังและมีความรู้ที่หลากหลายวัฒนธรรม

- ฟังรู้เรื่องมากขึ้น
- ฟังได้หลากหลาย
- ฟังพอได้ พูดพอได้ ดีขึ้น
- Can fluently speak English
- ค่อนข้างมีความมั่นใจมากขึ้น
- สื่อสารให้คนที่ฟังเราอยู่เข้าใจได้
- ฟังคนสำเนียงอังกฤษออก พูดแล้วคนอื่นเข้าใจได้
- ฟังได้ลื่นไหลดีขึ้น
- แปลได้เร็วขึ้น ดูจาก subtitle ประกอบ
- พูดแบบมั่นใจในตัวเองผิดถูกไม่เป็นไรขอให้มั่นใจในตัวเองก็พอ
- รู้จักภาษาปากต่างประเทศ อื่นๆ สำเนียงอื่นๆ
- รู้คำศัพท์ใหม่ๆ
- คิดว่าพูดได้ค่อนข้างดีขึ้น
- สำเนียงพอได้ ฟังออกถ้าพูดช้า
- I have a lot of vocabulary
- เข้าใจง่ายขึ้น
- รู้จักหลายคำศัพท์หลายคำ
- Know a lot of word to talk

- ฟัง พยายามฟังคำศัพท์ที่ฟังไม่ค่อยออก เป็นคำศัพท์ที่สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง
- พูดได้เร็วขึ้น
- ฟังแล้วจับใจความได้ส่วนใหญ่
- มีสำเนียงพอได้ พูดได้
- เข้าใจง่ายขึ้น
- พอเข้าใจความหมายได้
- ฟังเข้าใจดีขึ้น
- Accent and vocabulary
- I can listen and speak ok
- ฟังได้ พูดได้
- พยายามที่จะฟัง-พูด
- สำเนียง
- พูด, ฟังออกแต่ไม่รู้จะตอบยังไง
- คิดว่าสามารถฟังได้ดี กล้าพูดบ้างบางครั้ง
- รู้เกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษเยอะ
- ฟังสแลงเข้าใจได้ครับ และสามารถดึง topic ในการพูดให้เป็นเอกภาพได้ครับ
- พูดผิดแล้วต่อได้โดยที่ไม่มีใครรู้
- กล้าพูด ฟังออก
- ชอบฟังภาษาอังกฤษ
- พูดได้ลื่นไหล
- พยายามฟังหลายครั้ง พยายามพูดคำศัพท์ง่ายๆที่รู้จักให้คนฟังพอเข้าใจได้
- พยายามที่จะเรียนรู้ให้มากขึ้น
- เข้าใจ รู้ศัพท์
- I know a lot of vocabulary and can read the room easily.
- ได้เห็นการใช้ภาษาของหลายชาติ

4. เป้าหมายในการเรียนรู้โดยใช้ภาษาอังกฤษในอนาคต พบว่า ผู้เรียนมีเป้าหมายในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับชาวต่างชาติ การเรียนต่อ และการประกอบอาชีพในอนาคต รวมถึงการย้ายถิ่นฐานในอนาคต นอกจากนี้ยังมีประเด็นในการพัฒนาตนเอง ได้แก่ เสริมความมั่นใจในการสื่อสารให้ตนเองกล้าพูด และเข้าใจความหมายของคำศัพท์ต่างๆมากขึ้น และการใช้ภาษาในการท่องเที่ยว

- อยากคุยกับต่างชาติได้

- เรียนต่อเมืองนอก
- studying in another country
- ย้ายไปอยู่ต่างประเทศ ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลัก
- I can work in other countries and meetings will be easier.
- ไปเรียนต่อต่างประเทศ
- เข้าใจความหมาย ของคำมากขึ้น มั่นใจในการพูดทุกครั้ง
- ไปใช้ในชีวิตประจำวันและ ใช้ทำงาน
- เอาไว้คุยกับคน ตปท
- พูดได้มั่นใจมากขึ้น
- ใช้ในการทำงาน
- เป็นแอร์โฮสเตสค่ะบริการเป็นภาษาอังกฤษ
- เรียนเรื่องต่างๆที่คนต่างชาติสอน
- ไปเรียนที่Harvard
- การสื่อสารได้
- คุยกับคนต่างชาติ
- เรียนต่อต่างประเทศ
- ฟังและพูดได้หลายสำเนียงมากขึ้น
- พูดคุยกับต่างชาติได้
- สมัยครงาน
- ใช้ภาษาอังกฤษเวลาไปเที่ยวต่างประเทศ
- Can communicate with another people from another country
- เอาไปใช้พูดเมื่ออาจไปต่างประเทศ
- ใช้ในการเข้ามหาลัย
- พูดคล่อง
- ฝึกพูด
- เรียนการพูด
- พูดได้โดยไม่ติดขัดและรู้เรื่อง
- ใช้สื่อสารได้ ติดต่อรู้เรื่อง
- เรียนต่อต่างประเทศ
- พูดรู้เรื่องและพูดได้
- พูดคุยภาษาอังกฤษรู้เรื่อง

- For traveling or learning in other countries
- การสื่อสารกับชาวต่างชาติ
- สื่อสารกับชาวต่างชาติได้
- เรียนต่อต่างประเทศ
- ใช้ทำงาน, เรียน
- ใช้ในการทำธุรกิจ เพราะธุรกิจที่ครอบครัวทำจำเป็นต้องคุยกับต่างชาติ
- ใช้พูดกับคนอื่น
- ใช้สื่อสารกับชาวต่างชาติเมื่อมีโอกาส อาจจะเพื่อบอกทางเขาก็ได้ครับ หรือเป็น skill ติดตัว

ไปก็ได้เพื่อ requirements สมัครงานมันต้องใช้

- ให้สื่อสารกับฝรั่งเรื่อง
- เพื่ออนาคตที่ดี อาชีพต่างๆ
- รู้คำศัพท์คำให้มากขึ้นจะได้ฟังได้รู้เรื่องและพูดได้มากขึ้น
- การไปต่างประเทศ
- ใช้เพื่อต่อต่างประเทศ
- สามารถไปแลกเปลี่ยนที่ต่างประเทศได้
- Senator/Representative/Professor
- เพื่อต้องสื่อสารกับชาวต่างชาติจะได้เข้าใจและรู้ว่าต้องพูดอะไร
- สามารถพูดโต้ตอบและเขียนภาษาอังกฤษ
- ใช้สื่อสาร
- ไปต่างประเทศ
- I want to study abroad.

ตอนที่ 2 การศึกษาผลของการทดลองใช้รูปแบบฯ

ตารางที่ 32 คะแนนความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียน

	\bar{x}	Std. Deviation	n
ก่อนเรียน	84.72	21.02	22
ระหว่างเรียน	117.04	23.70	22
หลังเรียน	143.04	18.67	22

จากตารางที่ 32 พบว่า ผลคะแนนด้านความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนจำนวน 22 คน ก่อนการใช้รูปแบบโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษามีค่าเฉลี่ย 84.7273 ระหว่างใช้รูปแบบมีค่าเฉลี่ย 117.0455 และค่าเฉลี่ยความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยรูปแบบฯ มีค่าเฉลี่ย 143.0455

ตารางที่ 33 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยในช่วงเวลาที่แตกต่างกัน

ช่วงเวลา (I)	ช่วงเวลา (J)	ค่าเฉลี่ยของความแตกต่าง (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval for Difference ^b	
					Lower Bound	Upper Bound
ครั้งที่ 1 (ก่อนเรียน)	ครั้งที่ 2 (ระหว่างเรียน)	-32.318*	2.68	<.001	-39.309	-25.327
	ครั้งที่ 3 (หลังเรียน)	-58.318*	2.88	<.001	-65.823	-50.814
ครั้งที่ 2 (ระหว่างเรียน)	ครั้งที่ 3 (หลังเรียน)	-26.000*	2.61	<.001	-32.799	-19.201

Based on estimated marginal means

*. The mean difference is significant at the b. Adjustment for multiple comparisons: Bonferroni.

* P- value .05

จากตารางที่ 33 พบว่า จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษในช่วงเวลาที่แตกต่างกัน ได้แก่ ก่อนการทดลอง ระหว่างการทดลองและหลังการทดลอง พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 ($p < .001$) โดยเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยครั้งที่ 2 กับค่าเฉลี่ยครั้งที่ 1 พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 ($p < .001$) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยครั้งที่ 3 กับค่าเฉลี่ยครั้งที่ 2 แตกต่างกันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 ($p < .001$)

ตารางที่ 34 คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการฟังเฉลี่ยจากการทำภารกิจการฟังอย่างกว้างขวาง

คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการฟังจากการทำภารกิจการฟังอย่างกว้างขวาง	คะแนนเต็ม	\bar{x}	Std. Deviation
คะแนน	65	63	4

จากตารางที่ 34 พบว่า คะแนนเฉลี่ยเฉลี่ยวความสามารถในการฟังจากการทำภารกิจการฟังอย่างกว้างขวางมีค่าเท่ากับ 63 คะแนน

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การสังเกตพฤติกรรมการใช้รูปแบบฯ

ผลการวิเคราะห์การสังเกตพฤติกรรมการเรียนของตัวอย่าง โดยผู้สอนเป็นผู้ทำการประเมินจากเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมนักเรียน ดังแสดงในตารางที่ โดยมีเกณฑ์การวิเคราะห์ดังนี้ 3 คะแนน=ดีมาก 2 คะแนน=ดี 1 คะแนน=พอใช้ 0 คะแนน=ควรปรับปรุง

ตารางที่ 35 ผลการวิเคราะห์การสังเกตพฤติกรรมในการสื่อสารภาษาอังกฤษ

	คะแนน	\bar{x}	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	แปลผล
1. มีความเชื่อมั่นว่าสามารถฟัง-พูดภาษาอังกฤษได้ โดยไม่ได้กังวลว่ามีความรู้ทางภาษาอยู่ในระดับใด (self-reliance)	3	2.61	0.78	ดี
2. สามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างคล่องแคล่ว และมีการนำเสนอแนวคิดของตนเองได้ดี (self-expression)	3	2.48	0.58	ดี
3.มีส่วนร่วมในกิจกรรมฟัง-พูดต่อหน้าชุมชน (participation)	3	2.48	0.69	ดี

จากตารางที่ 35 พบว่า ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนพฤติกรรมเรียนของตัวอย่าง จากเกณฑ์การให้คะแนนแบบสังเกตพฤติกรรมเรียน ในภาพรวมแต่ละชั้นอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาแต่ละชั้นตอนพบว่า มีความเชื่อมั่นว่าสามารถฟัง-พูดภาษาอังกฤษได้ โดยไม่ได้กังวลว่ามีความรู้ทางภาษาอยู่ในระดับใด (self-reliance) มีระดับสูงที่สุด ($\bar{x}= 2.61, SD = 0.78$) รองลงมา คือ สามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างคล่องแคล่ว และมีการนำเสนอแนวคิดของตนเองได้ดี (self-expression) และ มีส่วนร่วมในกิจกรรมฟัง-พูดต่อหน้าชุมชน (participation) ($\bar{x}= 2.48, SD = 0.69$)

ตอนที่ 4 ผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจในการใช้รูปแบบฯ

ตารางที่ 36 ผลการวิเคราะห์การสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจในการใช้รูปแบบในภาพรวมฯ

คะแนนความพึงพอใจในการใช้รูปแบบฯ \bar{x} ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แปลผล

5	4.33	1.08	ดี
---	------	------	----

จากตารางที่ 36 พบว่า ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความพึงพอใจในการใช้รูปแบบฯ ของตัวอย่าง ในภาพรวมแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.33$, $SD = 1.08$)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยระยะที่ 4

ผลจากการศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

มีวัตถุประสงค์เพื่อรับรองรูปแบบโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยมีผลการประเมินดังนี้

ตารางที่ 37 ผลจากการศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเพื่อรับรองรูปแบบฯ

หัวข้อการประเมิน	\bar{x}
ตอนที่ 1 ภาพรวมของรูปแบบการพัฒนาโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและการพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	
1. วัตถุประสงค์ของรูปแบบฯ	5
2. หลักการและแนวคิดในการพัฒนารูปแบบฯ	5
3. แผนภาพแสดงรูปแบบ	5
4. องค์ประกอบของรูปแบบฯ	4.8
5. ขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	5
6. เครื่องมือที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้	5

หัวข้อการประเมิน	\bar{x}
ตอนที่ 2 องค์ประกอบของรูปแบบการพัฒนาโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง ร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	
1. ทุกที่ทุกเวลา (Ubiquity)	5
2. การแบ่งปันเนื้อหาผ่านเครือข่าย (Connectivity)	5
3. ความเป็นเอกลักษณ์ (Individuality)	5
4. การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social Interactivity)	5
ตอนที่ 3 ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการพัฒนาโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง ร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	
1. การเลือกเรื่องที่ฟังและพูดอย่างอิสระ (selection)	5
2. ทำภารกิจเรื่องที่ฟังและพูดที่สนใจ (mission)	5
3. การนำเสนอเรื่องที่ตนเองศึกษา (presentation)	5
4. การแสดงความคิดเห็นในกลุ่มย่อย (discussion)	5
ตอนที่ 4 องค์ประกอบของการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	
1. ผลป้อนกลับจากครูและเพื่อน (teacher's-peers' observation)	5
2. การอภิปรายร่วมกันระหว่างครูและนักเรียน (teacher-students' collaboration)	5
3. การประเมินตนเองของผู้เรียน (students' self-perception)	5
ตอนที่ 5 ขั้นตอนการให้ผลป้อนกลับตามรูปแบบการพัฒนาโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง ร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	
1. ระบุวัตถุประสงค์ของการให้ผลป้อนกลับที่ชัดเจน	5
2. อธิบายการให้ผลป้อนกลับโดยอ้างอิงจากพฤติกรรมที่สังเกตได้	5
3. อธิบายเหตุผลในสิ่งที่เราให้ผลป้อนกลับไป	5
4. ให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นกลับมา	5
5. เสนอแนะแนวทางที่เฉพาะเจาะจง	5
6. สรุปและให้กำลังใจ สนับสนุน	5
ตอนที่ 6 โมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษา	
1. การใช้เว็บแอปพลิเคชันในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง	5

หัวข้อการประเมิน	\bar{x}
2. การใช้แอปพลิเคชัน Line Official Account ในการให้ผลป้อนกลับ	5
รวม	4.99

จากตารางที่ 37 แสดงผลการประเมินตามความเหมาะสมของรูปแบบการพัฒนาโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและการพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในภาพรวมมีความเห็นว่าการประเมินมีความเหมาะสมดีแล้ว สามารถนำไปใช้ได้

บทที่ 5

ผลการวิจัย

การนำเสนอผลการวิจัย เรื่อง การพัฒนาโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและการพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้วิจัยนำเสนอรายละเอียดแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 บทนำ ประกอบด้วย

1. หลักการและเหตุผลของรูปแบบโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและการพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

2. วัตถุประสงค์ของรูปแบบโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและการพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ตอนที่ 2 รูปแบบโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและการพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

1. องค์ประกอบของรูปแบบโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและการพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

2. ขั้นตอนของโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและการพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ตอนที่ 3 การนำรูปแบบโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและการพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

1. ข้อมูลเบื้องต้นในการนำรูปแบบโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและการพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

2 แนวทางการนำรูปแบบโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง ร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ตอนที่ 1 บทนำ

ในปัจจุบันภาษาอังกฤษยังคงมีบทบาทสำคัญในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ผู้เรียนจากทั่วโลกจึงต้องมีการปรับตัวให้เข้าสู่การพัฒนาทักษะทางภาษาของตนเองในฐานะผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศและภาษาที่ 2 เพื่อให้มีความสามารถเพื่อที่จะสื่อสารได้กับเจ้าของภาษาและสื่อสารในสังคมโลก (Habiburrahim, Risdaneva, Putri, Dahliana, and Muluk, 2020; Rao, 2019; Pattanpichet, 2011) ผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศส่วนมากมักมีความเชื่อว่าความสามารถในการสื่อสารด้านภาษาอังกฤษกับผู้อื่นเป็นทักษะที่อยากที่จะสามารถฝึกฝนได้อย่างคล่องแคล่ว จากการศึกษาที่ผ่านมา พบว่ามีรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ถูกออกแบบขึ้นอย่างหลากหลายเพื่อที่จะพัฒนาผู้เรียนเหล่านี้และลดแนวคิดทางลบ (Lubis, 2020) ซึ่งในประเทศไทยเราก็เห็นความสำคัญในเรื่องนี้ โดยเห็นว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลและเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการสื่อสารกับประชาคมโลกได้โดยไร้ขีดจำกัด ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและความรู้ในแขนงต่างๆ ดังนั้นสิ่งที่เราควรตระหนักคือเราจะทำอย่างไรให้เด็กไทยสามารถพัฒนาตนเองให้มีความเจริญก้าวหน้าเพื่อให้เด็กไทยได้มีความรู้ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษด้วยตนเอง (นางสมร พงษ์พานิช, 2554)

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองนั้นยังคงประสบปัญหาว่าผู้เรียนยังคงมีความยากลำบากในการสื่อสาร ยังขาดประสิทธิภาพและความคล่องแคล่วในการสื่อสาร จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยสรุปพบว่า ผู้เรียนยังคงขาดความรู้ในด้านของภาษาศาสตร์ ขาดความมั่นใจ มีความกังวล ความกลัว ยังคงมีความฝืนใจที่จะสื่อสาร ซึ่งสิ่งที่เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ส่งผลให้ผู้เรียนไม่ยอมสื่อสาร นั่นคือ ความมั่นใจ (Abdullah et al., 2019) Habiburrahim et al. (2020) ได้กล่าวว่า สิ่งที่คุณสอนจะต้องตระหนักถึงคือ ความวิตกกังวลนั้นมาจากหลายสาเหตุ เป็นปัจจัยทั้งภายในและภายนอก ครูผู้สอน สภาพแวดล้อมรอบตัว เพื่อนๆ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ควรเน้นการจัดกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อลดความวิตกกังวลในชั้นเรียน ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมความมั่นใจในการเรียนรู้ภาษา เพื่อส่งเสริมความรู้สึกเชิงบวกที่สนับสนุนให้ผู้เรียนได้พัฒนาภาษาได้

อย่างดี (Othman et al., 2014) ผู้เรียนขาดความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษนั้นมีส่วนมาจาก ความกลัวการถูกตัดสิน และการเป็นตัวตลกของเพื่อน พวกเขาจึงมีกลไกการป้องกันตัว และกลไกการ ป้องกันตัวนี้ทำให้พวกเขาเลือกที่จะเงียบมากกว่าพูด และเมื่อพูดน้อย การพัฒนาทักษะในด้านนี้จึงลด น้อยตามไปด้วย

ครูผู้สอนหลายท่านพยายามออกแบบการเรียนการสอนที่จะช่วยแก้ปัญหาดังกล่าว โดยการ สร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ หลักสูตรสองภาษา และการนำเทคโนโลยีมาใช้ บูรณาการและสนับสนุนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ การเรียนรู้เชิงรุก การเรียนรู้ในสภาพจริง ซึ่ง ยังคงส่งเสริมสมรรถนะในการสื่อสารทางภาษาด้วย โดยกรอบของการดำเนินการ ประกอบด้วย รูปแบบของการเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การเรียนรู้แบบเชิงรุก การใช้สื่อการเรียนการสอนที่ส่งเสริม การเรียนรู้ตามสภาพจริง การมีปฏิสัมพันธ์แบบออนไลน์กับเจ้าของภาษา โดยการใช้รูปแบบของ Video Conference พูดคุยกับอาจารย์ชาวอเมริกัน ซึ่งกิจกรรมนี้จะช่วยในการส่งเสริมการเรียนรู้ของ ผู้เรียน อีกทั้งส่งเสริมแรงจูงใจและความมั่นใจในการเรียนรู้ภาษาอีกด้วย (Wu et al., 2011) นอกจากนี้ Osboe et al. (2007) ได้กล่าวถึงความตั้งใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษนั้นจะแสดง ออกมาในรูปแบบของความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ ระดับความสามารถของผู้เรียนมี ความสัมพันธ์กับความสะดวกใจในการสื่อสารของผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 และที่สำคัญ ผู้เรียนจะมีความสุขในการสื่อสารก็ต่อเมื่อมีการสื่อสารในกลุ่มย่อยมากกว่ากลุ่มใหญ่ โดยที่ไม่ เกี่ยวข้องกับความสามารถของคนในกลุ่มว่าจะสูงหรือต่ำกว่า อีกทั้งในการสัมภาษณ์กลุ่มย่อยพบว่า บุคลิกของครูผู้สอนมีผลต่อความมั่นใจของผู้เรียนและเนื้อหาในการสนทนาที่ผู้เรียนคุ้นเคย จะช่วย เพิ่มความสะดวกใจในการสื่อสารของผู้เรียนด้วย

Koteková (2013) ได้กล่าวว่าเนื่องจาก Learners' self-esteem นั้นมีบทบาทสำคัญในการ เรียนรู้ภาษาในชั้นเรียน เพราะความรู้สึกของผู้เรียนนั้นจะส่งผลต่อความสามารถที่จะเรียนรู้ในชั้น เรียน ดังนั้นจึงมีการศึกษาเพื่อให้ได้มาซึ่งวิธีการสอนที่เหมาะสม ที่จะส่งเสริมทั้งทางด้านความรู้ ความสามารถในการเรียนรู้และสื่อสารภาษาอังกฤษ และการเรียนรู้ที่ส่งเสริมต่อปัจจัยภายในที่ส่งผล ต่อความมั่นใจในการเรียนรู้ของผู้เรียน ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศและ ภาษาที่สอง ปัญหาส่วนมากที่พบได้แก่ผู้เรียนนั้นมักขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาจนไปถึงปัญหาใหญ่ ถึงขั้นขาดแรงจูงใจในการเรียน ครูผู้สอนภาษาอังกฤษจึงควรคำนึงถึงสถานการณ์ที่ส่งผลต่อสุขภาพจิต ของผู้เรียนที่อาจส่งผลต่อความเครียดที่กระทบกระเทือนจิตใจในผู้เรียนจากการที่ผู้เรียนได้รับความ

Renandya and Farrell (2011) กล่าวว่า การที่ได้ทำกิจกรรมอย่างหลากหลาย ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ได้อย่างมีความสุข และมีความคุ้นเคยกับภาษา และสามารถจดจำคำศัพท์ได้ดีขึ้น โดยเมื่อเปรียบเทียบกับการใช้ Strategies based นั้นผู้เรียนกล่าวว่า มันยากที่จะนำกลยุทธ์ในรูปแบบต่างๆ มาประยุกต์กับการฟังในแต่ละแบบ ซึ่งผู้เรียนไม่สามารถฟังและจับใจความได้ทัน จากการศึกษาโดยใช้กลยุทธ์และรูปแบบการฟังอย่างกว้างขวางพบว่าคีย์เวิร์ดสำคัญของการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการฟังของผู้เรียนพบว่า การที่จะทำให้ผู้เรียนได้เรียนได้ฟัง แล้วเข้าใจได้อย่างรวดเร็ว ต้องใช้เวลาในการฝึกฝนประเด็นย่อยที่ส่งเสริมด้วย เช่น คำศัพท์ ไวยากรณ์ ควบคู่ไปกับการใช้กลยุทธ์การฟังอย่างมีความสุขด้วย

Alemi (2015) ได้กล่าวถึงความวิตกกังวลและทัศนคติว่าถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อกระบวนการเรียนรู้ภาษา โดยความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ การเรียนรู้ขึ้นอยู่กับความสามารถของครูในการออกแบบการเรียนการสอนและการลดความวิตกกังวลในห้องเรียนและผู้เรียน ยิ่งนักเรียนกังวลมากขึ้น ความตั้งใจในการเรียนในระหว่างชั้นเรียนก็จะยิ่งน้อยลง และจะเกิดผลเสียต่อไปในอนาคต ดังนั้นกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สำคัญประการหนึ่ง คือ เราจะลดความวิตกกังวล และจะมีการพัฒนาวิธีการต่างๆ และเครื่องมือในการลดระดับความวิตกกังวลของนักเรียนให้เหลือน้อยที่สุดในเพื่อให้นักเรียนทุกคนมีโอกาสเรียนรู้อย่างสนุกสนานและลดบรรยากาศในห้องเรียนที่มีความวิตกกังวลให้อยู่ในระดับต่ำ เพื่อที่จะทำให้กระบวนการเรียนรู้ภาษาเกิดขึ้นได้ดีมากขึ้น ประสพการณ์ที่สร้างแรงบันดาลใจนั้นเป็นสิ่งที่ผู้สอนจำเป็นต้องมีและทุ่มเทอย่างมาก ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงได้นำเสนอแนวคิดในการพัฒนาโปรแกรมที่จะสามารถดูแลนักเรียน ส่งเสริมความสนใจและสร้างเป้าหมาย เพิ่มความมั่นใจในตนเองและลดระดับความวิตกกังวล ซึ่งงานวิจัยเชื่อว่าการใช้วิธีการใหม่ ๆ ที่น่าสนใจสามารถช่วยปัญหาดังกล่าวได้ Li et al. (2015) ได้กล่าวถึงว่าในช่วงหลายปีที่ผ่านมาความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีได้เปลี่ยนแปลงชีวิตของวัยรุ่น ด้วยราคาที่สามารถเข้าถึงได้ง่าย ทำให้หลายๆคนได้มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและโทรศัพท์มือถือและโซเชียลมีเดียได้อย่างเท่าเทียมกัน เทคโนโลยีมือถือที่มีความซับซ้อนมากขึ้น ได้ถูกใช้งานจากคนหลายกลุ่ม ด้วยการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตได้เปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ของการเข้าถึงเทคโนโลยีและการใช้และทำให้ความต้องการด้านการรู้หนังสือมากขึ้นสำหรับแต่ละบุคคลด้วยการตอบสนองอย่างอย่างรวดเร็ว นักการศึกษาและผู้กำหนดนโยบายได้ตระหนักว่ามีความสำคัญยิ่งกว่า ที่จะมีการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษา ที่มีการใช้เทคโนโลยีช่วยและเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพของการเรียนรู้ นอกจากนี้การใช้เทคโนโลยีที่ช่วยส่งเสริมการเรียนการสอน

ภาษานั้นมีส่วนช่วยในการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งในด้านการฟังและการพูด เป็นส่วนที่ช่วยในการพัฒนาความรู้ในกว้างไกลและพัฒนาทักษะทางภาษาให้ดียิ่งขึ้น โดยในปัจจุบันมี เทคโนโลยีใหม่ๆและการจัดการเรียนการสอนที่มาช่วยในการตอบสนองการเรียนรู้ทางภาษาเกิดขึ้น อย่างหลากหลาย การเรียนรู้ผ่านระบบออนไลน์ วิดีโอ การเรียนผ่านเว็บแบบมีปฏิสัมพันธ์ สื่อต่างๆที่ ช่วยในการสื่อสาร ล้วนแต่ช่วยในการพัฒนาการเรียนรู้ภาษาทั้งหมด (Ahmad Al-Khotaba et al., 2019) นอกจากนี้ Kon (2002) ได้กล่าวถึงผลของการใช้ CALL หรือการเรียนการสอนภาษาโดยใช้ คอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือ โดยใช้วิธีการบรรยายทางวิดีโอออนไลน์เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์โดย บังเอิญและความเข้าใจในการฟัง ซึ่งผลการวิจัยก็แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนได้เรียนรู้รายการคำศัพท์และมีความเข้าใจในเนื้อหาที่ได้ฟังอย่างมีประสิทธิภาพ การใช้เทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอน ภาษา ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในปัจจุบัน ผู้เรียนสามารถเข้าถึง สื่อต่างๆได้ง่ายและสื่อต่างๆเหล่านี้ยังช่วยอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างดี ทั้ง ส่งเสริมความเข้าใจจนไปถึงขั้นของการคิดขั้นสูง ผู้สอนก็สามารถจัดสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้ให้ผู้เรียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพผ่านการออกแบบการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกัน ส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ การเรียนรู้ส่วนบุคคลอีกด้วย (Hafner และ Miller, 2011; Hung, 2017) Li et al. (2015) ได้กล่าวถึงเทคโนโลยีรวมถึงโซเชียลมีเดียและแอปพลิเคชันเทคโนโลยีอื่น ๆ ที่มีการใช้ งานผ่านอุปกรณ์เทคโนโลยีต่างๆสามารถนำมาใช้ส่งเสริมการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็น ภาษาที่สอง ปรับปรุง สนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียน Alemi et al. (2015) การพัฒนาของเทคโนโลยี มีอิทธิพลอย่างมากต่อแนวทางและวิธีการที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ การใช้ โทรศัพท์เคลื่อนที่เพื่อการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศได้มีการสร้างรูปแบบที่เรียกว่า CALL และ MALL และมีการวิจัยมากมายเกี่ยวกับประสิทธิผลของกระบวนการเรียนรู้ CALL ได้แสดงให้เห็นแล้วว่า มีรูปแบบการเรียนรู้ที่มีอิทธิพลต่อความคงทนของการเรียนรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การส่งเสริมความ คงทนในการจำคำศัพท์ของนักเรียน นอกจากนี้ยังแสดงให้เห็นว่าเป็นการสร้างสภาพแวดล้อมที่สามารถลดความวิตกกังวลของนักเรียนได้ โดยลักษณะของการสื่อสารเป็นการติดต่อสื่อสารแบบอะ ชิงโครนัส การประชุมทางเสียง เนื่องจากความยืดหยุ่นในการใช้งานได้ตลอดเวลาหรือที่ได้ก็ได้ นักเรียนส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ได้พัฒนาผ่านการใช้ MALL และส่วน ใหญ่พวกเขามีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ผ่านโมบายล์

ในปัจจุบันการติดต่อสื่อสารเกี่ยวกับการเรียนการสอนมีการพัฒนาไปในหลายรูปแบบ การติดต่อผ่านระบบเว็บเพจ การโทร หรือการส่งอีเมล อาจยังไม่สามารถโต้ตอบคำถามของผู้เรียนได้อย่างรวดเร็ว ความสำคัญของการพัฒนาและออกแบบระบบสารสนเทศเพื่อนำมาใช้ในการโต้ตอบและให้รายละเอียดเกี่ยวกับการเรียนการสอนได้สะดวกรวดเร็วตามคำหรือข้อความที่ผู้เรียนต้องการระบบโต้ตอบอัตโนมัติของไลน์ (LINE BOT) จึงเป็นอีกทางเลือกของเทคโนโลยีที่สามารถช่วยในการเรียนการสอนในยุคปัจจุบัน (Simasatitkul & Hsieh; Rahman, Al Mamun, & Islam, 2017; Hadi, Shidiqi, Zaeni, Mizar, & Irvan, 2019 ; วสุ บัวแก้ว, 2020) โดยการนำการใช้งานเทคโนโลยีตอบกลับอัตโนมัติ (Chatbot) มาประยุกต์ใช้เพื่อโต้ตอบกับผู้เรียนโดยอัตโนมัติทำให้เพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคดิจิทัล 4.0 โดยผู้เรียนเชื่อมโยงทุกอย่างเข้ากับระบบสื่อสังคมออนไลน์ (เจนจิรา แจ่มศิริและศัชรินทร์ ทองพัก, 2018) ดังเช่น ระบบแอปพลิเคชันไลน์ (LINE Application) เป็นเครื่องมือติดต่อสื่อสารผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่ได้รับความนิยมอย่างมากในประเทศไทยสามารถติดตั้งและใช้งานได้หลากหลายอุปกรณ์เช่นโทรศัพท์สมาร์ทโฟนและคอมพิวเตอร์แบบตั้งโต๊ะนอกจากนี้ผู้ให้บริการแอปพลิเคชันไลน์ (LINE Application) ยังเปิดให้บุคคลทั่วไปสามารถพัฒนาระบบไบแบบต่างๆผ่านบริการของไลน์ (LINE) ข้อความไลน์ตอบกลับอัตโนมัติ (LINE Messaging API) จากการศึกษาพบว่าระบบไลน์เมสเสจเอพีไอ (LINE Messaging API) สามารถนำมาพัฒนาเป็นระบบโต้ตอบอัตโนมัติของไลน์ (LINE BOT) เชื่อมโยงระบบฐานข้อมูลหรือระบบสารสนเทศอื่นๆเพื่อนำข้อมูลที่ต้องการมาส่งเป็นข้อความให้กับผู้รับบริการผ่านแอปพลิเคชันไลน์ (LINE Application) ได้โดยผ่านคำสำคัญ (Keyword) (Gao & Wang, 2017; Simasatitkul & Hsieh; Chamsy, E., 2020) ที่กำหนดผู้วิจัยจึงมีแนวคิดนำไลน์เมสเสจเอพีไอ (LINE Messaging API) มาพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพเพิ่มช่องทางติดต่อสื่อสารส่งข้อความการให้ผลป้อนกลับ และส่งข้อความแจ้งเตือนต่างๆผ่านบริการไลน์เมสเสจเอพีไอ (LINE Messaging API) ให้แก่ผู้เรียน (Simasatitkul & Hsieh; Rahman, Al Mamun, & Islam, 2017; Hadi, Shidiqi, Zaeni, Mizar, & Irvan, 2019 ; วสุ บัวแก้ว, 2020)

ตอนที่ 2 รูปแบบโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและการพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

การฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง

การฟังและการพูดกว้างขวางมีองค์ประกอบดังนี้

- 1) การเรียนรู้ส่วนบุคคล (personalized learning) 2) ความหลากหลายของสื่อ (variety)
- 3) สื่อ/หัวข้อมีความเหมาะสมกับผู้เรียน (flexibility) 4) การแบ่งปันเรื่องราว (sharing) และขั้นตอนของการฟังและการพูดอย่างกว้างขวางได้แก่ 1) การเลือกเรื่องที่ฟังและพูดอย่างอิสระ (selection) 2) การทำภารกิจเรื่องที่ฟังและพูดที่สนใจ (mission) 3) การนำเสนอเรื่องที่ตนเองศึกษา (presentation)

โมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษา

1. ทุกที่ทุกเวลา (Ubiquity) การเรียนรู้ผ่านเทคโนโลยีที่ส่งผลในการสื่อสาร คือการที่ระบบสามารถรองรับการทำกิจกรรมต่างๆผ่านการใช้เครื่องมือของผู้เรียนเอง และเป็นฟังก์ชันการใช้งานที่ผู้เรียนคุ้นเคยดี ได้แก่ การเรียนรู้เนื้อหาผ่านเว็บไซต์ และใช้ฟังก์ชันถ่ายภาพ ถ่ายวิดีโอ ร่วมกับแอปพลิเคชันสื่อสาร เพื่อทำภารกิจต่างๆ

2. การแบ่งปันเนื้อหาผ่านเครือข่าย (Connectivity) กิจกรรมนี้ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะทางภาษา และมีกระบวนการทำงานเป็นกลุ่มที่ดียิ่งขึ้น อีกทั้งเป็นการใช้รูปแบบ online community-based ในการพัฒนาทักษะการนำเสนองานโดยการพูดและฟังอย่างกว้างขวาง ผ่านการใช้งานเว็บไซต์และเว็บแอปพลิเคชัน ผู้เรียนมีโอกาสได้อภิปรายเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้เรียนเลือกเรียนรู้กับเพื่อนในชั้นเรียนและครูผู้สอนที่สามารถเข้ามาชมผลงานและอภิปรายร่วมกันได้อย่างกว้างขวาง

3. การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social Interactivity) มีการโต้ตอบระหว่างผู้เรียนและผู้สอน และการสื่อสารระหว่างผู้เรียนด้วยกันที่ช่วยส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ เนื่องจากผู้เรียนส่วนมากมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาผ่านกลุ่มคนหมู่มาก การที่ผู้เรียนและผู้สอนได้มีช่องทางในการติดต่อสื่อสารกันส่วนบุคคล ทำให้ผู้เรียนรู้สึกสะดวกใจในการสื่อสารส่วนบุคคลมากกว่า โดย พบว่าการเรียนรู้ของผู้เรียนได้พัฒนามากขึ้นเนื่องมาจากผู้เรียนได้มีฝึกการสื่อสารทั้งจากการฟัง และการอ่านข้อความตามที่คุณสอนพูด ทำให้เกิดความเข้าใจในบทเรียนมากขึ้น นอกจากนี้การประเมินผลโดยเพื่อนร่วมชั้นทำให้ทักษะการพูดนำเสนอของนักเรียนมีระดับที่สูงขึ้น อีกทั้งส่งผลให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการเรียนรู้อีกยิ่งขึ้น

4. เอกลักษณ์ (Individuality) เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนรู้อย่างอิสระ ด้วยตนเองผ่านเทคโนโลยีที่ส่งเสริมการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นและหัวข้อที่ตนเองมีความสนใจ ซึ่งผู้เรียนรู้อาจได้เรียนรู้จากกิจกรรมที่เกิดในชีวิตประจำวันของผู้เรียนผ่านความ

หลากหลายและความพร้อมใช้งานของเครื่องมือทางเทคโนโลยีมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก เป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง หรือจะนำมาใช้ร่วมกับการเรียนการสอนในห้องเรียนด้วยก็สามารถทำได้ นอกจากนี้การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ประเมินความสามารถของตนเอง ก็จะทำให้ผู้เรียนได้เข้าใจตนเองมากยิ่งขึ้นด้วย ผู้เรียนมีความพึงพอใจและมีแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาผ่านเทคโนโลยีที่ส่งเสริมการสื่อสารภาษาอังกฤษ การเรียนรู้ผ่านสังคมออนไลน์ช่วยให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนรู้ และสามารถเรียนรู้ได้อย่างอิสระ จึงส่งผลต่อแรงจูงใจของผู้เรียนในการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น

โดยแบ่งเป็น 2 ส่วนได้แก่ ส่วนที่นักเรียนได้ฝึกฝนการฟังและการพูดอย่างกว้างขวางผ่านเว็บแอปพลิเคชัน และส่วนที่ผู้เรียนได้รับผลป้อนกลับจากครูผ่านระบบบัญชีอย่างเป็นทางการ

4.1 เว็บแอปพลิเคชันการเรียนรู้การฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง (WEB APPLICATION) หมายถึง การเรียนรู้ผ่านเว็บเบราว์เซอร์ที่เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้การฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง โดยมีการดำเนินการตามขั้นตอนการฟังและพูดอย่างกว้างขวาง มีช่องทางในการเผยแพร่สิ่งที่ตนเองได้เรียนรู้และสื่อสารครูผู้สอนจากการทำกิจกรรม

4.2 ระบบบัญชีอย่างเป็นทางการในการให้ผลป้อนกลับ (LINE OA) หมายถึง ระบบที่เป็นเครื่องมือในการให้ผลป้อนกลับ โดยใช้เป็นช่องทางในการสื่อสารกับผู้เรียนผ่านข้อความ เสียง และวิดีโอ

โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้เรียนเข้าสู่ระบบบัญชีอย่างเป็นทางการ (LINE OA) เพื่อเป็นช่องทางในการเข้าสู่ระบบเว็บแอปพลิเคชันการฟังและการพูดอย่างกว้างขวางหรือเข้าสู่เว็บแอปพลิเคชันได้โดยตรง
2. ผู้เรียนลงทะเบียนในระบบเว็บแอปพลิเคชัน
3. ผู้เรียนเลือกเรื่องที่ฟังและพูดอย่างอิสระในระบบเว็บแอปพลิเคชัน
4. ผู้เรียนทำภารกิจเรื่องที่ฟังและพูดที่สนใจในระบบเว็บแอปพลิเคชัน
5. ผู้เรียนนำเสนอสิ่งที่ตนเองได้ศึกษา
6. ผู้เรียนเข้าไปชมผลงานของเพื่อน กดถูกใจและครูให้เหรียญตราสัญลักษณ์
7. ครูพูดคุยกับนักเรียนเกี่ยวกับภารกิจที่นักเรียนได้ทำและอภิปรายปัญหา แนวทางแก้ไขพร้อมทั้งสรุปเป้าหมายในการเรียนรู้ผ่านระบบบัญชีอย่างเป็นทางการ (LINE OA)
8. นักเรียนสะท้อนการเรียนรู้โดยการเข้าถึงแบบประเมินตนเองผ่านช่องทางระบบบัญชีอย่างเป็นทางการ

การให้ผลป้อนกลับ (Constructive Feedback)

1) ผลป้อนกลับจากครูและเพื่อน (Teacher's-Peers' observation) เป็นการแสดงการส่งเสริม สนับสนุน โดยการให้ผลป้อนกลับอาจเป็นในรูปแบบการให้ผลป้อนกลับในเชิงบวก ในส่วน of เพื่อน (Peers) ได้แก่ การเข้าชมวิดีโอทัศน์แนะนำเสนอเรื่องที่เพื่อนได้ไปศึกษา และการกตัญญูใจ ส่วนครูได้แก่ การให้ตราสัญลักษณ์ดิจิทัล (Badge)

2) การอภิปรายร่วมกันระหว่างครูและนักเรียน (Teacher-student collaboration) โดย ครูเลือกภารกิจของผู้เรียนที่นำเสนอและเสนอประเด็นอภิปรายเกี่ยวกับ ปัญหาที่พบจากการดู และฟังภาษาอังกฤษ จากนั้นอภิปรายเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขและร่วมกันพูดคุยถึงเป้าหมายในการเรียนรู้ภาษา

3) การประเมินตนเองของผู้เรียน (Students' self-perception) การสะท้อนตนเองด้วย ผลป้อนกลับเพื่อพัฒนาผ่าน self-perception มีประเด็นสำคัญได้แก่ การรับรู้ความสามารถและ ปัญหาในการฟังและพูดภาษาอังกฤษของตนเองของตนเอง ระดับความมั่นใจในการเรียนรู้ภาษา การ ประเมินสิ่งที่ตนเองได้พัฒนา ความต้องการที่จะเรียนรู้ภาษาโดยการตั้งเป้าหมายในการเรียนรู้

ความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ (Confidence in English Communication)

มีความเชื่อมั่นว่าสามารถฟัง-พูดภาษาอังกฤษได้ โดยไม่ได้กังวลว่ามีความรู้ทางภาษาอยู่ใน ระดับใด (self-reliance) โดยเชื่อว่าการพูดแบบไม่ถูกหลักไวยากรณ์ก็ไม่จำเป็นต้องอาย แต่การพูด อย่างต่อเนื่องและการสร้างรอยยิ้มจะเป็นส่วนช่วยในการสร้างความประทับใจให้ผู้ฟัง โดยบุคคลที่มีความ มั่นใจนั้นจะมีลักษณะที่มีจิตใจมั่นคง กล้าที่จะเผชิญกับความจริง กล้าแสดงความคิดเห็น ไม่ กังวลและหวั่นไหวในคำวิพากษ์วิจารณ์ และกล้าซักถามในสิ่งที่ตนเองไม่เข้าใจ สามารถแสดง ความ คิดเห็นได้อย่างคล่องแคล่ว (self-expression) และมีการนำเสนอแนวคิดของตนเองได้ดี มีการ จำเป็นประโยคหรือวลี เพื่อที่จะช่วยในการนำไปใช้ในการพูดสนทนาได้อย่างเต็มที่ โดยเมื่อผู้เรียนมี ความมั่นใจ จะทำให้กล้าที่จะคิด และนำเสนอในสิ่งที่ตนเองคิด ทำให้ดูเป็นธรรมชาติ เพราะเกิดจาก การที่ผู้เรียนสามารถจัดความกลัวออกไปได้

มีส่วนร่วมในกิจกรรมฟัง-พูดต่อหน้าชุมชน (participation) โดยเมื่อผู้เรียนมีความมั่นใจ จะ ให้ผู้เรียนสามารถเข้าร่วมกิจกรรมกับผู้อื่นได้โดยไม่กังวลว่าผู้อื่นจะตำหนิ หรือวิจารณ์การพูดของ ตนเอง มีความเต็มใจในการสื่อสาร สามารถพูดและนำเสนอในในกลุ่ม หน้าชั้นเรียน การตอบคำถาม รวมไปถึงการร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน ผู้เรียนเกิดความตั้งใจที่จะสื่อสาร

มีเป้าหมายในการสื่อสาร (communication goals) พร้อมทั้งจะพัฒนาตนเอง ผู้เรียนมีแรงจูงใจ และมีความเข้าใจความสำคัญของภาษา เกิดแรงจูงใจในการใช้ภาษา และเชื่อมั่นว่าตนเองจะสามารถพัฒนาตนเองต่อไปได้ มองเห็นเป้าหมายในอนาคต เห็นถึงเป้าหมายในชีวิตของตนเอง อีกทั้งผู้เรียนจะมีพฤติกรรมเรียนรู้แบบเชิงรุก เห็นถึงเป้าหมายในการเรียนรู้ภาษา

โดยสามารถสรุปด้วยโมเดล ดังภาพที่ 24

ภาพที่ 24 รูปแบบโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาที่ได้รับการรับรองจากผู้ทรงคุณวุฒิ

ตอนที่ 3 การนำรูปแบบโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง
 ร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้น
 มัธยมศึกษาตอนต้นไปใช้

1. ข้อมูลเบื้องต้นในการนำรูปแบบโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและการพูดอย่าง
 กว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับ
 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นไปใช้

1.1. ผู้สอนที่จะนำรูปแบบฯไปใช้ ควรจะต้องมีการเตรียมพร้อมก่อนการทดลองใช้รูปแบบใน
 หลายด้าน ได้แก่ เครื่องมือ การออกแบบการเรียนการสอน เช่น ระบบอินเทอร์เน็ต ห้องคอมพิวเตอร์
 และความรู้พื้นฐานของผู้เรียนในการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต

1.2. ผู้สอนที่จะนำรูปแบบฯไปใช้ ควรจะเตรียมพร้อมเกี่ยวกับการสร้างฐานข้อมูลโดยนักเรียน
 จะต้องมีบัญชีจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ และมีการลงทะเบียนเข้าสู่ระบบโมบายล์ได้

1.3. ในการนำรูปแบบไปใช้ ผู้สอนควรมีการปฐมนิเทศ เพื่อชี้แจงแนวทางในการเรียนโดยใช้
 รูปแบบฯ ซึ่งจะชี้แจงวิธีการเรียน ขั้นตอนต่างๆ รูปแบบของกิจกรรมและแบบทดสอบต่างๆ ซึ่งควร
 แนะนำโดยชี้ให้เห็นถึงประโยชน์ที่ผู้เรียนจะได้รับจากการเรียนด้วยรูปแบบฯ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ
 สูงสุดจากการเรียนโดยใช้รูปแบบนี้

1.4. ในการนำรูปแบบฯไปใช้นั้นควรจะมีการเก็บรวบรวมข้อมูลต่างๆ โดยมีการตรวจสอบการ
 มีส่วนร่วมของผู้เรียน ผลจากจากเรียนที่มีการเก็บข้อมูลเป็นระยะ ตลอดเวลาการใช้รูปแบบฯ
 เพื่อที่จะสามารถแน่ใจว่าผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยการใช้รูปแบบอย่างแท้จริง อีกทั้งหากเกิดปัญหาที่
 สามารถแก้ไขได้ทันเวลา

2. แนวทางการนำรูปแบบโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง
 ร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้น
 มัธยมศึกษาตอนต้นไปใช้

2.1. รูปแบบโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและการพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการ
 ให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
 ตอนต้นไปใช้ มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1. การเรียนรู้ส่วนบุคคล (personalized learning)
 2. สื่อมีความหลากหลาย (variety) 3. สื่อมีระดับของภาษาที่เหมาะสมกับผู้เรียน (flexibility)
 4. การแบ่งปันประสบการณ์ (sharing) โดยองค์ประกอบนี้อยู่ในพื้นฐานของการเรียนรู้ผ่านโมบายล์

ได้แก่ 1. ทุกที่ทุกเวลา (ubiquity) 2. การแบ่งปันเนื้อหาผ่านเครือข่าย (connectivity) 3. การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (social Interactivity) 4. เอกลักษณ์การเรียนรู้ส่วนบุคคล (individuality) ขั้นตอน ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน 1. การเลือกเรื่องที่ฟังและพูดอย่างอิสระ (selection) 2. ทำภารกิจเรื่องที่ฟังและพูดที่สนใจ (mission) 3. การนำเสนอเรื่องที่ตนเองศึกษา (presentation) จากนั้นผู้สอนดำเนินการตามขั้นตอนของการให้ผลป้อนกลับ ได้แก่ 1. ระบุวัตถุประสงค์ของการให้ผลป้อนกลับที่ชัดเจน 2. อธิบายการให้ผลป้อนกลับโดยอ้างอิงจากพฤติกรรมที่สังเกตได้ 3. อธิบายเหตุผลในสิ่งที่เราให้ผลป้อนกลับไป 4. ให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นกลับมา 5. เสนอแนะแนวทางที่เฉพาะเจาะจง 6. สรุปและให้กำลังใจ สนับสนุน

2.2.ในการนำรูปแบบฯ จะเน้นลักษณะการเรียนการสอนตามขั้นตอนและการใช้เครื่องมือสำหรับทำกิจกรรมต่างๆภายในเว็บแอปพลิเคชันและ LINE Official Account เนื่องจากจะช่วยในการเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลผู้เรียน เพราะฉะนั้นในการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบนี้ควรมีความพร้อมในด้านต่างๆ เช่น เครือข่ายอินเทอร์เน็ต คอมพิวเตอร์และทักษะความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์ของผู้เรียน

2.3.ในการนำรูปแบบฯไปใช้ ผู้สอนควรมีการสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้อย่างมีความสุข โดยการสนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่น่าสนใจได้ดูและฟัง เพื่อเป็นการเสริมแรงให้นักเรียนมีกำลังใจ

2.4.ในการนำรูปแบบฯไปใช้ ผู้สอนควรสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในทุกๆชั้นตลอดเวลาในการจัดกิจกรรม

กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนผ่านโมไบล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและการพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

โดยกระบวนการจัดการเรียนรู้มีแนวทางการดำเนินการที่สอดคล้องกับผลของการศึกษา ปัจจัยเชิงสาเหตุที่พบว่า ความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสามารถเกิดขึ้นได้ด้วยการเรียนรู้ ดำเนินการเรียนด้วยการฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง และดำเนินการเสริมกำลังใจในการเรียนรู้ การอภิปรายและการสะท้อนคิดด้วยการให้ผลป้อนกลับ ดังภาพที่ 25

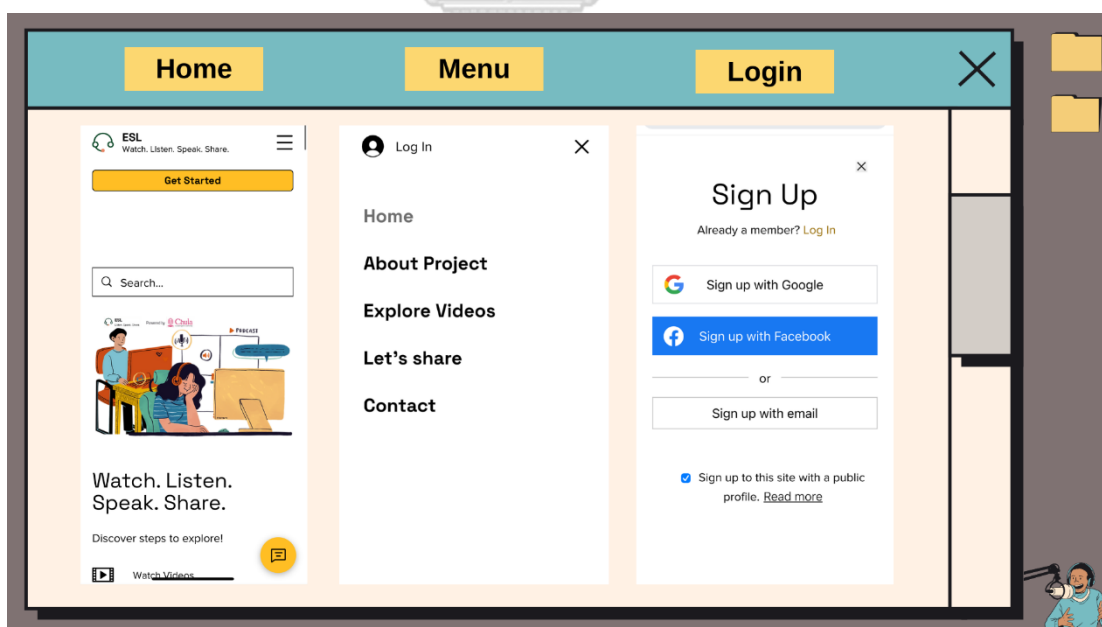
ภาพที่ 25 กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยกระบวนการเรียนรู้ข้างต้นดำเนินการภายใต้องค์ประกอบและขั้นตอนของโมไบล์ช่วยการเรียนรู้ภาษา มีรายละเอียด ดังนี้

ขั้นตอนการดำเนินงานกิจกรรม	รูปแบบที่ 1	เครื่องมือ	รายละเอียด
1. การเริ่มต้น	1.1. รูปแบบ 1 เข้าสู่การเรียนรู้การฟังและการพูดอย่างกว้างขวางด้วยระบบบัญชีชื่ออย่างเป็นทางการ (LINE OA) ด้วย rich menu ในแชท	รูปแบบ 1 ระบบบัญชีชื่ออย่างเป็นทางการ (LINE OA)	Rich menu
	1.2. รูปแบบ 2 เข้าสู่ระบบผ่าน www.extensiveteaching.com		

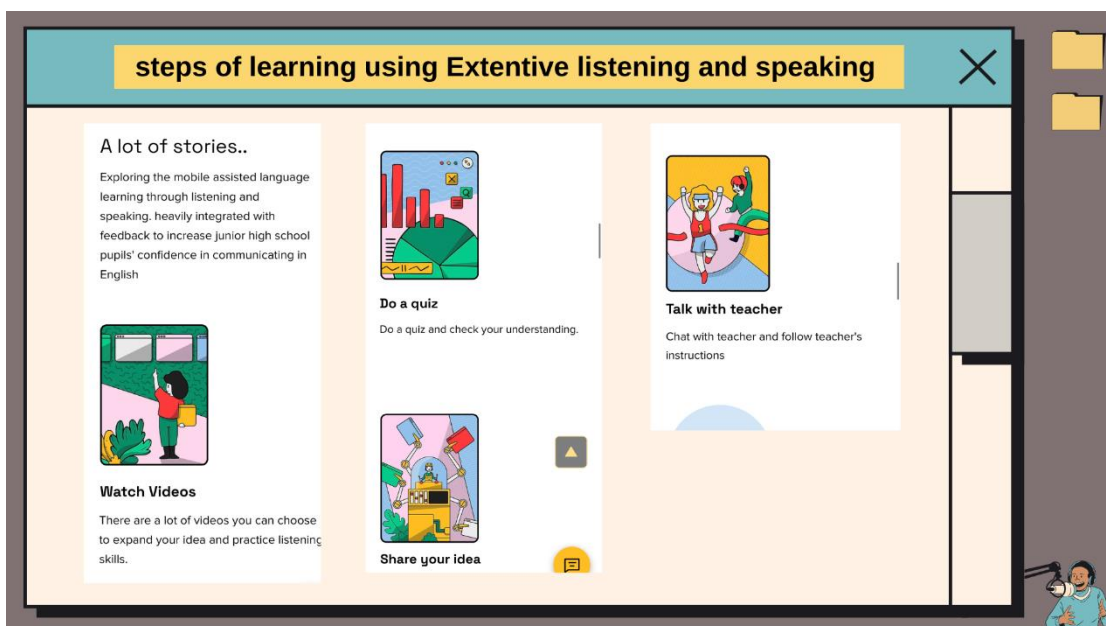
ขั้นตอนการดำเนินงานกิจกรรม	รูปแบบที่ 1	เครื่องมือ	รายละเอียด
		เว็บแอปพลิเคชัน	
2. กระบวนการก่อนการเรียนรู้ด้วยการฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง	2.1 เข้าสู่ระบบ	เว็บแอปพลิเคชัน	Home → Log in
	2.2 ศึกษาแนวทางการเรียนรู้ด้วยการฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง		Home → About Project
3. กระบวนการเรียนรู้ด้วยการฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง	3.1. เลือกเรื่องที่ตนเองอยากศึกษา (ขั้น selection) และทำภารกิจเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและพูด (ขั้น mission)		Home → Let's explore
	3.1.1. รูปแบบที่ 1 ศึกษาจากสิ่งที่ครูแนะนำ โดยผู้เรียนเข้าถึงวิดีโอในหมวดหมู่ต่างๆที่ได้นำเสนอในส่วนของ Let's explore พร้อมทั้งทำแบบฝึกหัดที่ครูนำเสนอไว้เป็นเกมตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องราวที่ฟัง		Home → Let's explore → watch the clip and do the quiz
	3.1.2. รูปแบบที่ 2 เลือกด้วยตนเองผ่านแถบค้นหา ในกรณีนี้จะรวมภารกิจอยู่ในขั้นของการนำเสนอ (Preseattation)		Home → Let's explore → search
	3.2. การนำเสนอเรื่องที่ตนเองศึกษา (ขั้น Presentation) โดยผู้เรียนโพสต์วิดีโอบล็อกนำเสนอประเด็นจากสิ่งที่ตนเองได้ศึกษา		Home → Let's share
4. การให้ผลป้อนกลับ	4.1. ผู้เรียนเข้าไปชมวิดีโอบล็อกของเพื่อนและกดถูกใจเรื่องราวที่ตนเองประทับใจ (ขั้น Teacher'Peers' observation)		เว็บแอปพลิเคชัน
	4.2 ครูให้เหรียญตราสัญลักษณ์แก่ผู้เรียนเพื่อ	ครูจัดการผ่าน	

ขั้นตอนการ ดำเนินงานกิจกรรม	รูปแบบที่ 1	เครื่องมือ	รายละเอียด
	เป็นการเสริมแรงกำลังใจ (ขั้น Teacher'Peers' observation)		ระบบหลังบ้าน โดยเหรียญตรา สัญลักษณ์จะ ปรากฏที่ Profile ของผู้เรียน
	4.3 ครูพูดคุยกับนักเรียนเกี่ยวกับวิดีโอสื่อ ที่นักเรียนนำเสนอ (ขั้น Teacher-student collaboration)		LINE OA (chat)
	4.4 ผู้เรียนสะท้อนหลังกระบวนการเรียนรู้ (ขั้น Students' self-perception)		LINE OA (chat)

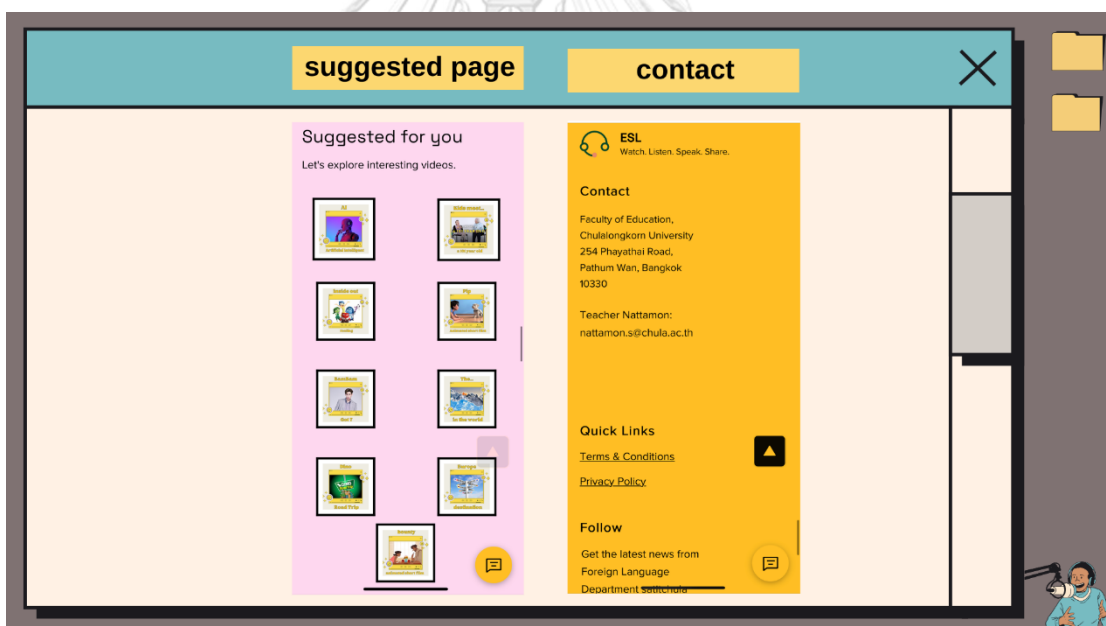
ภาพประกอบกระบวนการเรียนรู้การฟังและการพูดอย่างกว้างขวางผ่านเว็บแอปพลิเคชันและระบบบัญชีอย่างเป็นทางการในการให้ผลป้อนกลับ

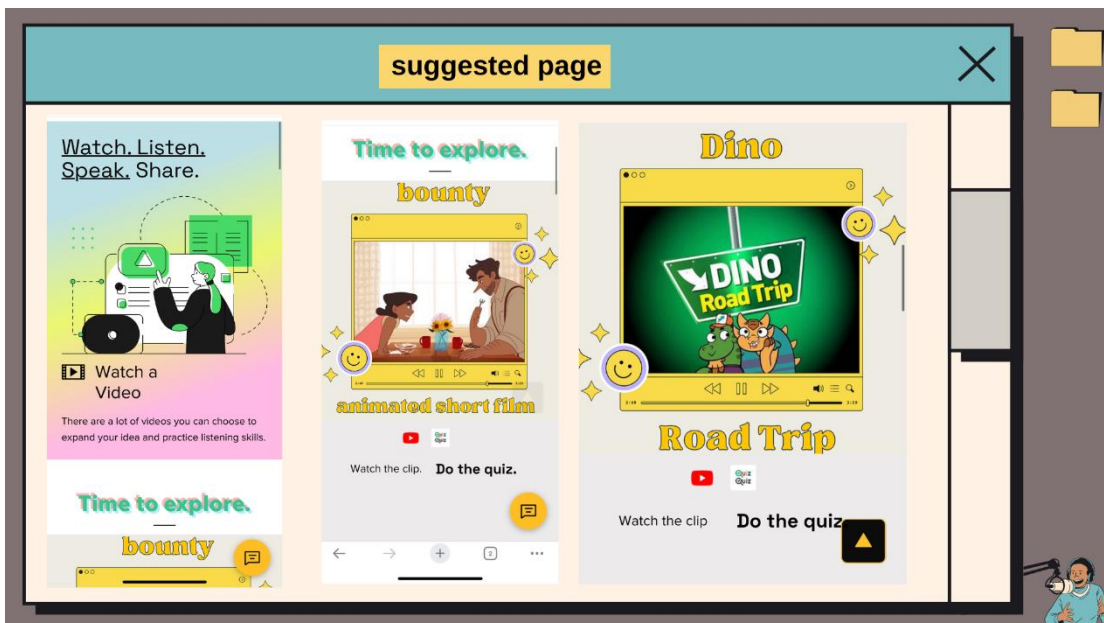
ภาพที่ 26 แสดงหน้าหลัก เมนู และการล็อกอิน

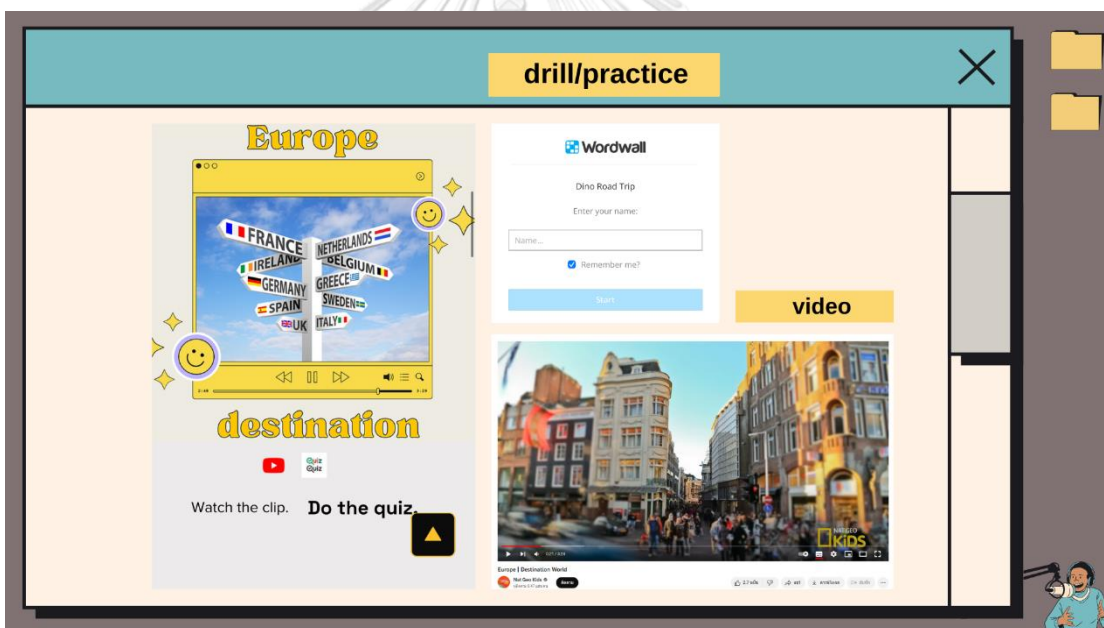
ภาพที่ 27 หน้าแสดงขั้นตอนการเรียนรู้

ภาพที่ 28 หน้าแสดงส่วนที่แนะนำและส่วนติดต่อครูผู้สอน

ภาพที่ 29 หน้าแสดงส่วนที่แนะนำและการเข้าถึงแบบฝึกหัด

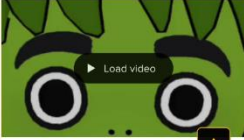
ภาพที่ 30 หน้าแสดงส่วนที่แนะนำและการเข้าถึงแบบฝึกหัด

students' presentation

Dandelion Donuts

Dandelion donut was about three kids showing how to make dandelion donut and showed how to collect the right flowers I hav...

4 views 1 heart

Zen Jan 27 · 1 min

Paperman

In this story, we have two main characters who are a man and a woman. One day man met the woman in a railway station.

All Posts

Create a Post +

Justin Feb 14 · 1 min

Dino Roadtrip

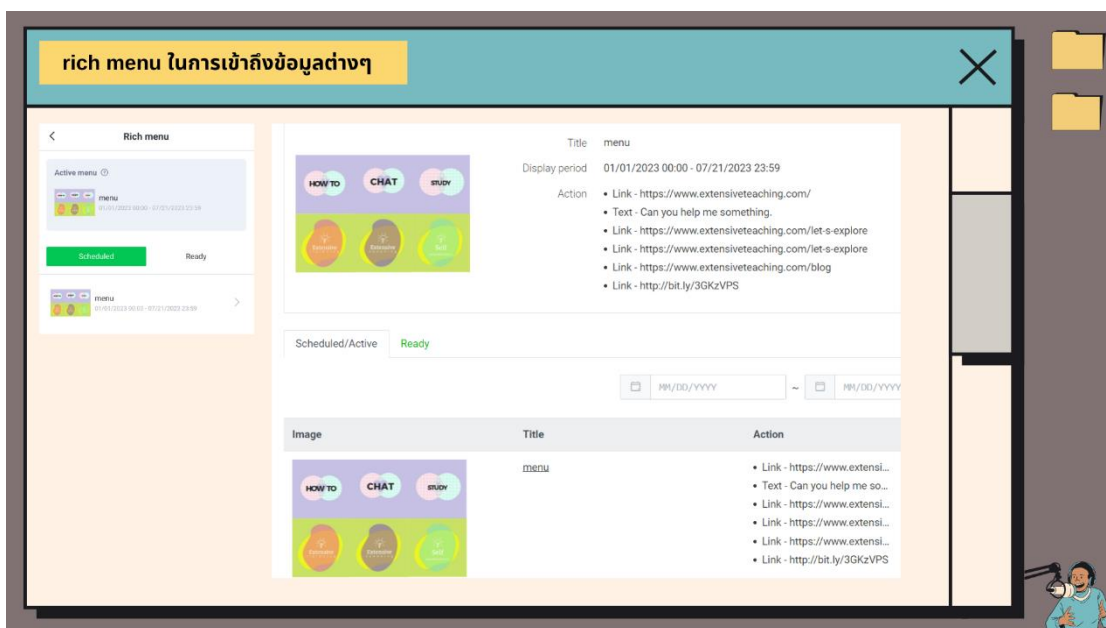
T. Rex | Dino Road Trip
<https://www.youtube.com/watch?v=-xn8GTef4>

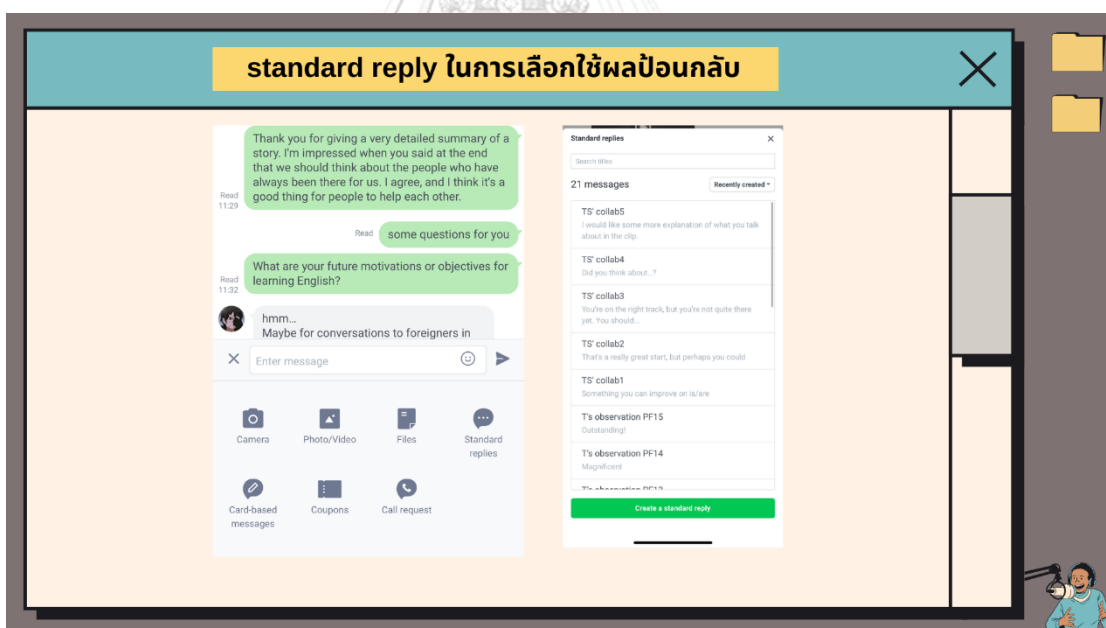
ภาพที่ 31 หน้านำเสนอผลงานนักเรียน

ภาพประกอบการให้ผลป้อนกลับผ่านระบบบัญชีอย่างเป็นทางการ

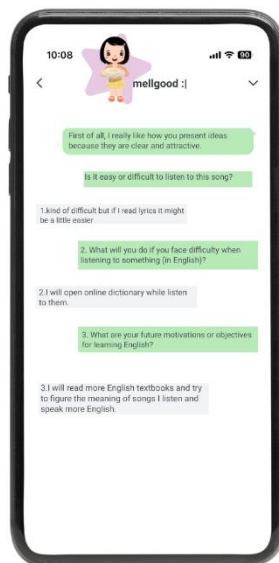
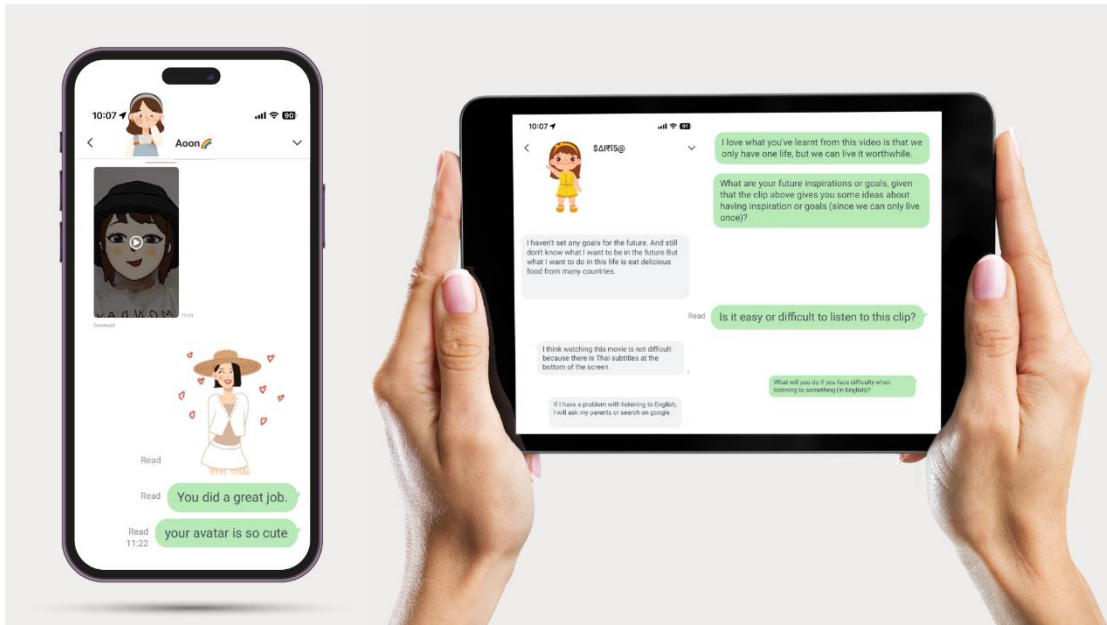

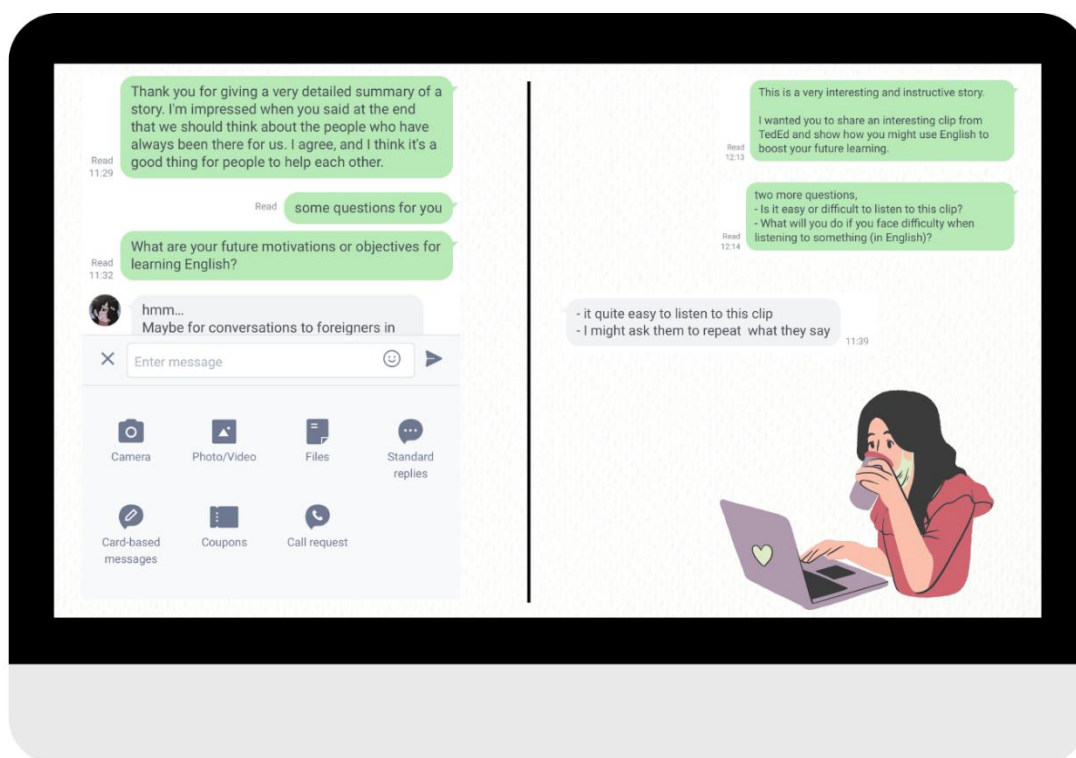
ภาพที่ 32 หน้าแสดงเมนูในระบบบัญชีอย่างเป็นทางการ

ภาพที่ 33 หน้าแสดงข้อความแนะนำในการให้ผลป้อนกลับ

ตัวอย่างการพูดคุยระหว่างนักเรียนและครูผ่านระบบบัญชีอย่างเป็นทางการ

คู่มือสำหรับครูในการให้ผลป้อนกลับ

ข้อความ	
	<p>1. Teacher's – peers' observation</p> <p>เป็นการแสดงความคิดเห็นและการนำเสนอคำแนะนำที่ส่งผลเชิงบวกเพื่อพัฒนาผู้เรียนรายบุคคล เป็นการส่งเสริม สนับสนุน การชี้แนะสิ่งที่ถูกต้อง การชี้แนะกระบวนการที่ถูกต้อง โดยการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน ประกอบด้วย</p>
1	I like it.
2	I love it.
3	Good job!
4	Great stuff!
5	That's correct.
6	That's it.

	ข้อความ
7	That's it.
8	That's nice.
9	Very good.
10	Well done.
11	You did a great job
12	Awesome!
13	Brilliant!
14	Excellent!
15	Fantastic!
16	Fantastic!
17	Magnificent!
18	Marvelous!
19	Outstanding
20	Terrific
	Teacher-student Collaboration โดย ครูเลือกภารกิจของผู้เรียนที่นำเสนอและเสนอประเด็นอภิปรายเกี่ยวกับ ปัญหาที่พบจากการดู และฟังภาษาอังกฤษ จากนั้นอภิปรายเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขและร่วมกันพูดคุยถึงเป้าหมายในการเรียนรู้ภาษา
21	I would like some more explanation of what you talk about in the clip.
22	Did you think about...?
23	You're on the right track, but you're not quite there yet. You should...
24	That's a great start, but perhaps you could...
25	Something you can improve on is...
	3. students' self-perception การสะท้อนตนเองด้วยผลป้อนกลับเพื่อพัฒนาผ่าน self-perception มีประเด็นสำคัญได้แก่ การรับรู้ความสามารถและปัญหาในการฟังและพูดภาษาอังกฤษของตนเองของตนเอง ระดับความมั่นใจในการเรียนรู้ภาษา การประเมินสิ่งที่ตนเองได้พัฒนา ความต้องการที่จะเรียนรู้ภาษา โดยการตั้งเป้าหมายในการเรียนรู้
26	Think deeply about issues.

	ข้อความ
27	Identify language knowledge acquired.
28	Rate the level of confidence in English Communication.
29	Rate the level of confidence in participating with teacher and friends.
30	Identify strength/what they can learn after learning using the model.
31	Identify weakness after learning using the model.
32	Talk about your language learning goals.

ขั้นตอนในการให้ผลป้อนกลับ

1. ระบุวัตถุประสงค์ของการให้ผลป้อนกลับที่ชัดเจน
2. อธิบายการให้ผลป้อนกลับโดยอ้างอิงจากพฤติกรรมที่สังเกตได้
3. อธิบายเหตุผลในสิ่งที่เราให้ผลป้อนกลับไป
4. ให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นกลับมา
5. เสนอแนะแนวทางที่เฉพาะเจาะจง
6. สรุปและให้กำลังใจ สนับสนุน

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาด้วยการฟังและพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. เพื่อประเมินความต้องการจำเป็นของโมบายล์ช่วยเรียนรู้ภาษา การเรียนการสอนภาษาอังกฤษและการให้ผลป้อนกลับและปัจจัยเชิงสาเหตุความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
2. เพื่อพัฒนารูปแบบโมบายล์ช่วยเรียนรู้ภาษา ด้วยการฟังและพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
3. เพื่อศึกษาผลของการใช้รูปแบบโมบายล์ช่วยเรียนรู้ภาษา ด้วยการฟังและพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
4. เพื่อรับรองรูปแบบโมบายล์ช่วยเรียนรู้ภาษา ด้วยการฟังและพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัย แบ่งออกเป็น 4 ระยะ ดังนี้

การดำเนินการวิจัยระยะที่ 1

ศึกษาความต้องการจำเป็นของโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและการให้ผลป้อนกลับและปัจจัยเชิงสาเหตุความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย และวิธีการวัด ทบพวงโครงสร้างของตัวแปร จากนั้นกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการและโครงสร้างของตัวแปรหลักทุกตัวในโมเดลกรอบแนวคิดในการวิจัย จากนั้นสร้างแบบสอบถามตามตารางกำหนดพฤติกรรมที่ต้องการวัด และจำนวนข้อคำถามของแบบสอบถาม ได้เป็นแบบสอบถามฉบับร่าง 1 ฉบับ จากนั้นผู้วิจัยนำข้อคำถามที่สร้างและพัฒนาขึ้นนำเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ทดลองใช้แบบสอบถาม ตรวจสอบความเที่ยงและความตรงของแบบสอบถาม จากนั้นปรับแก้ไขและนำไปใช้งาน

การดำเนินการวิจัยระยะที่ 2

สร้าง (ร่าง) รูปแบบโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ศึกษา แนวคิด ทฤษฎี หลักการดำเนินงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบโมบายล์ที่ช่วยในการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับแบบพัฒนาตนเองเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จากนั้นกำหนดกรอบแนวคิดของรูปแบบโมบายล์ที่ช่วยในการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับแบบพัฒนาตนเองเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น แล้วร่างต้นแบบของรูปแบบโมบายล์ที่ช่วยในการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับแบบพัฒนาตนเองเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นตามกรอบแนวคิด แล้วนำเสนอร่างต้นแบบของรูปแบบโมบายล์ที่ช่วยในการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับแบบพัฒนาตนเองเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และนำคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญมาเป็นข้อมูลในการปรับปรุงการรูปแบบโมบายล์ที่ช่วยในการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับแบบพัฒนาตนเองเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

การดำเนินการวิจัยระยะที่ 3

ศึกษาผลการใช้รูปแบบโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ออกแบบและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้ 1. เครื่องมือโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับ 2. แผนการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับรูปแบบฯ 3. แบบวัดความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ 4. แบบประเมินความพึงพอใจการใช้รูปแบบฯ 5. แบบสังเกตพฤติกรรมการใช้รูปแบบฯ และทดลองใช้รูปแบบ

การดำเนินการวิจัยระยะที่ 4

รับรองรูปแบบโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ปรับปรุงแก้ไขรูปแบบฯ ตามข้อมูลที่ได้จากการศึกษารูปแบบในระยะที่ 3 และนำเสนอรูปแบบฯ ต่อผู้เชี่ยวชาญด้านรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษและด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา จำนวน 5 คน เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นและประเมินรับรองรูปแบบฯ จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขโดยปรับปรุงรายละเอียดในด้านองค์ประกอบและขั้นตอนให้มีความถูกต้องและสมบูรณ์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1: ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษา การเรียนการสอนภาษาอังกฤษและการให้ผลป้อนกลับและปัจจัยเชิงสาเหตุของความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ตอนที่ 1.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปพบว่า มีจำนวนตัวอย่างจำนวน 672 คน แบ่งเป็นเพศชาย จำนวน 286 คน คิดเป็นร้อยละ 42.56 เพศหญิง จำนวน 386 คน คิดเป็นร้อยละ 57.44 และตารางที่ 18

เมื่อแบ่งตามระดับชั้น ม.1 จำนวน 238 คน คิดเป็นร้อยละ 35.42 ม.2 จำนวน 226 คน คิดเป็นร้อยละ 33.63 ม.3 จำนวน 208 คน คิดเป็นร้อยละ 30.95

ด้านความถี่ในการพัฒนาการฟังภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนจำนวน 365 คน ฟัง 1-3 ครั้งต่อสัปดาห์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.3 รองลงมาได้แก่ 4-6 ครั้งต่อสัปดาห์ จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 19.9 และทุกวัน จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 19 และนักเรียนจำนวน 45 คน ไม่เคยฟัง คิดเป็นร้อยละ 6.7 ด้านความถี่ในการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียน 414 คน เคยฟัง คิดเป็นร้อยละ 6.7 ด้านความถี่ในการพัฒนาการฟังทุกวัน จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 12.6 และนักเรียนที่ไม่เคยฟัง จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 12.4 ด้านการเรียนผ่านเว็บแอปพลิเคชัน พบว่า นักเรียนเคยเรียนผ่านเว็บแอปพลิเคชัน จำนวน 472 คน คิดเป็นร้อยละ 70.2 และไม่เคย จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 29.8 และด้านการได้รับผลป้อนกลับผ่านโมบิลแอปพลิเคชัน นักเรียนเคยเป็นจำนวน 348 คน คิดเป็นร้อยละ 51.8 และไม่เคย เป็นจำนวน 324 คน คิดเป็นร้อยละ 48.2 ด้านอุปกรณ์ในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต พบว่า นักเรียนใช้สมาร์ทโฟนมากที่สุด จำนวน 314 คน คิดเป็นร้อยละ 46.7 รองลงมาได้แก่แท็บเล็ต จำนวน 188 คน คิดเป็นร้อยละ 28 ใช้คอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ค จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 21.9 คอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4

ด้านช่วงเวลาในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตนอกเหนือจากเวลาเรียน พบว่า นักเรียนเข้าถึงในช่วงเวลา 16.00-18.00 น. จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8 ช่วงเวลา 18.00-20.00 น. จำนวน 293 คน คิดเป็นร้อยละ 43.6 และช่วงเวลา 20.00 – 22.00 น. จำนวน 293 คน คิดเป็นร้อยละ 43.6

ตอนที่ 1.2 ระดับความสนใจในเนื้อหาการเรียนรู้อังกฤษ CEFR

ผลการวิเคราะห์ระดับความสนใจเนื้อหาการเรียนรู้อังกฤษ CEFR โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ มากที่สุด ได้แก่ fantasy world / cartoon / anime (5.89) social media (Facebook, IG, Twitter, Tiktok etc.) (5.86) entertainment (film industry, music industry) (5.76) sports and game (5.75) world famous festivals and celebrations (5.43)

ตอนที่ 1.3 ความต้องการจำเป็นของโมไบล์ช่วยการเรียนรู้ภาษา การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และการให้ผลป้อนกลับ

โดยผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นจากค่า PNIModified โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ การส่งเสริมให้นักเรียนสื่อสารภาษาอังกฤษผ่านกิจกรรมและเกม (0.082) ด้านการโอกาสให้นักเรียนได้เลือกหัวข้อที่สนใจเพื่อเรียนรู้ด้วยตนเอง (0.081) ด้านการส่งเสริมความสนใจส่วนตัวของผู้เรียน (0.80) ครูผู้สอนมีการสื่อสารกับผู้เรียนโดยตรงผ่านการใช้เทคโนโลยีโมไบล์ (0.076) ครูให้การสนับสนุนนักเรียนในด้านการสื่อสาร (0.074)

ตอนที่ 1.4 ปัจจัยเชิงสาเหตุของความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

เมื่อพิจารณาค่าอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมพบว่า กระบวนการเรียนรู้ควรเริ่มจากการเรียนด้วยรูปแบบการฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง จากนั้นผ่านกระบวนการให้ผลป้อนกลับและนำไปสู่ความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.53 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และกระบวนการเรียนรู้อาจเริ่มจากกระบวนการเรียนรู้อ้อมเริ่มจากการเรียนด้วยรูปแบบการฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง จากนั้นผ่านกระบวนการให้ผลป้อนกลับผ่านโมไบล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาด้วยเช่นกัน โดยมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.45 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตอนที่ 2 ผลจากการศึกษา วิเคราะห์ และสังเคราะห์ ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดกรอบแนวคิด ร่างต้นแบบของรูปแบบฯ

ตอนที่ 2.1 การศึกษา วิเคราะห์ และสังเคราะห์ ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดกรอบแนวคิด ร่างต้นแบบของรูปแบบฯ

การฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง

การฟังและการพูดกว้างขวางมีองค์ประกอบดังนี้

- 1) การเรียนรู้ส่วนบุคคล (personalized learning) 2) ความหลากหลายของสื่อ (variety)
- 3) สื่อ/หัวข้อมีความเหมาะสมกับผู้เรียน (flexibility) 4) การแบ่งปันเรื่องราว (sharing) ขั้นตอนของการฟังและการพูดอย่างกว้างขวางได้แก่ 1) การเลือกเรื่องที่ฟังและพูดอย่างอิสระ (selection) 2)

การทำภารกิจเรื่องที่ฟังและพูดที่สนใจ (mission) 3) การนำเสนอเรื่องที่ตนเองศึกษา (presentation)

โมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษา

1. ทุกที่ทุกเวลา(Ubiquity) การเรียนรู้ผ่านเทคโนโลยีที่ส่งผลในการสื่อสาร คือการที่ระบบสามารถรองรับการทำกิจกรรมต่างๆผ่านการใช้เครื่องมือของผู้เรียนเอง และเป็นฟังก์ชันการใช้งานที่ผู้เรียนคุ้นเคยดี ได้แก่ การเรียนรู้เนื้อหาผ่านเว็บไซต์ และใช้ฟังก์ชันถ่ายภาพ ถ่ายวิดีโอ ร่วมกับแอปพลิเคชันสื่อสาร เพื่อทำภารกิจต่างๆ

2. การแบ่งปันเนื้อหาผ่านเครือข่าย (Connectivity) กิจกรรมนี้ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะทางภาษา และมีกระบวนการทำงานเป็นกลุ่มที่ดียิ่งขึ้น อีกทั้งเป็นการใช้รูปแบบ online community-based ในการพัฒนาทักษะการนำเสนองานโดยการพูดและฟังอย่างกว้างขวาง ผ่านการใช้งานเว็บไซต์และเว็บแอปพลิเคชัน ผู้เรียนมีโอกาสได้อภิปรายเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้เรียนเลือกเรียนรู้กับเพื่อนในชั้นเรียนและครูผู้สอนที่สามารถเข้ามาชมผลงานและอภิปรายร่วมกันได้อย่างกว้างขวาง

3. การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social Interactivity) มีการโต้ตอบระหว่างผู้เรียนและผู้สอน และการสื่อสารระหว่างผู้เรียนด้วยกันที่ช่วยส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ เนื่องจากผู้เรียนส่วนมากมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาผ่านกลุ่มคนหมู่มาก การที่ผู้เรียนและผู้สอนได้มีช่องทางในการติดต่อสื่อสารกันส่วนบุคคล ทำให้ผู้เรียนรู้สึกสะดวกใจในการสื่อสารส่วนบุคคลมากกว่า โดย พบว่าการเรียนรู้ของผู้เรียนได้พัฒนามากขึ้นเนื่องมาจากผู้เรียนได้มีฝึกการสื่อสารทั้งจากการฟัง และการอ่านข้อความตามที่คุณสอนพูด ทำให้เกิดความเข้าใจในบทเรียนมากขึ้น นอกจากนี้การประเมินผลโดยเพื่อนร่วมชั้นทำให้ทักษะการพูดนำเสนอของนักเรียนมีระดับที่สูงขึ้น อีกทั้งส่งผลให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น

4. เอกลักษณ์ (Individuality) เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนรู้อย่างอิสระ ด้วยตนเองผ่านเทคโนโลยีที่ส่งเสริมการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นและหัวข้อที่ตนเองมีความสนใจ ซึ่งผู้เรียนจะได้เรียนรู้จากกิจกรรมที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของผู้เรียนผ่านความหลากหลายและความพร้อมใช้งานของเครื่องมือทางเทคโนโลยีมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก เป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง หรือจะนำมาใช้ร่วมกับการเรียนการสอนในห้องเรียนด้วยก็สามารถทำ

ได้ นอกจากนี้การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ประเมินความสามารถของตนเอง ก็จะทำให้ผู้เรียนได้เข้าใจตนเองมากยิ่งขึ้นด้วย ผู้เรียนมีความพึงพอใจและมีแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาผ่านเทคโนโลยีที่ส่งเสริมการสื่อสารภาษาอังกฤษ การเรียนรู้ผ่านสังคมออนไลน์ช่วยให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนรู้ และสามารถเรียนรู้ได้อย่างอิสระ จึงส่งผลต่อแรงจูงใจของผู้เรียนในการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น

โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้เรียนเข้าสู่ระบบบัญชีอย่างเป็นทางการ (LINE OA) เพื่อเป็นช่องทางในการเข้าสู่ระบบเว็บแอปพลิเคชันการฟังและการพูดอย่างกว้างขวางหรือเข้าสู่เว็บแอปพลิเคชันได้โดยตรง
2. ผู้เรียนลงทะเบียนในระบบเว็บแอปพลิเคชัน
3. ผู้เรียนเลือกเรื่องที่ฟังและพูดอย่างอิสระในระบบเว็บแอปพลิเคชัน
4. ผู้เรียนทำภารกิจเรื่องที่ฟังและพูดที่สนใจในระบบเว็บแอปพลิเคชัน
5. ผู้เรียนนำเสนอสิ่งที่ตนเองได้ศึกษา
6. ผู้เรียนเข้าไปชมผลงานของเพื่อน กดถูกใจและครูให้เหรียญตราสัญลักษณ์
7. ครูพูดคุยกับนักเรียนเกี่ยวกับภารกิจที่นักเรียนได้ทำและอภิปรายปัญหา แนวทางแก้ไข พร้อมทั้งสรุปเป้าหมายในการเรียนรู้ผ่านระบบบัญชีอย่างเป็นทางการ (LINE OA)
8. นักเรียนสะท้อนการเรียนรู้โดยการเข้าถึงแบบประเมินตนเองผ่านช่องทางระบบบัญชีอย่างเป็นทางการ

การให้ผลป้อนกลับ (Constructive Feedback)

1) **ผลป้อนกลับจากครูและเพื่อน (Teacher's-Peers' observation)** เป็นการแสดงการส่งเสริม สนับสนุน โดยการให้ผลป้อนกลับอาจเป็นในรูปแบบการให้ผลป้อนกลับในเชิงบวก ในส่วน of เพื่อน (Peers) ได้แก่ การเข้าชมวิดีโอที่ค้นแนะนำเสนอเรื่องที่เพื่อนได้ไปศึกษา และการกดถูกใจ ส่วนครูได้แก่ การให้ตราสัญลักษณ์ดิจิทัล (Badge)

2) **การอภิปรายร่วมกันระหว่างครูและนักเรียน (Teacher-student collaboration)** โดย ครูเลือกภารกิจของผู้เรียนที่นำเสนอและเสนอประเด็นอภิปรายเกี่ยวกับ ปัญหาที่พบจากการดู และฟังภาษาอังกฤษ จากนั้นอภิปรายเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขและร่วมกันพูดคุยถึงเป้าหมายในการเรียนรู้ภาษา

3) **การประเมินตนเองของผู้เรียน (Students' self-perception)** การสะท้อนตนเองด้วยผลป้อนกลับเพื่อพัฒนาผ่าน self-perception มีประเด็นสำคัญได้แก่ การรับรู้ความสามารถและ

ปัญหาในการฟังและพูดภาษาอังกฤษของตนเองของตนเอง ระดับความมั่นใจในการเรียนรู้ภาษา การประเมินสิ่งที่ตนเองได้พัฒนา ความต้องการที่จะเรียนรู้ภาษาโดยการตั้งเป้าหมายในการเรียนรู้

ความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ (Confidence in English Communication)

มีความเชื่อมั่นว่าสามารถฟัง-พูดภาษาอังกฤษได้ โดยไม่ได้กังวลว่ามีความรู้ทางภาษาอยู่ในระดับใด (self-reliance) โดยเชื่อว่าการพูดแบบไม่ถูกหลักไวยากรณ์ก็ไม่จำเป็นต้องอาย แต่การพูดอย่างต่อเนื่องและการสร้างรอยยิ้มจะเป็นส่วนช่วยในการสร้างความประทับใจให้ผู้ฟัง โดยบุคคลที่มีความมั่นใจนั้นจะมีลักษณะที่มีจิตใจมั่นคง กล้าที่จะเผชิญกับความจริง กล้าแสดงความคิดเห็น ไม่กังวลและหวั่นไหวในคำวิพากษ์วิจารณ์ และกล้าซักถามในสิ่งที่ตนเองไม่เข้าใจ สามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างคล่องแคล่ว (self-expression) และมีการนำเสนอแนวคิดของตนเองได้ดี มีการจำเป็นประโยชน์หรือวลี เพื่อที่จะช่วยในการนำไปใช้ในการพูดสนทนาได้อย่างเต็มที่ โดยเมื่อผู้เรียนมีความมั่นใจ จะทำให้กล้าที่จะคิด และนำเสนอในสิ่งที่ตนเองคิด ทำให้คุณเป็นธรรมชาติ เพราะเกิดจากการที่ผู้เรียนสามารถจัดความกลัวออกไปได้

มีส่วนร่วมในกิจกรรมฟัง-พูดต่อหน้าชุมชน (participation) โดยเมื่อผู้เรียนมีความมั่นใจ จะให้ผู้เรียนสามารถเข้าร่วมกิจกรรมกับผู้อื่นได้โดยไม่กังวลว่าผู้อื่นจะตำหนิ หรือวิจารณ์การพูดของตนเอง มีความเต็มใจในการสื่อสาร สามารถพูดและนำเสนอในในกลุ่ม หน้าชั้นเรียน การตอบคำถาม รวมไปถึงการร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน ผู้เรียนเกิดความตั้งใจที่จะสื่อสาร

มีเป้าหมายในการสื่อสาร (communication goals) พร้อมทั้งจะพัฒนาตนเอง ผู้เรียนมีแรงจูงใจ และมีความเข้าใจความสำคัญของภาษา เกิดแรงจูงใจในการใช้ภาษา และเชื่อมั่นว่าตนเองจะสามารถพัฒนาตนเองต่อไปได้ มองเห็นเป้าหมายในอนาคต เห็นถึงเป้าหมายในชีวิตของตนเอง อีกทั้งผู้เรียนจะมีพฤติกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุก เห็นถึงเป้าหมายในการเรียนรู้ภาษา

ตอนที่ 2.2 ผลจากการศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบโมบิลช่วยการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยมีผลการประเมินดังนี้

ผลจากการประเมินรับรองร่างรูปแบบ พบว่ามีค่าเฉลี่ย 4.96, SD = 0.08 อยู่ในระดับที่มีความเหมาะสมมาก สามารถนำรูปแบบโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและการพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ภาพรวมของรูปแบบการพัฒนาโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและการพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า แผนภาพของรูปแบบอาจทำการเพิ่มองค์ประกอบของตัวแปรตาม เพื่อให้แผนภาพครบถ้วนองค์ประกอบขั้นตอนและสิ่งที่ต้องการพัฒนา

ด้านองค์ประกอบและขั้นตอนของรูปแบบพบว่า ควรมีเรื่องที่ฟังและพูดตามที่ครูกำหนดและอิสระและอาจมีการกำหนดขอบเขตกำกับด้วย อาจใช้การจัดเป็นกลุ่ม

ด้านขั้นตอนการให้ผลป้อนกลับตามรูปแบบการพัฒนาโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและการพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นพบว่า ผู้เชี่ยวชาญให้แนวคิดเพิ่มเติมว่า การอธิบายเหตุผลเป็นเรื่องสำคัญที่จะจูงใจผู้เรียนให้มีความมั่นใจมากยิ่งขึ้น ควรมีเรื่องที่ฟังและพูดตามที่ครูกำหนดและอิสระ อาจมีการกำหนดขอบเขตกำกับด้วย อาจใช้การจัดเป็นกลุ่ม นอกจากนี้ในขั้นตอนของการเรียนรู้การฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง นักเรียนอาจไม่ได้ดูคลิปที่เพื่อนดูเหมือนกัน ทุกคนจึงอาจไม่ได้มีประเด็นในการอภิปรายร่วมกัน เพราะฉะนั้นอาจปรับการอภิปรายเป็นในรูปแบบของการให้กำลังใจเชิงบวก เช่น การกดถูกใจโพสต์ของเพื่อนที่นำเสนอ หรือการมอบ badges แสดงความสามารถของผู้เรียนโดยครู ซึ่งสามารถรวมอยู่ในผลป้อนกลับ (ข้อที่ 1) ได้ ตามนิยาม

ด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนตามต้นแบบนวัตกรรมโมบายแอปพลิเคชันสำหรับการเรียนรู้ในบริบทเสมือนเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนอุดมศึกษาในศตวรรษที่ 21 พบว่า การใช้เว็บแอปพลิเคชันในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง อาจเพิ่มรายละเอียดเกี่ยวกับเครื่องมือในเว็บแอปพลิเคชันว่าใช้เป็นเครื่องมือใด เช่น เป็นคลังเนื้อหาในการเลือกตามความสนใจ ซึ่งจะช่วยให้มองเห็นคุณสมบัติของเว็บแอปฯว่าเข้ามาช่วยสนับสนุนขั้นตอนหรือองค์ประกอบของรูปแบบอย่างไร

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การวิจัยระยะที่ 3 จากการศึกษาผลของการทดลองใช้รูปแบบฯ

ค่าเฉลี่ยของความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษในช่วงเวลาที่แตกต่างกัน โดยเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยครั้งที่ 2 กับค่าเฉลี่ยครั้งที่ 1 พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 ($p < .001$) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยครั้งที่ 3 กับค่าเฉลี่ยครั้งที่ 2 แตกต่างกันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 ($p < .001$) ได้แก่ ก่อนการทดลอง ระหว่างการทดลองและหลังการทดลองพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 ($p < .001$)

ตอนที่ 4 ผลจากการศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในการรับรองรูปแบบฯ

ผลจากการประเมินรับรองรูปแบบฯ พบว่ามีค่าเฉลี่ย 4.99, SD = 0.04 อยู่ในระดับที่มีความเหมาะสมมาก สามารถนำรูปแบบโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง ร่วมกับการให้ผลป้อนกลับเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้อภิปราย แบ่งออกเป็น 3 ประเด็น ได้แก่ ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น และปัจจัยเชิงสาเหตุของความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ รูปแบบโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาฯ และผลการนำรูปแบบฯ ไปทดลองใช้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นฯ และปัจจัยเชิงสาเหตุของความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ

ผลการศึกษาความต้องการจำเป็นโดยเรียงลำดับมากไปน้อย ได้แก่ การส่งเสริมให้นักเรียนสื่อสารภาษาอังกฤษผ่านกิจกรรมและเกม (0.082) มากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ Renandya and Farrell (2011) ที่ได้กล่าวว่า พบว่า ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นว่า การที่ได้ทำกิจกรรมอย่างหลากหลาย ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ได้อย่างมีความสุข และมีความคุ้นเคยกับภาษา และสามารถจดจำคำศัพท์ได้ดีขึ้น โดยเมื่อเปรียบเทียบกับการใช้ Strategies based รองลงมาได้แก่ ด้านโอกาสให้นักเรียนได้เลือกหัวข้อที่สนใจเพื่อเรียนรู้ด้วยตนเอง (0.08) ด้านการส่งเสริมความสนใจส่วนตัวของผู้เรียน (0.80) และสอดคล้องกับ Stephens (2011) ที่ได้กล่าวว่า การใช้รูปแบบการฟังอย่างกว้างขวางในการเรียนรู้การอ่านและการฟัง โดยให้ผู้เรียนได้ฟังและอ่านจะทำให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับคำมากขึ้น และเข้าใจได้ง่ายมากขึ้น ผลการวิจัยพบว่าการฟังและการอ่านพร้อมกันเป็นประโยชน์อย่างชัดเจนสำหรับผู้เรียน L2 อีกทั้ง

Chang and Millett (2014) ได้กล่าวถึง ผลของการพัฒนาความคล่องแคล่วในการฟังของผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 ผ่านการฟังเสียงที่กว้างขวาง ซึ่งเป็นการสร้างแหล่งเรียนรู้ในการพัฒนาทักษะการฟังที่เปรียบเสมือนธนาคารขนาดใหญ่แห่งการฟัง ผลการทดสอบหลังเรียนแสดงให้เห็นว่ากลุ่มการอ่านแบบมี subtitle และฟังไปด้วยได้รับประโยชน์สูงสุดอย่างมีนัยสำคัญ ลำดับต่อมาได้แก่ ครูผู้สอนมีการสื่อสารกับผู้เรียนโดยตรงผ่านการใช้เทคโนโลยีโมบายล์ (0.076) และครูให้การสนับสนุนนักเรียนในด้านการสื่อสาร (0.074) ซึ่งสอดคล้องกับ Gao and Wang (2017) ที่ได้กล่าวว่า WeChat มีบทบาทเชิงบวกในการดึงดูดผู้เรียน เผยแพร่เนื้อหาขนาดเล็ก ส่งเสริมการเรียนรู้ส่วนบุคคล และประเมินผลการเรียนรู้แบบเรียลไทม์ และ Aubusson et al. (2009) ได้กล่าวถึงว่า “ubiquitous” ซึ่งหมายถึงผู้เรียนสามารถเข้าถึงได้ทุกที่ทุกเวลาได้โดยง่าย ซึ่งจะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้สำหรับทั้งผู้เรียนและผู้สอนซึ่งในปัจจุบันนี้มีการใช้เทคโนโลยีในการส่งเสริมการเรียนรู้หลากหลายเป็นการมอบประสบการณ์ที่หลากหลายในการเรียนรู้สำหรับทั้งผู้สอนและ ผู้เรียน

และจากผลการศึกษาความต้องการจำเป็นสูงสุด 5 ลำดับแรก พบว่า ในแต่ละด้านสอดคล้องกับเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และตัวแปรที่ผู้วิจัยได้ศึกษานั้นมีความสอดคล้องกันและได้นำมาออกแบบโมเดลดังนี้ ด้านที่ 1) การส่งเสริมให้นักเรียนสื่อสารภาษาอังกฤษผ่านกิจกรรมและเกม 2) ด้านโอกาสให้นักเรียนได้เลือกหัวข้อที่สนใจเพื่อเรียนรู้ด้วยตนเอง 3) ด้านการส่งเสริมความสนใจส่วนตัวของผู้เรียน ซึ่งด้านเหล่านี้สามารถส่งเสริมได้ด้วยกระบวนการเรียนรู้การฟังและการพูดอย่างกว้างขวางซึ่งโมเดลได้ระบุถึงขั้นตอน ได้แก่ ผู้เรียนเลือกสิ่งที่ฟังและพูดอย่างอิสระ ผู้เรียนนำเสนอเรื่องราวที่ตนเองสนใจ และ ด้าน 4) ครูผู้สอนมีการสื่อสารกับผู้เรียนโดยตรงผ่านการใช้เทคโนโลยีโมบายล์ และ 5) ครูให้การสนับสนุนนักเรียนในด้านการสื่อสาร สอดคล้องกับองค์ประกอบของโมเดลช่วยการเรียนรู้ภาษาและสามารถส่งเสริมได้ด้วยการให้ผลป้อนกลับ ซึ่งผู้เรียนและผู้สอนสามารถติดต่อสื่อสารและอภิปรายร่วมกันผ่านเครื่องมือระบบบัญชีอย่างเป็นทางการในการให้ผลป้อนกลับ ซึ่งเป็นกระบวนการที่อาศัยคุณสมบัติของโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษา

ผลการวิเคราะห์ลักษณะอิทธิพลของตัวแปรในโมเดลค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) ของโมเดล พบว่า ตัวแปร Confidence in English Communication เท่ากับ 0.96 ตัวแปร Mobile มีค่าเท่ากับ 0.79 และ Constructive Feedback มีค่าเท่ากับ 0.47 และเมื่อพิจารณาค่าอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมพบว่า ในส่วนของรูปแบบการฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง (Extensive) มีอิทธิพลทางตรงต่อความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ (Confidence in English

Communication) โดยมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.04 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่มีขนาดอิทธิพลทางอ้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นกระบวนการเรียนรู้ควรเริ่มจากการเรียนด้วยรูปแบบการฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง จากนั้นผ่านกระบวนการให้ผลป้อนกลับและนำไปสู่ความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.53 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และกระบวนการเรียนรู้อาจเริ่มจากกระบวนการเรียนรู้เริ่มจากการเรียนด้วยรูปแบบการฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง จากนั้นผ่านกระบวนการให้ผลป้อนกลับผ่านโมบายล์ช่วยการเรียนรู้อาจารย์ด้วยเช่นกัน โดยมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.45 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผู้วิจัยจึงได้ออกแบบโมบายล์ช่วยการเรียนรู้อาจารย์ด้วยการฟังและการพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับ การให้ผลป้อนกลับโดยกระบวนการเรียนรู้ควรเริ่มจากการเรียนด้วยรูปแบบการฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง จากนั้นผ่านกระบวนการให้ผลป้อนกลับและนำไปสู่ความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.53 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และกระบวนการเรียนรู้อาจเริ่มจากกระบวนการเรียนรู้เริ่มจากการเรียนด้วยรูปแบบการฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง จากนั้นผ่านกระบวนการให้ผลป้อนกลับผ่านโมบายล์ช่วยการเรียนรู้อาจารย์ด้วยเช่นกัน โดยมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.45 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

โดยสรุปพบว่าทั้ง 2 วิธีการมีอิทธิพลต่อตัวแปร ความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ดังนั้นประเด็นสำคัญที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเพิ่มเติมเพื่อสนับสนุนกรอบแนวคิดการวิจัยในการพัฒนาโมบายล์ช่วยการเรียนรู้อาจารย์ พบว่า ข้อคำถามในแบบสอบถามปัจจัยเชิงสาเหตุของความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีประเด็นร่วมเกี่ยวกับการใช้โมบายล์ร่วมกับข้อคำถามในส่วนของการให้ผลป้อนกลับผ่านโมบายล์และการเรียนการสอนภาษาอังกฤษผ่านเว็บแอปพลิเคชันด้วย อีกทั้งยังสอดคล้องกับผลของความต้องการจำเป็น ในประเด็นหัวข้อ ครูผู้สอนมีการสื่อสารกับผู้เรียนโดยตรงผ่านการใช้เทคโนโลยีโมบายล์อีกด้วย อีกทั้ง Alemi et al. (2015) กล่าวถึงการเรียนรู้อาจารย์โดยใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่เป็นตัวช่วย (MALL) ที่พบว่า มีแอปพลิเคชันบนโทรศัพท์เคลื่อนที่ โดยงานวิจัยที่ผ่านมาได้แสดงให้เห็นว่าการใช้ต่าง ๆ สามารถอำนวยความสะดวกในการเรียนภาษาได้หลายวิธี รวมถึงการที่จะช่วยลดความวิตกกังวลอำนวยความสะดวกในการสื่อสาร การดูแลของครูผู้สอน การเรียนรู้ทางสังคมหรือแบบร่วมมือ เพิ่มแรงจูงใจของนักเรียนและการอำนวยความสะดวกในการรับรู้ข้ามวัฒนธรรมผ่านการเรียนภาษา นอกจากนี้

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ออกแบบการเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังและการพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับโดยมีกระบวนการเรียนรู้ที่เริ่มจากกระบวนการเรียนรู้เริ่มจากการเรียนด้วยรูปแบบการฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง จากนั้นผ่านกระบวนการให้ผลป้อนกลับผ่านโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษา เนื่องจากการใช้โมบายล์มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ดังที่กล่าวไว้ข้างต้น

ตอนที่ 2 รูปแบบโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษา

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและการศึกษาผลการประเมินรูปแบบโดยผู้ทรงคุณวุฒิทั้งฉบับร่างและการประเมินรับรองรูปแบบฯ พบว่ารูปแบบมีความเหมาะสมสามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนได้ ซึ่งในด้านการพัฒนารูปแบบโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ด้วยการฟังและการพูดอย่างกว้างขวางร่วมกับการให้ผลป้อนกลับ พบว่า แนวคิดหลักของโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาที่ได้ศึกษาและพัฒนาขึ้น พบว่าแนวคิดสอดคล้องกับงานวิจัยของ Fryer et al. (2020) ที่ได้ศึกษาเรื่องการใช้แชทในการสื่อสาร โดยโปรแกรมแชทจะทำหน้าที่ในการเปลี่ยนแปลงวิธีที่เราจะสามารถสื่อสารกับบุคคลอื่นในโลกดิจิทัลที่กำลังเติบโตอย่างรวดเร็ว อีกทั้งเป็นตัวช่วยในการเรียนรู้ภาษาใหม่ๆด้วย และอีกทั้งได้กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยส่งเสริมทักษะและความมั่นใจในการเรียนรู้ภาษา ทำหน้าที่เหมือนเป็นเพื่อนคู่หูเป็นตัวช่วยในการเรียนรู้ และการฝึกฝนทักษะทางภาษา เป็นตัวช่วยหนึ่งในการช่วยลดความกดดัน และความกังวลในการทำผิดพลาดต่อหน้าคนกลุ่มใหญ่ ดังนั้นการให้ผลป้อนกลับผ่านโมบายล์จะช่วยลดความวิตกกังวลของผู้เรียนได้ดี อีกทั้ง Ataiefar and Sadighi (2017) ได้ศึกษาการออกแบบการเรียนการสอนด้วยการส่งเสริมประสบการณ์การเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพในการสื่อสารด้วยปากเปล่าของนักเรียนโดยการลดความวิตกกังวลผ่านเทคโนโลยี ผลการวิจัยพบว่าความวิตกกังวลของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศกลุ่มนี้ได้ลดลงได้โดยใช้เครื่องมือที่ดังกล่าว และเนื่องจากการพูดเป็นหนึ่งในทักษะที่สำคัญในการเรียนรู้ภาษาที่สอง ผลของงานวิจัยนี้จึงเป็นประโยชน์ต่อทั้งครูและผู้เรียน ผลลัพธ์สามารถช่วยให้ครูออกแบบการสอนให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนและเหมาะสมกับระดับความรู้ของผู้เรียนอีกด้วย

และนอกจากนี้ Gao and Wang (2017); Jiang and Yu (2020) การแชทมีบทบาทเชิงบวกในการดึงดูดผู้เรียน เผยแพร่เนื้อหาขนาดเล็ก ส่งเสริมการเรียนรู้ส่วนบุคคล และประเมินผลการเรียนรู้แบบเรียลไทม์ และการใช้ออนไลน์วิดีโอ การใช้ Quiz การใช้ LMS การใช้สื่อสังคมออนไลน์ เช่น WeChat, Line, WhatsApp การอภิปรายกลุ่ม การฝึกการแก้ปัญหาด้วยงานคู่ งาน

กลุ่ม การแสดงบทบาทสมมติ การให้ผลป้อนกลับทำให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการโต้ตอบและทักษะการพูดได้ดียิ่งขึ้น และ Chaipram et al. (2020) ที่ได้พัฒนาไลน์บอทในการสื่อสาร ซึ่งพบว่าสามารถช่วยเหลือและให้ข้อมูลแก่นักศึกษาได้เป็นอย่างดีทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในด้านความสะดวกในการใช้งานมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในภาพรวมเท่ากับ 4.39 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดี และในด้านทัศนคติพบว่า Shi et al. (2017) ได้กล่าวถึงว่าการเรียนรู้ภาษาโดยใช้อุปกรณ์เคลื่อนที่ช่วยสร้างการเรียนรู้ภาษาที่จูงใจผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มเติม ดังนั้นการเรียนรู้ภาษาโดยใช้อุปกรณ์เคลื่อนที่จึงมีแนวโน้มที่จะเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษการเรียนรู้ อีกทั้ง Aubusson et al. (2009); Bueno-Alastuey and Nemeth (2020); Li et al. (2015) ได้กล่าวถึงความสำคัญของ “ubiquitous” ซึ่งหมายถึงผู้เรียนสามารถเข้าถึงได้ทุกที่ทุกเวลาได้โดยง่าย ซึ่งจะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้สำหรับทั้งผู้เรียนและผู้สอนซึ่งในปัจจุบันนี้มีการใช้เทคโนโลยีในการส่งเสริมการเรียนรู้อย่างหลากหลายเป็นการมอบประสบการณ์ที่หลากหลายในการเรียนรู้สำหรับทั้งผู้สอนและผู้เรียนทั้งในด้านการใช้งานส่วนตัวของครูผู้สอนสำหรับการเรียนการสอน ประกอบด้วย การเรียนรู้ด้วยตนเอง การสะท้อนคิด และการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การใช้โมบายเลิร์นนิ่งจากผู้เรียนและผู้สอน ได้แก่ การเรียนรู้แบบร่วมมือ การให้ผลป้อนกลับ และนำเสนอผลงานของผู้เรียน และ (Lai & Gu, 2011) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการใช้โมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาว่า เทคโนโลยีส่งเสริมศักยภาพที่หลากหลายสำหรับการเรียนรู้ภาษา เป็นการเข้าถึงการเรียนรู้ผ่านเจ้าของภาษาและผู้เรียนภาษาอื่น ๆ ทั่วโลกเข้าถึงสื่อการเรียนการสอนและภาษาที่แท้จริงได้ตลอด 24 ชั่วโมงและเกิดขึ้นได้ทุกวัน และการสนับสนุนการเรียนรู้การสร้างและการเปิดรับการเรียนรู้ ประสบการณ์และสภาพแวดล้อมและการอำนวยความสะดวกในการสร้างอัตลักษณ์ของผู้เรียนในเชิงบวก ช่วยยกระดับการเรียนการสอนภาษาในห้องเรียนและขยายรูปแบบการศึกษาภาษาภายนอกเหนือจากห้องเรียน

ในด้านของการออกแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้วยการฟังและการพูดอย่างกว้างขวางพบว่า Stephens (2011) ได้ดำเนินการวิจัยโดยใช้รูปแบบการฟังอย่างกว้างขวางในการเรียนรู้การอ่านและการฟัง โดยให้ผู้เรียนได้ฟังและอ่านจะทำให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับคำมากขึ้น และเข้าใจได้ง่ายมากขึ้น ผลการวิจัยพบว่าการฟังและการอ่านพร้อมกันเป็นประโยชน์อย่างชัดเจนสำหรับผู้เรียน L2 อีกทั้ง Gu and Reynolds (2013) ได้ดำเนินการวิจัยโดยเป็นกิจกรรมการฝึกพูดแบบ free topic โดยผู้เรียนสามารถพูดได้อย่างอิสระ มีการให้ผลป้อนกลับโดยผลป้อนกลับนั้นไม่ได้ตีความถึงความถูกต้อง แต่เป็นการเสริมแรงกำลังใจในการพัฒนาตนเองเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยผลของงานวิจัย

ได้วัดความคล่องแคล่วในการสื่อสาร และการวัดทัศนคติในการสื่อสารภาษาอังกฤษ พบว่า การรับรู้ของนักเรียนในกิจกรรมการเรียนการสอนพบว่าความกระตือรือร้นในกิจกรรมการเรียนการสอนของนักเรียนที่เรียนด้วยการพูดอย่างกว้างขวางสูงขึ้นพวกเขาได้สนุกสนานกับการพูดในชั้นเรียนของ EFL ในชั้นเรียน ES ได้ว่าพวกเขาชอบทำกิจกรรมการพูดแต่ละอย่างมากขึ้นหลังจากได้เข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับ Kazemi and Zarei (2015) ที่แสดงให้เห็นว่าความคุ้นเคยในหัวข้อมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการพูดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ การที่ผู้เรียนมีความคุ้นเคยกับเนื้อหามากขึ้นพวกเขาก็สามารถพูดได้มากขึ้น ผู้เรียนมีความคุ้นเคยกับเนื้อหาและมีการจัดระเบียบข้อความอย่างดี มีความกับพร้อมหัวข้อที่คุ้นเคย ทำให้การพูดได้เกิดประโยชน์สูงสุด และ Sun et al. (2017) ได้ศึกษาการบูรณาการสื่อสังคมออนไลน์บนโมไบล์ร่วมกับชั้นเรียนที่มีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลที่มีต่อทักษะการพูดของนักเรียน กิจกรรมนี้เกิดขึ้นในแอปพลิเคชันที่ชื่อว่า Papa ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ช่วยในการฝึกพูด โดยผู้เรียนสามารถเลือกกิจกรรมที่สนใจ เช่น เลือกภาพ/ถ่ายภาพที่ชอบ แล้วอัดเสียง อัพโหลดลงไป แล้วสามารถแชร์กับเพื่อนและสามารถมากดถูกใจโพสต์ของเพื่อนได้ ซึ่งสอดคล้องกับ Ahn and Lee (2016) ที่ได้ออกแบบกิจกรรมฝึกพูดผ่านตมไบล์ ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนและพัฒนาตนเอง โดยการฝึกฝนด้วยตนเอง มีหลักฐาน ได้เห็นผลงานของตนเองและทราบผลหลังจากฝึกฝน ทำให้เกิดทัศนคติที่ดีขึ้นในการเรียนรู้ภาษา มีการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้การออกแบบกิจกรรม ยังได้มีการออกแบบแบบให้ใกล้เคียงกับชีวิตจริง หมายถึง ผู้เรียนจะได้ทำกิจกรรมการฝึกพูดด้วยสถานการณ์ที่ใกล้ตัว

ตอนที่ 3 ผลการนำรูปแบบฯไปทดลองใช้

จากผลการวิจัยพบว่า คะแนนความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งหมายความว่าผู้เรียนมีความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นจากการเรียนด้วยรูปแบบฯ โดยในด้านของการเรียนรู้ผ่านกระบวนการฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง สอดคล้องกับความคิดเห็นของ Wu et al. (2011) ที่ได้กล่าวว่า หัวใจสำคัญในการเรียนรู้นั้นอยู่ที่การส่งเสริมการเรียนรู้แบบเชิงรุกในรูปแบบที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งในลักษณะนี้ จะทำให้เกิด enjoyment ความสนุกสนานในการเรียนรู้ จากนั้นจึงส่งผลต่อความสามารถ แรงจูงใจ และส่งผลถึงความมั่นใจในการเรียนรู้ต่อไป ในอีกประการสำคัญคือ การใช้เทคโนโลยีมาช่วยส่งเสริม ซึ่งเป็นแนวทางอ้างอิงของรูปแบบโมไบล์ช่วยการเรียนรู้ภาษา และในท้ายที่สุดสามารถส่งเสริม

ความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นได้ โดย Fatima et al. (2020) ได้ให้ความคิดเห็นว่า ความเชื่อของบุคคลว่าตนเองจะสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่แสดงความกลัว ตัดความกังวลและความประหม่าออกไป โดยการที่จะเกิดสิ่งเหล่านี้ได้นั้นจากการศึกษา จะต้องมีการจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และสร้างแรงจูงใจในการสื่อสารให้ผู้เรียนด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Abdullah et al. (2019) ที่มีการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้โดยการนำเทคโนโลยีมาใช้และการให้ผลป้อนกลับการให้ผลป้อนกลับทั้งจากครูผู้สอนและเพื่อนนั้นจะช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการสื่อสารมากขึ้น ผลจากการใช้รูปแบบฯ มาส่งเสริมความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ โดยทำการศึกษา 3 ระยะพบว่ารูปแบบฯที่ใช้ช่วยส่งเสริมความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนอย่างมีนัยสำคัญ และงานวิจัยของ Zondag et al. (2020) ที่ได้กล่าวถึงงานวิจัยของตนเองว่ารูปแบบการเรียนรู้แบบสนุกสนาน การเรียนรู้ร่วมกัน และengagement ในการเรียนรู้ของผู้เรียน จะช่วยส่งเสริมความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งจากผลการศึกษาค้นคว้าการสะท้อนคิดของผู้เรียนผ่านการให้ผลป้อนกลับพบว่า มี 2 ประเด็น ได้แก่ ความรู้สึกของผู้เรียนเกี่ยวกับสิ่งที่ฟังและแนวทางการแก้ไขเมื่อพบปัญหาในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ พบว่า ผู้เรียนบางส่วนมีปัญหาในส่วนของการไม่รู้ศัพท์ หรือในคลิปอาจพูดเร็วเกินไป แนวทางแก้ปัญหาคือการหาคำศัพท์ในพจนานุกรมออนไลน์ การสอบถามเพื่อน การฟังซ้ำหลายครั้งทำให้เกิดความคุ้นเคยกับเสียง การใช้ subtitle ในการช่วยการฟังและดู และมีผู้เรียนบางส่วนที่ได้เลือกคลิปที่ตนเองสามารถฟังได้เข้าใจ จึงทำให้สามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างกว้างขวาง นอกจากนี้พบว่าผู้เรียนมีเป้าหมายเพื่อใช้ในการสื่อสารกับผู้อื่นและชาวต่างชาติ อาชีพในอนาคตให้สามารถเข้าใจตรงกันได้ ผู้เรียนบางส่วนมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาตนเองและทำให้พ่อแม่ภาคภูมิใจ นอกจากนี้ผู้เรียนบางคนกล่าวว่าอาจไม่ได้มีเป้าหมายที่เกี่ยวกับอาชีพในอนาคต แต่มีเป้าหมายที่จะเดินทางท่องเที่ยวและสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้ในหลายๆประเทศ อีกด้วย

และเมื่อได้ศึกษาผลการประเมินตนเองหลังการทำกิจกรรมการเรียนการสอนผ่านรูปแบบฯ พบว่า ในการทำกิจกรรมผู้เรียนได้วิเคราะห์จุดอ่อนของตนเอง ซึ่งประเด็นปัญหาที่พบจากการฟังภาษาอังกฤษ พบว่าผู้เรียนสะท้อนว่า ปัญหาที่พบได้แก่ การฟังไม่ทัน ฟังคำศัพท์บางคำไม่ออก ความเข้าใจภาษาอังกฤษแต่ละสำเนียง ประเด็นปัญหาที่พบจากการพูดภาษาอังกฤษ พบว่า ปัญหาหลักได้แก่ การนึกคำศัพท์ไม่ออก การ ความกังวลในการพูดให้ถูกหลักไวยากรณ์ ขาดความมั่นใจในการพูดจนประหม่า ทำให้ลืมสิ่งที่ต้องการสื่อสาร การกังวลเกี่ยวกับสำเนียงไม่เหมือนเจ้าของภาษา

จุดที่ได้พัฒนาจากการทำกิจกรรม (ด้านการฟัง-พูด) ภาษาอังกฤษ พบว่า เมื่อผู้เรียนได้คุ้นเคยกับกิจกรรมการฟังและพูดอย่างกว้างขวาง ทำให้มีความมั่นใจในการฟังมากขึ้น ไม่กังวลเรื่องสำเนียง เพราะได้ฟังอย่างหลากหลาย อีกทั้ง สามารถพูดได้คล่องแคล่วขึ้น นอกจากนี้ ได้รู้คำศัพท์ใหม่ๆ จาก การฟังและมีความรู้ที่หลากหลายวัฒนธรรม เป้าหมายในการเรียนรู้โดยใช้ภาษาอังกฤษในอนาคต พบว่า ผู้เรียนมีเป้าหมายในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับชาวต่างชาติ การเรียนต่อ และการ ประกอบอาชีพในอนาคต รวมถึงการย้ายถิ่นฐานในอนาคต นอกจากนี้ยังมีประเด็นในการพัฒนา ตนเอง ได้แก่ เสริมความมั่นใจในการสื่อสารให้ตนเองกล้าพูด และเข้าใจความหมายของคำศัพท์ต่างๆ มากขึ้น และการใช้ภาษาในการท่องเที่ยว และจากผลการศึกษาข้างต้น ผู้วิจัยพบว่าในการพูดคุยกับ ผู้เรียนพบว่า ผู้เรียนยังคงต้องการในการพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสาร ทั้งในด้านการใช้ คำศัพท์ การออกเสียงที่ถูกต้อง การลำดับคำด้วย ดังนั้นในการออกแบบการเรียนการสอนผู้สอน สามารถเพิ่มเติมในส่วนของ การออกแบบกิจกรรมและการประเมินการพูดเพื่อพัฒนาความสามารถใน การสื่อสารได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งถัดไป

1. ผู้วิจัยควรมีการกำหนดช่วงเวลาในการให้ผลป้อนกลับที่เหมาะสมและสอดคล้องกับ ช่วงเวลาที่สะดวกทั้งของครูผู้สอนและผู้เรียน
2. ผู้วิจัยควรออกแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสาร ในด้าน การใช้คำศัพท์ การออกเสียง การลำดับคำ ประโยค อีกทั้งการออกแบบการประเมินการพูดเพื่อ พัฒนาความสามารถในการสื่อสารด้วย

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

สามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม ซึ่งผู้เรียนจะได้มี ความสุขในการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ผลการวิจัยนี้เป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ที่จะสามารถนำไปใช้ในการเรียน การสอนและประโยชน์ทางวิชาการ โดยเป็นแนวทางในการออกแบบการเรียนการสอนการฟังและการ พูดอย่างกว้างขวางและมีนวัตกรรมในการพัฒนาการเรียนการสอนของสถานศึกษาต่อไป

บรรณานุกรม

- Abdi, S., & Makiabadi, H. (2019). Learning English Listening and Speaking through BBC VOA Podcasts: An App Review. *Teaching English with Technology, 19*(2), 101-108.
- Abdullah, M. Y. m. b. e. o., Hussin, S. s. u. e. m., & Ismail, K. o. u. e. m. (2019). Implementation of Flipped Classroom Model and Its Effectiveness on English Speaking Performance. *International Journal of Emerging Technologies in Learning, 14*(9), 130-147. doi:10.3991/ijet.v14i09.10348
- Adnan, N. I., Abidin, M. J. Z., & Hakim, M. A. R. (2020). Improving Malaysian Working Adults' Confidence Concerning Willingness to Communicate (WTC) in English using OCS Module.
- Agudo, M., & de Dios, J. (2013). An investigation into how EFL learners emotionally respond to teachers' oral corrective feedback. *Colombian Applied Linguistics Journal, 15*(2), 265-278.
- Ahmad Al-Khotaba, H. H., Ahmed Alkhataba, E. H., Abdul-Hamid, S., & Bashir, I. (2019). Foreign Language Speaking Anxiety: A Psycholinguistic Barrier Affecting Speaking Achievement of Saudi EFL Learners. *Arab World English Journal, 10*(4), 313-329. doi:10.24093/awej/vol10no4.23
- Ahn, T. Y., & Lee, S. M. (2016). User experience of a mobile speaking application with automatic speech recognition for EFL learning. *British Journal of Educational Technology, 47*(4), 778-786.
- Akkara, S., Anumula, V., & Mallampalli, M. (2020). Impact of Whatsapp interaction on improving L2 speaking skills. *International Journal of Emerging Technologies in Learning (IJET), 15*(3), 250-259.
- Al-Shaqatha, A. THE IMPACT OF MALL ON ENGLISH LANGUAGE SKILLS.
- Al Qasim, N., & Al Fadda, H. (2013). From Call to Mall: The Effectiveness of Podcast on EFL Higher Education Students' Listening Comprehension. *English Language Teaching, 6*(9), 30-41.
- Aldukhayel, D. (2019). Vlogs in L2 listening: EFL learners' and teachers' perceptions.

- Computer assisted language learning*, 1-20. doi:10.1080/09588221.2019.1658608
- Alemi, M., Meghdari, A., & Ghazisaedy, M. (2015). The impact of social robotics on L2 learners' anxiety and attitude in English vocabulary acquisition. *International Journal of Social Robotics*, 7(4), 523-535.
- Alnatheer, A. A. (2013). *The role of motivation and motivational strategies in Saudi students' communicative competence in English*. Queensland University of Technology,
- Ataiefar, F., & Sadighi, F. (2017). Lowering foreign language anxiety through technology: A case of Iranian EFL sophomore students. *English Literature and Language Review*, 3(4), 23-34.
- Aubusson, P., Schuck, S., & Burden, K. (2009). Mobile learning for teacher professional learning: benefits, obstacles and issues. *ALT-J*, 17(3), 233-247.
- Azlan, N. A. B., Zakaria, S. B., & Yunus, M. M. (2019). Integrative task-based learning: Developing speaking skill and increase motivation via Instagram. *International Journal of Academic Research in Business and Social Sciences*, 9(1), 620-636.
- Bai, L., & Hu, G. (2017). In the face of fallible AWE feedback: how do students respond? *Educational Psychology*, 37(1), 67-81.
- Bakouan, M., Kone, T., Kamagate, B. H., Oumtanaga, S., & Babri, M. (2018). A chatbot for automatic processing of learner concerns in an online learning platform. *International Journal of Advanced Computer Science and Applications*, 9(5), 168-176.
- Balchin, K., & Wild, C. (2020). Exploring the role of context and collaboration in normalising technology use in English language teaching in secondary schools in Malaysia. *Computer assisted language learning*, 1-21.
- Bao, N. H. G., & Thang, P. V. (2018). Boosting Student Confidence through English Club Activities.
- Bartle, E. (2015). Personalised learning: an overview. *The Institute for Teaching and Learning Innovation, Queensland University*. Retrieved from https://itali.uq.edu.au/filething/get/1865/Personalised_learning_overview_Final_16_Mar_15.pdf.
- Belcadhi, L. C. (2016). Personalized feedback for self assessment in lifelong learning

- environments based on semantic web. *Computers in Human Behavior*, 55, 562-570.
- Blake, R. (2016). Technology and the four skills. *Language Learning & Technology*, 20(2), 129-142.
- Boonkit, K. (2010). Enhancing the development of speaking skills for non-native speakers of English. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 2(2), 1305-1309. doi:<https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2010.03.191>
- Bueno-Alastuey, M. C., & Nemeth, K. (2020). Quizlet and podcasts: effects on vocabulary acquisition. *Computer assisted language learning*, 1-30.
- Bueno Alastuey, M. C. (2011). Perceived benefits and drawbacks of synchronous voice-based computer-mediated communication in the foreign language classroom. *Computer assisted language learning*, 24(5), 419-432.
- Cárdenas-Claros, M. S. (2020). Conceptualizing feedback in computer-based L2 language listening. *Computer assisted language learning*, 1-26.
- Celce-Murcia, M., & McIntosh, L. (1991). Teaching English as a second or foreign language.
- Chaipram, N., Tumnut, N., & Rattanapoka, C. (2020). ระบบ ตอบ กลับ และ แจ้ง ข้อมูล ทาง การ ศึกษา ผ่าน โล น์ น์ บอ ท. *JOURNAL OF INFORMATION SCIENCE AND TECHNOLOGY*, 10(2), 59-70.
- Chang, A. C., & Millett, S. (2014). The effect of extensive listening on developing L2 listening fluency: Some hard evidence. *ELT journal*, 68(1), 31-40.
- Cheng, Y.-W., Wang, Y., Yang, Y.-F., Yang, Z.-K., & Chen, N.-S. (2020). Designing an authoring system of robots and IoT-based toys for EFL teaching and learning. *Computer assisted language learning*, 1-29.
- Christopher, N. M. (2014). Expectances and Outcomes of an Extensive Reading Programme Carried out among University Students. *Arab World English Journal*, 5(3), 154-169. Retrieved from <http://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&db=eue&AN=98650257&site=eds-live&authtype=ip.uid>
- Christopher, N. M. (2014). Expectances and Outcomes of an Extensive Reading Programme Carried out among University Students. *Arab World English Journal*,

5(3).

- Clément, R., Noels, K. A., & Deneault, B. (2001). Interethnic contact, identity, and psychological adjustment: The mediating and moderating roles of communication. *Journal of Social Issues, 57*(3), 559-577.
- Cucchiarini, C., & Strik, H. (2018). Second language learners' spoken discourse: Practice and corrective feedback through automatic speech recognition. In *Smart Technologies: Breakthroughs in Research and Practice* (pp. 367-389): IGI Global.
- Darmi, R., & Albion, P. (2017). Enhancing oral communication skills using mobile phones among undergraduate English language learners in Malaysia. In *Mobile Learning in Higher Education in the Asia-Pacific Region* (pp. 297-314): Springer.
- Day, R. (2002). Top ten principles for teaching extensive reading. *Reading in a foreign language, 14*(2), 136.
- Day, R. (2013). *Bringing extensive reading into the classroom*: Oxford University Press.
- Day, R. R. r. h. e. (2015). Extending extensive reading. *Reading in a foreign language, 27*(2), 294-301. Retrieved from <http://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&db=eue&AN=110720043&site=eds-live&authtype=ip.uid>
- Duffy, K. (2013). Providing constructive feedback to students during mentoring. *Nursing Standard (through 2013), 27*(31), 50.
- Ezra, O., & Cohen, A. (2018). Contextualised MALL: L2 Chinese students in target and non-target country. *Computers & Education, 125*, 158-174.
- Fallah, N. (2014). Willingness to communicate in English, communication self-confidence, motivation, shyness and teacher immediacy among Iranian English-major undergraduates: A structural equation modeling approach. *Learning and Individual Differences, 30*, 140-147.
- Fatima, I., Ismail, S. A. M. M., Pathan, Z. H., & Memon, U. (2020). The Power of Openness to Experience, Extraversion, L2 Self-Confidence, Classroom Environment in Predicting L2 Willingness to Communicate. *International Journal of Instruction, 13*(3), 909-924.
- Fenton-Smith, B., & Torpey, M. J. (2013). Orienting EFL teachers: Principles arising from an evaluation of an induction program in a Japanese university. *Language*

Teaching Research, 17(2), 228-250.

- Fryer, L., Coniam, D., Carpenter, R., & Lăpușneanu, D. (2020). Bots for language learning now: Current and future directions.
- Gafni, R., Achituv, D. B., & Rachmani, G. J. (2017). Learning foreign languages using mobile applications. *Journal of Information Technology Education: Research*, 16(1), 301-317.
- Gan, Z., An, Z., & Liu, F. (2021). Teacher Feedback Practices, Student Feedback Motivation, and Feedback Behavior: How Are They Associated With Learning Outcomes? *Frontiers in Psychology*, 12.
- Gao, C., & Wang, J. (2017). Mobile Teaching of Digital Mapping Based on the WeChat Official Account Admin Platform. *International Journal of Emerging Technologies in Learning*, 12(7).
- Gibbs, G., & Simpson, C. (2005). Conditions under which assessment supports students' learning. *Learning and teaching in higher education*(1), 3-31.
- Gielen, S., Peeters, E., Dochy, F., Onghena, P., & Struyven, K. (2010). Improving the effectiveness of peer feedback for learning. *Learning and instruction*, 20(4), 304-315.
- Gonulal, T. (2019). The use of Instagram as a mobile-assisted language learning tool. *Contemporary Educational Technology*, 10(3), 309-323.
- Gosain, N. (2020). Using Constructive Feedback as an Effective Teaching Pedagogy.
- Gu, S., & Reynolds, E. D. (2013). Imagining extensive speaking for Korean EFL. *Modern English Education*, 14(4), 81-108.
- Gürler, İ. (2015). Correlation between self-confidence and speaking skill of English language teaching and English language and literature preparatory students. *Curr Res Soc Sci*, 1(2), 14-19.
- Habiburrahim, H., Risdaneva, R., Putri, G., Dahliana, S., & Muluk, S. (2020). The Effects of Anxiety Toward Acehnese Students' English Speaking Ability. *The Qualitative Report*(1), 254. Retrieved from <http://ezproxy.car.chula.ac.th/login?url=https://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&db=edsgao&AN=edsgcl.614028875&site=eds-live>

- Hadi, M. S., Shidiqi, M. A. A., Zaeni, I. A. E., Mizar, M. A., & Irvan, M. (2019). *Voice-Based Monitoring and Control System of Electronic Appliance Using Dialog Flow API Via Google Assistant*. Paper presented at the 2019 International Conference on Electrical, Electronics and Information Engineering (ICEEIE).
- Hafner, C. A., & Miller, L. (2011). Fostering learner autonomy in English for science: A collaborative digital video project in a technological learning environment. *Language Learning & Technology, 15*(3), 68-86.
- Harri-Augstein, E. S., & Thomas, L. F. (1991). *Learning conversations: the self-organised learning way to personal and organisational growth*: Routledge London.
- Helwa, H. S. (2017). Using Mobile Assisted Language Learning (MALL) Approach for Developing Prospective Teachers' EFL Listening Comprehension Skills and Vocabulary Learning. *Journal of Research in Curriculum Instruction and Educational Technology, 3*(4), 133-176.
- Hoi, V. N., & Mu, G. M. (2021). Perceived teacher support and students' acceptance of mobile-assisted language learning: Evidence from Vietnamese higher education context. *British Journal of Educational Technology, 52*(2), 879-898.
- Hung, H.-T. (2017). The integration of a student response system in flipped classrooms. *Language Learning & Technology, 21*(1), 16-27.
- Jiang, L., & Yu, S. (2020). Appropriating automated feedback in L2 writing: experiences of Chinese EFL student writers. *Computer assisted language learning, 1-25*.
- Kartchava, E., Gatbonton, E., Ammar, A., & Trofimovich, P. (2020). Oral corrective feedback: Pre-service English as a second language teachers' beliefs and practices. *Language Teaching Research, 24*(2), 220-249.
- Kazemi, S. A., & Zarei, L. (2015). The Efficacy of Topic Familiarity on Oral Presentation: Extensive Speaking Assessment Task of Iranian EFL Learners in TBLT. *International Journal of Applied Linguistics and English Literature, 4*(3), 93-97.
- Kim, H., & Kwon, Y. (2012). Exploring smartphone applications for effective mobile-assisted language learning. *Multimedia-Assisted Language Learning, 15*(1), 31-57.
- Kohonen, V. (1999). 17 Authentic assessment in affective foreign language education. *Affect in language learning, 279*.

- Kon, C. K. (2002). The influence on outcomes of ESL students' performance strategies on a CALL listening comprehension activity.
- Korompot, C. A., & Jabu, B. (2019). Intensive and Extensive Speaking: Approaches to Systematizing The Speaking Skills Courses for Undergraduate ELE Students. *LINGUA: Jurnal Bahasa dan Sastra*, 20(1), 19-29.
- Koteková, D. (2013). CONFIDENCE MASTERY AS THE FUNDAMENTAL TASK IN LEARNING A FOREIGN LANGUAGE. *Journal on Efficiency and Responsibility in Education and Science*, 6(2), 84-104.
- Kukulka-Hulme, A. (2018). Mobile-assisted language learning [Revised and updated version].
- Kurek, M., & Müller-Hartmann, A. (2019). The formative role of teaching presence in blended Virtual Exchange.
- Kusmaryani, W., Musthafa, B., & Purnawarman, P. (2019). *The influence of mobile applications on students' speaking skill and critical thinking in English language learning*. Paper presented at the Journal of Physics: Conference Series.
- Laborda, J. G. (2009). Review of Tips for Teaching with Call: practical approaches to computer-assisted language learning. *Language Learning & Technology*, 13(2), 15-21.
- Lai, C., & Gu, M. (2011). Self-regulated out-of-class language learning with technology. *Computer assisted language learning*, 24(4), 317-335.
- Li, J., Snow, C., Jiang, J., & Edwards, N. (2015). Technology use and self-perceptions of English language skills among urban adolescents. *Computer assisted language learning*, 28(5), 450-478.
- Lin, C.-J., & Hwang, G.-J. (2018). A learning analytics approach to investigating factors affecting EFL students' oral performance in a flipped classroom. *Journal of Educational Technology & Society*, 21(2), 205-219.
- Liu, I.-F., & Young, S. S.-C. (2017). An exploration of participative motivations in a community-based online English extensive reading contest with respect to gender difference. *Interactive Learning Environments*, 25(1), 48-61.
- Liu, P.-L., & Chen, C.-J. (2015). Learning English through actions: a study of mobile-assisted language learning. *Interactive Learning Environments*, 23(2), 158-171.

- Lubis, N., Asnawi, A., & Pinem, N. J. (2020). Analyzing Indonesian EFL Students' Communication Skill in Debate Classroom. *Journal of Linguistics, English Teaching and Education*, 1(1), 15-19.
- Manegre, M., & Sabiri, K. A. (2020). Online language learning using virtual classrooms: an analysis of teacher perceptions. *Computer assisted language learning*, 1-16.
- McBride, P., & Milliner, B. (2016). Introduction to M-Reader: An Online Extensive Reading Aid for Schools. *English Teacher*, 45(2), 96-105. Retrieved from <http://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&db=eue&AN=118582957&site=eds-live&authtype=ip.uid>
- McNeil, L. (2018). Understanding and addressing the challenges of learning computer-mediated Dynamic Assessment: A teacher education study. *Language Teaching Research*, 22(3), 289-309.
- Medley, M. (2012). A role for English language teachers in trauma healing. *TESOL Journal*, 3(1), 110-125.
- Moghaddas, B., & Bashirnezhad, H. (2016). The pedagogical applications of mobile-assisted language learning (MALL) in improving the Iranian EFL learners' oral performance. *International Journal of Applied Linguistics and Translation*, 2(1), 8-14.
- Nurachman, D. E., & Irawan, E. (2020). EFFECTIVENESS OF BLENDED LEARNING BASED ON CONSTRUCTIVE FEEDBACK IN IMPROVING RATIONAL THINKING ABILITY OF STUDENTS. *INSECTA: Integrative Science Education and Teaching Activity Journal*, 1(1), 34-44.
- O'Dowd, R., & O'Rourke, B. (2019). New developments in virtual exchange in foreign language education.
- Osboe, S., Fujimura, T., & Hirschel, R. (2007). *Students confidence and anxiety in L2 speaking activities*. Paper presented at the Independent Learning Association 2007 Japan Conference: Exploring theory, enhancing practice: Autonomy across the disciplines, Kanda University of International Studies, Chiba, Japan.
- Othman, A. B., Radzi, A. H. B. M., & Animilom, S. (2014). USING ORAL PRESENTATIONS TO ENHANCE STUDENTS'CONFIDENCE IN SPEAKING TASK: AN ACTION RESEARCH (2014).

- Park, H., & Lee, A. R. (2005). *L2 learners' anxiety, self-confidence and oral performance*. Paper presented at the Proceedings of the 10th Conference of Pan-Pacific Association of Applied Linguistics.
- Partnership for 21st Century Learning. (2007). P21's Framework for 21st Century Retrieved from http://static.battelleforkids.org/documents/p21/P21_framework_0816_2pgs.pdf
- Peng, J. E., & Woodrow, L. (2010). Willingness to communicate in English: A model in the Chinese EFL classroom context. *Language learning, 60*(4), 834-876.
- Pitura, J., & Terlecka-Pacut, E. (2018). Action research on the application of technology assisted urban gaming in language education in a Polish upper-secondary school. *Computer assisted language learning, 31*(7), 734-763.
- Poulos, A., & Mahony, M. J. (2008). Effectiveness of feedback: The students' perspective. *Assessment & Evaluation in Higher Education, 33*(2), 143-154.
- Quinton, S., & Smallbone, T. (2010). Feeding forward: using feedback to promote student reflection and learning—a teaching model. *Innovations in Education and Teaching International, 47*(1), 125-135.
- Rajendran, T., & Yunus, M. M. (2021). A Systematic Literature Review on the Use of Mobile Assisted Language Learning (MALL) for Enhancing Speaking Skills among ESL and EFL Learners. *International Journal of Academic Research in Progressive Education and Development, 10*(1), 586-609.
- Rao, P. S. (2019). The importance of speaking skills in English classrooms. *Alford Council of International English & Literature Journal, 2*(2), 6-18.
- Renandya, W. A., & Farrell, T. S. (2011). 'Teacher, the tape is too fast!' Extensive listening in ELT. *ELT journal, 65*(1), 52-59.
- Ro, E. (2016). Exploring teachers' practices and students' perceptions of the extensive reading approach in EAP reading classes. *Journal of English for Academic Purposes, 22*, 32-41.
- Rofi'i, A., & Nurhidayat, E. (2020). The Impact of English EFL Technology PowerPoint in Learning Speaking for English Pre-Service Teacher. *JPhCS, 1477*(4), 042058.
- Rumelhart, D. E., & McClelland, J. L. (1981). Interactive processing through spreading activation. *Interactive processes in reading, 37-60*.

- Sackstein, S. (2017). *Peer feedback in the classroom: Empowering students to be the experts*: ASCD.
- Satar, H. M., & Özdener, N. (2008). The effects of synchronous CMC on speaking proficiency and anxiety: Text versus voice chat. *The Modern Language Journal*, 92(4), 595-613.
- Schut, A., van Mechelen, M., Klapwijk, R. M., Gielen, M., & de Vries, M. J. (2020). Towards constructive design feedback dialogues: guiding peer and client feedback to stimulate children's creative thinking. *International Journal of Technology and Design Education*, 1-29.
- Schwartz, F., & White, K. (2000). Making sense of it all: Giving and getting online course feedback. *The online teaching guide: A handbook of attitudes, strategies, and techniques for the virtual classroom*, 57-72.
- Shadiev, R., Huang, Y.-M., & Hwang, J.-P. (2017). Investigating the effectiveness of speech-to-text recognition applications on learning performance, attention, and meditation. *Educational Technology Research and Development*, 65(5), 1239-1261.
- Shamsi, A. F., Altaha, S., & Gilanlioglu, I. (2019). The Role of M-Learning in Decreasing Speaking Anxiety for EFL Learners. *Online Submission*, 2(1), 276-282.
- Shan, Y. (2019). An Empirical Study on Improving Speaking Skills of Students in Vocational Colleges Under MALL Environments. *DEStech Transactions on Computer Science and Engineering*(iccis).
- Sharples, M., Taylor, J., & Vavoula, G. (2010). A theory of learning for the mobile age: Learning through conversation and exploration across contexts.
- Shi, Z., Luo, G., & He, L. (2017). Mobile-assisted language learning using Wechat instant messaging. *International Journal of Emerging Technologies in Learning*, 12(2).
- Shih, Y.-C. D., & Cifuentes, L. (2003). Taiwanese intercultural phenomena and issues in a United States-Taiwan telecommunications partnership. *Educational Technology Research and Development*, 82-90.
- Silvervarg, A., Wolf, R., Blair, K. P., Haake, M., & Gulz, A. (2020). How teachable agents influence students' responses to critical constructive feedback. *Journal of Research on Technology in Education*, 1-22.

- Simasatitkul, P., & Hsieh, Y.-J. Examining LINE Users' Behavior, Motivation, Attitudes and Factors Influencing Use and Adoption of LINE Official Accounts in Thailand.
- Singhanuwananon, S. (2016). Intelligibility redefinition and students' confidence in English speaking in Thai ELT. *European Journal of Sustainable Development*, 5(4), 209-215.
- Soto, C. P., & Zenteno, C. C. Smartphone Screen Recording Apps: An Effective Tool to Enhance Fluency in the English Language Aplicaciones de grabación de pantalla para teléfonos inteligentes: una herramienta eficaz para mejorar la fluidez en el idioma inglés.
- Steinberg, M. (2020). LINE as super app: Platformization in East Asia. *Social Media+ Society*, 6(2), 2056305120933285.
- Stephens, M. (2011). The primacy of extensive listening. *ELT journal*, 65(3), 311-313.
- Sun, Z., Lin, C.-H., You, J., Shen, H. J., Qi, S., & Luo, L. (2017). Improving the English-speaking skills of young learners through mobile social networking. *Computer assisted language learning*, 30(3-4), 304-324.
- Takaesu, A. (2017). TED talks as an extensive listening resource for EAP students. *Asian-focused ELT research and practice: Voices from the far edge*, 108.
- Tonekaboni, A. M. (2019). *Effects of Mobile Assisted Language Learning (MALL) on Speaking Proficiency (A case of Learn English Daily Mobile App)*. Paper presented at the 2nd International Conference on Advanced Research in Humanities and Art.
- Tridinanti, G. (2018). The correlation between speaking anxiety, self-confidence, and speaking achievement of undergraduate EFL students of private university in Palembang. *International Journal of Education and Literacy Studies*, 6(4), 35-39.
- Trimmer, J. T., & Guest, J. S. (2020). GIVE: A Framework of Assumptions for Constructive Review Feedback. *Environmental Science & Technology*.
- Trotsun, M., Yurko, N., Styfanyshyn, I., & Protsenko, U. (2019). The main techniques for speaking English with confidence.
- Troussas, C., Krouska, A., & Virvou, M. (2017). *Integrating an adjusted conversational agent into a mobile-assisted language learning application*. Paper presented at the 2017 IEEE 29th International Conference on Tools with Artificial Intelligence

(ICTAI).

- Tsiplakides, I., & Keramida, A. (2009). Helping Students Overcome Foreign Language Speaking Anxiety in the English Classroom: Theoretical Issues and Practical Recommendations. *International Education Studies*, 2(4), 39-44.
- Vasilyeva, E., Puuronen, S., Pechenizkiy, M., & Rasanen, P. (2007). Feedback adaptation in web-based learning systems. *International Journal of Continuing Engineering Education and Life Long Learning*, 17(4/5), 337.
- Wacha, R. C., & Liu, Y.-T. (2017). Testing the efficacy of two new variants of recasts with standard recasts in communicative conversational settings: An exploratory longitudinal study. *Language Teaching Research*, 21(2), 189-216.
- Wai, I. S. H., Ng, S. S. Y., Chiu, D. K., Ho, K. K., & Lo, P. (2018). Exploring undergraduate students' usage pattern of mobile apps for education. *Journal of Librarianship and Information Science*, 50(1), 34-47.
- Wan, L. (2019). The application research of mobile learning app "English Fluency" in college English oral teaching. In.
- Wang, Y.-H., & Young, S. S.-C. (2014). A study of the design and implementation of the ASR-based iCASL system with corrective feedback to facilitate English learning. *Educational Technology & Society*(2), 219. Retrieved from <http://ezproxy.car.chula.ac.th/login?url=https://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&db=edsgao&AN=edsgcl.374101888&site=eds-live>
- Widodo, H. P., & Rozak, R. R. (2016). Engaging Student Teachers in Collaborative and Reflective Online Video-Assisted Extensive Listening in an Indonesian Initial Teacher Education (ITE) Context. *Electronic journal of foreign language teaching*, 13(2).
- Wood, K. D., Stover, K., & Kissel, B. (2013). Using digital VoiceThreads to promote 21st century learning. *Middle School Journal*, 44(4), 58-64.
- Wu, W.-c. V., Yen, L. L., & Marek, M. (2011). Using online EFL interaction to increase confidence, motivation, and ability. *Journal of Educational Technology & Society*, 14(3), 118-129.
- Xu, H., & Hu, W. (2020). Review of Enhancements and limitations to ICT-based informal language learning: Emerging research and opportunities.

Xu, J., & Bull, S. (2010). Encouraging Advanced Second Language Speakers to Recognise Their Language Difficulties: A Personalised Computer-Based Approach. *Computer assisted language learning*, 23(2), 111-127. Retrieved from <http://ezproxy.car.chula.ac.th/login?url=https://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&db=eric&AN=EJ876318&site=eds-live>

<http://www.informaworld.com/openurl?genre=article&id=doi:10.1080/09588221003666206>

Yang, Y.-T. C., Chuang, Y.-C., Li, L.-Y., & Tseng, S.-S. (2013). A blended learning environment for individualized English listening and speaking integrating critical thinking. *Computers & Education*, 63, 285-305.

Yashima, T. (2002). Willingness to communicate in a second language: The Japanese EFL context. *The Modern Language Journal*, 86(1), 54-66.

Yashima, T., Zenuk-Nishide, L., & Shimizu, K. (2004). The influence of attitudes and affect on willingness to communicate and second language communication. *Language learning*, 54(1), 119-152.

Yeh, C.-C. (2017). An investigation of a podcast learning project for extensive listening. *Asian-focused ELT research and practice: Voices from the far edge*, 87.

Zeng, Y. (2007). *Metacognitive instruction in listening: A study of Chinese non-English major undergraduates*.

Zhang, Z., & Kenny, R. (2010). Learning in an online distance education course: Experiences of three international students. *The International Review of Research in Open and Distributed Learning*, 11(1), 17-36.

Zondag, A., Larsen, A. B., Guldal, T. M., & van den Tillaar, R. (2020). The influence of improvisation activities on speaking confidence of EFL student teachers. *Nordisk tidsskrift for utdanning og praksis*, 14(2), 82-102.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). (2551) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด. .

กัลยาณี ภูเจริญ. การใช้การสนทนาออนไลน์เพื่อพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษและความมั่นใจในตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรี= Use of online chat to develop English speaking skill and self-confidence among undergraduate students.

- ดาวเรือง ลุ่มทอง. (2010). ผลของรูปแบบข้อมูลย้อนกลับที่มีต่อพัฒนาการของผลงานด้านทัศนศิลป์: การประยุกต์ใช้ข้อมูลย้อนกลับทั่วไปและข้อมูลชี้แนะเพื่อการปรับปรุง.
- ประกอบ กรณีกิจ. (2009). ผลของระดับความสามารถทางการเรียนรู้และแบบการให้ข้อมูลป้อนกลับ ในแฟ้มสะสมงานอิเล็กทรอนิกส์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต ในวิชาการผลิตสื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อการศึกษา : รายงานการวิจัย: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มารุต พัฒนาผล. (2015). รูปแบบการพัฒนาครูประถมศึกษาด้านการโค้ชเพื่อการรู้คิด. *Veridian E-Journal, Silpakorn University (Humanities, Social Sciences and arts), 8(2), 593-612.*

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

แบบสอบถามความต้องการจำเป็นของโมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษา การเรียนการสอน
ภาษาอังกฤษและการให้ผลป้อนกลับและปัจจัยเชิงสาเหตุความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

คำชี้แจงในการตอบ

แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความต้องการจำเป็น

ตอนที่ 3 ปัจจัยเชิงสาเหตุ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

นางสาวณัฐมน ศรีสุข
นิสิตสาขาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อีเมลล์ natamon.s@chula.ac.th
หมายเลขโทรศัพท์มือถือ 090-6697877

ตอนที่ 1.1 ข้อมูลพื้นฐาน

คำชี้แจง ขอให้ท่านตอบตามความเป็นจริงทุกประการ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ให้ตรงกับข้อมูลของท่าน

1. เพศ 1) ชาย 2) หญิง
2. ระดับชั้น 1) ม. 1 2) ม.2 3) ม. 3 4) ม. 4
 5) ม.5 6) ม.6
3. ความถี่ในการพัฒนาตนเองในการฟังภาษาอังกฤษ (ทั้งทางตรงและทางอ้อม ทางตรง:ศึกษาจากตำราหรือแหล่งเรียนรู้โดยตรง / ทางอ้อม: การดูหนัง ฟังเพลง และกิจกรรมอื่นๆเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ)
 (1) ทุกวัน
 (2) 4-6 วันต่อสัปดาห์
 (3) 1-3 วันต่อสัปดาห์
 (4) ไม่เคย
4. ความถี่ในการพัฒนาตนเองด้านการพูดภาษาอังกฤษ (ทั้งทางตรงและทางอ้อม ทางตรง:ศึกษาจากตำราหรือแหล่งเรียนรู้โดยตรง / ทางอ้อม: การดูหนัง ฟังเพลง และกิจกรรมอื่นๆเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ)
 (1) ทุกวัน
 (2) 4-6 วันต่อสัปดาห์
 (3) 1-3 วันต่อสัปดาห์
 (4) ไม่เคย
5. นักเรียนเคยผ่านการเรียนด้วยเว็บแอปพลิเคชันหรือไม่
 เคย ไม่เคย
6. นักเรียนเคยได้รับผลป้อนกลับผ่านโมบายแอปพลิเคชันหรือไม่
 เคย ไม่เคย
7. อุปกรณ์ในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต
 สมาร์ทโฟน แท็บเล็ต คอมพิวเตอร์ (Notebook) คอมพิวเตอร์ (PC)
8. ช่วงเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตนอกเวลาเรียน
 16.00 – 18.00 18.00 – 20.00 20.00-22.00

ตอนที่ 1.2 ระดับความสนใจในเนื้อหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามกรอบ CEFR

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องคะแนนเพื่อประเมินสภาพในการใช้แอปพลิเคชันที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

7 หมายถึง สนใจอย่างยิ่ง

6 หมายถึง สนใจ

5 หมายถึง ค่อนข้างสนใจ

4 หมายถึง เฉยๆ

3 หมายถึง ไม่ค่อยสนใจ

2 หมายถึง สนใจ

1 หมายถึง ไม่สนใจอย่างยิ่ง

ข้อคำถาม	ระดับความสนใจ						
	7	6	5	4	3	2	1
1. everyday conversation							
2. Liveshow							
3. technology science and inventions							
4. fantasy world / cartoon / anime							
5. world famous festivals and celebrations							
6. sports and game							
7. fictions							
8. pop culture							
9. people's live							
10. special days							
11. social media (Facebook,IG, Twitter, Tiktok etc.)							
12. countries around the world							
13. entertainment (film industry, music industry)							
14. social movements							
15. universe and space exploration							

ระบุหัวข้อที่นักเรียนสนใจ

.....

.....

ตอนที่ 2 ความต้องการจำเป็นของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องคะแนนเพื่อประเมินสภาพในการใช้แอปพลิเคชันที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

7 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง

6 หมายถึง เห็นด้วย

5 หมายถึง ค่อนข้างเห็นด้วย

4 หมายถึง เฉยๆ

3 หมายถึง ไม่ค่อยเห็นด้วย

2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ข้อความ	สภาพที่เป็นอยู่							สภาพที่ควรจะเป็น						
	7	6	5	4	3	2	1	7	6	5	4	3	2	1
โมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษา														
1. ฉันใช้โมบายล์ในการทำกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียน														
2.ฉันฝึกฝนการฟังจากภาษาอังกฤษผ่านการใช้แอปพลิเคชันผ่านโมบายล์														
3.ฉันฝึกฝนการเรียนรู้คำศัพท์และท่องจำศัพท์ใหม่ผ่านการเรียนรู้ผ่านแอปพลิเคชันจากอุปกรณ์โมบายล์														
4.ฉันฝึกฝนการพูดภาษาอังกฤษผ่านการใช้แอปพลิเคชันจากโมบายล์														
5.ฉันไม่ได้รับอนุญาตในการใช้โมบายล์ในห้องเรียน (หากเนื้อหาหรือกิจกรรมในชั้นเรียนไม่มีความจำเป็นต้องใช้)														
6.การใช้โมบายล์ช่วยทำให้ฉันได้เรียนรู้คำศัพท์ร่วมกับเพื่อนๆได้														
7. การใช้อุปกรณ์โมบายล์ช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของฉันผ่านการแสดงความคิดเห็นร่วมกับเพื่อนๆได้														

ข้อความ	สภาพที่เป็นอยู่							สภาพที่ควรจะเป็น						
	7	6	5	4	3	2	1	7	6	5	4	3	2	1
8. ฉันใช้โมบายล์ในการพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองผ่านผลป้อนกลับจากเพื่อนและครูได้														
9. ฉันใช้โมบายล์ในการพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของฉันได้ดีผ่านการนำเสนอสิ่งที่ฉันได้เรียนรู้														
10. ฉันสามารถบันทึกเสียง ภาพ และวิดีโอจากการเรียนเรียนรู้ผ่านโมบายล์และแบ่งปันเนื้อหาให้เพื่อนได้รับชมได้														
11. ฉันใช้โมบายล์ในการติดต่อ (โทร) กับเพื่อนเพื่อปรึกษาเรื่องเนื้อหาในชั้นเรียนได้														
12. ฉันใช้โมบายล์ในการติดต่อ (ส่งข้อความ/แชท) กับเพื่อนเพื่อปรึกษาเรื่องเนื้อหาในชั้นเรียนได้														
13. ฉันพูดคุยกับชาวต่างชาติเพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารผ่านการใช้โมบายล์														
14. ฉันพูดคุยกับชาวต่างชาติเพื่อพัฒนาความรู้ทางภาษาผ่านการใช้โมบายล์														
15. ฉันสื่อสารกับครูผู้สอนเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษผ่านโมบายล์														
16. ครูผู้สอนมีการแจ้งเตือนเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆผ่านอุปกรณ์สื่อสารผ่านการใช้โมบายล์														
17. ครูผู้สอนสื่อสารกับฉันโดยตรงเพื่อผ่านโมบายล์เพื่อพูดคุยเกี่ยวกับทักษะการสื่อสารของฉัน														

ข้อคำถาม	สภาพที่เป็นอยู่							สภาพที่ควรจะเป็น						
	7	6	5	4	3	2	1	7	6	5	4	3	2	1
18. ครูผู้สอนมีการสื่อสารกับฉันโดยตรง ผ่านการใช้โมบายล์เพื่อพูดคุยเกี่ยวกับ เป้าหมายในการเรียนของฉัน														
19. ครูผู้สอนมีการสื่อสารกับฉันโดยตรง ผ่านโมบายล์เกี่ยวกับสิ่งที่ฉันควรพัฒนา เกี่ยวกับการสื่อสารภาษาอังกฤษของฉัน														
20. ฉันใช้โมบายล์ในการหาความรู้ เพิ่มเติมเกี่ยวกับการพัฒนาการสื่อสาร ภาษาอังกฤษ														
21. ฉันสามารถสืบค้นข้อมูลด้วยตนเอง ผ่านโมบายล์														
22. ฉันสามารถใช้โมบายล์เพื่อสืบค้น ข้อมูลเกี่ยวกับการออกเสียงคำศัพท์ที่ ถูกต้องจากแหล่งอ้างอิงที่เชื่อถือได้														
23. โมบายล์ทำให้ง่ายในการค้นหาสิ่งที่ ต้องการเรียนรู้ได้ตามหัวข้อที่สนใจ														
24. ฉันสามารถใช้โมบายล์ได้ทุกที่ทุกเวลา														
25. ฉันสามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้														
26. ฉันสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษผ่าน โมบายล์ได้														
27. ฉันสามารถเลือกเนื้อหาที่ต้องการ เรียนรู้ได้อย่างอิสระจากโมบายล์														
28. ฉันสามารถเลือกคู่มือวีดิโอเพื่อฝึกฝน การฟังและพูดภาษาอังกฤษและดาวน์โหลดได้อย่างง่ายดาย														
การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ														
29. ในคาบเรียนภาษาอังกฤษครูมีการ เข้าถึงนักเรียนเป็นรายบุคคลด้วยท่าที่														

ข้อคำถาม	สภาพที่เป็นอยู่							สภาพที่ควรจะเป็น						
	7	6	5	4	3	2	1	7	6	5	4	3	2	1
เป็นมิตรและสร้างความรู้สึกรับใจให้ ผู้เรียน														
30. ครูมีการตรวจสอบว่านักเรียนได้ เรียนรู้ในทิศทางที่เหมาะสม														
31. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดง ความคิดเห็นเพื่อตรวจสอบความเข้าใจ														
32. ครูให้ความสนใจกับความสนใจ ส่วนตัวของนักเรียน														
33. ครูมีความเป็นมิตร และไม่ปฏิบัติ แบบผู้มีอำนาจในชั้นเรียน														
34. ครูนำเสนอเนื้อหาในรูปแบบที่ น่าสนใจ														
35. ครูเชื่อมโยงแนวคิดให้สอดคล้องกับ ประสบการณ์ของนักเรียน														
36. ครูเลือกหัวข้อในการเรียนรู้โดย เลือกสิ่งที่สอดคล้องกับชีวิตประจำวัน ของนักเรียน														
37. ครูส่งเสริมให้นักเรียนใช้ ภาษาอังกฤษผ่านเกมในชั้นเรียน														
38. ครูนำเสนอเนื้อหาที่สามารถ ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้														
39. ครูมีแบบฝึกหัดเสริมจากสื่อที่ สามารถใช้ได้จริง														
40. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เลือก หัวข้อที่สนใจเพื่อเรียนรู้ด้วยตนเอง														
41. หลักสูตรมีการเน้นการพูดสื่อสาร ภาษาอังกฤษ														
42. ครูมีวิธีการที่ส่งเสริมให้นักเรียนไม่														

ข้อคำถาม	สภาพที่เป็นอยู่							สภาพที่ควรจะเป็น						
	7	6	5	4	3	2	1	7	6	5	4	3	2	1
รู้สึกประหม่าเมื่อต้องสื่อสารในชั้นเรียน														
43. ครูให้การสนับสนุนนักเรียนให้ไม่วิตกกังวลเมื่อมีเพื่อนในชั้นเรียนพูดภาษาอังกฤษดีกว่าตนเอง														
44. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัยได้														

ตอน 3 ปัจจัยเชิงสาเหตุของความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

คำชี้แจง นักเรียนเลือกทำเครื่องหมาย ✓ ให้ตรงกับระดับความคิดเห็น ที่กำหนดให้ ดังนี้

- 7 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 6 หมายถึง เห็นด้วย
- 5 หมายถึง ค่อนข้างเห็นด้วย
- 4 หมายถึง เฉยๆ
- 3 หมายถึง ไม่ค่อยเห็นด้วย
- 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย
- 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น						
	7	6	5	4	3	2	1
การให้ผลป้อนกลับ (Constructive Feedback)							
1. ฉันได้ทราบถึงสิ่งที่ฉันทำได้ดีและทำให้มีแรงบันดาลใจในการพัฒนาตนเองต่อไป							
2. เมื่อฉันเห็นข้อผิดพลาดทำให้ฉันพยายามพัฒนาตนเองมากยิ่งขึ้น							
3. ฉันได้พัฒนาตนเองจากคำแนะนำของครูอย่างเป็นส่วนตัวผ่านการใช้โมบายล์							
4. ฉันเข้าใจวัตถุประสงค์ในสิ่งที่ครูแนะนำเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาตนเองด้านการสื่อสารต่อไป							
5. การเสริมแรงทำให้ฉันรู้สึกผ่อนคลายมากขึ้น							
6. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับข้อที่ควรพัฒนาของฉันทำให้ฉันสามารถ							

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น						
	7	6	5	4	3	2	1
พัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น							
7. การชี้ให้เห็นถึงวัตถุประสงค์ของการสื่อสารภาษาอังกฤษทำให้ฉันมีเป้าหมายในการฝึกฝนภาษาอังกฤษ							
8. การพูดคุยเกี่ยวกับประเด็นต่างๆเกี่ยวกับภารกิจของฉันกับครูผ่านโมบายล์ทำให้ฉันมั่นใจในการแสดงความคิดเห็นและการสื่อสารภาษาอังกฤษมากขึ้น							
9. การได้สื่อสารกับครูที่ชี้ยืนยันพฤติกรรมที่จะส่งผลดีในอนาคต และชี้ให้เห็นถึงความก้าวหน้าทำให้ฉันมีเป้าหมายในการพัฒนาตนเองในการสื่อสารภาษาอังกฤษ							
10. การที่ครูชี้ให้เห็นพฤติกรรมที่ควรหลีกเลี่ยงในอนาคตทำให้ฉันได้มีเป้าหมายในการพัฒนาความสามารถของตนเอง							
11. การสื่อสารกับครูทำให้ฉันเห็นว่าภาษาอังกฤษสำคัญกับอาชีพในอนาคตของฉัน							
12. เมื่อฉันรู้ระดับความสามารถของตนเองทำให้ฉันรู้สึกมั่นใจมากยิ่งขึ้น							
13. เมื่อฉันรู้ระดับความสามารถของตนเองทำให้ฉันมีเป้าหมายในการพัฒนาตนเองต่อไป							
14. ฉันสามารถเลือกทำกิจกรรมที่เหมาะสมกับความสามารถของฉัน							
15. เมื่อได้รับผลป้อนกลับผ่านโมบายล์ ทำให้ฉันเกิดแรงบันดาลใจในการเรียนรู้กับคนที่มีความหมายเดียวกัน							
16. ครูมีการตรวจสอบว่านักเรียนได้เรียนรู้ในทิศทางที่เหมาะสม							
17. นักเรียนสามารถพูดคุยกับครูผู้สอนอย่างเป็นทางการผ่านโมบายล์							
18. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัยได้ทุกที่ทุกเวลาผ่านโมบายล์							
การฟังและการพูดอย่างกว้างขวาง (Extensive Speaking-Listening)							
1. ฉันได้ฝึกฝนทักษะภาษาอังกฤษตามความสามารถของตนเองในสิ่งที่ฉันเป็นคนเลือกเอง							
2. ฉันเชื่อมั่นในความสามารถด้านภาษาอังกฤษของตนเองมากยิ่งขึ้น							

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น						
	7	6	5	4	3	2	1
เมื่อได้เลือกเรียนรู้ในสิ่งที่ตนเองเลือก							
3. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้นำเสนอเรื่องที่ตนเองศึกษาผ่านโมบายล์							
4. ครูให้ความสนใจกับความสนใจส่วนตัวของนักเรียนโดยการนำเสนอเนื้อหาที่หลากหลายผ่านโมบายล์							
5. ครูมีความเป็นมิตรในการสื่อสารภาษาอังกฤษ							
6. ครูจัดให้มีช่องทางในการเข้าถึงเนื้อหาทางออนไลน์							
7. ครูเชื่อมโยงแนวคิดให้สอดคล้องกับประสบการณ์ของนักเรียน							
8. ครูเลือกหัวข้อในการเรียนรู้โดยเลือกสิ่งที่สอดคล้องกับชีวิตประจำวันของนักเรียน							
9. ครูส่งเสริมให้นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษผ่านเกมผ่านกิจกรรมบนโมบายล์							
10. ครูนำเสนอเนื้อหาที่สามารถประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้โดยการแยกเป็นหมวดหมู่ที่นักเรียนสนใจและสามารถเข้าถึงได้ง่ายผ่านโมบายล์							
11. ครูมีแบบฝึกหัดเสริมจากสื่อที่สามารถใช้ได้จริงผ่านโมบายล์							
12. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เลือกหัวข้อที่สนใจเพื่อเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านโมบายล์							
13. หลักสูตรมีการเน้นการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ							
14. ครูมีวิธีการที่ส่งเสริมให้นักเรียนไม่รู้สึกระหิวเมื่อต้องสื่อสารในชั้นเรียน							
15. ครูให้การสนับสนุนนักเรียนให้ไม่วิตกกังวลเมื่อมีเพื่อนในชั้นเรียนพูดภาษาอังกฤษดีกว่าตนเอง							
ความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ (Confidence in English Communication)							
1. ฉันรู้สึกมั่นใจในตนเองเมื่อต้องสื่อสารภาษาอังกฤษทั้งในและนอกห้องเรียน							
2. ฉันไม่กังวลในความผิดพลาดในการสื่อสารในคาบเรียนภาษาอังกฤษ							

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น						
	7	6	5	4	3	2	1
3. ฉันไม่รู้สึกรับประทานอาหารถูกเรียกชื่อให้ตอบเป็นภาษาอังกฤษในคาบเรียน							
4. ฉันไม่รู้สึกรักใจหรือกลัวเมื่ออาจารย์สื่อสารในชั้นเรียนด้วยภาษาอังกฤษ							
5. ฉันไม่กังวลเมื่อต้องสื่อสารภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติ							
6. เมื่อฉันสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ฉันไม่กังวลว่าผู้อื่นจะคิดกับฉันอย่างไร							
7. ฉันไม่รู้สึกรับประทานอาหาร กังวลหรืออาย เมื่อฉันไม่รู้คำศัพท์หรือใช้ไวยากรณ์ผิด							
8. ฉันสบายผู้ฟังเมื่อต้องพูดหน้าชั้นเรียนหรือสื่อสารกับผู้อื่นเป็นภาษาอังกฤษ							
9. ฉันพยายามทำความเข้าใจในสิ่งที่ครูหรือเพื่อนสื่อสารกับฉัน							
10. ฉันไม่กังวลกับคำวิพากษ์วิจารณ์จากครูหรือเพื่อนเมื่อฉันสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ							
11. เมื่ออาจารย์สื่อสารด้วยภาษาอังกฤษกับฉัน ฉันสามารถตอบกลับได้ทันที							
12. ฉันคำนึงถึงความคล่องแคล่วและเนื้อความมากกว่าไวยากรณ์ในการสื่อสารภาษาอังกฤษ							
13. ฉันไม่กังวลเกี่ยวกับการสร้างประโยคขั้นพื้นฐาน แต่สามารถแสดงแนวคิดออกมาได้ตามที่คาดหวัง							
14. ฉันกล้าแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน							
15. ฉันสามารถสื่อสารเพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจในวัตถุประสงค์ของฉันได้							
16. การพูดแสดงความคิดเห็นเป็นภาษาอังกฤษในชั้นเรียนเป็นสิ่งที่ทำให้ฉันมีความสุขในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ							
17. ฉันพูดด้วยน้ำเสียงหนักแน่น กล้าซักถามในสิ่งที่ไม่เข้าใจ							
18. ฉันรู้สึกยินดีเมื่อต้องพูดหน้าชั้นเรียน							
19. ฉันมีส่วนร่วมในการอภิปรายในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ							
20. การพูดคุยในกลุ่มเพื่อนที่มีความสนใจร่วมกันทำให้ฉันสื่อสารได้							

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น						
	7	6	5	4	3	2	1
อย่างมั่นใจ							
21. ฉันตั้งใจและเต็มใจที่จะสื่อสาร							
22. ฉันคิดว่าการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษทำให้ฉันมีโอกาสที่ดีมากขึ้นในชีวิต							
23. ฉันเข้าใจคุณค่าของการสื่อสารเพราะทำให้ฉันมีความรู้เพื่อเป็นพื้นฐานต่ออาชีพในอนาคตของฉัน							
24. ฉันเชื่อมั่นว่าการสื่อสารภาษาอังกฤษจะนำไปสู่ความสำเร็จในอนาคตได้							
โมไบล์ช่วยการเรียนรู้ภาษา							
1. การเรียนการสอนภาษาอังกฤษผ่านโมไบล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษช่วยพัฒนาคุณภาพของการทำภารกิจในชั้นเรียนของฉัน							
2. ฉันสามารถควบคุมภารกิจทั้งหมดของตนเองได้ผ่านโมไบล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ							
3. การเรียนรู้ผ่านโมไบล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทำให้ฉันทำงานสำเร็จได้อย่างรวดเร็วและทันเวลา							
4. การเรียนการสอนภาษาอังกฤษผ่านโมไบล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทำให้ฉันได้พัฒนาการคิดวิเคราะห์							
5. การเรียนการสอนภาษาอังกฤษผ่านโมไบล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทำให้ฉันได้พัฒนาความสามารถในการอภิปรายและสื่อสารภาษาอังกฤษ							
6. การเรียนการสอนภาษาอังกฤษผ่านเทคโนโลยีที่ส่งผลในการสื่อสารภาษาอังกฤษทำให้ฉันทำภารกิจได้อย่างง่ายดายด้วยตนเอง							
7. การสื่อสารโดยโมไบล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทำให้ฉันได้พัฒนาความสามารถของตนเอง							
8. การสื่อสารโดยใช้โมไบล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีความยืดหยุ่นทำให้ฉันไม่กังวล							
9. ฉันชอบการสื่อสารโดยใช้โมไบล์เพราะทำให้ฉันสามารถสื่อสารกับผู้สอนได้อย่างอิสระและเป็นส่วนตัว							

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น						
	7	6	5	4	3	2	1
10. การสื่อสารโดยใช้โมไบล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีความชัดเจน ทำให้ฉันได้มีเป้าหมายในการพัฒนาตนเองอย่างชัดเจน							
11. การสื่อสารโดยใช้โมไบล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสามารถเข้าใจได้ง่าย							
12. การเรียนการสอนภาษาอังกฤษผ่านการใช้โมไบล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษง่ายต่อการใช้เพื่อศึกษาสิ่งที่ต้องการ							
13. ฉันพบว่าการใช้โมไบล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทำให้ฉันสามารถสืบค้นในสิ่งที่ต้องการได้							
14. ฉันมีทักษะในการใช้โมไบล์จากการศึกษาอย่างอิสระ							
15. โมไบล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทำให้ฉันมีแรงจูงใจในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ							
16. ฉันสามารถเลือกเขียนรู้ภาษาได้ตามระดับความสามารถของฉันผ่านโมไบล์ช่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ							

กรอบเนื้อหาอ้างอิงตาม CEFR

ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	
บท	หัวข้อ
Intro	- Self-Introduction - Pre-test + Survey (Interests) https://www.esl-lab.com/
Unit 1: Everyday Conversations	Situational Dialogues; https://www.learnrealeng.com/p/situational-dialogues.html - Family / Comedy / Lighted-Hearted movie clips; https://youtube.com/playlist?list=PL86SiVwkw_oc1D-81-e5XximX2WRjL4A/ / https://youtube.com/playlist?list=PL86SiVwkw_oeZZp9j14U5F-BIVIAUI6Lb/ / https://youtube.com/playlist?list=PL86SiVwkw_ocMcCG9wkYr6RLfG0fo_Bps - Movie Clips; https://youtu.be/ceWNY5eNSWY - Movie Clips; https://youtu.be/STqJ_Up4iFg
Unit 2: Monologues / Liveshow	- TED-TALK / TED-ED - Lectures / Short Talks / Guided Tour - Vlogs / Reviews
Unit 3: Announcements and Instructions	- Announcement by loudspeakers; at a railway station, in a shop, etc. - Simple cooking show / Simple instructions / directions
Unit 4: Audio Media / Radio / Podcasts / Music	- Easy podcast (6 minutes English) / MV - Easy podcast (6 minutes English) / MV
Unit 5: TV / (Short) Film / Video	- TV news / VOA / BBC News Review - TV news / VOA / BBC News Review - Movie Trailers / Scenes - Movie Trailers / Scenes

แบบวัดความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ

- 7 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง
 6 หมายถึง เห็นด้วย
 5 หมายถึง ค่อนข้างเห็นด้วย
 4 หมายถึง เฉยๆ
 3 หมายถึง ไม่ค่อยเห็นด้วย
 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย
 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

รายการ	ระดับความคิดเห็น						
	7	6	5	4	3	2	1
1. ฉันรู้สึกมั่นใจในตนเองเมื่อต้องสื่อสารภาษาอังกฤษทั้งในและนอกห้องเรียน							
2. ฉันไม่กังวลในความผิดพลาดในการสื่อสารในคาบเรียนภาษาอังกฤษ							
3. ฉันไม่รู้สึกระงับหรือกลัวถูกเรียกชื่อให้ตอบเป็นภาษาอังกฤษในคาบเรียน							
4. ฉันไม่รู้สึกรังเกียจหรือกลัวเมื่ออาจารย์สื่อสารในชั้นเรียนด้วยภาษาอังกฤษ							
5. ฉันไม่กังวลเมื่อต้องสื่อสารภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติ							
6. เมื่อฉันสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ฉันไม่กังวลว่าผู้อื่นจะคิดกับฉันอย่างไร							
7. ฉันไม่รู้สึกรังเกียจหรืออาย เมื่อฉันไม่รู้คำศัพท์หรือใช้ไวยากรณ์ผิด							
8. ฉันสบายใจเมื่อต้องพูดหน้าชั้นเรียนหรือสื่อสารกับผู้อื่นเป็นภาษาอังกฤษ							
9. ฉันพยายามทำความเข้าใจในสิ่งที่ครูหรือเพื่อนสื่อสารกับฉัน							
10. ฉันไม่กังวลกับคำวิพากษ์วิจารณ์จากครูหรือเพื่อนเมื่อฉันสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ							
11. เมื่ออาจารย์สื่อสารด้วยภาษาอังกฤษกับฉัน ฉันสามารถตอบกลับ							

รายการ	ระดับความคิดเห็น						
	7	6	5	4	3	2	1
ได้ทันที							
12. ฉันคำนึงถึงความคล่องแคล่วและเนื้อความมากกว่าไวยากรณ์ในการสื่อสารภาษาอังกฤษ							
13. ฉันไม่กังวลเกี่ยวกับการสร้างประโยคขั้นพื้นฐาน แต่สามารถแสดงแนวคิดออกมาได้ตามที่คาดหวัง							
14. ฉันกล้าแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน							
15. ฉันสามารถสื่อสารเพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจในวัตถุประสงค์ของฉันได้							
16. การพูดแสดงความคิดเห็นเป็นภาษาอังกฤษในชั้นเรียนเป็นสิ่งที่ทำให้ฉันมีความสุขในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ							
17. ฉันพูดด้วยน้ำเสียงหนักแน่น กล้าซักถามในสิ่งที่ไม่เข้าใจ							
18. ฉันรู้สึกยินดีเมื่อต้องพูดหน้าชั้นเรียน							
19. ฉันมีส่วนร่วมในการอภิปรายในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ							
20. การพูดคุยในกลุ่มเพื่อนที่มีความสนใจร่วมกันทำให้ฉันสื่อสารได้อย่างมั่นใจ							
21. ฉันตั้งใจและเต็มใจที่จะสื่อสาร							
22. ฉันคิดว่าการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษทำให้ฉันมีโอกาสที่ดีมากขึ้นในชีวิต							
23. ฉันเข้าใจคุณค่าของการสื่อสารเพราะทำให้ฉันมีความรู้เพื่อเป็นพื้นฐานต่ออาชีพในอนาคตของฉัน							
24. ฉันเชื่อมั่นว่าการสื่อสารภาษาอังกฤษจะนำไปสู่ความสำเร็จในอนาคตได้							

แผนกิจกรรมสำหรับการฝึกพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียน

กิจกรรม	ประโยคที่แนะนำในการฝึกพูด
<p>Activity: Korean Idols</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Divide the students into small groups. 2. Provide them with some information about the Korean idol group. 3. Each group can discuss their favorite Korean idol group member, their favorite songs, and why they think Korean idol group is popular worldwide. 4. Encourage students to share their opinions and have a group discussion. 	<p>Activity: Korean Idols BTS</p> <p>"My favorite BTS member is __ because..."</p> <p>"I really enjoy listening to their song __ because..."</p> <p>"BTS became popular worldwide because..."</p> <p>"In my opinion, BTS's music is appealing because..."</p>
<p>Activity: In the Restaurant</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Again, divide the students into small groups. 2. Assign roles to each group member, such as a customer, waiter/waitress, chef, etc. 3. Provide a scenario where they are in a restaurant and have to act out a conversation, including ordering food, asking for recommendations, and paying the bill. 4. Each group can take turns performing their role-play in front of the class. 	<p>Activity: In the Restaurant</p> <p>"Can I see the menu, please?"</p> <p>"What do you recommend as a specialty of the restaurant?"</p> <p>"I'd like to order __, please."</p> <p>"Is there a vegetarian/vegan option available?"</p> <p>"Could we have the bill, please?"</p>
<p>Activity: At School</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Divide the students into pairs or small groups. 2. Ask them to discuss their favorite subjects, extracurricular activities, and memorable experiences at school. 3. They can share stories, talk about their favorite teachers, or discuss challenges they face in school. 4. Encourage active participation and exchange of ideas among group members. 	<p>Activity: At School</p> <p>"My favorite subject is __ because..."</p> <p>"I'm involved in __ extracurricular activity and I enjoy it because..."</p> <p>"One memorable experience I had at school was..."</p> <p>"I find __ subject challenging,</p>

กิจกรรม	ประโยคที่แนะนำในการฝึกพูด
	but I'm working on improving in it by..."
<p>Activity: Places Around the World</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Divide the students into small groups. 2. Assign each group a different country or city around the world. 3. Students can research and discuss interesting facts about the assigned place, including famous landmarks, culture, and traditions. 4. Each group can present their findings to the class and engage in a Q&A session. 	<p>Activity: Places Around the World</p> <p>"Our assigned country/city is __, and it is known for __."</p> <p>"A famous landmark in __ is __, which is..."</p> <p>"The culture of __ is characterized by __."</p> <p>"An interesting fact about __ is __."</p>
<p>Activity: Food and Drink</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Divide the students into small groups. 2. Each group can discuss their favorite foods and drinks, both local and international. 3. They can talk about traditional dishes, unique ingredients, and share recipes. 4. Encourage students to describe the taste, appearance, and cultural significance of the food and drinks they discuss. 	<p>Activity: Food and Drink</p> <p>"One of my favorite dishes is __ because..."</p> <p>"I really enjoy drinking __ because..."</p> <p>"The traditional cuisine in my country includes dishes like __, which are..."</p> <p>"When it comes to food, I prefer __ over __ because..."</p>
<p>Activity: Animals</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Divide the students into pairs or small groups. 2. Assign each group a different animal. 3. Students can research and discuss facts about the assigned animal, including its habitat, diet, behavior, and any interesting features. 4. They can create short presentations or posters to 	<p>Activity: Animals</p> <p>"Our assigned animal is __, and it can be found in __."</p> <p>"One interesting fact about __ is that it __."</p> <p>"Their diet mainly consists of __."</p>

กิจกรรม	ประโยคที่แนะนำในการฝึกพูด
share with the class.	"They are known for their ___."
<p>Activity: Friends and Family</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Divide the students into pairs or small groups. 2. Ask them to discuss the importance of friends and family in their lives. 3. They can share stories about their closest friends, memorable family moments, or the role their loved ones play in supporting and influencing them. 4. Encourage students to listen actively and respect each other's experiences. 	<p>Activity: Friends and Family</p> <p>"My closest friend is ___, and we became friends because..."</p> <p>"A memorable family moment for me was when..."</p> <p>"My family supports me in ___ and encourages me to ___."</p> <p>"The person who has influenced me the most in my family is ___ because..."</p>
<p>Activity: Social Networking</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Divide the students into small groups. 2. Ask them to discuss the advantages and disadvantages of social networking platforms. 3. They can share their personal experiences, talk about online safety, and explore the impact of social media on communication and relationships. 4. Encourage critical thinking and respectful discussion among the group members. 	<p>Activity: Social Networking</p> <p>"One advantage of social networking platforms is ___ because..."</p> <p>"I've had a positive experience on social media when ___."</p> <p>"A disadvantage of social networking is ___ because..."</p> <p>"To stay safe online, it's important to ___."</p>
<p>Activity: Global Englishes</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Divide the students into pairs or small groups. 2. Discuss the concept of "Global Englishes" and how English is spoken differently in various parts of the world. 3. Students can share examples of regional accents, slang, and language variations they are familiar with. 4. Encourage them to appreciate linguistic diversity 	<p>Activity: Global Englishes</p> <p>"In my country, English is spoken with a ___ accent."</p> <p>"A popular slang term in our region is ___, which means ___."</p> <p>"I appreciate the diversity of English because ___."</p> <p>"I think it's important to</p>

กิจกรรม	ประโยคที่แนะนำในการฝึกพูด
and foster an inclusive attitude towards different forms of English.	embrace different forms of English because __."

แบบประเมินความพึงพอใจการใช้รูปแบบ

โดยมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับตามความคิดเห็น โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละระดับ

ดังนี้	5	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
	4	หมายถึง	เห็นด้วย
	3	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
	2	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
	1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
การเตรียมความพร้อมก่อนการเรียน					
1. การปฐมนิเทศ					
2. การทำแบบวัดความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนเรียน					
3. การแนะนำการใช้เว็บแอปพลิเคชัน					
4. การแนะนำในการใช้ Line OA					
การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
5. การเรียนรู้ผ่านเว็บแอปพลิเคชัน					
6. การให้ผลป้อนกลับผ่าน Line OA					
7. การจัดกิจกรรมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์					
8. เวลาในการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม					
9. สามารถเลือกสิ่งที่ศึกษาได้อย่างหลากหลาย					
10. ภาพรวมของรูปแบบฯ					

แบบสังเกตพฤติกรรมการใช้โมบายล์ช่วยการเรียนรู้ภาษา

คำชี้แจง นักเรียนเลือกทำเครื่องหมาย ✓ ให้ตรงกับระดับความคิดเห็น ที่กำหนดให้ ดังนี้

3 หมายถึง ดีมาก

2 หมายถึง ดี

1 หมายถึง ควรปรับปรุง

หัวข้อการประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	3	2	1
1. มีความเชื่อมั่นว่าสามารถฟัง-พูดภาษาอังกฤษได้ โดยไม่ได้กังวลว่ามีความรู้ทางภาษาอยู่ในระดับใด (self-reliance)			
2. สามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างคล่องแคล่ว และมีการนำเสนอแนวคิดของตนเองได้ดี (self-expression)			
3. มีส่วนร่วมในกิจกรรมฟัง-พูดต่อหน้าชุมชน (participation)			

เกณฑ์การให้คะแนนพฤติกรรมในแต่ละกิจกรรม

รายการประเมิน	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 3	2	1
มีความเชื่อมั่นว่าสามารถฟัง-พูดภาษาอังกฤษได้ โดยไม่ได้กังวลว่ามีความรู้ทางภาษาอยู่ในระดับใด (self-reliance)	นักเรียนใช้คำภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอเพื่อสื่อสารกับเพื่อน ๆ แสดงให้เห็นถึงความมั่นใจในระดับสูง ยินดีที่จะเสี่ยงและใช้คำศัพท์ที่ซับซ้อนมากขึ้นแม้ว่าจะผิดพลาดเป็นครั้งคราวก็ตาม	นักเรียนพยายามใช้คำภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารกับเพื่อน บางครั้ง แสดงความมั่นใจในระดับปานกลาง เลือกใช้คำศัพท์ที่ง่าย	นักเรียนไม่ค่อยใช้คำภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารกับเพื่อน ๆ แสดงความมั่นใจเพียงเล็กน้อยหรือไม่มีเลย มีความลังเล

รายการประเมิน	3	2	1
สามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างคล่องแคล่ว และมีการนำเสนอแนวคิดของตนเองได้ดี (self-expression)	นักเรียนมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในการอภิปรายภาษาอังกฤษกับเพื่อน แสดงความมั่นใจในระดับสูงแสดงความคิดและความคิดเห็นได้อย่างอิสระ เริ่มต้นและมีส่วนร่วมในการอภิปรายโดยไม่ลังเล	นักเรียนมีส่วนร่วมในการสนทนาภาษาอังกฤษกับเพื่อน เป็นครั้งคราว แสดงความมั่นใจในระดับปานกลาง แต่อาจลังเลในการแสดงความคิดเห็น ต้องการการกระตุ้นให้มีส่วนร่วมในการอภิปราย	นักเรียนไม่ค่อยมีส่วนร่วมในการสนทนาภาษาอังกฤษกับเพื่อน หลีกเลี่ยงการมีส่วนร่วมในการสนทนา มักจะพึ่งพาผู้อื่นเพื่อเป็นผู้นำการอภิปราย
มีส่วนร่วมในกิจกรรมฟัง-พูดต่อหน้าชุมชน (participation)	นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอ แสดงความสนใจและมีส่วนร่วมในระดับสูง มีส่วนร่วมอย่างแข็งขันและริเริ่ม มีความกระตือรือร้นแสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของตนเอง	นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมภาษาอังกฤษ เป็นครั้งคราว แสดงให้เห็นถึงความสนใจในระดับปานกลาง แต่อาจต้องการกำลังใจในการมีส่วนร่วม การมีส่วนร่วมอาจขาดความกระตือรือร้นหรือความพยายามในบางครั้ง	นักเรียนไม่ค่อยมีส่วนร่วมในกิจกรรม ภาษาอังกฤษ แสดงความสนใจและการมีส่วนร่วมน้อยที่สุดหรือมักจะเลือกไม่เข้าร่วม

แบบรับรองจริยธรรมการวิจัย

**Office of the Research Ethics Review Committee for Research Involving Human Subjects:
The Second Allied Academic Group in Social Sciences, Humanities and Fine and Applied Arts**

Chamchuri 1 Building, Room 114, Phayathai Rd., Wang Mai, Pathumwan, Bangkok

Telephone: 02-218-3210 Email: curee2.ch1@chula.ac.th

COA No. 026/66

Certificate of Research Approval

Research Project Number 650260 DEVELOPMENT OF MOBILE ASSISTED LANGUAGE LEARNING USING EXTENSIVE LISTENING AND SPEAKING WITH CONSTRUCTIVE FEEDBACK TO ENHANCE SECONDARY SCHOOL STUDENTS' CONFIDENCE IN ENGLISH COMMUNICATION

Principal Researcher Ms. Nattamon Srisuk

Office Faculty of Education, Chulalongkorn University

The Research Ethics Review Committee for Research Involving Human Subjects: The Second Allied Academic Group in Social Sciences, Humanities and Fine and Applied Arts at Chulalongkorn University, based on Declaration of Helsinki, the Belmont report, CIOMS guidelines and the Principle of the international conference on harmonization – Good clinical practice (ICH-GCP) has approved the execution of the aforementioned research project.

Signature

(Associate Prof. Dr. Nualnoi Treerat)

Chair

Signature

(Lecturer Dr. Sayamol Charoenratana)

Secretary

Research Project Review Categories: Full Board

Date of approval: 27 January 2023

Expiry date: 26 January 2024

Documents approved by the Committee

1. Information Sheet for the Research Participants
2. Consent to Take Part in Research
3. The researcher's CV and experience to show his/her ability to conduct this research
4. Research tools

Conditions

1. The researcher has acknowledged that it is unethical if he/she collects information for the research before the application for an ethics review has been approved by the Research Ethics Review Committee.
2. If the certificate of the research project expires, the research execution must come to a halt. If the researcher wishes to reapply for approval, he/she has to submit an application for a new certificate at least one month in advance, together with a research progress report.
3. The researcher must conduct the research strictly in accordance with what is specified in the research project.
4. The researcher must only use documents that provide information for the research sampling population/participants, their letters of consent and the letters inviting them to take part in the research (if any) that have been endorsed with the seal of the Committee.
5. If any seriously untoward incident happens to the place where the research information, which has requested the approval of the Committee, is kept, the researcher must report this to the Committee within five working days.
6. If there is any change in the research procedure, the researcher must submit the change for review by the Committee before he/she can continue with his/her research.
7. For a research project of less than one year the researcher must submit a report of research termination (AF 03-13) and an abstract of the research outcome within thirty days of the research being completed. For a research project which is a thesis, the researcher must submit an abstract of the research outcome within thirty days of the research being completed. This is to be used as evidence of the termination of the project.
8. A research project which has passed the Exemption Review, must observe only the conditions in 1, 6 and 7

Digital Certificate

Project Number 650260
Date of approval 27 Jan 2023
Expire date 26 Jan 2024

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล

ณัฐมน ศรีสุข

วัน เดือน ปี เกิด

7 สิงหาคม 2532

วุฒิการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY